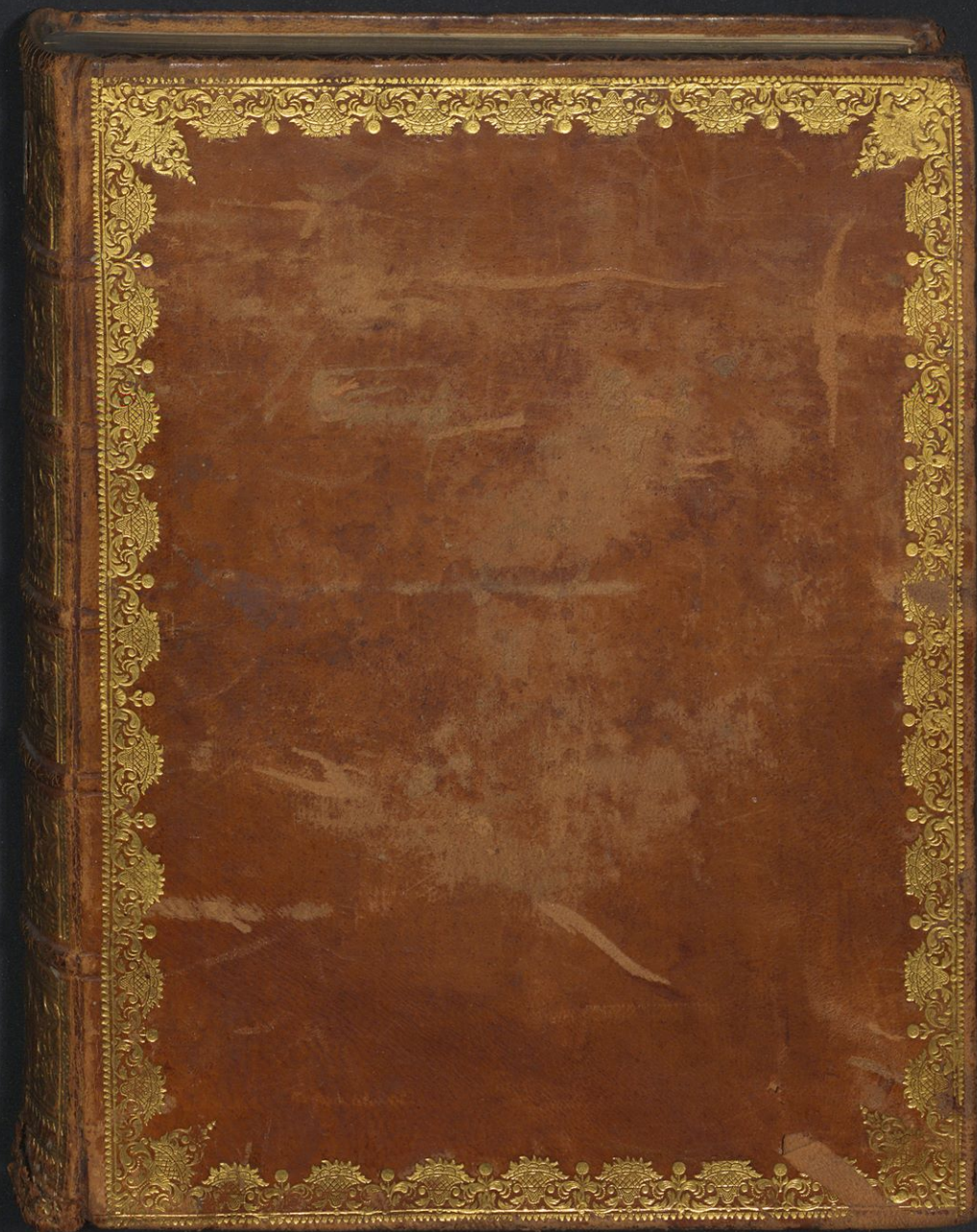

3438. III. B. d.

✓ 274

✓

DIPL. MATRIA SACRA
ECCLESIAE SYRIACAE
PAPAE PRIOR
MARIAE THERESIAE
AUSTRIAE
IMPERATRICIS
ET REGINAE
HABSBURGAE

DIPLOMATARIA SACRA
DVCA TVS STYRIAE
PARS PRIOR
MARIAE THERESIAE
AUGVSTAE

HONORIBVS DICATA

A. IOHANNE FEKETE DE GALANTHA

DVM IDEM

SVB AVGVSTISSIMIS AVSPICIIS
IN COLLEGIO REGIO THERESIANO S. I.
TENTAMEN PVBLICVM

EX PHILOSOPHIA, HISTORIA, ARCHITECTVRA,
ETHICA ET POLITICA

SVBIBAT

ANNO SAL. MDCCLVI. MENSE OCTOBRI.

VIENNAE

APVD IOHANNEM THOMAM TRATTNER, S. C. R. MAIEST.
AVLAE TYPOGRAPHVM ET BIBLIOPOLAM.

030029463

AVGVSTISSIMAE
INVICTISSIMAE AC GLORIOSISSIMAE
ROMANORVM
IMPERATRICI
MARIAE THERESIAE
HVNGARIAE, ET BOHEMIAE
REGI,
ARCHIDVCI AVSTRIAE,
D V C I
BVRGVNDIAE, BRABANTIAE, MEDIOLANI, STY-
RIAE, CARINTHIAE, CARNIOLAE, LVXENBVRGI,
WÜRTENBERGI, VTRIVSQVE SILESIAE,
PRINCIPI SVEVIAE,
MARCHIONI
S.R.I. BVRGOVIAE, MORAVIAE, VTRIVSQVE LVSATIAE,
COMITI
HABSPVRGI, FLANDRIAЕ, TYROLIS &c.
PRINCIPI,
AC
DOMINAE DOMINAE
CLEMENTISSIMAE.

AVGVSTVS

ROMANORVM

IMPERATORIS

MARIAE THERESIAE

HUNGARIAE ET BOHEMIAE

REGIS

ARCHIDVCI AVSTRIAE

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

in officio in Republica laborum

AUGUSTA

*tsi omnium in republica laborum
fructus ad Principem referre de-
ceat ; eos tamen maxime , qui in
domicilio Regia cura , & impensis condito
sunt collecti. Tum vero tributum nullum
illustrius , quam de rebus illis , quæ ad men-
tem pertinent , quæque ingenio , nobilissima
scilicet hominis facultate comparantur. Hæc,
Augusta ! mihi animos addunt hodie , ut posi-*

ationes meas Philosophicas, omnesque TIBI studiorum meorum fructus fidentius consecrem: Non quod dignos Majestate TVA judicem; quid enim TE dignum? sed, quando in Collegio TVO prodire, si non magni sunt, attamen TIBI debiti; & quoniam ingenio qualicunque collecti sunt, palam faciunt, me in hac tenuitate mea munere saltem quam possum maximo Principem venerari. Ut tamen his, quoad
li-

*licet, pretium conatibus meis adderem, sacra
Styriæ monumenta, alieno etiam studio con-
gesta, positionibus adjungenda duxi, non
ignarus, quo apud TE Sapientissimam perin-
de, ac vere Apostolicam Reginam loco sint
omnia, quæ ad subjectarum TIBI Provin-
ciarum commodum pertinent; quæque cum
utili quadam, & sacra præcipue eruditione
sunt conjuncta. Felices nos! quibus sub
Prin-*

*Principe vivere contigit, cui literaria ejus-
modi munera, non debita solum intelli-
mus, sed etiam grata; Felicem me! cui ea
sors obtigit ut hoc ipsum, quidquid est,
muneris, seu mavis, æterni testimonii, quo
gratissimi animi sensa, pro maximis benefi-
ciis in parentem meum, meque collatis ex-
ponerem, TIBI etiam inscribi patereris,
& lucem mutuari ab eodem Augusto Tuo
No-*

*Nomine, cui Vindobonenses Musæ novum,
ac immortalem splendorem suum debent;
Quo instaurata per devinctissimum TIBI
Hungariæ Regnum, perque ceteras Provin-
cias TIBI subiectas, literarum omnium stu-
dia & gloriantur hodie, & deinceps ad
seros usque posteros conservata gloriabun-
tur. Sed hæc quantacunque mea felicitas,
ac vita propemodum ipsa mihi gravis acci-
deret AUGUSTA! nisi ex profusa hac beni-*

EDITORIAL
SALVEM

*gnitate TVA spem conciperem fore, ut
quemadmodum nunc verbis & animo, sic
aliquando re & opere studia mea, labores,
atque, cum patre meo, me totum liceat
Dominae meae clementissimae obsequio con-
secrare.*

SACRAE MAIESTATIS TVAE

Clientum infimus

IOHANNES FEKETE DE GALANTHA

EDITOR LECTORI SALVTEM.

o gratius Erudito Lectori hoc *Diplomatarium Gössense*, atque alterum *Seccoviense*, fore spero, quo minor hactenus de hisce diplomatibus publicam in lucem notitia emerfit. Sane in *Indice Geographico-Topographico* utilissimi & magni operis Cl. PETRI GEORGISCH, quod inscripsit: *Regeſta Chronologico-Diplomatica* &c. parthenonis *Göſſenſis* ne nomen quidem invenitur; *Seccoviensium* vero documenta sex duntaxat proferuntur: cetera enim tria, illuc adscripta, non spectant ad *Seccovienses* in Styria; sed ad parthenonem *Secconiensem* (*Sekkingen*) in finibus Sveviæ & Helvetiæ situm, rescribenda sunt.

Doctissimus P. SIGISMUNDVS PVSCH S. J. (cui collectanea ista debemus) fragmenta quidem documentorum egregia, de Styriæ cœnobiis tractantia, *Chronologiæ Sacræ Ducatus Styriæ, Parti priori, alterique*, inseruit; sed cum liber ille rarius jam est obuius: tum non nisi fragmenta denique, si integra quædam diplomata excipias, sæpe illic exhibentur; quando brevitati eo in opere studebat vir præstantissimus, atque integrorum documento-

rum quæ ad illustrandas res Styriæ facerent, collecta ab se apographa alteri elucubrationi reservabat.

Anno abhinc altero *Diplomatarium Garstense*, e *Puschianis* chartis excerptum, edendum curavimus, velut promulsidis aliquid, quo eruditorum judicium exploraremus. Visum est opusculum illud non indignum Lipsiensium literatorum celeb. Societati, quod *Actis Eruditorum* publicis infererent, probarentque, etiam optantes, ut plura ejuscemodi documenta, *Puschianæ* industriæ fructus, in publicum efferremus.

In præsentī itaque a *Gössensi Diplomatario* initium faciendum duximus; quod inter Styriæ Cœnobīa vetustate ceteris hoc sacrarum Deo Virginum Collegium antecellat, constantique pietatis, ac religiosæ observantiæ laude præcipuis accenferi mereatur.

Gæstaris, *Göfs*, seu *Gæssia* locus est, paullo supra *Leobium*, Styriæ superioris urbeculam, Muræ fluvio adstitutus. *Leobium*, olim *Liuben*, *Luiben*, *Leuben*: hodie quasi *Loiben* enunciatur, caput olim erat *Comitatus & Vallis Liubenæ*, ubi fundos circa decimi sæculi finem *Aribo* possederat. *Ariboni* conjux erat *Adala* seu *Adula*; ex eo conjugio nati: *Aribo* filius, primum Diaconus Ecclesiæ Salzburgenſis, & Capellanus S. Henrici II. Cæs. deinde Archiepiscopus Moguntinus; filia vero *Chunegund*, prima deinde Gössensium Abbatiſſa: stirps ista sanguine juncta erat Henrico Sancto Augusto.

Ada-

Adala in loco Göfs Parthenonem, sub Sancti Benedicti regula Deo ferviturum, de suis fundis institueri marito annuente coepit: filius *Aribo* de suis item praediis fortunisque, inceptum a matre coenobium perfecit, primaque virginibus velatis antistes data est *Chunegundis*, Aribonis fundatoris soror.

Hæc equidem omnia certa sunt, si vel tribus duntaxat hisce *Gössensis Diplomatarii* chartis utamur, quas numero VI. VII. & VIII. proferimus. Prima harum, Anno Domini MXX. exarata, coenobii hujus Gössensis, Deo in honorem sanctæ DEI Genitricis Virginis Mariæ, sanctique Andreae Apostoli erecti, jamque *perfecti* mentionem facit. Inde facile credibile fit, quod in Actis manuscriptis Parthenonis invenerat PVSCHIVS: circa annum salutis MIV. prima ejus asceterii fundamenta *Adalam* molitam fuisse. Antiquius itaque est hoc Virginum Collegium, duobus aliis Benedictinorum, quæ vetustate ac splendore illustria sunt in Styria, asceteriis, nempe *Admontensi*, quod circa an: MLXXIV. atque *Sancti Lamberti*, quod sub idem fere tempus confurrexit, a Marquardo Duce Carinthiæ inchoatum, qui ab anno MLXXIII. ad MXC. Carentanis præfuerat.

Parthenonis hujus Gössensis, hodieque florentissimi, curam longe laudatissimam gerit inclytum Admontensium Benedictinorum coenobium, ex quo vir egregius deligitur, qui religioso obsequio, ac solatio, optimisque consiliis Abbatissæ, totique coenobio præsto est, atque *Pater Supremus* appellari solet. De nobilitate

generis plerarumque sacrarum Virginum dicere hic non attinet; quando vel Abbatissarum Catalogus, qui diplomatario subnectitur, fatis ea de re testimonii proferre potest.

Ad ipsum *Diplomatarium* veniamus, cujus pretium, atque ad terrarum Austriacarum illustrandam historiam, chronologiam, seriem Principum, juris municipalis, ac feudalis notitiam, aliaque ad rei literariæ subsidia utilitas, mea commendatione non eget. Ampla porro testium seges, quantum ad nobilium familiarum comprobandam, exornandamque genealogiam faciat, quisque, istiusmodi notitiæ, e fundamentis stabilendæ, studiosus per se facile intelligit. Attingam hic nonnulla, quæ memoratu digna sese mihi, hoc *Diplomatarium Gössense* percurrenti, velut ultro offerebant. Sub sæculi decimi initium *Arpo* Comes occurrit *N. I.* qui *Aribonis* nostri fundatoris patris, aut filii, proavus esse poterat; ibidem *Orthacarus* comes in Valle Liubena legitur, *Arponis pater*, qui suspicionem movet, an non is *Ottokarorum*, dein Styrensiū Comitum, & Marchionum ad stirpem referendus sit. Porro *N. IV.* *Hartungus* perhibetur, pagi *Crauvati* anno CMLX. præfectus, qui Leobium inter & Knitelfeldam situs est. Rursum in pago Leubental *Eberhardi* Comitis fit mentio anno MXXIII. *N. VII.* In Charta, *N. III.* proposita, Otto II. Imperator Ariboni gratias impertit: *Ob interventum Ottonis æquivoci, & consobrini nostri Karinthienorum Ducis.* An. DCCCCLXXIX. Quæ res mire illustrat primos, separatæ a Bajoario Carinthiæ
Du-

Duces, *Henricum*, & hunc *Ottonem*: præsertim si cum aliis chartis, ab UGHELLO, & HVNDIO GEWOLDI prolatis, conferatur, ut alibi, DEO dante, ostendemus; nempe (quod paucis isthic duntaxat indicare libet, probationibus alio dilatis) anno DCCCCLXXVI. exaucto- rato *Henrico II.* seu *Hezelone*, Bajoariorum & Carenti- norum Duce, divisum fuisse præpotentem hunc ducatum cenfeo, atque ab *Ottone II. Augusto* Bajoariam datam fuisse *Ottoni fratruei*, Carinthiam vero, cum Marcha Veronensi, commissam fuisse *Henrico* (illi opi- nor, qui *Minor* vocatur) ex Bajoaria oriundo. Hen- rico isto seditiosi Ducis *Hezelonis*, cognati sui, partes secuto, & in exilium acto, Carinthiam obtinuit an. DCCCCLXXVIII. *Otto*, consobrinus *Ottonis II.* di- uti eum probe ab altero Ottone duce *Fratruele Otto- nis II.* diplomata distinguunt, qui, ut modo diximus, Bajoariæ tunc præerat. En brevissimum horum *Otto- num & Henricorum* Schema certum, cum initio sepa- ratu Ducatus Carinthiæ.

OTTO I. Imperator.

LVITGARDA, nupta CVNRADO Fran- conico, Duci Lotha- ringiæ.	OTTO II. Imperator.	LYDOLFVS. Dux Alemanniæ. OTTO Dux Aleman- niæ. Bajoariæ Dux 976. † 982.
OTTO Dux Franconiæ, Carinthiæ Dux 978. post HENRICVM minorem, exulem. Cedit Carinthiam HENRICO 985. Recipit Carinthiam 996.		

HENRICVS I. Dux Bajoar.
OTTONIS I. frater.

HENRICVS II. seu HEZEL
Dux Bajoariæ 955. ex-
auctoratur 976.
OTTONI Bajoaria. HEN-
RICO minori Carinthia
data HEZELo restituitur
985. ægre cedente HEN-
RICO minore, qui anno
983. veniam, & Bajoa-
riam obtinuerat.

Aliorum quoque *Carinthiæ ducum* iterata inter-
currit memoria: *Bernardi* anno MCCX. Num. XIX. &
an.

an. MCCXXXVI. N. XXXI. item an. MCCXXXIX. N. XXXV. Subinde *Ulrici Ducis*, tertii hujus nominis, & ultimi, tabulæ, aut adscripta ejus auctoritas, habentur an. MCCLIX. N. XXI. cum defuncti *patris Bernardi* memoria: item eodem an. N. XLIV. Tum idem an. MCCLXI. N. XLVIII. comparet: ac demum MCCLXVIII. N. LIV. Hic *Ulricus Dux*, primus Ducum Carinthiæ, quod sciam, sese scripsit: *Dominum Carniolæ*, statim post obitum *Bernardi* patris MCCLVI. Uti Charta *Runensis Cistercii* N. XX. *Diplomatarii sacri* parte posteriore, & chartæ istæ *Gössenses*, fidem faciunt. In tabulis Henrici de Silberberg N. LXIII. queis an. MCCLXXX. Herburgi Abbatissæ quædam traduntur, memorabile istud legitur: *coram illustri Mainhardo Tyrolensi, qui de consensu Domini Rudolphi Romanorum Regis DVCIS KARINTHIÆ tunc se gessit.* Denique *Henricus* (Mainhardi filius) *Rex Bohemiæ, & Poloniæ, Dux Carinthiæ* an. MCCCXXIII. Gössenses subditos in Carinthia ab exactiõibus liberat N. LXXIX. En, quot res de folis Carinthiæ principibus!

Abbatissarum in Göfs continuus fere ordo per quinque sæcula ex hisce chartis eruitur. Jura Abbatissæ, & Monasterii egregie vindicantur. Uti de *Advocatia Gössensum*, nemini præter Principes Styriæ debita, quam tamen ex indulto aliquo Principum sibi deberi aiebant nobiles Domini de Stubenberg. Vide N. XIV. an. MCCIII. item N. XXIX. an. MCCCXXVI. & N. XXVII. & XXVIII. Nobilissimæ Stubenbergiorum illustrandæ stirpi itidem serviunt chartæ N. XXXVI. & XXXVII.

XXXVII. & aliæ plures. Heunburgiorum Comitum Genealogiam adjuvimus alias etiam ex *Documentis Gössensibus N. XI. XVI. & XVII.* quibus nunc addi posse moneo chartam **N. XXI.** Jura porro sua sustinet Abbatissa Kunigund. **N. XLII.** an. MCCLII. dum Herbordo, filio Domini Engelschalci de Pelse, ministeriali Ecclesiæ Gössensis, non nisi certis conditionibus indulget, ut conjugium inire possit cum extranea sponsa, filia Domini Ditmari de Müre. Hæc & alia in ministeriales jura Rudolfus IV. Dux Austriæ Abbatissæ Gössensi confirmat, quod ad possessiones in Carinthia attinet: an. MCCCLX. **N. XXIII.** Interdum præter Abbatissam etiam in tabulis nominantur: *Decanissa*, & *Sacrista* seu *Custodissa*, ut **N. LXXXI.** Notæ chronicae, ab Imperatore, aut rege etiam defumtæ, formula memoratu digna adscribitur **N. XIV.** an. MCCIII. his verbis: *Acta sunt hæc anno Incarnationis Dominicæ millesimo ducentesimo tertio in Ecclesia S. Bartholomæi in Frisaco, certantibus pro Romano Imperio Philippo Duce Sueviæ, filio Imperatoris Friderici, & Ottone filio Hainrici Ducis Saxoniae de Brunneswic.*

Lepidum illud est, quod etiam chartæ insertum legitur, an. MCCLXIII. **N. LI.** exhibitæ, qua Kune-
gundi Abbatissa executioni dat liberalitatem olim fundatam, vi cujus monialibus tertia per hebdomadam die vini portio danda assignabatur, cum antea non nisi duabus quot hebdomades diebus iisdem vinum præbitum fuisset. Lepidius etiam illud mihi visum est, quod **N. XLI.** testium recensitis nominibus subscriptum legi-

tur : Et alii quam plures , qui apud Cutzmannum bibebant vinum, in testimonium & in signum. Acta sunt hæc apud S. Vitum forum Duc. Car (inthiæ) anno M^o CC^o LV° in die Galli amen.) Vocabulum Cutzmanni, muneris hic esse potius suspicor, quam viri, aut stirpis: Quæstorem, seu tributorum collectorem interpretari possumus; quippe Tò Cut, tributum significare doctissimus du Fresne in Glossario Latino adnotavit. Ut ut hoc esse dicas, mos iste, bibendi vinum in testimonium & in signum, apud veteres Germanos receptus, in Carinthia diutius fortasse, atque alibi obtinuisse videtur. TACITI verbis de Germanica Cap. XXII. pag. 75. in usum Delphini, vetustum hunc de feriis inter pocula tractandi morem commemorare libet:

„ Diem noctemque continuare potando nulli pro-
 „ brum. Crebræ, ut inter vinolentos solent, rixæ,
 „ raro conviciis, sæpius cæde & vulneribus transigun-
 „ tur. Sed de reconciliandis invicem inimicis, &
 „ jungendis affinitatibus, & asciscendis Principibus, de
 „ pace denique ac bello, plerumque in conviviiis con-
 „ sultant.

Injurius essem erudito, & curioso Lectori, si plura, quæ supersunt, aut pleraque utilia hic veluti præcerperem, neque ipsius Lectoris industriæ, doctæque voluptati complura detegenda, illustrandaque relinquerem. Itaque posteaquam de Gössensi Diplomatario neque nihil, neque omnia dixi, de altero quoque, quod publicam in lucem profero, Seccoviensi Diplomatario, nonnulla universe potius, quam singillatim isthic prælibabo.

Duas

Duas in partes dirimitur *Diplomatarium Seccoviense*, quod laudati P. PVSCHII industriæ, & magis etiam Illustriss. ac Celsiss. Seccoviensium Præfulum, & inclyti Canonorum Collegii literariæ munificentiae debemus. Pars prior e tabulario Collegii Canonorum desumpta est, vetustate enim temporis Canonica Seccoviensis, Episcopatum Seccoviensem præit: pars altera Episcopalis tabularii documenta complectitur. Attamen quæ fuit laudatissima Celsissimorum, atque optimorum Antistitum, cum inclyto Collegio Canonorum, ejusque Præpositis concordia, eadem fere documentorum se utrimque prodit consensio, ut & res Episcoporum in priore, & res Canonice in altera Diplomatarii parte complures invenias ita, ut separari citra vim, atque damnum aliquod Diplomatarii ambæ partes vix potuissent.

Percelebre Collegium Canonorum Seccoviensium, sub Regula S. Augustini DEO servientium, fundatorem habuit *Adtramum de Waldekke*, qui Ecclesiam in loco Feustrize, B. V. Mariæ dicatam honoribus, Ecclesiæ principali Salisburgens. cum omnibus eo pertinentibus hoc pacto donavit, ut illic sub Regula S. Augustini viri DEO dicati alerentur, in laudem B. V. Mariæ, S. Petri, & S. Rudberti; ea donatio facta est Frisaci in Carinthia an. MCXL. quarto Idus Januarii, consentientibus Cunrado Salisburgensi, Reginberto Brixinensi, & Romano Gurcensi præfulibus. Anno MCXLI. Wernherus, Canonicus Salisburgensis, primus hujus novæ Canonice præpositus electus est. Hæc ex *Documento I. & II. Canon. Seccov.*

Anno MCXLII. e loco *Feustrize*, ob viæ regiæ viciniam, quieti religiosæ minus accommodato, translata est Canoniam in locum a via remotum *Seccove* seu *Seccau*, annuente Archiepiscopo Salisburgensi: quam translationem, ipsamque foundationem an. MCXLIII. Innocentius II. Pontifex ratam habuit. Vide *Docum. III. & IV. & VI.* item *Docum. XXVII.* quo tota foundationis series recensetur. Porro Adlrami de Waldekke majores, & uxores duas, suis insignes nominibus exhibet MARCVS HANSIZIVS S. J. *Germaniæ S. Tomo II. sub Conrado I. Salisburg. pag. 239.* ex manuscripto vetusto bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis. Alias res circumstantes, transmissasque *Feustrizam* e Choro S. Rudberti Salisburgensi utriusque sexus sacras colonias (Parthenonem enim sub Regula S. Augustini ibidem Adelramus etiam fundarat) ex *Chronico Bibliothecæ Voraviensis*, recenset SIGISMVNDVS PVSCH S. J. *parte I. Chronol. Sacræ Ducatus Styriæ pag. 320. & 321.* Canonorum Lateranensium privilegia Seccoviensibus contulit Alexander IV. Papa MCCCXCVIII. *Diplomata Seccov. N. CCXXII.*

Episcopalem Cathedram Seccoviensem, Seccoviensi Ecclesia ex Collegiata in Cathedralem elevata, attamen salvis per omnia Canonorum Collegii vetustis juribus, anno MCCXVIII. erexit, dotavitque Eberhardus II. Archiepiscopus Salisburgensis, qui Chiemensem etiam sedem recens instituerat. Honorius III. Pontifex ratum hunc novum Episcopatum habuit eodem anno; atque aliis literis Canoniam Sec-

co-

coviensi de suis juribus cavit. Denique ipso hoc anno Fridericus II. Rom. Rex Augustus, Chiemenfis & Seccoviensis sedis jura confirmat, & ambos *Imperii Episcopos* renuntiat, quibus in curia regia sedes Pontificales deferendi potestatem facit.

Proximo anno MCCXIX. Karolus Frisacensis Præpositus (qui apud sedem Romanam novi Episcopii causam scite egerat) Seccoviensium primus constitutus est præsul. Hactenus dicta uberius enarrantur in *Documentis Tabul. Episc. Seccov. N. I. II. III. IV. & Docum. Canonice Seccov. N. XXXVIII. & item N. XXXIX.* ubi *Karolus Seccoviensis Episcopus & Rudigerus Chiemenfis Episc.* testium primi adscripti sunt an. MCCXIX. Monendum hoc loco duxi: plura esse Styriæ loca, quæ vocabulum *Feistritz*, & *Seccau* seu *Seccowe* ferant: *Feistritz* est pagus modicus in superiore Styria, haud procul Seccoviensi Collegio, prope viam regiam; atque hic primum erectum fuisse Collegium Canoniorum censeo, non procul Knitelfelda. Alius pagus *Feistritz* est intra Græcium & Fronleuten ad Muram fluvium. Est etiam *Feistritz* pagus superæ Styriæ, prope Muerau: item oppidum inferæ Styriæ, ad fluvium *Feistritz*. Alterum *Feistritz* in inferiore Styria, ad agrum Celejanum, ad ipsam viam regiam, quod *Vindicum Feistritz* seu *Windisch-Feistritz* scribi solet, atque urbecula est exigui momenti. *Seccovium* vero vocatur cum Collegium Canoniorum in superiore Styria: tum arx, Episcopo Seccoviensi contributa, prope *Leibnizium*, pervetus Styriæ inferioris oppidum, ubi

Episcopi Seccoviensis sedes est. De Seccoviensis Episcopatus primordiis plura videri porro possunt: PVSCHII *Chronol. Duc. Styriæ Parte II. pag. 198. &c.* HANSZII *Germ. S. Tom. II. pag. 323. &c.* Seriem Episcoporum exhibet BVCELLINVS *Germaniæ Sacræ Tom. I. pag. 50. & 51.* usque ad annum 1633. *Lexicon historicum Iselini* vero usque ad an. 1723. Seccovienses Episcopi gaudent titulo Principis S. Rom. Imperii, eumque honorem diferte exprimit Wilhelmus Rex Rom. in diplomate *Episcopii Seccov. N. XXXV.* dato 1251. Indict. IX. XV. Cal. Julii apud Nusciam, ubi legitur: *Dilecto Principi nostro Venerabili Episcopo Seccoviensi.* Similia deinceps in aliis Imperatorum & Regum literis occurrunt.

De egregia hujus *Diplomatarii Seccoviensis* utilitate, illud universe dicere possum, eam esse rerum varietatem, ac momenta, ut *Gössensi Diplomatario*, hoc *Seccoviense* nulla ex parte sit habendum inferius, nisi etiam in quibusdam excellat. Non modo plurium isthic Pontificum bullæ, variæque mitratorum præsulum tabulæ, sese offerunt, sed Imperatorum quoque ac Regum, etiam Hungariæ; Styriæ Principum, Carinthiæque ducum complures proferuntur chartæ, quæ Historiæ, Chronologiæ, & Genealogiæ haud exiguo sunt incremento. Specimina duo, *Genealogiæ Sunekiorum*, *Celejæ Comitum*, & *Comitum de Heunburg*, quæ anno proxime præterlapso edideram, multum huic *Seccoviensi Diplomatario* debent. Neque desiderantur isthic alia, quæ una cum
Gössen-

Göffenſibus chartis ad illuſtrandam Nobiliſſimarum familiarum memoriam faciant; cum earum, quæ extinctæ ſunt, uti *De Styra, Wildoniorum, Pettoviensium, Guettenbergiorum, Marchburgiorum, Leibniziorum, De Orte, Kapfenbergiorum, de Perneck, de Osterwitz* &c. tum illarum, quæ hodieque illuſtri cum ſplendore vigent, quales ſunt probabiliter *Ortenburgici* Comites, ſaltem Bavaricæ lineæ: & *Liechtenſteinii*, ſaltem Auftriacæ ſtirpis Principes; tum certius *Stubenbergii, Sauravii, Scherfenbergii, Prankii, Gaileri, Stadelii, Silberbergii, Prueſchenkii*, (hodie Comites Hardeckii) *Windiſchgratzii, Purchſtallii, Trautmannsdorffii, Mor-daxii*, aliique. Denique variorum Abbatum, Capitaneorum, aliorumque Magiſtratuum Styriæ & Carinthiæ, utilis atque jucunda recurrit memoria.

Ad characteres temporis quod attinet, ipſam adeo diei horam, qua res actæ ſint, Diploma Seccoviensis Canonici N. XXII. conſignatam exhibet, raro in tabulis publicis exemplo: Omitto plura. *Diplomatario* huic *Seccoviensi* intermixtæ historicæ notitiæ, & notulæ utiles ac eruditæ adjectæ ſunt, partim ab ſcriptore quodam Seccoviensi, partim a P. SIGISM. PVSCHIO: quas omnes, uti accepi, exhibeo. Ex hiſce notulis ſeries Episcoporum ac Præpoſitorum Seccoviensium ad ſæculum uſque XVI^{um} egregie illuſtratur, ac emendatur. Illud unum iſthic haud ſatis e ſententia deprehendi, tabulas complures non integras adſcriptas fuiſſe, eas nempe, quas e codice manuſcripto donatio-

tionum defumtas fuisse ipse Collector Seccoviensis adnotarat.

Denique indicem personarum illustrium, (quarum in diplomataris fit mentio) utilitate sua non cariturum, adjunximus ea ratione, ut Principes, & sacri Præfules nomine illo, quod in Baptismo, aut in sacro ordine sortiti sunt, indicentur : Nobilium vero nomina sub stirpis vocabulo sint inquirenda. Orthographiæ rationem eandem fere retinuimus, quam in apographis invenimus ; attamen ad evitandam ambiguitatem sententiæ, diphtongos vocalibus, hodierno more, substituimus.

DIPLOMATARIUM
GÖSSENSE
AVCTORITAS APOGRAPHORVM.

Nos Virgilius DEI gratia Abbas Monasterii Sancti Petri Salzeburgi, & Andreas de Metsthach Decretorum Doctor, Styriae Marchiae superioris Provinciae Archidiaconus. Notum facimus universis & singulis hoc praesens transumptum, seu publicum instrumentum inspecturis, ut Venerabiles & Religiosae Domina Margaretha Abbatisa, totusque Conventus Monasterii Sanctae & immaculae Virginis Mariae in Göß, Ordinis S. Benedicti, Salzeburgensis Dioecesis, quasdam literas privilegiorum, libertationum, confirmationum, fundationum, donationum, emptionum, venditionum, permutationum,

A

in-

infeudationum, locationum, conductionum, & aliarum complurimarum actionum, & receptionum, a summis Pontificibus, Romanorum Imperatoribus, Regibus, Principibus, Ducibus, Comitibus, Baronibus, & aliis Christi fidelibus emanatas, pro usu & restauratione, ac fundatione dicti Monasterii donatas & concessas in pergameno patentes coram nobis exhibuit, & præsentavit. Postulans & humiliter petens, abinde *vidimus* literas nuncupatas, sibi per nos in forma solita dari, & concedi, asserens: incautum literas capitales ad loca distantia, in quibus eis uti vellent, deferre, vel etiam propter vetustatem aliquarum literarum, ac etiam propter pericula, quæ casu fortuito contingere verisimiliter possint in eisdem. Nos igitur dictarum Abbatissæ & Conventus petitioni acquiescere cupientes, easdem literas inspeximus & examinavimus diligenter, & quia per inspectionem & examinationem easdem literas invenimus sanas, integras, illæsas, ac in nulla sui parte suspectas, omnique prorsus vitio & suspitione carentes, tam in sigillis, quam in chartis & scripturis; subscripto Notario commisimus, ut easdem literas transumeret, & exemplaret, nil addendo, vel diminuendo, quod sensum mutaret, aut intellectum. Volumus itaque, ut hujusmodi nostro transumpto tamquam originalibus literis ubilibet locorum in judicio & extra stet, credatur, & adhibeatur plena fides. Tenor vero literarum, de quibus præmittitur, sequitur, & est talis. In nomine sanctæ & individuae Trinitatis. Ludovicus divina favente gratia Rex &c. ut infra in decem & novem foliis continetur.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis & gloriosissimæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum, hoc præsens ac subscriptum transsumptum & vidimus, ex originalibus literis privilegiorum a summis Pontificibus, & gloriosissimis & invictissimis Romanorum Imperatoribus, ac Regibus augustis Ecclesiæ Gössensi & ejus foundationum rebus donatis, cæterisque Dominorum Fundatorum, præcipue Aribonis Maguntini Archiepiscopi, & suæ Matris Adalæ principalium Fundatorum, donationum literis hic transsumptive insertis, una cum Reverendissimorum in Christo Patrum, & Pontificum, ac Ecclesiarum Prælatorum subscriptionibus, approbationibus, auscultationibus in præsentiarum subnotatis feliciter incipit.

I.

Bulla Ludovici Regis (Fili Arnulphi) quæ libertavit locum Gössensem, ac Leubnensem cum suis prædiis, in proprietatem ac infeudationem Arponis Comitis, qui locus deinde fuit donatus Ecclesiæ Gössensi cum proprietate & infeudatione.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Ludovicus divina favente gratia Rex. Si fidelium nostrorum devotioni aures serenitatis nostræ clementer esse jubemus, eo fidioliores ad nostrum retinebimus obsequium. Quamobrem noverint omnes fideles nostri præsentis ac futuri, quod nos rogatu & consulatu fidelium nostrorum Othonis videlicet Episcopi, Liupoldi, Aribonis, Eringi, Kumpoldi & Puponis Comitum, Orthacori dilecti Comitis nostri Fi-

lio Arpo nomen in valle, quæ dicitur Leubna, in dominio ejusdem Orthacori huebas viginti, cum omnibus rebus ad easdem huebas juste & rite pertinentibus, perpetualiter in proprium donavimus, hoc est in loco * & Leubna dicto, ubi rivus ejusdem nominis, & Leubna in flumine Muera dictum in area illa Göstem Muera circumdato, & illic five in villa Göstaris, vel illis locis in utraque parte illius fluminis, & pastu circumductis collibus, quousque prædictas huebas deorsum supleuntur, & permetiuntur. Hanc ergo proprietatem cum omnibus pertinentiis suis prælibato Arponi in proprium donavimus cum utilitatibus, ædificiis, mancipiis, terris cultis & incultis, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, aquis, aquarum decursibus, molinis, piscationibus, viis & inyiis, omnibusque ** *appendicibus* quæsitis & inquirendis. Jussimus quoque hoc præceptum inde conscribi, per quod volumus, firmiterque jubemus, quatenus jam dictus Arpo inde ab hodierna die, ac deinceps liberam teneat potestatem habendi, dandi, vendendi, commutandi, seu quodcunque sibi libuerit, faciendi. Et ut hoc præceptum firmum atque stabile consistat, manus propriæ inscriptione illud firmavimus, & sigilli nostri impressione consignari jussimus. Datum anno Incarnationis Dni. Dcccc iiij. Indictione septima. Anno regni nostri videlicet Ludovici Vto.

Sigillum Dni. Ludovici

PLS

gloriosi Regis.

* rō & redundare videtur. ** *Appendiciis.*

*Otto primus Rex Dieprecht Clerico duas huebas regales in pago Crau-
vato, cum servo, donat, Henrici Ducis interventu.*

In nomine sanctæ, & individuæ Trinitatis. Otto divi-
na favente clementia Rex. Noverint fideles nostri præ-
sentes & futuri, quod nos Clerico cuidam Dieprecht vo-
cato huebas duas proprietatis nostræ in loco Zurce, & in
pago Crauati, & in ministerio Hartungi concessimus,
quæ sunt Regales, servum quoque Vrera vocatum & uxo-
rem ejus ac filias, per interventum fratris nostri Hainrici
Ducis in proprium damus cum omnibus ad easdem hue-
bas pertinentibus agris, silvis, pratis, pascuis, aquis, aqua-
rumve decursibus, ac molendinis, quæsitis & inquirendis.
Et si plenitudo agrorum in illis huebis non invenitur, ubi-
cunque videatur, quod nostrum sit, in proximo implea-
tur. Jussimus autem hoc præceptum conscribi, & ut idem
Clericus Dieprecht nullo contradicente hoc potestative
possideat, quod ei donavimus. Quod vero scriptum con-
firmavimus, & annuli nostri impressione jussimus muniri.

Signum Domini Ottonis Invictissimi Regis
Datum ij Kl. Septembris Anno Incarna-
tionis Dni. DCCCC liij, Indictione vij Re-
gnante * proprio Rege Ottone Anno XX.
actum Regina in Domino.

*In notas Chronicas, aut earum apographum, errores irrepserunt; nam si anni
numerus legitimus est, Indictio XII. ponenda erat, & annus regni XVIII.
vel XIX.*

III.

Bulla Ottonis secundi Romanorum Imperatoris, pro libertate quorundam feudorum, ad instantiam Aribonis fundatoris Gössensis Ecclesiæ.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Otto divina clementia Imperator Augustus. Noverit omnium fidelium nostrorum tam præsentium, quam futurorum industria, qualiter nos ob petitionem & interventum Othonis æquivoci & consobrini nostri Karinthienorum Ducis, nostræ proprietatis tres huebas regales in villis Lebenach & Glanasdorff, & in Colinofo, & Binsindorff & Bodepach in regimine Uualpadonio Harduici in pago Thirovat sitas, cuidam fidei nostro Aribonominato in proprietatem tradidimus. Et si in ipsis prædictis locis integra supra nominatarum trium regalium huebarum inveniri non possit mensura, ubicunque ipsis suprascriptis locis vicinius habeamus, ipsi præfato Ariboni per hanc nostræ præceptionis auctoritatem cum omnibus illis jure pertinentibus in mancipiis utriusque sexus, ædificiis, terris cultis & incultis, pratis, campis, pascuis, silvis, aquis, aquarumve decursibus, piscationibus, molendinis, inviis & viis, exitibus, & redditibus, quæsitis & inquirendis, cunctisque aliis appendiciis, quæ adhuc aliquando dici aut nominari possunt. Ea videlicet ratione, ut idem præfatus Aribonoliberam deinceps de eodem prædio faciendi, quod lubet, habeat potestatem, sive tradendi, vel commutandi, aut vendendi, seu quidquid sibi placuerit, agendi. Et ut hoc nostræ intentionis præceptum firmitus & stabilius a cunctis credatur, manu propria subtus notatum sigilli nostri impressionis jussimus assignari.

Datum

Datum septimo Idus Octobris Anno Dominicæ Incarnationis DCCC Lxxviii Indictione vj. Anno vero regni secundi Ottonis xvij. Imperii autem xij. Actum Rieda.

Sigillū Dni Ottonis inuiciss.

Imp. Aug:

Hildeuoldus Eppus, & Cancellarius.

Indictionis numero VI. addenda saltem est unitas, ut sit VII. reliqui numeri, & nomina recte habent.

IV.

Bulla Ottonis pii Regis pro libertatione avulsa prædij ad instantiam Dieprehti Clerici.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Otto divina favente clementia Rex. Noverint fideles tam præsentēs scilicet & futuri, qualiter nos per interventum Hainrici Ducis, matrisque suæ inclitæ, nec non fidelis nostri Abrahæ Frisingensis Episcopi, cuidam Clerico vocato Dieprehto tale prædium, quale habuimus inter duos montes Curoilton Acoziæ a vertice montis Zuueclopruc Klopru ad villam Bulchuisse in proprietatem concessimus in pago Crauuati, & in ministerio Hartungi Comitis cum omnibus ad idem prædium iuste & legaliter pertinentibus agris, silvis, pratis, pascuis, aquis, aquarumque decursibus ac molendinis, quæsitis, & inquirendis. Jussimus autem hoc

hoc præceptum conscribi, ut idem Clericus Dieprechtus nullo contradicente hoc potestative possideat, quod ei donavimus, quod vero scriptum confirmavimus, & annuli nostri impressione jussimus communiri.

Signum Dni. Othonis invictissimi Regis.

Lutolfus Cancellarius ad vicem Brunonis.

Datum idus Febr. Anno Incarn. Dominicæ DCCCC LX. Indict. iiij. Regnante pio Rege Ottone anno xxij Regensperg. Hæc in Domino. Amen.

Indictio III. ponenda videtur, aut annus DCCCCLXI. in Februario.

V.

Bulla Imperatoris Hainrici (secundi) super bona & prædia certa per ipsum libertata, ad instantiam Aribonis Fundatoris Ecclesiæ Gößensis.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Hainricus divina favente clementia Romanorum Imperator Augustus. Quia certi sumus animæ atque regno nostro æqualem optandæ felicitatis profectum accrescere, si vineam noviter plantatæ ecclesiæ nostræ liberalitatis incremento dilatamus, tanquam si veterem atque jam assidua adultam fertilitate, ne in aliquo deficiat, nostræ defensionis munimento stabilimus, omnium Christi, nostrorumque fidelium nozione volumus patere, qualiter nos pro remedio animæ nostræ, & dilectæ conjugis nostræ Kunegundæ sci-

scilicet Imperatricis Augustæ, per interventum Aribonis fidelis nostri Cappellani & consanguinei, mancipia sic nominata Wannlinum Auulinum Dielinum Amelinum, item Pacco Anzo Luczi Enzi Ezo, item Sihi, item Racco cum omnium eorundem filiis suis, quæ hætenus ex nostra concessione in beneficium tenuit, in proprium sibi largimur, hoc statuentes, ut sub eadem lege & conditione, qua nobis hætenus servierunt, sibi deinceps famulentur, & post obitum suum, si tamen voluerit eorum servitio carere, eadem mancipia Monasterio S. Mariæ, sanctique Andreæ Apostoli in loco, qui vocatur Gössia, constituto, quarum ipse primus fundator extitit, in usus sanctimonialium sub regula S. Benedicti ibidem Deo servientium in perpetuum servitura dimittat. Hoc etiam instituímus, ut Abbatisa loci illius & ista & eorum posteritate ad quoslibet monasterii usus convertendi liberam habeat potestatem. Et ut hæc nostræ auctoritatis traditio stabilis & inconvulsa omni permaneat ævo, Hanc paginam inde conscriptam propria manu corroborantes, sigilli nostri impressione iussimus insigniri. Datum X. Kl. Januarii Indictione iij. Anno Dominicæ Incarnationis M XX. Anno vero Domini Hainrici secundi regnantis xviiiij. Imperii vero * xij. Actum Hammerstain feliciter Amen.

Signum Dni. Hainrici Inviſif. Rom. Imp.

Engellerius Cancellarius ad vicem Erkenbaldi Ar: Capellani
recognovit.

(* vij)

B

VI

Bulla aurea Confirmationis super foundationem Ecclesiæ Gössensis Hainrici secundi, ad instantiam Aribonis Fundatoris.

In nomine sanctæ & individuae Trinitatis. Hainricus divina favente clementia Imperator semper Augustus. Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ, nostrisque fidelibus præsentibus & futuris, qualiter quidam Juuauensis Ecclesiæ diaconus, consanguineus noster atque Capellanus nomine Aribo, cogitans cum transitoriis suis æterna, cum terrenis mereri cœlestia, quoddam monasterium puellarum ad regulam S. Benedicti, in honore vero sanctæ Dei Genitricis Virginis Mariæ, sanctique Andreæ Apostoli, quod nunc Adala nomine, patre vero suo Aribone quamvis a paralisi, ex lege tamen quantum potuit, annuente & consentiente, incepit, in loco nomine Gössia, in comitatu Leubna, de prædio suo fundavit, atque construxit, & pro sua facultate Deo aspirante perfecit sanctæ Mariæ, sanctique Andreæ ministerio & nomini dedicatum, cum omnibus de sua traditione, & aliorum Christi fidelium eo pertinentibus in nostram potestatem libertandi gratia tradidit, & suæ hæredumque suorum proprietati aut potestati deinceps in futurum eo tenore abalienavit, quatenus post acceptam nostræ immunitatis cartam prima ejusdem loci Abbatisa Kunigundis, soror præfati Aribonis, eique eodem ordine successive jus legitimum eligendi advocatos, quos sibi necessitas & utilitas dictaverit, eidem monasterio sine omni contradictione mortalium salva regia & Imperatoria potestate obtineretur. Post obitum vero suum Congregatio mo-

nafterii per fucceffiones temporum liberam habeat electio-
nem, Abbatiffas regulares juxta decretum fancti Benedicti
omni contradictione remota fubftituendi, hoc addito, fi,
quod abfit, aliqua principalis potestas injufte idem mo-
nafterium, vel res fuas alicui alteri monafterio, vel per-
fonæ alicui fubdere, vel in beneficium dare, aut in pro-
prietatem donare, vel qualicunque ingenio huic propo-
fito abalienare voluerit, proximus prædicti Aribonis hæ-
res tam diu in fua potestate retineret, quoufque noftro
vel fuccefforum noftorum adjutorio ad ftatum monafterii,
unde contra jus & fas ablatae fuerint, iterum reducat, &
in priftinam libertatem, ftabilitatemque reftituat. Juftis
igitur prædicti Aribonis petitionibus annuentes eo, quo
rogaverat, tenore præfatum monafterium cum monacha-
bus ibidem in præfens collatis vel conferendis impofte-
rum, in noftam immunitatem recepimus, & hoc regie &
Imperatorie præcepti noftri libertate donatum & perpe-
tuo confirmatum noftre manus fubfcriptione roboravi-
mus, & in æternæ memoriæ testimonium figilli noftri ap-
penfione muniri præcepimus.

Datum Kl. Maij Indictione iiij. Anno Dominicæ Incarna-
tionis MXX. Anno Domini Hainrici fecundi regnan-
te XIX. Imperii vero vij. Aduum Wloæ. Venera-
bili Papa Benedicto præfente & confirmante.

Signum Dni. Hainrici Rom. invictiff. Imp. Aug.

Guntherius Cancellarius Vice Erkanbaldi Archicapellani
recognovit.

VII.

Bulla Hainrici secundi Imperatoris super prædia in valle Leubental sita, per ipsum Ecclesiæ Gössensi donata & fundata.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Hainricus divina favente clementia Romanorum Imperator Augustus. Si venerabilia Ecclesiarum Dei loca alicujus domini commodo ditare ac sublimare studuerimus, nobis id regni que nostri statui profuturum esse minime dubitamus. Quapropter noverit omnium Christi fidelium nostrorum universitas, qualiter nos pro remedio animæ nostræ parentumque nostrorum, nec non per interventum dilectissimæ conjugis nostræ Kunigundæ, videlicet Imperatricis nostræ Augustæ, atque per petitionem charissimorum fidelium nostrorum venerabilium scilicet Archiepiscoporum Aribonis Magontini, & Pilgrini Coloniensis, cuidam nostro monasterio Gössiæ dicto ad honorem S. Mariæ Virginis, sanctique Andreæ Apostoli constructo, taleque prædium, quale habemus juxta prædium Lombinch nominatum, situm in pago Luebental vocato, in comitatu vero Eberhardi Comitis, cum omnibus ejusdem prædii pertinentiis, terris videlicet cultis & incultis, pratis, pascuis, silvis, venationibus, aquis, aquarumve decursibus, piscationibus, molendinis, mancipiis utriusque sexus, areis, ædificiis, viis & inviis, exitibus & redivis, quæsitis & inquirendis, omnique utilitate, quæ in eodem prædio est, vel esse, & fieri poterit, per hanc nostram imperialem paginam concedimus atque largimur, & de nostro jure ac dominio in ejusdem dominium omnino transfundimus. Hac videlicet ratione, ut Abbatis, & eidem

eidem Congregationi liberam posthinc habeat de eodem prædio, ejusdemque pertinentiis, quicquid ei placuerit, ad usus ecclesiæ faciendi potestatem, illud possidendi, seu cum alio prædio commutandi, in quoscunque usus libuerit, utendi, omnium hominum regni nostri contradictione remota. Et ut hæc nostræ ingenuitatis auctoritas firma & inconvulsa omni permaneat tempore, hoc præceptum inde conscriptum manu propria confirmantes sigillo nostro iussimus insigniri.

Datum Xviiij. Kl. Junij Indictione vj. Anno Dominicæ Incarnationis MXXiiij. Anno Domini Hainrici Sc̃di regnante XXij. Imperio X. Actum Coloniae.

Signum Dni. Hainrici invicti. Imperat. Aug.

Guntherius Cancellarius vice Aribonis Archicapellani recognovit.

VIII.

Bulla Hainrici secundi Imperatoris super fundatione prædii in Toinlach Ecclesiæ Gössensi per interventum Kunigundis Imperatricis conjugis suæ, & Aribonis fundatoris principalis donati & fundati.

In nomine sanctæ & individue Trinitatis. Hainricus divina favente clementia Romanorum Imperator Augustus. Si venerabilia Ecclesiarum DEI loca alicujus doni commodo ditare ac sublimare studuerimus, nobis id re-

gnique nostri statui profuturum esse minime dubitamus. Quapropter noverit omnium Christi fidelium nostrorum universitas, qualiter nos pro remedio animæ nostræ, parentumque nostrorum, nec non per interventum dilectissimæ conjugis nostræ Kunigundæ videlicet Imperatricis Augustæ, atque per petitionem carissimorum fidelium nostrorum venerabilium scilicet Archiepiscoporum Aribonis Magontini, & Pilgrini Colonienfis, cuidam nostro monasterio Gößia dicto ad honorem S. Mariæ semper Virginis, sanctique Andreae Apostoli constructo tale prædium, quale habemus in villa Domache vocato sita in pago, qui vocatur Niverzia, in comitatu vero, qui nuper fuit Turdogomi Comitatus, cum omnibus ejusdem prædii pertinentiis, terris videlicet cultis & incultis, pratis, pascuis, silvis, venationibus, aquis, aquarumve decursibus, piscationibus, molendinis, mancipiis utriusque sexus, areis, ædificiis, viis & inviis, exitibus & reditibus, quæsitis & inquirendis, omnique utilitate, quæ in eodem prædio est, vel esse, vel fieri poterit, per hanc nostram imperialem paginam concedimus atque largimur, & de nostro jure ac dominio in ejus jus ac dominium omnino transfundimus, ea videlicet ratione, ut Abbâtissa ejusdem Congregationis liberam posthinc habeat de eodem prædio, ejusdemque pertinentiis, quidquid ei placuerit, ad usum ecclesiæ faciendi potestatem, sive illud possidendi, seu cum alio prædio commutando, vel in quoscunque usus libuerit, utendi, omnium hominum regni nostri contradictione semota. Et ut hæc nostræ ingenuitatis auctoritas firma & inconvulsa omni permaneat tempore, hoc præceptum inde conferiptum

ptum manu propria confirmantes sigillo nostro iussimus
insigniri.

Datum Xvii Kl. Junii Indictione vj. Anno Incarnationis
Dominicæ MXX iij. Anno Domini Hainrici scdi re-
gnante XXij. Imperii autem X. Actum Coloniae.

Signum Dni Hainrici Rom. invictis-
simi

Imp. Aug.

Guntherius Cancellarius vice Aribonis Archicapellani
recognovit.

IX.

*Bulla Hainrici tertii Romanorum Regis super confirmationem prædio-
rum in Enstall & Paltental, ob interventum Diethmari Archiepi-
scopi Saltzeburgensis ad ecclesiam Gössensem donatorum.*

In nomine sanctæ & individuae Trinitatis. Hainricus di-
vina favente clementia Rex omnibus Christi fidelibus
tam futurorum, quam præsentium notum esse volumus,
qualiter nos ob interventum ac petitionem Diethmari Sal-
tzeburgensis Ecclesiæ venerabilis Archiepiscopi, ejusdem
ecclesiæ Canonico Sigescalco dicto tale beneficium, quale
frater suus nomine Ardolfus sub vocabulo beneficii habuit,
id est tres regales mansos in vallibus Enstall & Paltental
in Comitatu Gotfridi Comitis positos, si ibi ex integro
sint. Si autem ex hoc beneficio minus impleri possint in
prædicta valle Paltental & conterminis eidem beneficio
locis

locis cum omnibus suis pertinentiis, hoc est utriusque sexus mancipiis, areis, ædificiis, terris cultis & incultis, agnis, pratis, pascuis, campis, silvis, venationibus, aquis, & aquarum decursibus, molis, molendinis, piscationibus, viis & inviis, exitibus & redditibus seu cum omni utilitate, quæ ullo modo inde potest provenire, in proprium concessimus atque tradidimus. Ea videlicet ratione, ut prætitulatus Engelscalco de præfato prædio sibi a nobis tradito liberam dehinc potestatem habeat, scilicet tenendi, tradendi, vendendi, permutandi, commutandi, vel quidquid sibi placuerit, inde faciendi. Et ut hæc nostræ traditionis auctoritas nunc & perenniter stabilis & inconvulsa permaneat, hanc paginam inde conscribi, manuque propria, ut inde videtur, roboravimus, & sigilli nostri impressione jussimus insigniri.

Datum vj nonas Maji Indiæ. IX. Anno Dominicæ Incarnationis MXLij. Anno autem Domini Hainrici tertii ordinationis xiiij. Regni vero secundo. Actum Spiræ feliciter.

Signum Dni Hainrici tercii

Regis invictissimi.

Eberhardus Cancellarius vice Burdonis Archicancell.
recognovit.

X.

Bulla Hainrici tertii: Jure proprietatis data Adalramo bona, quæ sunt in Ramprestetten & Ramatsstetten in favorem Ecclesiæ Gössensis.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Hainricus divina favente clementia Rex. Omnium utique Christi fidelium tam futurorum, quam præsentium universitas noverit, qualiter nos ob interventum ac petitionem Geberhardi Episcopi patruï nostri dilecti, Adalramo fideli nostro tres mansos in loco, qui dicitur Ramprestetten in duobus locis, & Ramatsstetten in proprium tradidimus, sitos in Marchia & Comitatu Arnoldi Marchionis cum omnibus suis appendiciis, hoc est areis, ædificiis, terris cultis & incultis, pratis, pascuis, aquis, & aquarum decursibus, molis, molendinis, exitibus & redditibus, piscationibus, silvis, & venationibus, viis & inviis, quæsitis & inquirendis cum omni utilitate, quæ inde poterit provenire. Ea videlicet ratione, ut prædictus Adalramus de præfato prædio liberam dehinc potestatem habeat obtinendi, tradendi, commutandi, procurandi, vel quid quid sibi placuerit, inde faciendi. Et ut hæc regię nostræ traditionis auctoritas stabilis & inconvulsa perenniter permaneat, hanc cartam inde conscriptam manu propria, ut infra videtur, corroborantes sigilli nostri jussimus impressione signari.

C

Datum

Datum tertia die Kl. Octobris Anno Dominicæ Incarnationis MXLij. Indiæ. XI. Anno autem Dni Hainrici tertii ordinationis ejus xvj. Regni vero v. Actum Ratisponæ feliciter.

Signum Dni Hainrici tertii

Regis inuictiss.

R.

Abelgerus Cancellarius vice Burdonis Archicancellarii
recognovit.

XI.

Privilegium datum Ecclesie Gößensi ab Ortackaro Duce Stirie, ad instantiam Leutoldi de Guettenberg, quo jus patronatus ecclesie S. Dionysii una cum quinquaginta hubeis fundavit & donavit pleno jure Ecclesie Gößensi.

In nomine sanctæ & individue Trinitatis. Ego Ortackarus Dux Stirie omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Notum sit omnibus Christi fidelibus tam presentibus, quam futuris, quod quidam nobilis Luitoldus fidelis noster de Guettenberg partem prædij sui filiabus suis Chunigundi & Gertrudi potestativa manu tradens presentibus earum maritis Wilhelmo & Herrando & aliis quam pluribus amicis suis & fidelibus istam fecit exceptionem, scilicet ut jus patronatus in ecclesia S. Dionysii martyris, quod ad ipsum velut fundatorem & prædiorum collatorem spectabat, cum omnibus sibi pertinentiis, & quinquaginta

ginta huebas prædii sui sine contradictione omni sive pro remedio animæ suæ, seu cuicunque placeret personæ potestative tradere possit. Igitur viri præfatæ ecclesiæ & proprietati prædii subscripti filiæ præsentibus abrenunciaverunt, & voluntati patris benignissime paruerunt. Sed ut hoc ratum perpetuo duraret, & ne alicujus posteritatis suæ audentia quidquam ex his surripiens temeraret, præsentis pagina nostro sigillo communiter testibusque subscriptis roboravit. In his autem locis prædia sunt assignata apud fluvium, qui dicitur Illenz, in villa Pircha dicta decem eubas, in villa quæ dicitur Enpsdorff novem eubas, in villa Ratensdorff duas eubas, item in villa quæ dicitur Pircha juxta Guettenbergk sita novem huebas. In Huchedol quinque eubas. Juxta fluvium Stulbenich unam eubam. Item apud S. Dionisium unam eubam in Oberdorff. Item apud S. Dionisium curtim. Item in Paltal in villa quæ dicitur Perndorf duodecim eubas. Et quidquid ejusdem prædii in Paltal inventum fuerit tam cultum, quam incultum, apud fluvium Wides, prædium, quod dicitur Altenburgch curtim una cum molendinis, aquis, pratis, pascuis, piscationibus, silvis, exitibus & redditibus, & tam quæsitis, quam inquirendis, & cum universis ejusdem prædii terminis. Hujus rei testes sunt Chonradus & Rudolphus frater ejus Nobiles de Chindenberch, Ortacker de Grätz, Otto de Grätz, Albertus & frater ejus de Dumkenstain, Ruedolf de Rase, Hawart de Jun, Haidenreich de Griffen, Schilbung de Haylesperg, Landfritt de Eppenstain, Otto de Chremse, Ulreich de Stubenweg, Otto de Liuben, Hainreich de Walderperch, Leutold, Ruedolf, Gotschalch

fratres de Hintperch, Albertus de Lochausen, Otto filius, & filius ejus Otto Saxo, Wichart de Waldstain, & Walther frater ejus, Chonradus Durinch & frater ejus, Hartwich, Hartman, Herman, Bernhart, Gundacher, Gotschalch milites proprii Domini Luitoldi. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo centesimo octogesimo septimo, sedente in Apostolica sede Papa Urbano, Imperatore Friderico, Antistite provinciæ ejusdem Alberto, Duce Otachoro, in Kalendis Octobris. Actum est in castro Guetenwerch feliciter Amen.

XII.

Bulla aurea transumpti Domini Friderici secundi Romanorum Imperatoris, Jerusalem & Siciliae Regis, super donatione & privilegiatione facta, & donata Ecclesie Gössensi a Domino Hainrico secundo Romanorum Imperatore semper Augusto.

In nomine sanctæ & individuae Trinitatis. Fridericus secundus divina favente clementia Romanorum Imperator semper Augustus, Jerusalem & Siciliae Rex. Si sacrosanctis Ecclesiis & locis religiosis, in quibus vere DEUS colitur, & juxta sacrum Christianæ fidei morem altissimo patri filius immolatur, pie ducimus providendum, salubriter in hoc consulimus profectibus nostris, quando eo fortius virtus roboratur Cæsaris, quo clementius religiosorum utilitatibus providetur. Eapropter notum fieri volumus universis imperii nostri fidelibus tam præsentibus, quam futuris, quod Otilia venerabilis Abbatissa monasterii Gössensis fidelis nostra præsentavit Celsitudini nostræ quoddam privilegium

legium Imperatoris Hainrici secundi monasterio suo indul-
tum, & supplicavit Celſitudini noſtræ, ut privilegium ipſum
& quidquid continetur in eo, confirmare noſtra Serenitas
dignaretur. Cujus privilegii tenor talis eſt.

In nomine &c. ut N.º VI.

Nos autem ſupplicationes ipſius Abbatiffæ Otiliæ favo-
rabiliter admittentes ob illius intuitum, per quem fe-
liciter vivimus & regnamus, in remedium animarum divo-
rum auguſtorum parentum noſtrorum, privilegium ſupradi-
ctum, & quidquid continetur in eo, quod perdiſtinctum
legitur, prænominato monaſterio duximus confirmandum
de gratia ſpeciali præſenti divali pagina indulgentes ei-
dem, ut ſi quis contra præſentem libertatem de eligendis,
ut dictum eſt, advocatis a jam dicto Imperatore prædeceſ-
ſore noſtro ſibi conceſſam advocaciam in loco ipſo teme-
re uſurpare præſumpſerit, talis uſurpatoris advocacia cen-
ſeatur irrita, nec aliquam vim obtineat firmitatis. Statui-
mus igitur, ut nulla perſona alta vel humilis, eccleſiaſtica
vel ſecularis contra hoc confirmationis noſtræ privilegium
prædictum monaſterium moleſtare præſumat. Quod qui
præſumpſerit, præter indignationem noſtri Culminis
pœnam centum librarum auri ſe noverit incurſurum, qua-
rum medietas Camera noſtræ, reliqua paſſis injuriam per-
ſolvatur. Ad hujus autem confirmationis noſtræ memo-
riam & robur perpetuo valiturum præſens privilegium fie-
ri, & Bulla aurea * *timpano* noſtræ Majeſtatis impreſſa juſ-
ſimus communiri. Cujus rei teſtes ſunt Bertholdus vene-

* *Typario.*

rabilis Patriarcha Aquilegiensis, Evrardus Saltzburgenſis Archiepiſcopus, Seyfridus Ratiſponenſis Eccleſiæ Epiſcopus, Luitpoldus Dux Auriæ & Stiriæ, Berennardus Dux Carinthiæ, Otto Dux Meraniæ; principes noſtri, Rapato **Palentinus* Comes, Hainricus frater ſuus Comes de Ortenberg, Rembertus de Muereck, Hainricus de Prunne, Irmfridus de Hynperg, & alii complures. Acta ſunt hæc anno Dominicæ Incarnationis MCC^o triceſimo menſis Aprilis Indictione iij. Imperante Domino noſtro Friderico DEI gratia invictiſſimo Domino noſtro Imperatore ſemper Auguſto, Jeruſalem & Siciliæ Rege glorioliſſimo, Anno Imperii ejus X. regni Jeruſalem quinto, Siciliæ vero xxxij. feliciter. Datum Fogiæ anno menſe indictione prætitulatis.

Signum Domini Friderici DEI gratia invictiſſ.

Rom. Imp. ſemp. Auguſti Jeruſalem &

Siciliæ Regis glorioliſſimi.

N
R
E

XIII.

Sequitur Confirmatio & tranſumptum ſuper præcedenti confirmacione ac donatione Dominorum Friderici & Hainrici Imperatorum glorioliſſimorum, ipſius Domini Rudolſi Regis Romanorum.

Rudolſus DEI gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus, omnibus in perpetuum. Regaliſ throni ſublinitas elevatur ſublinitius, & in ſalutarium folio ſolidius ſolidatur, cum ad religioſas perſonas, Deoque dicatas eccleſias conſideratio benigna porrigitur, & ad ipſarum jura libertates

* *Palatinus.*

&

& gratias muniendas gratiosa protectio principis invenitur. Noverint igitur præsentis ætatis homines pariter & futuræ, quod accedens ad regiæ majestatis præsentiam venerabilis Herburgis Abbatisa monasterii de Göffe, quoddam privilegium per inclitæ recordationis Hainricum secundum Romanorum Imperatorem sibi & monasterio suo indultum, & per Fridericum secundum Rom. Imperatorem eidem monasterio postmodum confirmatum nostræ Celsitudini præsentavit petens humiliter & devote, ut ipsum cum omnibus contentis in ipso confirmare de nostra gratia dignaremur. Cujus tenor est talis.

In nomine &c. ut N° XII. & VI.

Nos igitur, qui ad ampliandum statum ecclesiarum ad Christi honorem & gloriam Zelum gerimus copiosum, devotis Abbatisæ prædictæ supplicationibus inclinati præfatum privilegium & omnia in ipso contenta, quæ præsentibus inferi jussimus, supradicto monasterio de regia pietate perpetuo confirmamus, approbamus, innovamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Sub interminatione gratiæ nostræ districtius inhibentes, ne quis hominum, cujuscunque status aut conditionis existat, sæpeditum monasterium contra hanc confirmationis nostræ paginam præsumat offendere, aut libertates & gratias ipsi indultas quomodolibet violare. Quod qui fecerit, gravem nostræ indignationis offensam se noverit incursum. Testes hujus rei sunt Venerabiles Johannes Gurensis, Wanhardus Seccoviensis, Gerhardus Lavent. Eccle-

clesiarum Episcopi, Albertus Dux Saxoniae, Fridericus de Nürenberch Purgravius, Comes Eberhardus de Chatzenelnpogen, Otto de Haslau, Erchengerus de Landser, Otto de Liechtinstain, aliique quam plures.

Signum Dni Rudolphi Rom. Reg. invictissimi.

Datum apud Grätz vj^{to} nonas Octobris Indictione viij.
Anno Dni millesimo ducentesimo septuagesimo nono.
Regni vero nostri anno sexto.

XIV.

Bulla privilegii Eberhardi Archiepiscopi Saltzburgerensis, & Leupoldi Ducis Austriae & Stiriae, & confirmationis eorundem super jure advocacie ecclesiae Gössensis.

In nomine sanctae & individuae Trinitatis. Eberhardus DEI gratia Saltzburgerensis Sedis Archiepiscopus, Apostolicæ Sedis Legatus. Et Leupoldus Dux Austriae ac Stiriae. Omnibus Christi fidelibus salutem in Domino. Constituta in praesentia nostra Abbatisa Otilia de Gösse audientiae nostrae referavit, quod libertas ecclesiae suae, qua juxta tenorem privilegiorum suorum fungi deberet, graviter

viter infringeretur, causam assignans in hunc modum. Cum ex antiqua fundatione Gössensis ecclesia sit privilegiata, quod solum Romanum Imperatorem habere debeat advocatum, ad cautelam & utilitatem illius ecclesiae fuerat provisum, quod vices suas in advocacia tali Imperator Romanus Duci Stiriae committeret. Sed quod provisum fuerat ad cautelam, tendit ad noxam. Accidit enim, quod Udalricus miles de Stubenberg advocaciam illam ex infeudatione Ducis se dicit habere. Unde perturbationes & iacturas quotidie praefata sustinet ecclesia. Et sic querimoniam suam Abbatissa praedicta prosequendo, cum de multis contra praedictum Udalricum querelam proposuisset, de quibusdam se purgavit, & demum circa subscriptos articulos querimoniae versari coepit intentio, & judicandi sollicitudo videtur, quod ipsa Abbatissa investituras ecclesiarum ad capitulum pertinentium sine ipsius assensu conferre, officia intra cellam vel extra ordinare, vel instituere infeudationes, cum manum habeat infeudandi sine ejus praesentia & assensu, facere non posset. Praeterea id sibi juris vendicabat, quod Amannus Capituli nullas villicationes ordinare, vel aliquas institutiones per mansos & praedia ecclesiae sine consensu ejus facere deberet. Et quod ab ecclesiis jus & servitium advocaciae quemadmodum ab aliis recipere deberet. In quibus praedictus Udalricus injuriam recognoscens, quod Dux ei auctoritatem non praestabat, liti cessit, & spontanea voluntate abrenunciavit, promittens, quod ammodo in his Ecclesiam non gravaret, nec ultra sibi talia vendicaret. Cujus rei testes sunt Episcopus Waltherus Gurcensis, Abbas Rudigerus Admuntensis, Ab-

bas Victorienſis, Præpoſitus Geroldus Seccovienſis, Decanus Hainricus Gurcenſis, Hainricus Archidiaconus de Lavent, Hainricus Parochianus Græcenſis, Sigehardus de Hartberch, Daniel Capellanus Ducis, Rudigerus, Cunradus, Arnoldus Capellani Epifcopi, Herrandus de Wildonia, Hademarus de Conezingin, Otto de Haſelowe, Marquart de Hindb'c, Ruedolf de Putendorf, Albero Pincerna, Wichart de Karlisberch, Dietmar de Liechtinſtain, Hainricus de Libim, Fridericus de Betovve, Otto de Luningisberch, Chuno de Werben, Hortolf de Munparis, Hainricus de Frifau, Helwicus Biſilherus, Albero Walraben, Herewit, Odaliricus minifteriales Göſſenſes. Acta ſunt hæc anno incarnationis Dominicæ milleſimo ducentefimo iij^o in eccleſia S. Bartholomæi in Friſaco, certantibus pro Romano Imperio Philippo Duce Sueviæ, filio Imperatoris Friderici, & Ottone, filio Hainrici Ducis Saxonix, de Brunewic.

XV.

Confirmatio & tranſumptum Rudolſi Romanorum Regis ſuper jure advocacionis ad instantiam eccleſiæ Göſſenſis.

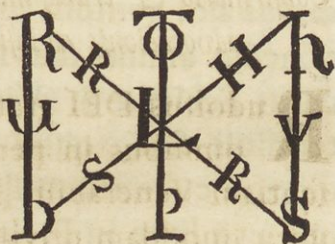
Rudolfus DEI gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus omnibus in perpetuum. Accedens ad noſtram præſentiam Venerabilis Herburgis Abbatiffa Göſſenſis monaſterii quoddam privilegium Venerabilis Eberhardi Archiepiſcopi Saltzburgenſis, ac illuſtris Luipoldi Ducis Auftriæ & Stirix, non abolitum, non cancellatum, nec in aliqua ſui parte vitiatum, nobis exhibuit ſub hoc tenore conſcriptum.

In

In nomine &c. ut No. XIV.

Supplicante itaque nobis Herburgi Abbatissa prædicta, & humiliter insistente, ut præscriptum privilegium annotatum præsentibus confirmare, & approbare de gratia regia dignaremur. Nos qui Ecclesiarum bonum statum amplectimur studiose, devotis ipsius Abbatissæ precibus annuentes dictum privilegium, & omnia contenta in ipso de benignitate regia confirmamus, stabilimus, & auctoritate præsentium approbamus. Inhibentes firmiter, & districte, ne quis contra ipsum in aliquo ausu temerario venire præsumat, si indignationem nostram voluerit evitare. Testes hujus rei sunt Venerabiles Johannes Gurcensis, Wernhardus Seccoviensis, & Gerhardus Laventinæ Ecclesiarum Episcopi, Fridericus Purgravius de Nurnberch, Eberhardus de Catzenelnbogen, Comes Otto de Haslaw, Gechengerus de Landser, Otto de Liechtinsteyn, & alij quam plures &c.

Signum Domini Rudolphi Rom. Reg. invictiss. Datum apud Grätz vj. non. Octob. Indictione viij. Anno Domini mill^o. ducent. septuagesimo nono, Regni vero mei anno sexto amen.

XVI.

Confirmatio Ottachari Ducis Stiriae super donatione Jurispatronatus Ecclesiarum S. Viti in Prelep, & S. Dionysii ad Ecclesiam Gößenssem.

In nomine sanctæ & individuae Trinitatis. Ego Ottacharus DEI gratia Dux Stiriae omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Quia acta nobilium sæpius a plebisque oblivioni traduntur, idcirco robore instrumentorum communiri solent, quatenus labili hominum memoriae subveniat, & dolus calumpniantium ad effectum procedere non permittatur. Eapropter notum sit omnibus Christi fidelibus tam presentibus, quam futuris, quod quædam nobilis Matrona Elizabeth de Guettenberch præfente marito suo Domino Luitoldo, presentibus etiam filiabus suis Chunegunde & Gertrude, assistentibus quoque duobus generis suis Wilhelmo, & Herrando & cæteris amicis & Dominio sibi deditis, ac fidelibus suis, hanc fecit exceptionem de omnibus prædiis suis, quorum copiam divina sibi contulit gratia, ut ista specialiter tradendi pro remedio animæ suæ facultatem haberet: scilicet jus patronatus Ecclesiæ S. Viti Martyris in Prelep cum universis terminis suis, quod ad ipsam velut fundatricem ac prædiorum collatricem specialiter spectabat. Universum quoque prædium in Prelep cum villicationibus, arcis, vinetis, & cum omnibus ejusdem prædii pertinentiis, terris videlicet cultis & incultis, pratis, pascuis, silvis, aquis, aquarumque decursibus, piscationibus, molendinis, mancipiis utriusque sexus, viis & inviiis, redditibus & exitibus, quæfitis

fitis & inquirendis, omnique utilitate, quæ in eodem prædio inest, vel inesse & fieri poterit. Universum prædium in Chocech cum omnibus ejusdem prædii pertinentiis, & villicationem quandam in Mel. universum prædium Heunsdorf in Austria cum vinetis & universis terminis suis ejusdem prædii adjacentibus. Quod nominatum prædicta Elizabeth suæ assignavit sepulturæ. Istæ autem exceptiones prædiorum ab ipsa propter hanc cautelam factæ sunt, ne forte sicut plerisque mortalibus accidit, inprovisa si decideret morte, ista prædia sub testimonio videntium & audientium pro salute suæ traderentur animæ. Licet tamen aliud prædium suum universaliter in manu delegatoris cujusdam Nobilis Ulrici de Petach staret, quo facilius & liberior etiam illud tradi posset, cui videlicet ipsa tradendum assignaret. Proprietati vero prædii prænominati filiæ suæ parentes abrenunciaverunt, & factum matris voluntarie & legitime sub testibus subscriptis videntibus & audientibus confirmaverunt. Præterea situs ejusdem prædii idcirco talis facta est annotatio, ne fieret alterius prædii ob errorem vel alterationem postmodum assignatio, sed ut ratum perpetuo esset, staretque & duraret, & ne alicujus posteritatis suæ audencia quidquam ex his surripuens temeraret, præsentī pagina nostro sigillo communita testibusque subscriptis factum prænotatum corroboravit. Hujus rei testes sunt Chonradus & frater ejus Rudolfus Nobiles de Chindenberch, Alber & frater ejus Hainricus de Dunchenstein, Otacher de Grätz, Rudolf de Rasse, Hawarth de Jun, Haidenrich de Grifen, Salbunch de Haylesperg, Landfrid de Eppenstein, Otto de Chremese,

Ulrich de Stubenverch, Otto de Luiben, Hainrich de Waldesperc, Rudolf, Luitolt, Gotshal fratres de Nitperch, Alber de Lochusen, Wichart de Waldstain, Walther frater ejus, Chunrat Durnich, Hartwich frater ejus, Hartman, Herman, Berenhart, Gundacher, Gotshalt milites, proprii Domini Luitoldi. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo centesimo octogesimo septimo, sedente in Apostolica sede Urbano, Imperatore Friderico, Antistite provinciæ ejusdem Alberto, Duce Otacharo. In Calendis Octobris. Actum est in Castro Gutenberc. Feliciter amen.

XVII.

Confirmatio & approbatio incliti Leopoldi Ducis Austriæ & Stirię super fundationem & donationem factam per Dominum Luitoldum de Guetnberg, & Elizabeth uxorem ejus Ecclesię Gößsenßi, scilicet etiam literarum proteſtationis & approbationis quas dedit Dominus Ottakarus Dux Stirię.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Ego Luipoldus divina favente clementia Austriæ, Stirię Dux. Omnibus Christi fidelibus tam præsentibus, quam futuris salutem in perpetuum. Cum omnibus sub nostra ditio-
ne consistentibus cuique suas justitias defendere, & ma-
num protectionis porrigere debeamus, eis tamen qui secu-
laribus exonerati negociis divinis mancipati sunt obsequiis,
& a quibus divina suffragia speramus, largiori clementia
quieti & in posterum securitati providere dignum existi-
mamus. Hinc est, quod non solum præsentibus, sed
etiam

etiam futuris omnibus hujus paginæ testimonio firmiter intimamus, quod Domina Elizabeth illustris matrona uxor Luitoldi Nobilis de Guetnberch de multis & magnis possessionibus, quas ipse jure hæreditario possidebat, prædia quædam excepit pro remedio animæ suæ, & sibi attinentium, tradenda ecclesiæ, ubi sibi sepulturam Dominus præordinasset, & hoc consensu mariti sui Luitoldi & filiarum suarum Kunigundis & Gertrudis, quæ proprietates eorundem prædiorum voluntarie apud Guettenberg abdicaverunt præsentibus, atque consentientibus earum maritis Wilhelmo videlicet Comite de Hunenberch, & Herrando de Wildonia, in præsentia multorum tam nobilium, quam ministerialium. Et licet abdicatio prædicta non videretur necessaria, eo quod universa prædia ejusdem Matronæ ante prænominatas exceptiones in proprietates filiarum, vel etiam mariti nunquam devenissent, sed semper essent in manu delegatoris, & ante contractum matrimonium cum prædicto Luitoldo constituta. Ob tutelam & favorem tam liberi & excellentis patrimonii tamen in signum libertatis remedii hujus abdicationem voluntariam & nullo metu impellente a filiabus suis tam ipse pater, quam etiam mater earum requirere non omiserunt, & hoc consilio & consensu Ducis Otakari, cujus manuscripto & sigillo idem factum apud Grätz est confirmatum. Ne vero delegatio prædicti remedii post obitum ei cassaretur, licet universa prædia ejus tam ea, quæ ordinaverat pro remedio animæ, quam etiam generaliter alia starent in manu delegatoris Nobilis viri Ulrici de Pettah, sicuti fuerant delegata. Nihilominus tamen coram nobis altera vice in
manus

manus ejusdem Ulrici tradidit Gössensi ecclesiæ deleganda, ubi sibi locum sepulturæ delegerat. Jus vero advocaciæ prædii delegati ad præfatum cœnobium nobis contulit supplicando, ut nulli unquam inbeneficiaremur; sed semper nos & posteri nostri essemus in possessione advocaciæ, quod & filia prænominatæ matronæ Otilia Gössensis ecclesiæ venerabilis Abbatissa post mortem matris per sententiam in placito Veldchirchen coram multis obtinuit, & postea in Gratz per testes idoneos comprobavit. In signum autem hujus felicitis facti duas huebas prædii pro remedio animæ suæ delegati prænominato monasterio potestativa manu contulit in villa, quæ dicitur Choah, quas etiam præfata matrona vivente Gössensis ecclesia per annos quam plures quiete & pacifice possedit. Nomina vero prædiorum, quæ prædicta nobilis matrona ecclesiæ Gössensi deleganda commisit, quæ etiam plenissime delegata sunt, hæc sunt: jus patronatus ecclesiæ S. Viti in Prelep cum universis prædiis & vinetis ac terminis suis, universum quoque prædium, quod possederat in villa Prilep cum villicationibus & areis, vinetis, pratis, pascuis, alpibus, saltibus, exitibus & redditibus, aquis, aquarumve decursibus, cum molendinis & omnibus tam cultis, quam incultis, quæsitis & inquirendis, cunctisque terminis suis. Universum quoque prædium in Choah cum terminis suis, curte quoque stabularium in Meel, de prædio apud Hetzinsdorf in Austria quatuor mansus cum quibusdam vineis & jure montano, quod vocatur Pergfrehdt. Hæc in præsentia nostra apud forum Ywides acta sunt sub testimonio multorum fidelium tam nobilium, quam etiam mini-

ministerialium nostrorum, quorum nomina sunt hæc: Wilhelmus Comes de Hunenberch, Ulricus Nobilis de Pettah, & frater ejus Luitoldus, Rudolfus Nobilis de Chindenberch, Erchingus de Landiser, & frater ejus, Rudolfus de Stadeck, Wulfing de Chapfenberg, Ulricus de Stubenberg, Otto de Chrems, Offo de Linphinbach, & cognatus ejus, Hartwicus Otach de Grätz, Rudolfus de Rase, Otto de Grätz, Ywecilo de Xauen, & frater ejus, Herwordus Ervickus de Gästn, Berchtoldus de Limbberch, Gottschalcus Derfroberch, Ulricus & Dietericus de Schlitgrabn, Albero de Dunchesth, Ludwicus de Chapfnstein. His ita peractis dum post annos aliquot prædicta matrona viam universæ carnis ingressa esset, & in ecclesia Gössensi secundum petitiones suas debito cum honore tumulata fuisset, filia ejusdem matronæ tunc temporis ejusdem ecclesiæ venerabilis Abbatissa Otilia, accersito Ulrico de Pettah, delegatione matris præfata prædia, sicut ad delegandum fidei suæ fuerant commissa ecclesiæ Gössensi, congregatione & multis honestis viris astantibus & videntibus, nec aliquo reclamante, vel contradicente, idem Ulricus potestative super altare S. Mariæ delegavit coram testibus, quorum nomina sunt hæc: Ulricus Nobilis de Pettah, During de Stire, Wichardus Junior de Charlisperch & Leo miles ipsius, Herwicus, Walrabo, Helmwicus, Otacker ministeriales ecclesiæ Gössensis, Werigant, & frater ejus, Luitoldus de Waltstein, Sifridus de Torful, Wolfram, Anshalm, Otto Lurcke, Ortlieb Walchun, Cunradus Auhorn, During de Schöneck, Alchuinus, Ortolfus, Chunradus de Uogget, Chunrat de Duringe, Wichart de Phannenberch, Her-

mannus, Albertus milites Duringi, Ortolfus, Rudolfus, Rudigerus, & frater ejus, Hartwicus Gebur, Hainricus de Tumbur, Fridericus der Wasse, Hoholt de Wurtzheim, Wolfgangus de Duringerdorf, Herrandus de Dorfil, Hartwicus der Jung, Rabano & filii ejus, Wulfingerus, & Otacharus, Otto & Fridericus de Page, Hainricus, Otto & Chunradus de Utz, Hainricus Poltzil, Hainricus Prugil, Herrandus, Hermannus der Franck, Chunradus Chirchchalp, Rudigerus, Eberhardus, Albricus, Harwicus der Phaph, & alii quam plures. Hanc igitur transactionem diversis temporibus factam sigilli nostri impressione munire curavimus. In castro nostro Styrae. Anno Incarn. Dom. MCC xiiij Indict. ij. quinto Cal. Julii.

XVIII.

Transactio facta inter Dominum Abbatem Admontensem, & Dominam Abbatissam in Göß, super jure patronatus ecclesiarum beatae Virginis in Leuben, & S. Mariae Magdalene in Tragöfs.

In nomine Domini. Ego Gotfridus Dei gratia Admontensis Abbas, cum universitate Deo ibidem famulantium omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Transactiones arduarum causarum idcirco robore instrumentorum solent communiri, ut labili hominum memoriae subveniat, & dolus calumpniantium ad effectum procedere non permittatur. Notum itaque sit universis, cum inter ecclesiam nostram & Gössensem magno rerum utriusque partis dispendio super capella S. Mariae in Leuben longo tempore litigatum esset, & per appellationis diffugium utraque

que partium reliquam sæpius afflixisset: tandem utrisque fatigatis ad litis decisionem & transactionem faciendam venire placuit. Viris igitur honestis ad hoc vocatis Geroldo videlicet Præposito Seccoviensi, Wupotone tunc Priore Admuntensi, Ulrico de Stubenberg, Ottone de Kremis, & aliis plerisque mediantibus ipsis in hanc compositionis formam convenimus, ut Admuntensis Ecclesia ab omni jure, si quod sibi super eadem Capella competere videbatur, cederet, nec aliqua deinceps in petitione Göffensem ecclesiam super ejusdem Capellæ jure molestaret, perpetuum nobis silentium imponentes eo pacto, ut pars adversa redditus quatuor marcarum de prædiis ecclesiæ suæ nomine proprietatis Admuntensi cœnobio & ecclesiæ Liestinck assignaret. Hoc itaque factum ab utraque parte fide data firmatum est. His autem locis redditus eisdem Ecclesiis assignati sunt. Apud Treboche mansus unus & aliquot agri pro talento, apud Podigor in Murh duo mansi pro marca, apud Chrottendorff, vel Bealsdorff in marchia duo mansi cum vineis pro talento. Ne autem prædicta Capella aliquando esse putaretur filia plebesanæ ecclesiæ Liestinck, confitemur eam habere jus, quod a principio foundationis sibi est collatum, videlicet in prædiis Comitis Chunradi fundatoris & nepotum suorum procerum de Glainh sepulturam & baptismum, a quibus ecclesia eadem percipit decimationem, salvo nobis in cæteris omnibus in jam dictæ capellæ hominibus jure plebesano. Hoc etiam in forma compositionis est recolendum, quod Capellam Tragöffensem S. Mariæ Magdalenæ a matrice ecclesia Liestinck, annuente Domino Eberhardo Venerabili

Archiepiscopo Saltzburgenſi, etiam per prædictum prædium
 nobis collatum omnino exemptam eſſe permiſimus. Ita
 videlicet, quod in omnibus prædiis ejusdem Capellæ &
 Göſſenſis eccleſiæ in eadem valle ſitis tam cultis, quam
 colendis liberum jus habeant ſepeliendi & baptizandi, &
 decimas percipiendi, reſervato etiam nobis in eadem Ca-
 pella ſi quod aliud eſt jure plebeſano. Super hac autem
 exemptione, & præfatæ litis renunciatione ad firmitatis
 robur ſuper prædictum instrumentum Domini Eberhardi
 Archiepiſcopi Saltzburgenſis ſuo ſigillo munitum Eccleſiæ
 Göſſenſi impetravimus. Ut ergo a ſucceſſoribus noſtris
 hæc forma transactionis inviolabiliter obſervetur, & omnis
 occaſio litigandi & calumpniandi amodo ab utraque parte
 quieſcat, præſentem paginam ſigilli noſtri atque conven-
 tus roboravimus impreſſione. Hujus rei teſtes ſunt Gerol-
 dus Præpoſitus Seccoviensis, Wupoto Prior Admuntensis,
 Fridericus tunc Plebanus in Lieſtinch, nunc vero Prior in
 Admunt, Fridericus Camerarius, Hainricus Monachus &
 Legiſta, Wielandus Monachus, Hartwidus Plebanus de
 Chumbentz, Rudigerus Plebanus de Murh ad Göſſe, Her-
 manus & Perengerus Capellani Abbatiffæ de Göſſe, Wo-
 lramus de Treuiach, Chunradus de Cham, Rudolphus de
 Luiben, Sacerdotes & Vicarii noſtri, Ulricus de Stuben-
 berg, Otto de Chremis, VVigandus de Luiben, Heruicus
 de Chapfenberg, Walrab & Helmrich miniſteriales Eccle-
 ſiæ Göſſenſis. Actum anno Chriſti Incarnationis M^{cc} X.
 Pontificatus Domini Innocentii Papæ tertii anno XII° Im-
 perii Domini Ottonis Rom. Imp. anno I^o Regni autem II°
 Ego Hainricus &c.

XIX.

Confirmatio transactionis factæ inter Dominum Abbatem Admontensem, & Abbatissam in Gösse, per Dominum Eberhardum Archiepiscopum Saltzburg.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Ego Eberhardus DEI gratia Saltzburgensis Archiepiscopus. Omnibus Christi fidelibus salutem in Domino. Cum ex injuncto nobis officio sumptuosas & inutiles lites Ecclesiarum penitus extinguere teneamur, universitati fidelium notificamus, quod ad instantiam & petitionem Admontensium transactionem factam inter eos, & Ecclesiam Gössensem super causa pro Capella S. Mariæ in Luiben diu agitata nostro sigillo approbavimus. Hanc igitur esse formam transactionis ipsorum Admontensium assercione didicimus: quod mediantibus viris discretis, quos partes utrimque mediatores constituerunt, liti super prædicta Capella ipsi Admontenses prorsus abrenunciaverunt ea condicione, ut ab Ecclesia Gössensi redditus quatuor marcarum perpetuæ proprietatis nomine perciperent. Ne autem prædicta Capella aliquando putetur esse filia plebesanæ Ecclesiæ Lieftinck, confitemur eam habere jus, quod a principio fundationis sibi est collatum, videlicet in prædiis Comitis Chunradi fundatoris & nepotum suorum procerum de Gleunch, sepulturam & baptismum, a quibus eadem Ecclesia percipit decimationem. Formam compositionis narrando etiam inseruerunt, quod Capellæ S. Mariæ Magdalænæ Tragössæ omnimodam permiserint libertatem per omnia prædia Gössensis Ecclesiæ in eadem valle sita culta

& colenda, sepulturam & baptismum & decimationem concedentes. Cui libertati annuimus plenum favorem super hoc exhibentes. Ut autem a neutra parte transactio facta aliquo tempore in irritum valeat revocari, Gössensi Ecclesiæ præsens instrumentum nostro sigillo autenticamus. Datum apud Salzburg anno incarnationis Domini MCCX. Pontificatus Domini Innocentii tertii Papæ anno xij^{mo} Regnante Domino Ottone Serenissimo Romanorum Imperatore Imperii ipsius anno I. Regni autem II:º

XX.

Donatio facta per Dominum Bernhardum Ducem Karinthiæ Ecclesiæ Gössensi ratione cujusdam hominis ministerialis.

In nomine Patris & Filii & Spiritus S. Amen. Notum sit universis tam præsentibus, quam futuris, quod ego Bernhardus Dux Karinthiæ Ottonem filium Ottonis de Milperch super domum claustrum quod dicitur Gösse contuli, & eandem collationem, ut rata & firma existeret, Comiti Hermannō de Orttenburch traditi. Siquidem ne actus ejusdem collationis per malitiam & temeritatem tam præsentium, quam futurorum corrumpi possit & violari, præsentem paginulam sigillo characteris mei corroboravi, hac exceptione facta, ut prædictus filius Ottonis per contractionis matrimonium in meam redeat potestatem, & postmodum si qua propago a præfato Otto propagabitur, æqua proportionem in & ejusdem domui quæ dicitur Gösse, dividatur. Acta sunt hæc in domo Domini Friderici apud S. Vitum anno MCCXX. quarto Idus Januarii, Indiæ. viij.

Testes

Testes hujus rei sunt Comes Hermannus de Orttenburch, Hainricus de Orttenburch, Hainricus Gyselmus, Hainricus de S. Vito minori, Wolfingus de Nideck, Hartwicus de Ybach, Chonradus de Lebnach, Rudgerus de Milperch, Hainricus de S. Vito, Fridericus de Amselbert, Otto de Steinpüchel, Gotfridus & frater suus, Arnoldus de Haunerberc, Empeinus Waltherus de S. Vito, Hainricus Scholasticus de S. Vito.

XXI.

Confirmatio facta per Dominum Udalricum Ducem Karinthiae super donatione patris sui Bernbardi in trium marcharum redditus.

Nos Ulricus DEI gratia Dux Karinthiae Dominus Carn. Notum esse cupimus universis praesentem literam inspecturis, quod, cum sit pium, & in charitatis opere computetur, ut beneficia, quae ad pia loca Deo famulantibus impenduntur, diminui non debeant, sed augeri. Inde est, quod Domina Chunegundis venerabilis Abbatissa Ecclesiae Gössensis nobis ostendit, quod Dominus & Pater noster B. quondam illustris Dux Karinth. suae Ecclesiae & praecipue pro communi utilitate conventus trium marcharum denique redditus in Topol cum omnibus suis pertinentiis & juribus libere sic donavit, quod sibi juris in eisdem bonis nihil penitus reservavit. Quare & nos, qui tenemur pietatis suae opera promovere, renunciamus ex nunc omnibus juribus, si quae nostri officiales in eisdem bonis hactenus habuerunt, adjecto, quod nostri iudices, procuratores, officiales quilibet & praecones nihil ibidem
habeant

habeant amplius ordinare, cum nos, sicut in præsentī litera confitemur, sæpedita bona exemimus ab omnibus vexationibus, exactionibus, sive steuris, & translocationibus, quas nostri officiales in ipsis possent forsitan exercere. In cujus exemptionis signum & etiam libertatem præsentem literam nostro cum sigillo damus ipsi Ecclesiæ, Abbatissæ & Conventui, ad quem specialiter pertinent ipsa bona. Testes vero sunt Ulricus de Sternberch, Ulricus de Hevnenberch, Comites: Othmarus de Weiffenecke, Nicolaus de Lebenburch, Chunradus de Helffenberch, & Julianus de Seeburch, & alii quam plures. Datum in Gösse Anno Domini MCC:° (*) xviiiij:° In die Pangracii.

XXII.

Donatio facta per Dominum Hartneydum de Wildonia ratione unius Coloni Ecclesiæ Gössensi.

Ich Hartneyd von Wildon Marschalch in Steyr, vergich offenleich an disen Brieff und tun chund allen den dy disen Brieff ansehent oder hören lesen, das ich durch meinen Vodern sele Willen, und durch mein und meinen Kinder sellden Willen mit vorgedachten Muet gib und hab geben willigkleuch mit meiner Sun Rickers genant, der Erberen Frauen Frauen Herrate der Abbtissin ze Gösse und irem Gotzhaus mit allen dem Rechten und wier inhaben und gehabt haben. Und vertzeichen uns aller der Ansprach,

(*) Error in xviiiij numero, forte Lviiiij, nam Bernhardus Dux Carinthie, Ulrici Pater obiit 1256. & Chunegund Abbatisa post annum 1230. capit præesse parthenoni, & præfuit saltem usque ad 1369.

sprach, dy wir gegen demselben Ruckem gehabt haben, das er fürpas des vorgenanten Gotzhaus ze Göffe Freyleichen, und ewigkleichen fein sol. Diser gab und diser Red sind Gezeug Herr Syrinch der Pfarrer zu Prilep, Herr Fridreich von Stadel, Ott von Veuriach, Dietmar von Weissenkirchen, Herwort der Pokk, Wigant von Micheldorf, Dietmar von Leuben, Chunrad von Chrnwitz, Dietrich der Hochenman, Walchen der Spitaler, und ander Piderleut genueg. Und zu ainen staten und vesten Urchund gib ich disen Brief mit meinen Insign verfiglet. Und ist das geschehen, und der Brieff geben ze Göffe, des nachsten Suntags vor Sand Nicolaßtag nach Christi Gepurt über tausent Jar in dreyhunderttisten Jar.

XXIII.

Privilegy umb dienstherren recht in Charndten auff allen iren Guetteren.

Wier Ruedolf der vierdt von Gots Genaden Hertzog ze Oesterreich, ze Steyr und ze Kerndten, Fürst ze Swaben und ze Elßassen, Herr ze Chrayn, auf der March, und ze Portenaw, und des Römischen Reichs, obrist Jegermayster. Tun chund, das dy Erber und geistlich Hannaverinne Abbtissine ze Göffe für uns chom, und pat uns vleyßigklich für sich und ir Convent, das wir in und irm Kloster daselbs geruechten ze geben dienstherren recht in unserm Landt ze Kerndten auf allen iren Guettern, dy si da habent. Das habn wier gethan, und haben in und iren Kloster dienstherren recht geben, und geben auch auf allen iren Guetteren in unserem Landt ze Kernd-

ten inzehaben mit allen den Rechten und löbleichen Gewonhaiten, als dy unser Herren da habent, und als auch dienstherren Recht ist in dem eegenantten unsern Land ze Kerndten. Des geben wir in ze Urckund disen Brieff besigelten mit unseren grossen anhangenden Insign. Geben ze Pruck bey der Muer an Mitichen nach Lætare in der Vasten, nach Christi Gepurt tausent Jar, drey hundert Jar, und darnach in dem sechtzigisten Jar, unsers Alters in dem ain und zwaingisten, und unsers Gewalts in dem anderen Jare.

✠ Wier der vorgeant Hertzog Rudolff stercken disen Brieff mit der Undgerschrift unser selbs Hanndt ✠

Also hat Rudolfus Ertzhertzog ze Oestreich &c. mit feinn aygen Hand bestât den obgeschriben Brieff.

Et nos Johannes Dei gratia Gurcen. Episcopus præfati Domini nostri Ducis Cancellarius recognovimus omnia prænotata.

XXIV.

Privilegium Rudolphi Ertzhertzog ze Oesterreich &c. das chain hold und undersass der Abbtessin ze Göß sol noch dtar in chain Stat, noch Marckt sich setzen an Willen und Wissen der Frauen ze Göß.

Wir Ruedolf der vierd von Gots Genaden Ertzherzog ze Oesterreich, ze Steyer und ze Kherndten, Herr ze Chrayn, auf der March, und zu Portenaw, Graff ze Habspurg, ze Tyroll, ze Phirt, und ze Kyburg, Marchgraff

graff ze Purgaw, und Landgraff in Ellsas. Veriechen und tun chund offenleich mit disen Brieff für uns unser Brueder und eriben allen den dy denselben Brieff sehen lesent, oder hören lesen, das für uns pracht dy Erber und geistleich Abbtessin Gerdraut von Göfs, und klagt, das ir und irem Gotzhaus unguetleich daran geschäch, das ir Leut und holden ab irn guet fueren, und sich hinder uns zugen. Und wann das selb Kloster in unser Vogtey und in unseren Scherm ist, pat dy vorgenant Abbtessin, das Wier es genädigkleuchen darüber geruechten versorgen. Das haben wier gethan. Und haben der obgenanten Abbtessin und irem Gotzhaus bestättigt, und bestätten auch wissenleich mit disen Brief alle Recht, dy sy umb ir Holden habent herpracht, also das fürpas khainem ir Holden an iren Willen und Vrlaub hinder uns faren sol, weder in Stet, noch in Märckt, es sey in Steyr, in Kernden, oder anderswo in unseren Landen. Davon empfelhen wier ernnstleich allen unseren Haubtleüten und Ambtleüten gegenburtigen und chunftigen, das sy das eegenant Gotzhaus bey den Rechten und Genaden halten und schirmen ewigleich, und ob fürpas khain Hold ab iren Guet vare, und sich hinder uns zieche, das sy den unverzogenleich der Abbtessin wer dy dan ir und irem Gotzhaus hinwider antburten mit aller der Hab, die er von dem Gotzhaus gefuert hat, alsald in dieselb Abbtessin, oder der Convent vodernt, und für iren Holden bestättent an alles gevärd. Und des ze Urchundt geben wir disen Brieff besigelet mit unsern Insigel, der geben ist ze Wienn an Ertag in den Pfingst Feyrtagen, nach Christi Gepurt dreu-

tzenhundert Jar, darnach im dreu und sechtzigsten Jar, unsers Alters in dem vier und zwaintzigsten, und unsers Gewalts in dem fünften Jare.

✠ Wir der vorgenant Ertzhertzog Rudolf stercken disen Brief mit der Undergeschriff unser selbs Hanndt. ✠

XXV.

Bestättigung des Hertzog Ernnt ze Oesterreich &c. über alle Freyhayt des Gotzhaus ze Göß.

Wir Ernnt von Gotz Genaden Hertzog ze Oesterreich, ze Steyr, ze Kherndten, und ze Chrain, Graff ze Tiroll &c. Bekhennen, wan unser fürstlich Wierdigkayt darzu gesetzt und geordnet ist, das wier alle Gotzheüfer in unseren Landen gelegen schirmen, und bey iren Freyhaitten und Genaden halten füllen, und funderlich solche Gotzheüfer, dy mit der Vogtey von uns darrüerent. Sint für uns komen dy Ersam Gaistlichen und andechtigen und lieben in Got Aleys Abbtessin ze Göß, und das Convent daselbs, und paten uns dienmüttigleich, das wir in all ir Handvesten und Privilegii, dy si und das selb ir Gotzhaus habent von löblicher Gedächtnus Bëbsten, Kayfern, und Chünigen, und dy in auch weylent der durchleüchtig Fürst unnser lieber Herr und allder Ene Kunig Ruedolf mit seinen Brieff hat bestätt, auch geruechten zu verneuen und zu bestätten. Haben wier genadigleich angesehen, und betracht solich gerecht und erberpette. Und funderleich das daselb Gotzhaus hinfür bey allen

allen feinen Rechten und Freyhaitten beleib, und haben dadurch und von fundern Genaden in und dem felben iren Gotzhaus all ir obgenanten Handvesten und Privilegii mit allen iren Punden und Artikeline, dy darinn fein begriffen, von fürstlicher Macht und Mildigkayt genediggleichen bestät und verneüet und kreftigt, bestätten, verneuen und bekreftigen auch die wissenleich in Krafft ditz Briefs, was wir in daran zu recht bestätten und bekreftigen sullen und mügen. Doch uns und dem hochgeporen Fürsten unsern lieben Prueder Hertzog Fridrichen Hertzog zu Oesterreich &c. und unseren Erben vorbeliebt. Und ausgenomen dy Erbvogtey und andere Recht, so denn einen Landes Fürsten auf demselben Gotzhaus durch Recht zugehöret, und mainen und wellen das dy felben Privilegii und Handvest sy all und yedliche besunder hinfür ewiggleichen bey allen iren Krefftten beleiben, und von maniggleichen stat gehalten werden in aller der maß, als sy all von Wort zu Wort hirinnen stunden verschriben. Davon gepietten wir unsern lieben getreuen allen unseren Hauptleuten, Herrn, Ritter und Knechten, Phlegern, Burggrafen, und Landrichtern, Richtern, Purgern, und allen andern unsern Ambtleuten, und Underthanen, und Getreuen gegenbürtigen und künftigen, den der Brief getzaigt wirdt, und wellen gar ernnstlichen, das sy dye felben Abbtessin und das selb Convent, und all ire Nachchomen da selbs und besunderlich das selb ir Gotzhaus bey allen iren Freyhayten, Genaden, Rechten, gueten Gewonheyten, so ir eyren Privilegii und Handvesten innen habent, gäntzleich lassen beleiben, und in daran kein Ir-

zung nicht tun, bey der Peen, die dann dy selbigen Privilegii auch eigentlich begreiffent, funder sy dabey von unsern wegen vestigklich halten und schermen, doch unentgelten uns Vogtey und ander unser Rechten, als oben begriffen stet angewärd mit Urkunt ditz Briefs. Geben ze Grätz an Sand Dorothea Tag nach Christi Gepurt vierzehenhundert Jare und darnach in dem viertzehenden Jar.

XXVI.

Ein Bestättigung Kayser Fridreich des dritten über dy Vischwayd geaygent gem Göß pey der nachvolgenden Penn.

Fridreich von Gots Genaden Römischer Kayser, zu allen Zeiten Merer des Reichs, Hertzog ze Oesterreich, zw Steyr, zw Kherndten, und zw Khrain, Graf ze Tirol &c. Bekhennen und tun kunt offenleich mit dem Brieue. Als den erberen geistlichen andachtigen der Ebbteffin und Convent und dem Gotshaus ze Göß langetzeit etleich Vischwayd zugehört, der sy zu irer Speysung und Notdurfft gepraucht haben, an den selben Vischwayden in aber menig Ingriff und Gewalt geschicht, da durch dy in öden khömen, und so an irer Speysung und Nahrung Mangel und Abgang gewinnen, als wir vernemen. Wann wir aber allzeit genaigt sein begierleich den so sich Got dem Almächtigen begeben, und im zu Lob und Ere ein gotleichts geistlichs und geordnetes Leben füeren und an in haben, zuvolpringen solchs irs Fürsatz und guets Willen Fuedrung und Genad zu beweisen. Haben wir angesehen und betracht das guet und geordnet leben, so die be-

bemelten Ebbteffin und Convent an in haben, auch den Gotsdienst, der durch sy daselbs löblich und stettigkleuch volpracht wierdt, des wir dann auch tailhaftig hoffen ze werden. Und haben dadurch und von fundern Genaden denn eegemelten Ebbteffin und Convent und iren Nachchomen und dem Gotshaus daselbs dy bemelten Vischwayd gefreyet wissenleich mit dem Brief, also das nun hinfur niemands an der selben Abbtessin und Convent und irer Nachkomen willen, wissen und gunst darauf vischen sol angeüerd. Und gebietten darauf den edeln unsern lieben Getreuen allen und yeglichen, unsern Hauptleuten, Grafen, Herrn, Rittern und Knechten, Pflegern, Burgkgrafen und Verweßern, Landschreibern, Landrichtern, Burgmaistern, Richtern, Retten, Burgern, Gemainden, und allen andern unsern Ambtleuten, Untertanen, und Getreuen gegenburtigen und kunftigen ernnstleich, und wellen, das sy dy vorberüerten Abbtessin und Convent und iren Nachchomen, und das Gotshaus daselbs bey disen unsern Genaden und Freyhaitten beruebleich beleiben lassen, und in dawider an den bemelten Vischwaiden khainen Ingriff noch Irrung nicht tun, noch des yemands andern ze tun gestatten in khain weys, als lieb ir iegleichen sey uns schwäre Ungnad zu meyden, auch pey ainen Penn hundert Gulden ungerisch und Ducaten, derselben hundert Gulden funftzig uns und unseren Eriben in unsere fürstliche Chamer, und funftzig den eegemelten Abbtessin, Convent, und iren Nachkomen, und dem Gotshaus daselbs gevallen füllen unnachlässleich zu betzallen angevärde. Mit Urkund des Briefs. Geben ze Grätz

Grätz am Sambtzttag vor den Neuniarstag, nach Christi Ge-
purt im viertzehen hundert und acht und funftzigsten,
unfers Reichs im achtzehenden, und unfers Khayser-
tumbs im sechsten Jaren.

XXVII.

*Kayser Fridreich behaltet sich vor die Vogtey über Göß, wider die von
Stubenberg.*

Wir Fridreich von Gots Genaden Römischer Kayser,
zu allen Zeitten Merer des Reichs, zu Hungeren,
Dalmatien, Croatien &c. König, Hertzog zu Oesterreich,
zu Steyr, zu Khärndten, und zu Khrayn &c. Entbiet-
ten der Erfamen geistlichen und andächtigen Abbtessin ze
Göß unfere Genad und alles Guet. Wir emphellen dir
ernnstlich, und wellen, das du nun hinfür mit der Vog-
tey, so wir auf dein und deins Gotshaus Leuten und Hol-
den, und die von Stubenberg von unseren wegen in ge-
habt und gehandelt haben, demselben von Stubenberg
noch yemands andern an unser sunder geschefft und be-
velhen gehorsam und gewärtig seist, noch dy Vogtrecht,
so uns dy bemelten dein und deins Gotshaus Leut und
Holden derselben Vogtey halben ze raichen und zugeben
schuldig sein, niemand. anderen, dan uns raichen und
geben lasset. Daran tuest du unser ernnstliche Mainnung.
Geben zu Triest am Mitichen in den heiligen Oster-Feyer-
tagen, Anno Domini MCCCC LXX:º unfers Kaysertumbs im
neuntzehenden Jare.

Commissio Dñi Imp. in Conf:º

XXVIII.

XXVIII.

Das ist ein Instrument auf den vorgeschribenen Brieff.

In nomine Domini Amen. Tenore præsentis publici Instrumenti cunctis illud intuentibus sit notum, & pateat evidenter, quod sub anno a nativitate Domini M^{CCCC}° LXX° Indictione tertia, die vero Jovis xxvj mensis Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri Domini Pauli Divina providentia Papæ secundi anno sexto, in mei Notarii publici, testiumque infra scriptorum ad hoc specialiter vocatorum & rogatorum præsentia, personaliter constituta, Venerabilis & Religiosa Domina Domina Benigna Abbatissa monasterii Sanctimonialium in Göfs Salzeburgensis Diœcesis, quandam literam papiream de vulgari theutonico conscriptam ab invictissimo Principe & Domino Domino Friderico divina favente clementia Romanorum Imperatore semper Augusto, Hungariæ, "Dalma-ciæ, Croaciæ &c. Rege, ac Austriæ, Stiria Duce &c. emanatam, ejusque sigillo rotundo de cera rubea tergotenus appresso sigillatam & communitam. Cujus quidem sigilli talis extat forma: in medio rotunditatis tria minuta apparuerunt scuta, in quorum primo ac superiori aquila biceps sub dyadematibus duobus alas expansas ferens insculpta videbatur, seu verius impressa, & sub pedibus ejusdem scuti unum Austriæ, reliquum vero Stiria Ducatum, uti ex imaginibus, ac aliis sublateralibus clarissime apparebat, & penes eadem scuta in superiori parte rotunditatis quinque apparuerunt literæ capitales, videlicet AEIOV. In inferiori vero numerus quidem per cifras designatus, vide-

G

licet

licet MCCC Lxiiij. In giro vero sigilli scripta videbatur de literis quasi capitalibus, Sigillum Friderici Romanorum Imperatoris, ac Austriae, Stiriae Ducis &c. quam tunc in suis tenebat manibus, mihiq; Notario Publico infra scripto exhibuit, meque cum instantia requisivit, quatenus eandem literam viderem, legerem, & palparem, & examinarem, ac in publica & autentica forma, qua pro sua utilitate loco ipsius literae originalis in diversis locis, in & ad quae ipsa originalis litera commode propter viarum discrimina ac alias legitimas causas deferri nequiret, uti intenderet, transumerem, & exemplarem. Cujus quidem literae tenor de verbo ad verbum sequitur, & est talis.

Wir Fridreich von Gots Genaden Römischer Kayser, zu allen Zeiten Merer des Reichs, zu Hungarn, Dalmacien, Croacien &c. König, Hertzog zu Oesterreich, zu Steyer &c. Entbieten unseren lieben getreuen Wolfgang von Stubenberg unseren dienen unser Genad, und alles Guet. Als wir weilent Hansen von Stubenberg deinem Vater bevolhen haben, sich der Vogtey auf der ersamen geistlichen und andachtigen der Abteßin ze Göß und ires Gotshaus Leuten und Guetteren, so im und seinem Vorvoderen von uns und unseren Vordern bevolhen gewesen ist, zu entslahen, und damit nichtz ze tun ze haben. Lanngt uns an, wie du dich derselben Vogtey understets, und dy geprauchest, das uns nicht gevellt. Emphelhen wir dir ernnstleich, und wellen das du dich derselben Vogtey nicht weiter understeest, noch annemest, funder dich der entslahest, und damit nicht mer zu tun habest.

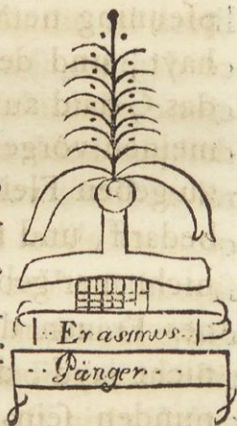
habest. Daran tuest du uns ernnstleiche Mainnung. Geben zu Knittelveld an Mitich nach dem Suntag Lætare zu Mittvaften anno Dni MCCCC LXX:º unfers Kayfertumbs im neuntzehenden Jar. Commissio Dñi Imp. in Conf.º

Præterea ego Erasmus Pänger Notarius Publicus infra scriptus ad supra nominatæ Dominæ Abbatissæ principalis instantiam & requisitionem præinsertam literam originalem ad manus meas recepi, ac vidi, legi, palpavi, & examinavi diligenter. Et quia eandem literam tam in carta, quam scriptura, & sigillo superius specificato, ac alias sanam, & integram, non viciatam, non cancellatam, neque in aliqua sui parte suspectam, sed omni prorsus vicio & suspicione carentem inveni. Idcirco auctoritate qua ut Notarius & persona publica in hac parte fungor, eandem literam in publicam exempli vidimationis vel transumpti formam, seu instrumentum hoc publicum cum originali litera in omnibus & per omnia de verbo ad verbum concordantem, seu concordans, prout ex diligenti collacione, & auscultatione per me cum testibus infra scriptis desuper habita resultabat, redegì & fideliter transumpsi, nil addito, vel diminuto, quod sensum mutet, seu variet quomodolibet intellectum. Acta sunt hæc Göfs in curia supradictæ Venerabilis Dominæ in atrio penes stubam jam dictæ Dominæ, sub anno, indictione, die, mense, & pontificatu, quibus supra, præsentibus ibidem honorabili & nobili viris Domino Wolfgango Hager Capellano prædictæ Venerabilis Dominæ Abbatissæ in Göfs, & Georgio Hinderpüchler armigero Pataviensis & Saltzburgensis Diocesis,

cesis, testibus ad præmissa vocatis, rogatis, & specialiter requisitis.

Et ego Erasmus Pänger de Kitzpüchl Clericus Chiemensis Diœcesis, publicus Imperiali auctoritate Notarius, causarumque Consistorii Archidiaconatus Stiriaë marchiaë superioris scribe juratus. Quia supra insertæ literæ originalis exhibitioni, nec non requisitioni, receptioni, visioni, lectioni, auscultationi & transumptioni, omnibusque aliis & singulis præmissis, dum sicut præmittitur, fierent & agerentur, una cum prænominatis testibus præsens interfui, eaque sic fieri vidi, & audiui, ac ipse peregi. Ideo hoc præsens Instrumentum publicum manu mea propria scriptum exinde confeci, subscripsi, publicavi, & in hanc formam publicam redegi, signoque & nomine meo solitis & consuetis consignavi. In fidem & testimonium omnium & singulorum præmissorum rogatus & requisitus.

*Sequitur Decretum Cæsareum, Folio 61. scriptum,
& vidimus super eo confectum a Christiano Mitterpacher Decretorum Doctore, plebano in Göß, ac Archidiacono Stiriaë marchiaë superioris, atque ab eodem Notario Erasmo Pänger, ut ante, subscriptum.*

XXIX.

Ein Verschreybung von ainner Frauen von Stubenberg der Vogtey haben ze Göß.

Ich Offiney Herrn Wulfings Wittebe von Stubenberg dem Got Genad, vergich und tun kunt an disen Brieff allen den, dy in ansehen oder hörent lesen, das mir mein genädige Frau Trawpercht dy wierdige Abteffin von Göß durch sunder Lieb, die si zu mir hat, und von iren Genaden empholhen hat dy Vogtey auf irs Gotshaus guet, da mein vorgeanter Herr und wiertte Vogt und Schermer über ist gewesen, mit so getaner ausgenommen red, das ich ab der Vogtey, und ab demselben Guet, ab den Höfen, und ab den Hueben nicht mer sol nemen den Waytz und Haberen in rechter alter gewöndlicher Maß, als Vogtrecht hayffet, und huem nach Vogtzrecht recht. Und von funderen Genaden hat si mir verhengt, das ich purgwerchpfenning nemen sol ab den Hueben nach alter Gewonhayt, und den har, als man in ee geben hat, und umb das Geiaid auff der Vogtwiss, wenn es nutz ist. Da fullen meinen vorgeanten Frauen der Abteffinn von Göß Leut zu geben Fleisch, Habern, und Wartleut, als vil als man bedarff, und nicht mer, also das sand Marein Kirchenleut nicht mer gebunden sein zu denselben Geiayde, denn meiner Frauen der Abteffin Leut. Und also wenn man da nicht iayd, das die Leut alle denn nichtest nicht mer gepunden sein zu demselben Geiayde. Und Dömlacher Schullen auch nicht mer gebunden sein denn Waitz und Habern nach Vogtrechts-Recht, und dy Hueb und tzehener

Ayr, tzway Huenner und zeitleich Tagwerch, da si nicht von verderben, und was des anderen ist, das soll alles ab sein, wie das gehayssen sey, es sey Fürat, oder Füratpfenning ab den Höfen, und ab den Hueben, für Wagen, oder für Pfächt, und Nachsidlung Pfennig, und Nachsidlung Habern und Jaydhaber, und alle Nachsidlung, und alle mal auf iren Kirchen Datz, sand Andree Datz, sand Marein Magdalen, und auf den andern Kirchen, und Datz Chuntwitz, in de Gumbtz, zu Rottenstain, ze Schergendorf, und datz Tragöfs, dy sol ich nimer nemen, und auch nimer suechen, wann das alles der Richter und irr potten übriger suechung darauf chomen was. Ich vergich auch, das mein Richter auf der Vogtey nicht anders richten sol, dan dy drei sache deuffe, notnunft, und das pluet, und nicht mer. Das han ich alles gelubt, und pinnt mich sein auch meiner vorgeantten Frauen der Abtessin von Göfs und irem Gotshaus stät zebehalten, und sy und ir Gotshaus und ir Leut zeschermen, als verr als ich mit allen meinen Freundten kan oder mag. Ich vergich auch, das mich mein Frau dy Abtessin zu Göfs mag vercheren zu vogt, wenn sy will, als ir alte Khayserliche Hantvest sagent, und auch stent. Darüber, das das alles stät und unzuprochen beleib, ze ainen waren Urkunde gib ich dißen Brieff mit meinen Insigel, und mit Herr Otten Insigel von Liechtenstain, und mit Herrn Hertneydes Insigel von Stadeck versigelten. Des sind auch Getzeugen Herr Hainrich Pfarrer datz sand Lorentzen in Müntztal, Herr Otto Pfarrer datz Göfs, Herr Hertneid Pfarrer datz Prilep, Herr Wulfig von Flädentz, Herrn Walchün von Ra-

Ratensdorf, Herr Gebwolf datz Chreul der jung, Herr Wilfing von Fladentz, Geori von Pozeil, Hainraich der Merttinger, Fritz der Chreul, Nulla Schaffer zu Göfs, Fridel Chelnern, Wigant von Micheldorff, Chunrat der Göfser, und andere Piderleut genueg. Der Brief ist geben nach Christus Gepurt über dreitzenhundert Jar, und darnach in dem sechs und zwainzigsten Jar am sand Pangrätzen Tag.

XXX.

Quædam donatio facta personalis a Dyemunda Abbatissa ad S. Georgium Ecclesiæ Gössensi.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis amen. Notum sit omnibus Christi fidelibus tam præsentibus, quam futuris. Quod ego Dyemundis Sancti Georgii tunc temporis Rectrix & electa cum consensu totius Capituli, quandam ancillam Gertrudim nomine, filiam Edpolfi de Mulbach, quæ ad nostram pertinebat Ecclesiam, potestativa manu libere & nullo contradicente cum omni jurisdictione, quæ ad nos respiciebat, cum pleno jure hæreditario Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Gösse legavimus. Ne vero posterum aliqua calumnia litis super eodem facto oriatur, præsentem paginam appensione sigilli generalis nostri Capituli roboravimus, atque confirmavimus. Hujus rei testes sunt: Scabochus monachus, Dominus Chunradus de Lebnach, Dominus Denilero, Henricus Derwinter, Rudolfus Leo de Mulberch, Chrafto Hainricus de Soruch, Dominus Gebhardus de Sibenayche, & alii quam plures.

Acta

Acta sunt hæc apud Sanctum Georgium anno ab Incarnatione Domini M^{cc}:^o xxxi:^o Indictione iiij. Epact. xv. xv Kl. Octobris. Scriptum per manum Offonis de Frowenstein.

XXXI.

Donatio per Ducem Bernhardum Karinthiæ facta Ecclesiæ Gößensi.

Bernnardus DEI gratia Dux Karinthiæ Venerabili Abbati tiffæ in Gösse, & universo ejusdem loci Conventui salutem cum obsequio. Universitati vestræ significandum duximus, quod ad instantiam ministerialium nostrorum Hemmam filiam filiæ Liebhardi de Carelsparg Ecclesiæ vestræ tradidimus, sub ea videlicet forma, quod prædicta Hemma in potestatem vestram maximo modo recopuletur, ita ut pueri ejus nobis & vobis cum redditibus hæreditariis, quos in præsentī detinet, æqua proportionē dividantur. Acta sunt hæc ab Incarnatione Domini anno M^{cc}:^o xxxvi:^o In foro S. Viti. Testes hujus rei sunt Wickhardus de Karlsperg, Hertwicus Dapifer de Chrich, Reinherus Pincerna de Osterwitz, Chonradus de Mulperch, Jacobus de Friberch, & alii quam plures, qui aderant.

XXXII.

Bestätigung von dem Römischen König Herr Fridreich den dritten auf alle Privilegia und Stifft der Kirchen ze Göß.

Wir Fridreich von Gots Genaden Römischer König, zu allen Zeiten Merer des Reichs, Hertzog zw Oesterreich,

reich, ze Steyrer, zw Khärndten, und zu Khrayn, Herr auf der windischen March, und ze Portenaw, Graf ze Habsburg, zw Tirol, zw Phirt, und zw Koburg, Markgraff ze Purgow, Landgrave in Elfs. Bekhennen und tun kund offenbar mit dem Brieff allen den dy in sehen, oder hören lesen. Wiewol wier von angeporen Guetigkayt stettiggleichen geneigt sein, all unser Untertanen bey iren Genaden und Freyhaiten, so inn von unseren Vodern fäliger Gedächtnus gegeben sind, zu halten, und ze schirmen. Yedoch so sein wier bereit und mer genaigt den solich Genad zu bestätten, und zu bevestnen, die der Welt üppigkait zeruck geworffen haben, und Gott dem Allmächtigen in einen ordenleichen leben in Andächtigkayt dienen, und für uns und unseren Vorvodern Seel Hayl bettent. Und wann uns aber die ersamen geistlichen unser lieb andechtigen dy Abbtessin und der gantz Convent des Frauen Kloster ze Göß bey Leuben diemüttiggleichen gepetten habent, das wier in all ir Genad, Freyhait, Recht, Privilegia, Brieff, Handvesten, so in von weilend unseren Vorvodern Römischen Königen, und unseren vorderen löbleichen Gedächtnus Hertzogen und Fürsten der vorgeschrieben unserer Lannde, den Got genadig sey, gegeben, und uns offenleich fürpracht sind, dy wier auch gesehen und gehöret haben, gnediggleichen geruechten zu verneuen und zu bestätten. Des haben wier angesehen der selben Abtessin und Convents diemmitig und vleyßig bette, auch den Gotsdienst, so in den benannten Kloster täglich ze Göß mit grosser Andacht volpracht wierdt. Und haben dardurch derselben Abtessin, Convent, und iren

Nachchomen all ir Genad, Brief, Privilegia, Freyhait, Rech, und Handvesten, so in von den obgemelten unsern Vorvoderen, und vordreren gegeben sind, gnedigkleichen verneuet, beuestnet, confirmiret, und bestätt, verneuen, beuestnen, confirmiren, und bestätten in die auch von Römischer Künigkleichen Guettigkayt Volkommenhayt, Furstenleicher Macht Wissenleich in Krafft des Briefs, und mainen, setzen, und wellen das sy der geprauchten, und genieffen mügen, und dy selben Brieff, Privilegien, Gnaden und Handvesten gantzleich Krafft und Macht haben füllen, zu gleicher Weys als ob die von Wort ze Wort hierinne geschriben stünden von aller mänigkleich ungehindert an gevärde. Davon so gebietten wier unseren lieben getreuen allen unseren Hauptleuten, Graven, Herren, Ritter, und Knechten, Vitztumben, Landschreibern und Phlegern, Burkgraven, Landrichteren, Richteren, Burgermaistern, Ratten, Burgeren, Ambtleuten, Gemainden, und allen anderen unseren Untertanen ernnstleich und vestigkleich mit dem Brieff, das sy dy obgenanten Abbtessin, ir Convent, und das Frauenkloster ze Göfs bey den vorberüerten iren Gnaden, Freyhaiten, Briefen, Privilegien, Handvesten, und diser unser Bestättung handhaben, schermen, und gantzleich beleiben lassen, und sy dawider nicht bechümern, oder bewäsen, noch des yemand anderen ze tun gestatten in khain Weys bey unseren Hulden und Genaden, und ainner Peen funftzig Marck löttigs Golds, halbs in unser fürstenleich Chamer, und den anderen halben thail dem gelaydigten thail unläßleich zu betzalen. Mit Urkund des Briefs versigelt mit

mit unſerer Kinigleichen Maieſtat anhangunden Inſigel. Geben zw Leuben am Erichtag nach Sand Luceintag, nach Chriſti Gepurt viertzeihen hundert Jar, und darnach in dem drey und viertzigſten Jar, unſers Reichs in dem vierden Jare.

XXXIII.

Beſtättigung von dem alldurchbleüchtigſten Herrn Fridreichen Römischen Khayſer auff alle Privilegia und Stifft der Kirchen ze Göſſe.

Wir Fridreich von Gots Gnaden Römischer Khayſer zw allen Tzeiten Merer des Reichs, ze Hungeren, Dalmacien, Croacien &c. König, Hertzog zu Oeſterreich, ze Steyer, ze Khernden, und ze Khrainn, Herr auf der windiſchen March und zu Portenaw, Graff ze Habspurg, zw Tirol, ze Pfirt, und ze Kyburg, Marggrave ze Purgau, und Landgrave in Ellſaß. Bekhennen für uns unſer Eriben und Nachchomen, und tun kundt offenleich mit dem Brieff aller menigleich, das für uns khomen iſt die Erſam geiſtlich unſer andächtige Anna Abbtessin des Frauenkloſter zw Göſs hie pey Lewben, und pat uns diemuttigleich, das wier ir und iren Convent daſelbs all und iegleich Brieff, Gnad, und Handueſt, Freyhait und Privilegii inn von uns, und weilent unſeren Vorvoderen und vördern Römischen Kayſern und Khünigen, auch den Fürſten von Oeſterreich löbleicher Gedächtnus gegeben, genedigleichen geruechten zu beſtätten, zu beueſten, zu verneuen, und zu confirmiren, und wann wier aber von angeborner Guettigkayt allzeit geneigt ſein aller unſer

Undertan, und getreuen aufnehmen, Eer, und Nutz zu betrachten, und sy bey iren Freyhaiten, Genaden, und Wierden ze behalten und zu beschirmen, jedoch seinn wier mer genaigt den der Oberkayt und Vogtey uns erbleich zugehöret, und die der Welt Upigkayt ze ruck gelegt, und sich in den Dienst des almächtigen Gots mit staten Vleys aus ze warten willigkleichen haben gegeben. Und nach dem wier aber mit besunder Achtpärckheit haben angesehen den vleissigen Gotsdienst und Andacht, so in dem bemelten Frawenkloster zw Göfs täglich volpracht wierdt, der wier dann von Got dem Almächtigen auch tailhafftig hoffen ze werden, auch den guetten Willen, so dy vorgemelten unser Vorvodern und vorderen daselbs hin gehabt haben, wier dardurch und von sundern Gnaden der eegenantten Abbtessin, dem Convent und Kloster daselbs zw Göfs und iren Nachchomen dy vorgemelten ir Brieff, Gnad, Handuest, Freyhait, und Privilegii, all und yegleich, was sy der haben, und als ob dy von Wort ze Wort hierinn geschriben und begriffen wären, aus zeittigen Rat, rechter Wissen, und guetter Vorbetrachtung bestëtet, beuestet, confirmiret, und verneuet, bestëtten, beuesten, confirmiren, und verneuen in dy auch von Romischer Kayserlicher Macht, und als Eribherr und Landfürst wissenleich in Krafft des Briefs, was wier inn ze recht daran bestëtten, verneuen, und confirmiren fullen oder mugen mainen setzen und wellen, das dyselben Brieff, Gnad, Freyhait und Privilegii in allen iren Stuckhen, Punckhten, und Artickeln bey iren Kreften und Mainungen beleiben, und dawieder von niemanden gethan fulle werden ungevarlaichen.

chen. Dauon befehlen wier allen und yeglichen Fürsten, geistlichen und weltlichen, Hauptleuten, Graven, Freyen, Herren, Rittern und Knechten, Lanndvogten, Verwefern, Lanndschreibern, Huebmaistern, Vitztumben, Landrichteren, Phlegern, Burggraven, Burgermaistern, Richteren, Rätten, Burgeren, Gemainden, und anderen unferen Ambtleuten, Untertanen, und Getreuen gegenburtigen und kunftigen ernnstleich und vestigleich gepietend, das sy dy benant Abbtessin und Convent daselbs zu Göfs bey den vorgerüerten Gnaden, Freyhaiten, Briefen, und diefer unfer Bestättigung gänntzleich beleiben lassen, und in daran khain Irrung, noch Hindernus nicht tuen, noch des yemands anderen ze thun gestatten in khain Weys, als lieb in allen und in yedem sey unfer swäre Ungenad zu vermeyden, auch sich ein yeder der da widerthet, halben tail in unfer unfer Eriben fürstenleichen Chamer, und den anderen halben tail dem vorgenanten Gotshaus ze Göfs wisse vervallen ze sein, unlesleich zu betzallen. Das ist unfer ernnstleiche Maingung mit Urkundt des Briefs under unfer Kayserleichen Maiestat anhangunden Insigel. Geben zu Leuben am Sambtztag vor Sand Michelstag, nach Christi Gepurt in viertzehenhundert und ains und sechzigisten, unfers Kayfertumbs in zehenten, unfers Reichs des Römischen im zway und zwaintzigisten und des Ungrischen im dritten Jare.

XXXIV.

Ein Brieff von Kayſer Fridreich den dritten der Viſchwayd halben von Sand Lamprecht pys gem Sand Michel dem Gotshaus ze Göſs von Im zugeaignet.

Wir Fridreich von Gots Genaden Römischer Kayſer zu allentzeiten Merer des Reichs, Hertzog ze Oeſterreich, ze Steyer, zu Kherndten, und ze Khrain, Herr auf der windiſchen March, und zu Portenaw, Graf zu Tirol, zu Habsburg, zu Pfredt, und zu Kyburg, Marggraf zu Purgaw, und Landgraff im Ellſaß. Bekhennen für uns und unſer Eriben, und tun kund offenleich mit dem Brieffe, das wir den erberen Geiſtlichen unſeren andächtigen der Abbtessin und Convent zw Göſs und iren Nachchomen daſelbs von vleißiger gepet wegen unſers getreun lieben Hanſes Ungnad unſers Khamermaiſters und fundern Genaden, damit ſy ir Speifung deſterpas da gehalten mugen, die Fiſchwaid auf der Muer, ſo ſich anſecht bey der Cappelen zu Sand Lamprecht zwifchen des Gotshaus daſelbs zw Göſs, und der Stat zu Lewben, untz an das Dorf zu Sand Michel daſelbs ob Leuben gelegen, die alſo ein meilwegs weret, und vormals ain Gemain geweſen iſt, gegeben, geurlaubt, und vergünnet haben, geben, urlauben, und vergünnen auch wiſſentleich mit dem Brieff. Alſo das ſy nun hinfür dy obberüerten Viſchwayd, und darauf zu iren und des bemelten ires Gotshaus Notdurfft zwifchen den bemelten Pymerkhen viſchen laſſen mugen, wenn und als oft in das fuget und wolgeuellet, und niemand ander an iren Willen und erlauben

an

an mannicklichs Irrung und Hindernus, und ob iemant ander wer der wer darüber auf der obbemelten Vischwayd vischen wurd, das sy oder ir anwält das weren mugen nach iren Notdurfftē: doch vorbehalten, so wir oder unsere Erben daselbs hin gein Göfs, oder an ander Ennd dasel-samb khomen, das wir Gewalt und Macht haben uns auch darauf vischen zelassen, als oft uns das gevellet ungevērleich zu unsern und unsers Hofs notdurften, doch inn und dem obberüertem irem Gotshaus an der eegenanten Vischwayd und diser unser Begnadung unvergriffenleich ungevērleich. Davon gebieten wir den Edlen unsern lieben getreuen allen unseren Hauptleuten, Grafen, Herrn, Ritter und Knechten, Verwesern, Landtschreiberen, Vitztumben, Phlegern, Burggrafen, Burgermaistern, Landrichtern, Richtern, Retten, Burgeren, Gemain, und allen andern unseren Ambtleuten, Underthanen, und Getreuen, den der Brief getzaigt wirdt ernnstleich, und wellen, das sy die obberüerten Abbtessin und Convent, ir Nachchömen und Gotshaus ze Göfs bey der vorgeannten Vischwayd und diser unser Genad gäntzleich und beruebleich beleiben lassen, und inn daran khein Irrung, noch Hindernus nicht tuen, noch das yemands anderen ze tun gestätten in khain Weys. Das meinen wir ernnstleich mit Urkund des Briefs under unser kayserleichen Majestat anhangenden Insigel versigelt. Geben zu der Neunstat am Freytag nach des heiligen Kreutztag Exaltationis, nach Christi Gepurt in viertzehenhundert und sechs und funfzigsten, unsers Reichs in sübentzehenden, und unsers Kayfertumb im fünften Jare.

XXXV.

Renunciatio pignoris per Dominum Chonradum de Nusperg facta Ecclesie Gössensi super aliquos mansos.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. Amen. Chuni-
gundis miseracione divina Abbatissa in Gösse omnibus
præsentis literas inspecturis salutem in Domino. Quia
frequenter ab hominum labitur memoria, quod pro tem-
pore inter homines geritur, ideo necesse est, ut actus &
gesta hominum in scripta redigantur, ut impofterum me-
moriæ commendentur. Ad univerforum igitur notitiam
volumus devenire, quod Chonradus de Nusperch mini-
sterialis Ducis Karinthiæ & vafallus Ecclesiæ nostræ vj
mansos in Wehoiwe, quos nomine pignoris tenuit obli-
gatos, pignori, seu obligationi renunciâns in manus no-
stras tradidit sub hac forma, ut sibi & uxori suæ bonorum
eorundem indulgeremus usumfructum pro tempore vitæ suæ
ita, quod eis decedentibus ad Ecclesiam nostram debeant
libere pertinere. Præterea jam dictus Conradus Filiam
Hainrici Cyfel Enytam nomine ex donatione Ducis Karin-
thiæ Bernhardi quæ tunc erat pro ministeriali Ecclesiæ
nostræ acquisivit, & in placito generali in Vridoloseyche
jam dictus Dux Dominam eandem tradidit multis præsen-
tibus in manus nobilis viris Hainrici de Karlsperg,
nostræ Ecclesiæ confirmandam. Quam Dominam sæ-
pe dictus Conradus nuptui tradere tenetur cum pa-
trimonio quod eidem Dominæ in potestate Ducis cede-
re potest, & præterea redditus X marcarum, quarum pro-
prietas ad Ecclesiam nostram spectare debet, eidem Domi-
næ

næ assignare. Residuum vero quod jam dictus C. nomine Ecclesiæ nostræ possidet, promisit nulli alii in testamento legare, nisi eis, qui de nostræ essent Ecclesiæ potestate. Fuit etiam inter nos, & Dominum Ducem commissum, quod eadem Domina debet uni de suis ministerialibus, quem Dominus provideret, in matrimonio collocari, itaque hæredibus, quos ipsi genuerint, æqua fieret inter nos & Dominum Ducem distributio patrimonii utrobique, & quod pueri inter nos æqualiter dividantur. Ut autem firmitatis robur contineant acta nostra, Dux Karinthiæ Bernnhardus sigillo suo simul cum nostro præsentem paginam communivit. Acta sunt hæc in Vridoloseyche, anno Incarnationis Domini M:º cc:º xxxviiiij.º Testes autem tunc præsentibus erant Ulricus Præpositus de Volkenmarckt, Heinricus de Karlsperg, Wickardus frater ejus, Gotfridus de Hauenberch, Hartrodus de Tyven, Heinricus de Chrich, Otto de Steinpüchl, Zachæus de Hymelberch, Albertus de NUSDORFF, Herwicus de Chrotendorff, & alii quam plures.

XXXVI.

Obligatio facta per Dominum Wulfgangum de Stubenberg nullam exactiorem faciendi in colonos Ecclesiæ Gössensis.

In nomine Domini amen. Quum humanitatis obliuiosa infirmitas, & ipsorum hominum voluntaria & studiosa calliditas, quæ rite acta sunt, solet pervertere, necesse est, quod memoriter retineatur, & in scripta redigatur. Notum sit igitur universis Christi fidelibus tam præ-

sentibus , quam futuris præsentem Cartam inspecturis, quod cum Dominus Wulfgangus de Stubenberg Dominæ Abbatissæ, totique Conventui de Gösse pro septingentis marcis denariorum, pro quibus tenetur eidem Ecclesiæ, sicut se constituit debitorem occasione Comitis de Phanneberch, & aliis damnis sive in steura vel exactionibus indebitis illatis, ipse petens veniam interveniente petitione amicorum suorum, & propria præcipue, ipsa Domina Abbatissa & Conventus talibus petitionibus inclinati, ut gratiam sibi facerent, summam prælibatæ pecuniæ, ac totam præfatam culpam pure purius relaxaverunt. Tali vero sub condicione, quod prænominatus Dominus Wulfgangus de Stubenberg promisit pura fide nullam amplius steuram, seu exactionem indebitam a bonis Ecclesiæ jam dictæ eis in usum cedentibus extorquere. Nisi tunc fuerit de voluntate & consensu Dominæ Abbatissæ, totiusque Conventus. Quo promisso si contraire vellet, quod absit, quid quid de bonis Ecclesiæ supra dictæ ultra jus debitum tolleretur, in forma iudicii pro præda posset judicari. Ita tamen quod nec ipse, nec sui hæredes pariter hoc non debeant turbari, si coram iudicio necessitate compulsæ conveniantur super eodem. Ut autem singula præscripta sua gaudeant firmitate, præsentem cartam de voluntate utrorumque confectam amicorum Domini Wulfini de Stubenberg sigillis idem Dominus Wulfgangus iussit roborari. Testes hujus rei sunt Comes Otto de Ortenburch, Dominus Ulricus de Wildonia, Wulfgangus de Ernvelfe, Dominus Heinricus de Spiegelwerch, Dominus Luitoldus de Chrebtz-pach, Dominus Swickardus de Chätze, Dominus Otto de

de Vtffe, Ditricus Notarius, Hainricus de Vansdorff, Pilgrinus Bawarus, Chonzo dictus Yrcus, Dominus Gundacharus Capellanus, Dominus Berchtoldus Notarius de Ortenberch, Chunzo Phvntanus, Gotfridus Notarius, & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Domini M:º CC:º Liiij. Indiēt. xiiij. quarto idus Octobris in die Sancti Maxmiliani feliciter amen.

XXXVII.

Arbitramentum factum, inter Dominam Kunigundem Abbatissam in Göß, & Dominum Chunradum Mätze.

Nos Kunigundis DEI gratia Abbatissa de Gösse omnibus Christi fidelibus hujus paginæ noticiam habituris in perpetuum. Ad destructionis occasum gesta hominum sine restauracionis remedio emigrarent, si ea providentia humana sub voce testium non locaret, & memoria literarum. Lite igitur inter nostram Ecclesiam ex una parte, & Dominum Konradum Mätzen ex alia sumptibus onerosis, & laborum gravamine multipliciter ad multa tempora perdurante de quibusdam bonis in Wolfgrueben & aliis in locis, quomodo ex utraque ad concordiam venerimus unionis, præsentium tenore intendimus universitati fidelium declarare: quare ad inveniendum vias qualiter litis prædictæ dissensio termino frueretur, circumspeditiones non invenimus, præter istas, quod viris illustribus Consilio & prudentia decoratis Domino Wulfingo de Stubenberch, Domino Ulrico de Wildonia, Domino Erchengero de Lann-desere, Domino Offone de Puten, Wulfingo de Ernn-
I 2
velse,

velse, Domino Wigando de Massenberch, commissimus arbitrari, quibus arbitris ex utriusque partis electione ordinatis, litis sæpeditæ discrimina taliter sunt planata, quod Dominus Chonradus Mätze de voluntate filii sui, qui etiam in nostra fuit constitutus præsentia, tres mansos, unum mansum in Puechahe, alium mansum in dem Lancken, tertium in Michelwize una cum prato, quos in suis possessionibus & usibus habebat, nostræ Ecclesiæ delegavit. Eosdem itaque tres mansos & pratum, ut præscripti videntur, cum tribus mansibus nostræ Ecclesiæ in Rabene sitis, & prato uno in latere suæ Ecclesiæ, & alio prato in occidentali parte ejusdem Ecclesiæ ipsi Domino Chunrado Mätzen & suis hæredibus contulimus jure feudi, eo quod ipse Mätze & hæredes sui de bonis & redditibus cesserint in Wolfgrueben, & de prato in Zohtel, de quibus prius litis contencio versabatur. Subjungentes etiam quod piscationis suæ jura in Lomnich a bonis suis incipientia usque Wolfgrueben se extendant. Ultra vero & jura suæ piscationis termini expirabunt. Ut autem ea, quæ ab arbitris diffinita esse videntur, robore gaudeant firmiori, præsentem paginam Chori sigillo & nostro pariter & arbitrorum jussimus adarmari, testibus appositis, qui sunt arbitri prædicti, & Dominus Heinrichus de Spigeluelde, Dominus Swickardus de Chätze, Herrandus de Wildonia, Ottacharus de Utz, Wigandus de Utz, Rapoto de Utz, Gebbolfus de Chinberch, Hainricus de Lettgow, Fridericus Dietmarus, Fridericus Bawarus, & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Dominicæ Incarnationis M:º CC:º LV:º

XXXVIII.

*Ein Brieff lautet auff den Pfarrer zu Tragöfs was in Guetter ver-
liben ſein, und nit weiter einvoahen ſol.*

Nos Kunigundis Dei gratia Abbatissa de Göſſe omnibus Christi fidelibus hanc paginam inspicientibus in perpetuum. Quum variabilis temporum immutatio nihil solidi permittit in memoria hominum retineri, ad eandem cautelam ea, quæ acta sunt, solemus literis æternare. Ad noticiam igitur tam præsentium, quam futurorum devenire præsentibus intendentes, quod litem inter nos ex una parte, & Dominum Richerum Plebanum de Tragöſſe ex alia de prato in Jasinckh evacuarimus eo fine, quod a Launach usque Pilichstaine tam hominibus plebis prædicti, quam nostris hominibus, de intermedio locorum præmemoratorum esse debeat communio pascuorum, nulla cultura tam ex parte nostra, quam plebani dictum intermedium præmissorum finium occupante. Præterea feudum, quod plebanus retro suam habet Ecclesiam, non habebit potestatem aliquam ampliandi, nisi quod sepibus est circumdatum. Sic manebit feudum etiam in Polenspach, sicut habetur sepi circumdatum, modo simili retinebit exclusa ampliacione qualibet & remota. Quidquid vero in Lomen supra Ecclesiam suam culti extitit, iterato nobis & plebano colere non licebit solis de cetero pascuis deputatum. Ut ea, quæ prænotavimus in continentia cedula præsentis, tutela gaudeant securata, ipsam cedulam chori sigillo & nostro pariter præcepimus roborari, cum adjunctione testium, qui sunt Dominus Otto de Utz, Hainricus Lez-

gowar, Hermannus Fridelinus, Ditmarus, Fridericus Barwarus, Rudolfus Chrwzrar, Perman Trwtel, Heinricus Gebowere, Hirzmannus, Wolfelinus Cellarius, Heinricus Adam, Hermann de Pruckel, Ulricus Faber de Prukel, & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Dominicæ Incarnationis M:º CC:º LV:º

XXXIX.

Renunciatio facta per Dominum Erchengerum in quadam Curia, quæ dicitur Melen Ecclesiæ Gössensi.

Nos Kunigundis miseratione Divina Abbatiſſa de Göſſe, totiusque ejusdem Capituli Conventus universis hujus paginæ noticiam habituris in perpetuum. Eorum, quæ geruntur in tempore, memoria solet incrementis virium ampliari, cum sibi vocem testium, & præsidium sociaverunt literarum. Universorum itaque fidelium noticiæ per hanc paginam intendimus ferenari. Quod nos Kunigundis Abbatiſſa de Göſſe propter metum dampnorum nostræ Ecclesiæ graviter suborientium, curte in Mele, quam Dominus Erchengerus & filius suus ab Ecclesia habuit jure feudi, ne ab ipso vel a filio suo distraheretur in posterum, vel de sæpe dicta curte aliququaliter alienacioni Ecclesiæ subjaceret, laboravimus, quod ipse Dominus Erchengerus & filius suus bona voluntate omni malo ingenio cessante resignaverunt ejusdem curta nostræ Ecclesiæ jura feudi, quæ suscepta hucusque ab Ecclesia incolomitus tenuerunt. Ut autem quæ acta sunt, in futurum atteri non valeant aliqua calumpnia, vel temporum vetustate, præsentem

tem paginam figillo chori, & figillo Domini Erchengeri Resignatoris, & nostro pariter jussimus roborari, testibus his ascriptis, qui sunt Dominus Johannes Plebanus de Göffe, Heinricus Capellanus, Dominus Ulricus de Wiltonia, Dominus Otto de Utz, Dypoldus Alberto de Luben, Heinricus de Uts, Gebwolfus de Chinnberch, Lutoldus Dietmarus, Fridericus Bawarus, Heinricus Bawarus, Fridericus Rumphel, Chrinze Cellarius, Ylar & Ortakarus filius suus, Heinricus Hospitalarius, Hermannus Otto Magister hospitum, Chunradus, & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Domini M:º CC:º LVI:º Incarnationis Jesu Christi. Scriptum a manu Ditrici Scolastici de Luiben.

XL.

Mandatum Restitutionis per quendam provincialem Judicem loco principis Ecclesiæ Gössensi in rebus ablatiis.

Nos Gotfridus de Marchpurg Judex provincialis Styriæ Regio mandato omnibus hanc literam inspecturis, qui in eadem nomine tenus sunt expressi, salutem in dilectionis continuum incrementum. Ad præceptum illustris Domini nostri Regis Ungariæ, & mandatum incliti Domini Domini Ducis Stiriae, in cujus & nostra, pluriumque Magnatum Stiriae præsentia querulosam ad instanciam Dominae nostræ Abbatissæ venerabilis de Göffe, quæ a nobis læsa plurimum dinoscitur, quemadmodum forma juris plenius comprobavit, talis contra nos est sententia promulgata, quod prædia vestra, nec non possessiones in ipsius Domini nostri Regis debent redigi potestatem, & usus eorum-

eorundem memoratæ Ecclesiæ, donec ipsi fuerit satisfactum. Ex injuncto igitur nobis officio omnia bona vestra quocunque nomine censentur, quæ in sequentibus sunt nomine tenus specificata, potestati Regiæ publicamus, eadem cum omni jure, quod vobis competere videbatur in usus redigentes Ecclesiæ memoratæ. Præcipientes gratiæ Regiæ sub obtentu, ut dictam Ecclesiam in bonis eisdem ex nunc impedire nullatenus debeatis. Dominæ Wulfin-gæ de Treiunst bona vestra in Lieftnick sita, & in Lon-fach pro LXX. marcis assignamus, Dominæ Erkkehardæ de Dobrenge bona vestra ubicunque fuerint, pro marcis LX. assignamus Ecclesiæ prælibatæ sub poena judicii, quæ facta est ex antiquo & sententiata, vobis firmiter præcipientes, ut ea, quæ præscripta sunt, sine contradictione qualibet teneatis. Datum in Gretz feria tertia post quindenam Sancti Michaelis, anno gratiæ M:º CC:º LVI:º

XLI.

Donatio facta a Domino Ceysselberch in duobus mansis sitis in villa Stratzzey.

In nomine Domini nostri JEsu Christi amen. Cum littera quasi legittera nuncupetur, eo quod legentibus præbeat iter certum, necessarium ad hoc scripturæ beneficium est inventum, ne gesta hominum simul cum lapsu temporum dilabantur. Notum igitur sit universis tam præsentibus, quam futuris, quod Dominus Henricus Senior de Ceysselberch appropriatus pretio competenti de voluntate & consensu uxoris suæ, hæredumque suorum duos mansos sitos in villa Strazzen cum omnibus suis pertinentiis,

ciis cultis & incultis, quæsitis & inquirendis, pratis, silvis, pascuis, viis, deviis, exitibus seu aquarum decursibus & aliis juribus Ecclesiæ Gössensi donavit libere possidendos tali interposito Laudamento, si dictus Dominus Henricus, vel hæredes, vel quis ex affinibus, vel amicis præfatam donacionem per impetitiones aliquas attemptaverit irritare, quod omnia bona sua in Lebnach proprietatis titulo ad prædictam Ecclesiam Gössensem cum omnibus suis juribus devolvantur. Et Dominus Ortolfus de Osterwitz data fide & sine fraude promisit illa defendere & tueri. Vel dicta Ecclesia ipsum super hoc coram judicio tenebitur convenire. Ut autem hoc nunc & semper robur teneat firmitatis, & ne ipsa Ecclesia Gössensis per cavillationes, per injurias, vel per calumpnias inposterum fatigetur, præsens carta sigillorum ipsius Domini Henrici & Domini Ortolfi pro cautela & testimonio munimine est signata. Hujus rei testes sunt Fridricus Vicarius de Chlagenfurt, Dominus Mathias de Nufsberg, Dominus Gerlochus civis, Helwicus de Pulst, Remegerus de Solio, Chvzero Leisit, & alii quam plures, qui apud Cutzmannum bibebant vinum in testimonium & signum. Acta sunt hæc apud Sanctum Vitum forum Duc. Kar. Anno M:º CC:º LV:º in die Galli amen.

XLII.

Transmigratio certarum buebarum vel curiarum in Vtſch & Mürtz ad Ecclesiam Gössensem.

Nos Kunegundis divina miseratione Abbatissa de Göſſe universis hujus paginæ notitia fruturis in perpetuum.

K

Acta

Acta hominum, quæ solent geri in tempore, cæcitatis nubilo interirent, nisi ea mortalium providencia voce testium & literarum memoria illustraret. Sub hujus itaque prætextu periculi evitandi. Nos Kunigundis Abbatisa de Göffe tam præsentium, quam futurorum noticiæ tenore præsentium aperimus, quod Herbordo filio Dni Engelschalci de Pelse ministeriali nostræ Ecclesiæ, in disparis condicionis conjugio contractum matrimonii cum filia Domini Ditmari de Müre concessimus sub hac forma, ut labore suo debeat obtinere de hæredibus, si quos habuerint, æqualem nostræ Ecclesiæ portionem, & ipsi hæredes tam pars ministerialium nostrorum, quam pars extranea patrimonia seu redditus tam patris ministerialis, quam matris extraneæ hinc inde alterutraliter sortientur tali justitiæ privilegio solidati. Si vero prædictus Herbordus dividendorum puerorum gratiam non quiverit impetrare, curia in villa Utsch, & curia cum omnibus redditibus, quos in Murtze habet, dinoscitur cum curia in Mirocendorf, & duobus minutis mansis ibidem vacantes ad nostram Ecclesiam transmigrabunt. Dos vero conjugii suæ facta, si sine hæredibus decesserit, modo simili ad nostram Ecclesiam revertetur. Ut autem quæ acta sunt, firmitatis plene præsidio contutentur, præsentem paginam sigilli nostri munimine jussimus roborari, Testibus subnotatis, Domino Engelschalco de Pelse, Domino Ditmaro de Müre, Domino Ottone & Otackaro Fratribus de Utsch, Domino Johanne plebano de Göffe, & Domino Heinricho Capellano, Heinricho Lergowario, Heinricho hospitalario, Hermanno fratre suo, Ditmaro Friderico, Heinricho Bawaro, Friderico filio suo, Lutoldo, Wigando, Ylario, Otackaro filio

lio suo , & aliis quam pluribus. Acta sunt hæc anno incarnationis Domini M:º CC:º LVII:º scriptum per manus Ditrici Scolastici de Luiben.

XLIII.

Transmigratio quarundam decimarum ad Ecclesiam Gössensem cum jure suo.

Nos Kunigundis DEI gratia Abbatissa de Göffe universis Christi fidelibus hujus paginæ notitia fruituris. Acta hominum in solidum convertuntur, si ea confirmavit memoria literarum, præsentium itaque ac futurorum noticiæ infundentes notificamus, quod Herbordus filius Domini Engelschalci de Pelse a familia nostræ Ecclesiæ per matrimonium emigravit, ad terræ Dominum se vertendo, ea itaque condicione, quod ipse Herbordus, si quos hæredes habuerit, ut nostra Ecclesia eis participes labore suo debeat procurare, quod si non fecerit, curia in villa Utsch cum suis attinenciis una cum curia superiore in Mirocendorf ex tunc vacuam ad nostram debeant Ecclesiam remeare. Reliquarum vero decem marcarum redditus, prout uxori suæ contulit in dote, si sine hæredibus decesserit, ipsa uxor dotaliter ad vitæ suæ tempora retinebit. Si vero hæredes habuerint, & partes hæredum Ecclesiæ obtinuerint, feodaliter prædictos omnes redditus hæredum universitas retinebit. Annectimus etiam notificantes, quod Dominus Ditmarus de Müre Socer suus quasdam decimas, quas ipse Herbordus distraxerat, redimens a nobis jure feodum recepit. Quas utique decimas filiæ suæ tradidit

ad contractum. Quod si ipsa filia sua decesserit hæredibus non relictis, si nostra Ecclesia sibi viij M: argenti dederit, ipsæ decimæ Ecclesiæ sunt vacantes. Si vero prædicta sibi pecunia data non fuerit, ipse Dominus Ditmarus easdem decimas feodaliter retinebit. Ut autem quæ acta sunt, vigore gaudeant firmitatis, præsentem paginam nostri sigilli munimine jussimus roborari, testibus his asscriptis, Domino Johanne plebano, Domino Heinrico Capellano, Domino Ottone de Utsch, fratre suo Otakaro, Kunrado Phontano, Heinrico Lezgowario, Hainrico Hospitalario, Hermannno Torano, Friderico Luitoldo, Wigando, Friderico Bawaro, & aliis quam pluribus. Acta sunt hæc anno Dominicæ Incarnationis M:º CC:º Lxiiij. scriptum per manus Ditrici Scolastici de Liuben.

XLIV.

De Curia quadam Stabularia in Gukon juxta Muram, per modum permutationis data per Abbatissam Sancti Georgii Ecclesiæ Gössensi.

In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti Amen. Quia mutabilitate temporum, & implicatione diversorum negotiorum memoria mortalium obnubilare solet, necesse est, quod ea, quæ rationabiliter disponuntur, scripto debeant contestari. Nos igitur Dyspa divina miseratione Abbatissa Sancti Georgii cum universo Conventu dominarum nostrarum notificamus universis Christi fidelibus præsens scriptum intuentibus, quod Domini nostri Ulrici videlicet incliti Ducis Karinthiæ, eximiorumque multorum & prudentum virorum præhabito consilio precibus venerabilis
Abba.

Abbatissæ in Gösse simul & Conventus dominarum humiliter flexi & devote curiam nostram stablariam juxta Muram in Gukon nomine sitam Ecclesiæ prædictæ libere tradidimus, ea videlicet forma interposita, quod & ipsi pro commutatione prælibatæ curiæ iiij^{or} mansos in villa Ky-lendorf, & unum mansum in Plintendorff Ecclesiæ nostræ continuos & contiguos tradiderunt absolute contradictionibus prorsus nullis obstantibus. Ut autem id ipsum firmum & inconvulsam in posterum permaneat, & a nullo possit irritari, præsentem paginam sigillo chori & Ecclesiæ nostræ munimine duximus roborandum. Acta sunt hæc anno Incarnacionis Dominicæ millesimo ducentesimo & quinquagesimo nono.

XLV.

Redemptio facta certorum Colonorum in parochia Pruck Ecclesiæ Gössensi.

Ne ea quæ geruntur sub humanis intencionibus, a memoria hominum elabantur, convenit ea non solum testium robore, verum apicibus literarum solidari. Nos igitur Kunegundis DEI gratia Abbatissa de Gösse, nec non Conventus nostri Capituli, ad totius oblivionis caliginem amputandam universis præsentem paginam intuentibus cupimus referare, quod nos universa bona sita juxta parochiam in Pruck, quæ Dominus Otto a nobis in feodo possidebat, ab Heinricho filio suo de Uts jam dicta bona pro XI marc. denar. redemimus, cum forma, ut Heinrichus universa a nobis feodo possidentia nostræ Ecclesiæ subjugavit,

& voto in nostri præsentia compromisit, ut si aliqua calumpniæ causa ab amicis Hainrici, scilicet a sororibus, vel ab affinitatibus suis ab æmulorum conspirationibus inposterum fuerit excitata, omnia bona H. a nobis feodaliter possidentia nostræ Ecclesiæ plene vacent. Resignatione vero facta nos Kunegundis, nec non Conventus nostri Capituli dignis meritis inducentibus amicorum Ottonis dilectorum nobis servorum, qui se nostris serviciis exhibent indefesse, Ottoni de Pruck, nec non uxori suæ Mechtildi, suisque hæredibus, si quos habuerint, contulimus jure feodi, interjecta tamen tali condicione, ut si aliquis ipsum Ottonem pro bonis jam dictis inposterum proposuerit impugnare, nos sive sequaces nostræ, nec non Conventus nostri Capituli ipsum in omnibus & contra omnes istos pro jam fatis bonis injustitiam inferre cupientibus simus finaliter responsuræ. Ne autem exinde aliqua calumpniæ causa valeat suboriri, præsentem cedula[m] nostri sigilli Karaktere, nec non sigillo chori nostri jussimus communiri. Hujus rei testes sunt Dominus Hainricus plebanus Sancti Dionysii, & Dominus Konradus plebanus de Tragöffe, & Ortakarus de Vtfs, & Hermannus Officialis, & Hainricus Hospitalarius, & Hainricus Bawarus, & Fridericus Cellarius, & Luitoldus, & Ulricus Judendorff, Ditricus, & Locanus, & Hainricus de Stain, & Heinrichus filius Hospitalarii, & Ditricus de Erindorff, & Otto frater Hospit: & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Domini M CC LX.

XLVI.

Donacio facta per quendam Dominum de Pernneck mansi in Hinderdorff Ecclesiæ Gössensi.

Nos Otto de Pernneck & soror mea Chonigundis relicta Domini Ottonis de Lonsperch, omnibus Christi fidelibus hujus paginæ noticia fruituris in perpetuum. Quia acta mortalium oblivioni succumberent, si ea humana non vivificaret prudentia voce testium & memoria literarum. Quamobrem pro hujus scripti noticia præsentibus patefacimus & futuris. Quod nos annuente dilecta matre nostra Hardwigi amore salutis perpetuæ ac studio pietatis curiam in Hyntesdorf cum omnibus suis attinenciis sub æstimatione reddituum duarum M. sub castro Fraunburg sitis, quam curiam hæreditarie possidentes Ecclesiæ Beatæ Virginis matris nomine in Gösse donavimus, nostro adhibito omni jure. Ut autem hæc nostra donacio jugiter robore gaudeat firmitatis, præsentem paginam sigillo meo, & sigillo Domini Ottonis pro parte sororis meæ, & sigillo Chori adhibito jussimus roborari, testibus his adjunctis, Domino Rudgero de Perchach, Domino Wulfigo de Perchach, Geilspechern Syfrido fratre Domini Rudgeri, Ottone de Chelchdorf, Ottone Phontano, Conrado Ramelär, item in parte Gössensi Domino Johanne plebano, Domino Heinricho Capellano, Domino Stepfano, Domino Ottone de Vtfs, Heinricho Lezgowar, Heinricho Hospitalario, Hermannno, Lutoldo, Friderico Bawaro, Sibotone Torano, ac aliis quam pluribus. Acta sunt hæc anno incarnationis Dominicæ M:° CC:° LX:° in monasterio Gössensi, data litera per Ditricum Scolasticum de Luiben.

XLVII.

XLVII.

*Resignatio facta per Chunradum Phuntan in manso uno in Stadelhofen
Ecclesie Gössensi.*

Nos Chunigundis DEI gratia Abbatissa de Gösse, totus-
que ejusdem Capituli Conventus omnibus hujus pa-
ginæ noticia fruituris in perpetuum. Rerum gestarum
firmitas interiret, nisi providencia humana eam voce testi-
um & literarum memoria solidaret. Scripti præsentis in-
stauracionem ad noticiam tam præsentium, quam futuro-
rum intendimus devenire. Quod Chunradus Phuntanus
assensu conjugis suæ Chunegundis mansum unum in Sta-
delhofen nostræ Ecclesiæ resignavit, cujus mansi proprie-
tati una cum toto Collegio cedimus abdicantes. Ita quod
ipse Chünradus Phuntan quasi dato Sacramento mansum
similium reddituum & æquivalentium a quocunque Do-
minorum poterit gratia obtinere, debet nostræ Ecclesiæ
procurare vel pro summa pecuniæ, quam recepit pro man-
so, cujus proprietatem resignavimus, tenetur redditus pa-
res comparare, ut is, quem resignavimus, mansum reddit.
Ut autem quæ acta sunt, gaudeant robore firmitatis, præ-
sentem paginam nostri sigilli & chori similiter munimine
jussimus roborari, testibus subnotatis, Domino Ottone de
Vtfs, Domino Ulrico de Orpholter, Heinrico de Treueiach,
Heinrico de Chamera, Dipoldo & Ekhardo venatoribus,
Chonzone Poch, Gotfrido de Düringesdorf, Lezgowario
Heinrico, Dypoldo albo, Ulrico fratre suo, Hermannio Cella-
rio, Tocano Friderico Bawaro, Friderico Luthno, & aliis
quam pluribus. Acta sunt hæc Anno Domini M: ccc: Lxj:°
pridie Kl. Aprilis.

XLVIII.

XLVIII.

*Donatio facta per Albertum Zeyfel in bonis suis sitis apud Lebenach
in præsentia Domini Udalrici Ducis Karinthiæ.*

Ne ea quæ fiunt in tempore, cum processu temporis a memoria hominum repente transeant velut umbra, necesse est, ut scripturæ testimonio, quo quisque jus suum prosequi potest, perennentur. Hinc est, quod nos Ulricus DEI gratia Dux Karinthiæ, Dominus Carniolæ, ad noticiam universorum præsens scriptum intuencium cupimus pervenire. Quod Albertus dictus Zeyfel junior in nostra præsentia constitutus omnia sua bona sita apud Lebenach cum omnibus suis pertinenciis, hominibus, & juribus universis pro se & uxore sua, sororibus & amicis, qui in dictis bonis videbantur aliquod hæreditarium jus habere, per manus nostras dedit Ecclesiæ in Gösse in perpetuum possidenda. Et si forte aliquis in posterum spe iniqui consilii inductus attemptaret impetere ipsa bona, prædictus Albertus pro jure & justitia Gössensis Ecclesiæ tuebatur ipsa bona, super violencia tanquam advocatum & defensorem in ipsis bonis & hominibus, sicut in bonis ceteris supra dicta Ecclesia nos habebit. Pro cautela tamen & perpetua firmitate præsentem literam damus ipsi Ecclesiæ sigilli nostri munimine roboratam. Testes autem sunt Dominus Luitoldus de Stadeck, Dominus Syfridus de Marnberch, Dominus Otto de Vinchenstein, Dominus Cholo & suus filius de Seldenhofen, Heinricus Senior Ceyffel, Gundackerus de Frowenstein, Leutoldus de Wildonia, Chneuzlo judex noster, Johannes Mathias Ulricus
L Rufus,

Rufus, Chunradus, filii Neyzlim, filii Gernoldi cives nostri de Sancto Vito, & alii quam plures. Datum apud Sanctum Vitum forum nostrum, anno Domini M:° CC:° LXj:° iij nonas Aprilis feliciter amen.

XLIX.

Donatio facta per Rudolfum de Lübgast Ecclesiæ Gössensi.

Bona & honesta negocia ideo memoriæ hominum commendantur, ne ipsa diuturnitate queant temporum obfufcari. Notum fit cunctis Christi fidelibus, tam præsentibus, quam futuris præsentem paginam inspecturis, quod ego Rudolfus de Lübgast hominem proprium nomine Chunzer in Leuben manentem libero arbitrio meo & G. uxoris meæ & bono consensu B. & D. mearum filiarum ipsarum, nec non virorum Q. & D. pro remedio animæ meæ & parentum meorum ad Domum Beatæ Mariæ Virginis in Göffe & suos liberos de thoro maritali processuros ad censum trium denariorum constitui persolvendum, ita quod census prædictus a suis posteribus annis singulis porrigatur. Ut autem hoc factum ab aliqua successione in irritum non poterit provocari, præsentem literam confirmatione sigillorum & testium munimine roboravi. Hujus rei testes sunt Ulricus de Lübgast, Ifungus de Walsdorff, Hermannus & frater suus, Bacherus de Murze, & alii quam plures.

L.

Donatio facta a Rudolfo de Lübgast Ecclesiæ Gössensi.

Nos Rudolfus de Lübgast omnibus hujus paginæ noticia fruituris in perpetuum. Ne gesta hominum mutatione temporum interitum patiantur, solet ea humana prudentia voce testium & literarum memoria perennare. Tenore igitur præsentium universorum infundimus nocioni. Quod nos Rudolfus de Lübgast una cum uxore mea Gertrude, & hæredibus nostris Gertrude & Adelhaide, & eorum conjugibus Domino Leone Dfol, & Alberto de Wolfsperch bona voluntate consencientibus & eorum hæredibus, per abdicacionem denarios absolutos Chünradum de Luben & suos quos habet liberos, videlicet Gertrudi & Kunigundi & Hermannum & Chünradum ob salutem & remedium animarum nostrarum & nostrorum prædecessorum Beatæ Virgini in Gösse ad censum trium denariorum delegavimus annis singulis solvendorum, in tutelam & advocaciam principis terræ Stiriæ qui fuerit deputantes. Ut autem quæ acta sunt, robore gaudeant firmitatis, & ne in posterum ab aliquo nostrorum hæredum succedentium valeant infirmari, præsentem paginam nostro sigillo, & gratiosorum nostrorum Domini Leonis Dfol & Alb. de Wolffperch sigillis in evidentius testimonium appensis fecimus roborari, testibus his subscriptis, Domino Udalrico de Lübgast, Ilfungo de Walhsdorf, Hermannno & Wachero de Murze, Domino Heinricho Capellano, Heinricho Sacerdote, Domino Ottone de Vtfs, Domino Heinricho de Treveyach, Ulrico de Luben, Ditrico Scolastico, Wulfingo

Cerdone, Hermannno de Göffe, & Hainrico fratre suo, Totano, Friderico Luitoldo, Friderico Bawaro, Heinricho Lezgowario, Eckardo de Luben, & Chunrado, & aliis quam pluribus. Acta sunt hæc anno incarnationis Dominicæ M:º CC:º Lxvij:º Datum & scriptum per manus Ditrici Scolaſtici de Luben.

LI.

Donatio facta in xvij marchis Conventui Göſſenſi.

Kunegundis DEI gratia humilis Abbatissa monasterii in Göſſe carissimis sibi in Christo sororibus ejusdem loci contemplari Virginis Filium, qui gressus hominum dirigit in salutem. Immensi amoris illius integritas & integri amoris immensitas, quibus nos jam pridem felix societas, & socialis felicitas in Domino spiritualiter sociavit, cogunt nos non minus, imo amplius de vestris consolacionibus, quam de nostris propriis cogitare. Tunc enim laboribus nostris finem imponimus exoptatum, tunc animam nostram non penitus se curis sollicitis exhaustisse, dum quidquid se fenderit procurasse, quod refectiorem corporum & salutem vestrarum respiciat animarum. Sane constitutæ præbendæ vestræ talis fuit distributio ab antiquo, ut duobus diebus per singulas septimanas vinum vobis dari deberet juxta mensuram longe retractis temporibus observatam. Tenuitatem istius præbendæ quidam Christi fideles pietatis oculis intuentes, quorum memoriæ sunt in cælis, vobis xvij marchas denariorum usualis monetæ pro animarum suarum remedio contulerunt convertendos in vinum, quod vobis

vobis tertio die præter præbendam prædictam dari deberet, sperantes orationes vestras iracundi sibi iudicis animum mitigare. Nos vero qui vestri & vestrorum curam gerimus, prædictam pecuniæ summam recepimus, & vineis, quas monasterium jam possidet, duximus applicandam, amplificantes vineas nostras, ex quibus vobis vinum tertio die dari fecimus in qualibet septimana secundum desiderium illorum, qui vobis prædictam pecuniam contulerunt. Et ne alicui Abbatissæ nobis in posterum successuræ prædictam præbendam vobis auferre liceat, vel minuere sine causa, præsens scriptum vobis contulimus sigilli nostri munimine roboratum, præsentibus his testibus, Domino Johanne & Heinricho, & Johanne plebanis de Gösse, & de Sancto Dyonifio, & de Sancta Maria juxta Luiben Capellanis nostris, Domino Ottone Officiale nostro, Heinricho Bavaro, & Vridelino fervientibus nostris, & pluribus aliis fide dignis. Datum in Gösse Anno Domini M:º CC:º Lxiiij:º feria quarta ante festum beati Michaelis Archangeli.

LII.

Donatio facta per Albertum Pincernam de Czeyffelberch Ecclesiæ Gössensi prædiorum in Lebnach.

Ne gesta hominum cum tempore transibili defluant, ac labantur, solidari debent voce testium, ac testimonio literarum. Hinc est, quod ego Albertus pincerna de Czeyffelberch, Judex per Karinthiam generalis, universis præsentibus protestor, quibus nosse fuerit opportunum, quod in provincia Domini nostri illustris, Ducis Karinthiæ

universa possessa scilicet prædia, prata cum universis appendiciis in Lebnach præter horreum & præter homines proprios, & agrum unum, quem homines possident prænotati, Dominæ meæ Chunigundi venerabili Abbatissæ in Gösse, dictoque cœnobio libere resignavi. Tali tamen interjecta condicione, quod quinque M: reddituum, si jam vacant, vel si vacare cœperint in futurum etiam, conferre tenetur titulo sub feodali. Ut autem hæc resignacio & compromissio robur teneant firmitatis, præsentem cartam scribi jussi ac nostri sigilli munimine roborari. Testes sunt Dominus Ulricus plebanus de Gösse, Dominus Henricus plebanus Sancti Dyonisii, Dominus Henricus de Helffenberg, Dominus Julianus de Seburch, Dominus Wilhelmus de Chrich, Wilhelmus quondam Officialis, Perso ac Vlzo Sen. suus, Henricus Bawarus, & Henricus Hospitalarius. Acta sunt hæc anno Domini M:º CC:º Lxviij:º

LIII.

Donatio facta per Ottonem de Chamera prædii in Perbach Ecclesiæ Gössensi.

Ego Otto de Chamera universis hujus paginæ noticia fruituris in perpetuum. Ne res gestæ pereant temporis intervallo, solet eas prudentia hominum voce testimonium æternare ac memoria literarum. Hujus rei gratia cunctis desidero esse notum, quod ego Otto de Chamera cum universis hæredibus meis ob remedium animarum parentum meorum & uxoris meæ beatæ memoriæ, Beatæ Virgini Dei genitrici Mariæ in Gösse trium marcarum redditus in Perbach

chach de nostro dominio delegavi, hoc adjiciens, quod ego & hæredes mei ejusdem donacionis sive utilitatis debemus esse beneficio defensores. In hujus rei testimonium ut ea quæ acta sunt, remaneant tuciora, præsentem paginam jussi sigilli mei munimine roborari, testibus his ascriptis, Domino Heinricho plebano Sancti Dyonisii, Ulricho plebis S. Andreæ, Domino Wigando de Mäslenberch, Ottone de Vtfs, Heinricho de Visthärn, Heinricho de Treueiach militibus, Gotfrido Hoholdo, Ottone fratribus de Vornsdorff, Ottone Chnullone, Lwtoldo de Poppendorff, Rudolfo, Ottone, Gunthero fratribus de Oberdorff, Ditrigo Notario, Heinricho Bawaro de Hafnärn, Heinricho Hospitalario, Hermannno Cellario, Totano, Hotlino, Fridenrico de Pretoch, & aliis quam pluribus. Acta sunt hæc anno Domini M:º CC:º Lxvij:º

LIV.

Proprietas & Jura feudalia confirmata per Dominum Ulrichum Duce[m] Karinthiæ ad Ecclesiam Gössensem.

Nos Ulrichus DEI gratia Dux Karinthiæ, Dominus Carniolæ, tenore præfencium protestamur, quod Nobilis Domina Kunigundis venerabilis Abbatisa de Gösse coram nobis & Alberto de Czeyffelberch nostro iudice generali sufficienti testimonio obtinuit, & ostendit, quod proprietas bonorum, quæ exprimimus, subsequenter ad suam debeant Ecclesiam pertinere, licet personas bona earum possidentes juxta utilitatem futuram & honorem Ecclesiæ de eisdem bonis infeodaverit: idcirco videlicet Domino

mino Sighardo contulit castrum Nuzzperch, Domino Chunrado de Freuberch quinque manfos, quorum unus fitus est in Puechach, duo in Colobniz, duo in Pach, Domino Leonardo de Sübenayck apud Sanctum Leonardum unum mansum molendinum, & mansum apud Chomac, & pratum super Hoflingern, Chunrado de Turlin de Sancto Vito civi Wakerndorff tres manfos, duos manfos apud Sanctum Leonardum super Straxzen, unum mansum Mulbach, unum mansum Sörich, unum mansum Heinricho filio Rufi in Wackerndorff, Rampertus, Hermannus, Anna habent quatuor agros, pratum & nemus in Wackerndorf, & unum agrum in Malspech, & unum mansum & pomerium ibidem, & in Schirne silvam, Henricus Versemul habet unum mansum in Püchlern. Et ne amplius Ecclesia in Göffe in prædictis bonis aliquod dubium vel calumpniam paciatur, præsentem cartam sigilli nostri munimine roboratam sibi damus pro testimonio sui juris. Actum Völkenmarckt Anno Domini M:º CC:º Lxviiij:º xiiij Kalendas Marcii.

LV.

Redemptio facta per Kunegundem Abbatissam circa Pruck propter bona ibidem situata.

Ne ea quæ geruntur ab humanis intencionibus, a memoria hominum elabantur, convenit ea non solum testium robore, verum literarum apicibus solidari. Nos igitur Kunegundis Dei gratia Abbatissa de Göffe ad totius oblivionis caliginem amputandam universis præsentem paginam intuentibus cupimus referare, quod nos universa bona

bona sita juxta Parochiam in Prucka, quæ Dominus Otto piæ memoriæ a nobis in feodo possidebat, ab Hainrico filio suo jam dicta bona pro xj M: den. redemimus tali forma, ut Heinricus universa a nobis possidentia feodaliter nostræ Ecclesiæ subjugavit, ut si aliqua calumpnia ab amicis Heinrici, scilicet a fororibus, vel ab affinitatibus sive æmulorum conspirationibus inposterum fuerit excitata, omnia ab Heinrico a nobis feoda possidentia nostræ Ecclesiæ plene vacent. Resignacione indefesse jam dicta bona Ottoni de Pruck, nec non uxori suæ Mechtildi, suisque hæredibus, si quos habuerit, contulimus jure feodi, interjecta tamen tali conditione, ut si quisquam ipsum in posterum proposuerit impugnare, nos, sive sequaces nostræ in omnibus, & contra omnes pro eo simus finaliter responsuræ. Ne autem inposterum ab aliquibus, sive a nostris sequacibus aliqua calumpniæ causa valeat suboriri, præsentem cedulam nostri sigilli Karactere jussimus communiri. Hujus rei testes sunt Dominus Heinricus plebanus Sancti Dionysii, & Dominus Chunradus plebanus de Tragöffe, & Hermannus Officialis, & Heinricus Hospitalarius, & Heinricus Bawarus, & Heinricus Cellarius, & Luitoldus, & Ulricus Judendorf, & Ditricus, & Heinricus de Stain, & Totanus, & Heinricus Hospit: filius, & Ditricus de Ernndorff, & Otto Villicus, & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Domini M: cc:° Lxviii:°

LVI.

Permutatio facta bonorum in Paumgarten prope Tulln pro bonis Miertendorff.

In nomine Domini Amen. Nos Mgr: Chunradus scriba Stiriae omnibus hanc literam intuentibus & audientibus notum facimus, publicamus, & hujus scripti testimonio profitemur, quod Domina nostra Herburgis venerabilis Abbatisa in Göffe, & Domina Wentela Decanissa, totusque Conventus ejusdem loci bona sua in Paumgarten prope Tulnam in Austria situata cum omnibus suis pertinentiis cultis & incultis, quæsitis & quærendis, juribus redditibus & proventibus in vino, denariis, & annona, & aliis quibuscunque exinde provenientiis, ut solvunt in præfenti, & solvere consueverunt, & solvere poterunt in futurum, nobis, uxori nostræ Dominae Cytæ, liberis nostris utriusque sexus, & aliis nostris hæredibus, vel affinibus, omnique posteritati nostræ dedit, donavit, quinimo in permutationem potius commutavit voluntarie, liberaliter, & libenter ad suum & Ecclesiæ majorem utilitatem, commodum & profectum, & hæc pro duabus curiis sitis in Miertendorff, & pro una hūba eisdem curiis adjacente, quam & quas pro jam dictis bonis in Paumgarten eis in concambium & permutationem emimus, dedimus, tradidimus, & exolvimus ad earum sufficiencyam per omnes emptionis modos debitos & consuetos. Curias autem memoratas in potestatem earum de manu Herbordi de Vtfs, & uxoris suæ Kunigundis, omniumque puerorum suorum, ad quos hæreditarie pertinebant, emimus rationabiliter & exol-

exolvimus, & ipsi easdem curias nobis iuste, liberaliter & spontanee vendiderunt; & hæc cum manu & consensu prædictæ Dominæ Abbatisæ, sui que Conventus speciali & spontaneo, prout earum intererat, quarum in eisdem curiis proprietas ad Ecclesiam suam pertinuit & respexit, quod in Wertsfaygen vulgariter nuncupatur. Hübam autem antedictam eisdem curiis adjacentem in potestatem ipsarum ab hæredibus Waltheri dā zant exolvimus, quod ejusdem hübæ de facto & de jure tunc fuerant possessiones per omnes condicionum modos, sicut emeramus & exolveramus curias supradictas. Prædicta vero bona videlicet duas curias in Miertendorff, & Hübam unam eisdem curiis, ut præmisimus, adjacentem damus, dedimus, donavimus & assignavimus supradictæ Dominæ nostræ Abbatisæ & suo conventui, & Ecclesiæ, ut est factum, cum omni nostro juris, possessionis, & proprietatis titulo nos & hæredes nostros in his quomodolibet contingente, cedentes ex nunc voluntarie, imo renunciantes simpliciter & absolute omnibus juribus, actionibus, & quæstionibus, quæ nobis in eisdem competeabant, vel quoquomodo possent competere in futurum. Ut autem hæc donacio, permutacio & ordinacio, seu tractatus perpetuam habeant firmitatem, præsentem paginam sigillo nostro roboratam eis tradidimus in evidens testimonium & cautelam, & ad solenniore protestationem & majorem evidentiam hujus facti eam Ven. in Christo Patris Dni Bernhardi Seccoviensis Episcopi, Comitis Heinrici de Phanberch, Domini Wulfingi de Stubenberg, & Domini Ulrici de Liechtenstein sigillis procuravimus & petivimus roborari, subnotatis testibus, qui sunt tales mi-

nisteriales tredecim, videlicet Herrandus & Hertnidus fratres de Wildonia, Otto junior de Liechtenstein, Hertnidus de Stadecke, Wulfingus & Ortolfus fratres de Trewenstein, Otto de Pernecke, Mainhardus de Zemlisdorff, Otto de Erenvels, Heinricus & Otto fratres de Erenvels, Heinricus de Puechaym, & Albero filius ejus Domini, Yringus plebanus de Pölan, Ulricus plebanus de Strazgangk, Werenherus plebanus de Rapotenkirchen. Milites vero terræ Stiriaë, & alii nobiles milites Domini videlicet, Ekkehardus de Dobrenge, Wernherus de Hues, Alhochus Capit. de Radkerspurgh, Henulo de Tulna, Albertus & Otto fratres de Lüttenberch, Ditricus de Fridberch, & frater ejus Luipoldus, Ortolfus & Ditmarus fratres de Stretbich, & Hermannus & Otto fratres & Herwicus dicti de Chrottendorff, Chunradus & Walterus fratres de valle, Wolfkerus de Khegel, Hugo de Donerstein, Heinricus dictus Steibnich, Ulricus Monachus, Nicolaus de Lengenburch, clientes autem Otto Comes de S. Petro, Heinricus, Bigandus & Albero fratres de Massenberch, Gebolfus de Chumeberch, & Dipoldus filius ejus, Hertelo de Luiben, Ditmarus de Mür, Otto de Puzeil, Otto de Challnperch, Rugerus de Linsperch, Jungericus de Tulna, Chunradus de Herttensdorff, Hainricus de Judemoye, Walchunus de Stropach. Cives etiam Domini Volchmarus de Grätz, Ditricus & Martinus de Riverarii, Ulricus & Luipoldus dicti Wakal, Chunradus Venter Sniterinus, Leo de Wenil, Pözlö Notarius, Ludwicus Albnär, Ernestus Leobmannus & Jauslinus cives de Winna, Hermannus Officialis de Göffe, Heinricus Bawarus, de Hafnärn, Ulricus de Judendorff,

dorf, Luitoldus de Göffe, Fridericus Cellarius ibidem, & alii quam plures, qui aderant fide digni. Actum & datum in Göffe anno Domini MCC Lxxiiij. sexto Cal. Augusti.

LVII.

Litera pro decimis in Rotternstein.

Quæ geruntur sub humanis intencionibus, ne cum tempore pariter elabantur, æmulorum malicia machinante, convenit ea non solum testium robore, verum literarum apicibus solidari. Ad oblivionis igitur caliginem amputandam ego Hainricus dictus de Vts cupio præsentibus propalare, quod necessitate compellente omne jus, quod in decima de Rotternstein possidebam, ad manus venerab. Dominae meæ Abbatisæ de Göffe Herburgi, a qua in feodo retinebam libere resignabam, addendo etiam, quod cum jam dicta Domina mea sorori meæ nomine Kunigundi de Enstol in M: reddituum fuerit provisura, præfata decima in toto Gössen. Ecclesiæ vacet tali connexa de conditione, quod si in posterum vel per propinquos, sive per aliquos æmulos aliqua calumpnia oriatur, universa quæ habere in feodo in Vts videor a Domina sæpedita, nulla contradictione mediante libere sibi vacent. Ut autem ea quæ acta sunt, robore gaudeant firmitatis, præsentem literam sigillo conventus monasterii de Göffe, nec non sigillo Domini Wulfini de Stubenberch, & Domini Ottonis de Ernnvelse, & Heinrichi de Phansdorff, & Gotfridus nomine, & Otto de Oberndorff, & frater suus Grouelinus, & Otschmannus de Cham, & Gebhardus de Veuriach, & Her-

mannus Officialis de Göffe, & Bawarus, & Fridericus Cellarius, & Ulr. Judendorff, & Heinricus Hospit. & Hainricus de Lapide, & Luitoldus, & Ditricus Camerarius, & alii quam plures. Acta sunt hæc anno Domini M. cc. LXXI. Datum Göffe.

LVIII.

Litera hæreditaria cujusdam devolutæ ad Ecclesiam Gössensem per approbacionem Domini Othonis de Chamera.

Ego Otto de Chamera universis hujus paginæ noticia fruituris in perpetuum. Ne calumpnia malignancium evertat facta, quæ in tempore contrectantur, solet ea prudentia hominum roborare voce testium & memoria literarum. Hinc est, quod præsentibus universis cupio fieri manifestum, quod Hoholdus de Duringestorff proprius meus cum filia Chnullonis ministeriali Ecclesiæ Gössen. meo assensu contraxerit sub hac forma, quod si hæredes habuerint, una cum substantia reddituum hinc inde æqualiter dividantur. Si vero unicum habuerint hæredem, ad quamcunque partium dominii potestatem per matrimonium contigerit declinare, ipsorum sub hæredum tam Ecclesia, quam ego successione æqualiter forcientur, redditibus utriusque dominii, ut ante dixerim, ad hæredes æqualiter devolutis. Ut autem quæ acta sunt, robore gaudeant firmitatis, præsentem paginam Ecclesiæ sigilli mei munimine roboravi, testibus subscriptis, Domino Ottone de Vtfs, Domino Friderico de Lichfinck, Reinhardo de Judenburg, Gotfrido de Dumerstorf, Ottone fratre suo, Otsmanno Viteco Notario,

tario, & aliis quam pluribus. Acta sunt hæc anno Incarnacionis Domini M:º CC:º Lxvj:º

LIX.

Donacio facta a quodam Præbendario in Gösse ad censum unius talenti.

Ut autem gestæ res post transitum temporis in agnitionem hominum convertantur, solent testibus & literarum apicibus perhennari. Ego Mechtildis quondam in Gösse hospitalaria harum ferie præsentium cunctis ipsam audientibus & videntibus manifesto, quod præbenda, quam cum Ottone marito meo piæ mem. in cenobio Gössensi comparavi, nec non unius talenti denariorum redditus in Prucka circa Parochiam situati, quæsitæ, & quærendi, culti & inculti, cum domo, quam in loco prætaxato dinoscor possidere, post introitum meum in viam carnis universæ sine contradictione omnium meorum quocunque modo adhærencium, & etiam Rudolphi mariti mei successoris Ottonis ad memoratum Gössense monasterium sub titulo proprietatis libere revertentur. Et ut hæc condicio non amplius retractetur, præsentem cedulam Domini Ottonis de Chamer sigillo, notatis testibus, qui affuerunt, petii consignari. Sunt autem testes frater Otto de Marpurga, Confrater suus Georius, Leütoldus Officialis, Fridericus Cellarius, Bawarus de Hafnern, Ulricus Judendorf, Leutlinus Hainricus Smältzel, & alii quam plures fide digni. Acta anno Domini M:º CC:º Lxxv:º nonis Decembris.

Manſus collatus in Wackendorff Eccleſiæ Göſſenſi.

Nos Herburgis DEI gratia Abbatiffa in Göſſe per præſens ſcriptum ſcire volumus univerſis, quod Wolfelino de Rudenöwe, uxori ſuæ Dominæ Gertrudi, nec non Halwigi filiæ ſuæ manſum unum in majori Wakarendorf pro diebus eorum tantum, & non hæredum, ſi quos habent, vel habere incipiant, aliorum de noſtra gratia ſolum excluſo jure feodali commiſimus poſſidendum ſic, ut eorum vitæ ſpacio non debeant in eodem manſo per quemcunque aliquatenus aggravari, niſi vendicione, vel obligatione velint ipſum manſum ad manus alias occupare, & manſus etiam prælibatus poſt ipſius Wolfelini ipſa uxoris & filiæ præſcriptarum, noſtrum ad monaſterium debet iterum libere pertinere impedimento quorumlibet procul moto. Et ut forma præſentis negotii ſtabilis teneatur, hanc cedulam ipſis dedimus, notatis nominibus teſtium qui aderant in cautelam habundantem noſtri ſigilli munimine roboratam. Sunt autem teſtes, Dominus Hainricus plebanus in Sancto Vito, Dominus Hainricus plebanus in Vridoleſſaich, Dominus Kunradus de Seeburg, Liebaldus de Mulbach, & Wilhelmus frater ejus, Vlzo Officialis, Leutoldus Officialis in Göſſe, Hermannus Obgöſſe, Ulricus Judendorff, & alii multi fide digni. Actum & Datum in Sancto Vito, Anno Domini M.º CC.º LXXVIII. vij idus Junii.

LXI.

Litera Remunciacionis pignoris in Straßnich in duabus huebis.

Ego Merboto de Malspech tenore præsentium libere fateor, & protestor, quod pro quatuor marcis denariorum datis mihi per Dominam Herburgim venerabilem Abbatissam monasterii in Gösse juri meo competenti M: per formam obligationis videlicet Satzunge in duabus huebis in Straßnich exclusis omnibus viis cavillationis voluntarie renunciavi sic ut uxor mea, totaque mea posteritas nunquam valeant præactas hübas amplius per modum aliquem impugnare. Et ne postmodum emergant adinventiones novæ super tractatu tali, vel insurgant, præsentem cedulam sigillo civitatis Sancti Viti, atque Domini Hainrici plebani ibidem, signatis nominibus testium, qui aderant, ut in cautela monasterium in Gösse forcius habundaret, petii roborari. Sunt autem testes, Dominus Hainricus plebanus in Sancto Vito, Dominus Ulricus de Wildonia, Dominus Ditmarus de Geüla, Dominus Otto de Schachen, Liebardus de Mulbach, Wilhelmus frater ejus, Vlzo Officialis, Leutoldus de Poppendorff, Hermanus Obgöffe, Ulricus Judendorff, & alii multi fide digni. Actum in Sancto Vito Anno Dni M:º CC:º Lxxviii. id. May.

LXII.

Litera unius mansi, quem habet Wolflinus Rüdenöwe, & habet per Leyhgeding.

Ego Wölfelinus de Rüdenöwe præsentis scripto fateor & protestor, quod mansum unum in majori Waka-

N

ren-

rendorf a Domina Herburgi ven. Abbatissa in Göffe receptum excluso jure feodali, scilicet in Leibgedingen tantum cum uxore mea Gerdrudi, & Hailwigi filia mea debeo possidere, nec teneor eundem mansum vendicione, vel obligacione aliquo aliter occupare. Prædictus vero mansus defunctis nobis expressis superius nominatum ad monasterium in Göffe libere revertetur. Et ut præsens negocium non possim assercione qualibet alia permutare, præsentem cedula[m] sigillis Domini Ottonis de Liechtenstein, & Domini Gotfridi de Trichsen, appositis nominibus testium, qui aderant, petii roborari. Sunt autem testes, Dominus Henricus plebanus in Sancto Vito, Dominus Henricus plebanus in Vridelossaiche, Dominus Kunradus de Seburg, Liebhardus de Mulbach, Willehalmus frater ejus, Vlzo Officialis, Leutoldus Officialis in Göffe, Hermannus Obgöffe, Ulricus Judendorff, & alii multi fide digni. Actum in Sancto Vito Anno Domini M:º cc:º LXXIX. septimo idus Junii.

LXIII.

Advocacia in Arbendorff tradita Ecclesiæ Gössensi.

Cum quæ rite geruntur ab hominibus, a longi temporis lapsu si non in scripta redigantur, sæpe soleant in dubium devenire, convenit, ut lites injuriosæ, quæ indubite possent emergere, si subortæ fuerint, testibus ac scripturæ testimonio decendantur. Inde ego Hainricus de Silberberch præsentibus & futuris hoc scriptum intuentibus hoc cupio esse manifestum, quod Domina Herburgis ven. Ab-

Abbatissa monasterii in Gösse me traxit in causam coram Illustri Comite Mainhardo Tyrolen: qui de consensu Domini Rudolphi Romanorum Regis Ducis Karinthiæ tunc se gessit pro dampno, quod intuleram hominibus Ecclesiæ suæ per incendium & rapinam, & per veri iudicii viam in foro Sancti Viti in Karinthia in centum marc. denariorum in satisfactionem de dampno prætaxato me sibi obtinuit debitorem. Ego vero cum essem advocatus super villa Arbendorf Ecclesiæ Gössen. situata sub castro Staine, quod videlicet advocacia parciendo cum meis cohæredibus in partem mihi cesserat, ut præfata Domina Herburgis Abbatissa de prælibato debito centum marcarum me absolveret, advocaciam sibi memoratam vendidi, quoniam mihi quædam necessitas imminebat per quinque marcas argenti & ab ea voluntarie destiti & cessavi, talem includens conditionem, si quisquam adhærens mihi per sanguinem velit postmodum super dicta advocacia contra Gössensem Ecclesiam rixam aliquam excitare, quod hic persolvat ante litis accessum cent. marcas denar. cum quinque marcis antedictis argent. sæpe dicto monasterio & restauret. Et ut condicio talis emptionis factæ per Dominam H. Abbatissam per me & meos pueros, si quos habuero, cohæredes meos & consanguineos semper immobilis conservetur, præsentem cedulam Dominæ Herburgi, nec non suo monasterio in Gösse tradidi, sigillo spectabilis viri Comitis Mainhardi Tyrolen, & Domini Ottonis de Liechtenstein, Domini Cholonis de Seldenhoffen, & meo consignatam, notatis nominibus testium qui aderant in testimonium & cautelam, qui sunt Dominus Hermannus de Vreyberch, Dominus

Kunradus Zuber, Dominus Hermannus Osterbitz, Ulricus de Mannendorff, Manchalen Hobaufth, Ulricus Chrebz de Sancto Vito Judex, Fridericus Officialis in Göffe, Ernestus de Nufsperch, Hermannus Obgöffe, Ulricus Jundendorff, Hainricus Bawarus, Hainricus de Gurzhaim, & alii quam plures fide digni. Actum in Silberberch Anno Domini M:°cc:° LXXX:° xvij Kl. Marcii.

LXIV.

Litera Cambii duarum hübarum in Püchleren & Wakarendorff.

Ut eorum quæ geruntur, exigente tempore perhennis memoria habeatur, ego Ulricus de Sancto Vito dictus Chrebz Officialis Ecclesiæ S. Mariæ in Göffe, per Karinthiam, fateor per hanc cedulam & protestor, quod cum duas hübas medias in Püchlern, & Wakerndorf situatas, & huebam circa aquam Wunewitz pro duabus hübis monasterii in Göffe, juxta civitatem Sancti Viti sub monte sitis cum Domina mea Herburgi ven. Abbatissa ejusdem Ecclesiæ concambirem, me sub obtentu hübarum earundem uxorem meam Evfemiam, pueros meos, ac omnes meos hæreditarios successores talem ad condicionem libere obligavi. Si jus unicuique advocaciæ de hübis per venerandam Dominam meam ante memoratam mihi datis & in feodum collatis translat. ex ipsius consensu in hubas medias per me sibi datas xxiiij den. & avenæ modium unum, excrescet in ambabus terræ Domini per mandat. quod hoc in quo videbitur excrevisse, debeam cum uxore mea, nec non cum pueris meis, si retractari non poterit, per certos redditus

mo-

monasterio repensare. In hujus rei testimonium cartam dedi cœnobio prætaxato, scriptis nominibus testium, qui affuerunt, sigillo meo & civitatis, qua tunc judex eram, efficaciter roboratam. Et sunt testes Willehalmus & Liebhardus frater ejus, Chünradus de Turlem, & Guntherus Fridericus Officialis in Gösse, & Hermannus Obgösse, Ernestus de Stuzperch, & Ulricus Judendorf, Hainricus & Conradus Camerarii, Syfridus Cellarius, & Otto Speyfer, cum pluribus aliis fide dignis. Actum & datum in Gösse Anno Domini M CC LXXXI.º V. non. Octob.

LXV.

Donacio facta per Dominum Hainricum de Ernnvels in modum testamenti.

Nos Wulfingus & Ortolfus fratres de Trewenstain, Wernherus de Slyerbach, & Ulricus de Wildonia tenore præfencium unanimiter confitemur, quod Dominus Henricus de Ernnvels fel. recordacionis in extremis positus nos tanquam amicos suos, in quibus habebat fiduciam, suppliciter exoravit, ut, cum expiraret, de bonis suæ proprietatis unius talenti den. redditus Ecclesiæ in Gösse in parentum & animæ suæ remedium vice sui sine contradictione quorumlibet donaremus. Cujus voluntatem in hac parte sollicitè persequentes Ecclesiæ præfatæ in Gösse in Magersdorff in marchia duas hūbas & in Lübechendorf quinque areas solventes talentum prælibatum, & circa Gernas in Pierpöum duas hūbas solventes marcam unam den. duas hūbas circa Strechawe, & in Donerspach, duo

fevda quæ quatuor reddunt, & unam marcā pro fratris sui Anthoni & Hermanni jam dicti Schodran remedio, cujus ipse Dominus Henricus Ecclesiæ in Gösse debitor antea erat, quod hübæ cum areis Henr. de Gurzhaym, & Ulr. Judendorff famulis Dominae Herburgis ejusdem monasterii ven. Abbatissæ per loca, nec non nomina sunt ostensæ cum lignis & pascuis, quæsitis & quærendis, nullis sibi quocunque modis adhærentibus repugnantibus dari libere, jussimusque assignari in sui & suorum prædecessorum memoriam sempiternam. In cujus evidenciam rei sigillo Dominae Herburgis tunc ven. Abbatissæ, & nostris quoque sigillis sub notatis nominibus testium, qui aderant, præsens scriptum, ne contra monasterium posterum aliqualis posset calumpnia suboriri, jussimus roborare. Sunt autem testes, Dominus Wulfgangus & Dominus Ortolfus de Trewensteyn, Dominus Wernherus de Slyerbach, Dominus Ulricus de Wildonia, Dominus Henricus de Stubenberch, Dominus Albertus de Wilpach, Ernestus ab dem Ratze, Wulfgangus Holzman, Ulricus cognominatus Teufelsnamen, Fridericus Officialis in Gösse, Hainricus de Gurzhann, Ulricus Judendorff, Ernestus de Nuzperch, & alii plures fide digni. Actum & datum in Gösse Anno Domini M:º cc:º Lxxxij:º Kalendis Octobris.

LXVI.

Litera vendicionis Curia in Mülpach ad Ecclesiam Gössensem.

In nomine Domini amen. Ut actus, qui fiunt in tempore, in hominum crebro noticia revolvantur, expedit,
ut

ut folerter literarum apicibus exarentur. Inde ego Lieb-ardus de Mülbach proprius Sanctæ Mariæ in Göffe per hoc scriptum manifeste fateor & protestor, quod curiam meam Mülbach, quæ in Wertesaygen fore dinoscebatur, Ecclesiæ prælibatæ Dominæ Herburgi ibidem venerabili Abbatissæ ingruente in ultima necessitate pro quinquaginta mar- cis & altera media marca Frisacensium vendidi denariorum, uxoris meæ Mechtildis, & fratris mei Willehalmi de Tü- wensteine, nec non filiorum ejus Hertwici & Ottonis, Lie- bardi & Ulrici, sororii mei Willehalmi, & sororiæ meæ Offennæ, præactæ curiæ cohærendum favore & consensu plene atque per omnia accedente, & eam in propriam potestatem memoratæ Dominæ H. reverendæ Abbatissæ una cum meis cohæredibus prænotatis per manus Ernesti de Nusperch præfatæ Ecclesiæ ministerialis, in eodem nego- cio vicem gerentis Dominæ meæ sæpe dictæ Abbatissæ li- bere & voluntarie, & solenniter omni jure, quo ipsam tenui, & cum his attinenciis assignavi, ut propria mona- sterio in Göffe debeat in perpetuum adhærere. Immiscens tamen hanc condicionem, ut pecuniæ pars prætitulatæ vi- delicet undecim marcæ cum dimidia mihi solvi debent per ven. Dominam Abbatissam, seu per eam, quæ pro tempo- re fuerit Abbatissa, ante pascæ terminum proxime nunc futurum, decem vero marcæ den. in festo S. Johannis Baptistæ venturo postea etiam debentur iterum sine impe- dimento quolibet assignari. Sed pensio reliqua scilicet tri- ginta marcæ denariorum, cum de medio sublatus fuero per eosdem den. aut quindecim marcas argent. quod erit in arbitrio Dominæ meæ Abbatissæ, vel cohæredum meorum, ipsis

ipsis cohæredibus persolvetur. De quibus tamen denariis uxori meæ M. antefatæ cedere debent specialiter quinque marcæ. Et tunc primum curia prætaxata ad cœnobium libera revertetur. Residuæ viginti quinque marcæ denariorum, vel argent. cedent pro eisdem de communi consensu M. uxoris meæ, & Wilhelmi fratris mei & aliorum cohæredum, duobus viris fidelibus & discretis, vel uni probo saltem, in quos simul, aut in quem jam dictæ partes conspiraverint, debent sub proborum testimonio virorum etiam assignari. Quod pecuniam eandem in prædium aliquod redigant & convertant. Quod tamen prædium uxor mea M. sæpedicta tenetur pro vita sua pacifice nullis cohæredibus contradicentibus possidere, & post ejus obitum frater meus Wilh. & sui filii de prædio taliter comparato partem valentem decem marcas denariorum sibi primo & principaliter vendicabit. Residuum autem ejusdem prædii inter omnes cohæredes æqualiter dividetur. Et ut in tali condicione nulla per me, vel meos cohæredes, quorum superius nomina sunt expressa, cavillacio seu calumpnia postmodum oriatur, cum sigillum proprium non haberem, simul cum meis cohæredibus petii præsentem cedulam munimine sigillorum Domini Hermannii de Vreyberch, Hermannii de Osterbitz, & Ronheri dicti Hevze, notatis nominibus testium, qui aderant, roborari. Qui sunt Dominus Haidenricus de Prownsteye, Hainricus & Offo fratres de Charlsperch, Chuno frater Domini Hermannii de Freyberch, Ulricus Landschade, Rudgerus Gensteige, Chonradus, Ernestus, Gerlochus fratres de Nuzperch, Chonradus de Awe, Grafenstayne, cives de S. Vito, Chun-

Chunradus de Turlem, Ulricus Officialis Ecclesiæ in Göffe per Karinthiam, Waltherus Chölner, Hainricus Helphreich, familia in Göffe, Fridericus Officialis ibidem, Ulricus de Judendorff, Hainricus Bawarus, Heinricus de Gurzhann, Cholo de Nussperch, Chünradus de Awe, & plures alii fide digni. Actum & datum in Sancto Vito in Karinthia Anno Domini M:° CC:° Lxxxiiij:° pridie nonas Aprilis.

LXVII.

Litera commutationis unius mansi pro aliquibus agris sub parochia Lind sitis a Domino Præposito Ecclesiæ Seccoviensis.

Nos Rudolfus DEI gratia Præpositus & Archidiaconus totumque Capitulum Ecclesiæ Seccoviensis. Notum facimus universis, quod mansum quendam Ecclesiæ nostræ pleno proprietatis jure attinente, quem Heroldus sub alia nunc colit & possidet, dedimus, & commutando damus Ecclesiæ in Göffe pro quibusdam agris in Voitschy sitis, quos Dominus Otto de Liechtenstein ab eadem Ecclesia in feodo tenuit eo jure, quo nos dictum mansum obtinemus perpetuo possidendum, ita quod prædictum mansum præfatus Dominus Otto ab Ecclesia Gössensi loco dictorum agrorum in feodo teneat, & ipsi agri Ecclesiæ nostræ Seccoviensi perpetuæ proprietatis titulo sint annexi. Si autem pro dictis agris nobis & Ecclesiæ nostræ quæstio a quoquam de facto vel de jure mota fuerit, unde nobis expensæ possint surgere, vel labores, ex tunc mansus supradictus absque omni impedimento ad Ecclesiam nostram eo jure, quo prius ipsi possedimus, libere revertetur, sal-

vo per omnia, quantum a parte nostra jure, quod Ecclesiæ Gössensi in præmissis agris competit, & competere hætenus videbatur. Hujus rei testes sunt memoratus Dominus Otto de Liechtenstein, Dominus Yringus plebanus Sancti Viti in Prelep, Dominus Ditmarus de Stretwich, & filius suus Ditmarus, Heinricus Cholbo, Ottakarus de Sövezaro, Fridlinus Officialis in Gößs, & alii fide digni. Dantes in testimonium evidens hujus permutationis præsentem literas sigillorum nostrorum robore communitas. Datum Seccoviæ Anno Domini M:º CC:º nonagesimo secundo, septimo idus Octobris.

LXVIII.

Census xxiiij denar. de uno mansu ex interiori Eysenarzt.

Nos Hainricus Dei gratia Admont. Abbas. Ad noticiam pervenire cupimus singulorum, quod Domina Offenna ven. Abbatisa, ipsiusque Conventus in Gösse ad instantiam nostrorum precaminum, nec non servitorum nostrorum prætextu, quæ ipsis & Ecclesiæ eorum in Gösse hætenus voluntarie impendimus, & impendere liberaliter ac fideliter volumus in futurum, unam huebam, sive mansum in interiori Eysenarzt apud villam sitam vel situm proprietati Ecclesiæ Gössensis sine medio attinentem eo jure, quod Purckrecht dicitur, nobis & Ecclesiæ nostræ Admont. locaverunt tam voluntarie, quam libenter. Nos vero & successores nostri in recognitionem juris Gössen. Ecclesiæ, quo ad dictum mansum præfatæ Dominæ Abbatisæ & suæ Ecclesiæ xxiiij. den. monetæ Grätzen. annis singulis

gulis persolvemus. In cujus rei testimonium præsentibus eidem Dominæ Abbatissæ & suæ Ecclesiæ tradidimus sigilli nostri munimine roboratas. Datum & actum in Liobem, Anno Domini M:° CC:° nonagesimo tercio, in die translationis Sancti Rudberti Episcopi Iuvaiensis.

LXIX.

Dy ainigung zwischen ainer Frauen von Göß, und ains Pbarrrers auf Sand Veitsperg von einer albin wegen in der ainnod in der Kletshach auf Sand Veitsperg.

Nos Offena DEI gratia Abbatissa, totusque Conventus in Göße notum facimus universis præsentibus & futuris, quod variis quæstionibus inter nos & Ecclesiam nostram ex una parte & Dominum Iringum & Ecclesiam suam Sancti Viti in Prelep ex altera super quorundam terminorum juribus exortis pro bono pacis & concordie finem imponere cupientes, & ut totius litis materia sopiretur, honestos viros videlicet Dominum Ditmarum de Stretwich, Dominum Ditmarum de Gerola, Dominum Herdwicum de Liobem, Hainricum dictum Cholbonem, & Ditricum de Sancto Petro, tam nos, quam ipse Dominus Yringus pari voluntate & consensu habita deliberacione matura elegimus in arbitros eorum in ipso negotio consciencias onerantes, & ratum habere eorum arbitrium in omnibus promittentes, qui DEUM & justiciam habentes præ oculis quæstiones inter nos motas nobis utrunque consencientibus arbitrandotaliter deciderunt. Quod Dominus Iringus & Successores sui legitimi, quicunque pro tempore plebani in Prilep fuerint,

& homines sui extra locum illum, qui Valtor dicitur, circa molendinum, quod per manus des Hauspech olim a nobis tenuit, nihil omnino juris vel utilitatis habeant præter id, quod dicta Ecclesia sua sine lite tenuit ab antiquo. Nos vero & Ecclesia nostra ac homines nostri, ubicunque resideant, nihil penitus juris & utilitatis intra locum prædictum a Valtor sursum, sicut ibidem aqua dividit pluvialis in Ainnod scilicet & valle Cletschach & ejusdem attinenciis habeamus, hoc excepto, quod homines nostri in dicta Parochia residentes solummodo tot pecora, sive oves, aut capras pascant in alpibus tempore quo opiliones ibi stare debent, unde mille casei solvi communiter consueverunt, proviso, quod homines dicti plebani ex hoc per homines nostros in agris, segetibus & pratibus suis nullum recipiant nocumentum. Ad hæc novalia in monte Mitte-reck dicto a Prilep usque Chümpfmül exulta de cetero colli non debent, sed ipse mons incultus omnino debet amodo permanere, & utilitati hominum nostrorum & dicti plebani tantum in Prilep, & Chümpfmül residentium in pascuis & lignis communiter deservire. Quicumque autem ex nunc sursum aut deorsum ligna ipsius montis ad faciendum agros extirpare præsumpserit, si noster colonus fuerit, nobis quinque marcas den. si vero plebani ipsius fuerit, marcas totidem sibi solvet. Præterea circa locum, qui Mel dicitur, hoc modo termini sunt distincti. Quidquid fossata, seu acervi terrei nunc congesti intra se capiunt, sicut dicti arbitri decreverunt distinguere nobis & Ecclesiæ nostræ abinde usque ad Muram amodo sine lite deserviat. Illud autem quod superius & in latere fossata & acervos
at-

attingit, utilitati dicti Domini Iringi & Ecclesiæ suæ in Pri-
 lep absque omni impedimento quorumlibet debet perpe-
 tuo libere deservire. Villicus etiam noster quicumque in
 Mel pro tempore fuerit, non debet ad incidendum ligna
 seu quidquam utilitatis suæ faciendum ultra fossatum, in
 quo plures sunt quercus, sicut ibidem de prato nostro sub
 Mel sursum protenditur, in cuius etiam pede acervus est
 congestus, nec non ultra viam, quæ est super fossatum,
 ullo modo extendere manus suas. Ne autem præmissum
 arbitrium maturitate debita perlatum, & a nobis utrū-
 que ut prædiximus approbatum per nos, aut Abbatissas in
 Gösse, quæ nobis pro tempore successerint, aliquallyter ir-
 ritetur, quod absit, præsentis has sigillis nostro scilicet
 & Conventus nostri, præfati Domini Iringi, & prædicto-
 rum quatuor arbitrorum, qui propria habuerunt sigilla, in
 memoriam futurorum volumus communiri. Testes vero
 hujus rei sunt Dominus Walchumus plebanus in Gösse,
 Dominus Wildungus & Dominus Bernhardus Capellani
 nostri, Dominus Hermannus Socius Domini Iringi, Chun-
 radus de Pranck, Fridericus Officialis noster, Swikerus
 Notarius noster, Chünradus de Hinderpühel, Ditricus de
 Leuben, Gebolfus de Auvvia, Werganus de Grunt, Jo-
 hannes de Gromp, Ditricus gener Officialis, & quam plu-
 res alii fide digni. Acta sunt hæc Anno Domini M.º CC.º
 nonagesimo tercio, in Dominica Lætare, quæ tunc erat
 viij Idus Marcii. Data vero in Gösse prædicto anno in die
 beati Gregorii Papæ magnifici confessoris,

Litera in pignoracionis curiæ in Sperchenwinckel.

Ego Iringus plebanus in Prilep notum fore cupio unita taxacione totum precium in empcione curiæ Sperchenwinckel Chünrado quondam Officiali de Göffe debito dederim in valore, tamen ad instanciam ipsius Chünradi præsentibus promisi pariter & promitto, quod si idem Chünradus a festo Sancti Georgii nunc instante per annum in die ipsius festi ipsam curiam Sperchenwinckel pro quadraginta marcis argenti ponderati, pro quibus comparavi eandem, pro pecunia sua propria, pro qua dictam curiam nulli vendet, redimere voluerit, aut valuerit, ego sibi eandem revendam pro summa pecuniæ, quæ superius est expressa. Si autem dictus Chünradus præfatam curiam in termino memorato redimere neglexerit, ex tunc ego, vel hi, quibus dictam curiam assignavero, obligavero, sive donavero eo jure, quod mihi in ea competit, exempcione prædicta possidebimus & tenebimus justæ empcionis titulo in antea pacifice & quiete. In cujus rei testimonium sigillum Domine meæ Domine Heradis ven. Abbatissæ in Göffe cum sigillo meo præsentibus est appensum. Datum & actum in Göffe anno Domini M:°CC:° nonagesimo octavo, feria quinta proxima ante festum beati Bartholomæi Apostoli. Testes autem hujus rei sunt Dominus Wildonus Capellanus Dnæ meæ Heradis ven. Abbatissæ in Göffe, Dominus Ditmarus de Strechwich, Dominus Hainricus dictus Cholbo, Dominus Otto dictus Mordax, Gebhar-

hardus de Vevriach, Wiandus de Micheldorf, Ditmarus Officialis, Johannes de Grömp, Engerus Standorffer, Ditmarus Weyssenkirchen, Hertwicus de Paumgarten, Chunradus de Hinthenhel, Walchunus Hospitalarius, & quam plures alii fide digni.

LXXI.

Litera ex parte mansi in Cukan sequitur.

Nos Herradis DEI gratia Abbatissa monasterii in Göffe, totiusque Conventus ejusdem Capituli manifestum esse cupimus universis præsentem literam inspecturis, & præsentibus profiteamur, quod unum mansum situm in Cukan juxta nostram curiam villicalem, quem noster villicus ibidem residens pro quadam summa pecuniæ comparat, qui cum eundem mansum deficiente sibi pecunia integraliter persolvere non valeret, & cum nobis etiam immineret necessitatis articulus, quod ipsum scilicet persolvere non possemus, Ditmaro & Albino filiis Wigandi in Leuben & eorum uxoribus atque liberis habitis & habendis obligavimus pro decem marcis argenti ponderati, & una fertone tenendum & habendum a proximo festo Sancti Georgii per annum, tali condicione apposita & adjecta, quod de præfato manso debent medio tempore recipere usufructum, & si prædicta pecunia nominatis personis in præfixo termino non fuerit integraliter persoluta, vel prius, tunc nos teneamur, & promissimus ipsis videlicet Ditmaro & Albino, & eorum uxoribus, & pueris habitis & habendis unum mansum situm juxta Prukam civitatem in loco, qui dicitur Pacharen,

charen, quem Wulfingus civis prædictæ civitatis a nobis & nostra Ecclesia pro quodam censu tenuit & possedit cum omnibus attinenciis quæsitis & non quæsitis, conferre titulo feodali perpetuo possidendum. Et debemus ipsis sæpe dictum mansum in Pacharen ab omnibus impetentibus defendere & tueri, nec debemus eum vendicione, vel obligatione aliis vel aliis occupare. In hujus evidentiam & cautelam sigilla nostra præsentibus sunt appensa. Testes vero sunt Dominus Iringus scriba Stiriae plebanus in Prilep, Dominus Wildungus Capellanus noster, Dominus Dypoldus Capellanus, Dominus Ditmarus de Stretwich, Dominus Henricus Cholbo, Weykerus Notarius noster, Chunradus de Awe quondam Officialis noster, Chunradus de Hinderpüchel, Nicolaus tunc cellarius noster, Walchunus Hospitalarius, Henricus Camerarius, & quam plures alii fide digni. Actum & datum in Gösse, anno Domini M:º CC:º LXXXVIIJ:º scdo nonas Octobris in die Sancti Francisci magnifici Confessoris.

LXXII.

Litera Relaxationis caritativi subsidii, a Domino Saltzburgenſi data Ecclesiæ Göſſenſi.

Chunradus DEI gratia Sanctæ Saltzburgen. Ecclesiæ Archiepiscopus &c. Dilectis sibi in Christo Dominae Herradi Abbatisſæ in Göſſe, germanæ suæ Krnñæ, totique Conventui ibidem salutem cum sincera in Domino caritate. Cum juxta debitum officii nostri pastoralis nobis subjectorum onera excutimus, dum ipsorum commodis in-

ten-

tendimus, & ad utilitates & fructus eorum uberes aspiramus, in ipforum quiete quiescimus, & consolacionis ac tranquillitatis opulencia cum eis delectabiliter delectamur. Sane cum Ecclesia vestra in Gösse propter bellorum præteritorum pressuras graves & gwerræ præcedentis jacturas onerosas, quæ omnes & singulos Ecclesiæ nostræ ac provinciæ angulos dampnose quasi diruit & concussit, magnis sit & multis debitis prægravata. Nos in relevationem talium debitorum, quorum gravitatem & onus præter nostræ subvencionis auxilium exire dicta vestra Ecclesia non poterit, oportune vobis & vestro monasterio præsentibus pollicemur, quod de beneficiis vacaturis ad collacionem nostram spectantibus, quorum proventus nobis & fructus de consensu nostri Capituli duximus reservandos, vobis subsidium & benignum animiculum de proventibus hujusmodi, qui nos respicere poterunt, faciemus, dantes caritati vestræ super sponcione talis subsidii præsentibus sub sigillo nostro in testimonium & cautelam. Datum in Lonsperch anno Domini M:º CCC:º In die Translacionis Beati Rudberti &c.

LXXIII.

Donacio facta bonorum circa montem Semerich & Pysling per duos Comites de Phannenberch Ecclesiæ Gössensi.

Nos Ulricus Comes & Conteſtalis nostra Karissima Domina Margareta Comitissa de Phannenberch, ad noticiam tam præsentium, quam futurorum cupimus pervenire, quod remedio animarum progenitorum nostrorum,

P

nostræ-

nostræque salutis, ac hæredum nostrorum cupientes intendere, sicque ut propiciacionem divinam super nostris necessitatibus possimus facilius impetrare, proprietatem possessionum nostrarum, seu bonorum nostrorum, quæ ex altera parte montis dicti Semerich usque ad aquam, quæ Piestnick dicitur, sunt sita, & homines nostros ibidem fidelium nostrorum habito consilio & matura deliberacione præmissa Ecclesiæ Gössen. & Conventui loci ejusdem de hæredum nostrorum consensu liberaliter & spontanee tradimus & donamus, ac in ejusdem Ecclesiæ potestatem cum cultis & incultis, quæsitis & quærendis, montibus, alpi-
bus, silvis, pratis, aquis, aquarumque decursibus, & omnibus utilitatibus ejusdem attinentibus sine ullo medio plene transferimus absque omni retractatione & impedimento a parte nostra & hæredum nostrorum ad habendam perpetuo & tenendam. In cujus rei evidenciam, testimonium & cautelam sigilla nostra & nobilium virorum Dominorum Ottonis de Liechtenstein, Friderici & Heinrici fratrum de Stubenberch, & Hertnidi de Petovia, præsentibus sunt appensa. Testes vero hujus rei sunt, viri Domini Ulricus de Waltsee Capit. Styr. Hertnidus de Wildonia, Otto de Styra, Wulfingus & Otto fratres de Ernnvels, Ditmarus de Stretwich, Henricus Cholbo de Judenburga, Hertwicus & Ditricus fratres de Leuben, Otto & Rapoto dicti Mordax, Otto de Ratensdorff, Otto de Sturmberch, Andreas de Prunne, & alii quam plures fide digni. Datum & actum in Gösse, in die assumptionis Beatæ Mariæ Virginis gloriosæ, Anno Domini millesimo trecentesimo primo.

LXXIV.

Litera de media Hüba in Prunpach, & media Hüba in Haslach.

Ego Nicolaus plebanus Sancti Dionysii prope Pruckam notum facio præsentium inspectoribus universis publice profitendo, quod dimidia hüba in Prunpach & dimidia hüba in Haslach, quibus bonis soror mea Elizabeth & Leutoldus suus maritus cives in Prucka per Dominam meam Herrad. ven. Abbatissam Gössen. sunt infeodati pleno jure, & quæ ad me, si dicti soror mea Elizabeth & affinis meus Leutoldus sine hæredibus insimul procreatis decederent, ex concessione Dominæ meæ H. Abbatissæ prædictæ pertinebunt & spectabunt similiter jure feodi pro tempore vitæ meæ, post mortem meam ad dictum monasterium Gössense sine omni contradictione successorum meorum, vel aliorum quorumcunque omnimodis pertinebunt & libere revertentur. In cujus rei certitudinem, testimonium & cautelam hanc cartam duxi mei & honorabilis viri Domini Iringi sigillorum munimine muniendam. Actum in Sancto Dionysio in octava pasce, Anno Domini M.º trecentesimo duodecimo.

LXXV.

Der Brief laut, wie ein Gewler etzleich hueb wísen gewechselt hat umb ein Hueben zw Pouzzendorff.

Ego Otacher de Geüla & Elizabeth uxor mea tenore præsentium profiteamur scire volentes universos has literas inspecturos, quod matura deliberatione præhabita, ac de voluntate & consensu nostro & Dion. filii nostri, ac aliorum hæredum nostrorum omnium, permutationem quo-

rundam pratorum nostrorum in der Slifgrueben prope Vn-
dring sitorum cum Rev. Domina Herrade Abbatisa &
Conventu Ecclesiæ Gössen. pro manso ipsorum in Pouz-
zendorff situato fecimus & perfecimus rationabiliter atque
rite, ita quod ipsa Domina Herrad. Abbatisa & Ecclesia
sua Gössen. prædicta prata cum usufructu, possessione, &
omni jure, prout nos possedimus, pro memorato manso
in Pouzzendorf, & suis attinenciis tenere debeant, ac pos-
sidere libere & quiete, & de ipsis pratis facere & procura-
re, quidquid placuerit faciendum. Promittentes præsen-
tibus una cum Dion. filio nostro ac aliis nostris hæredibus
Ven. Dominae Herrad. Abbatisæ & Ecclesiæ suæ Gössen.
sæpedita prata ab omni lite, controversia ac quæstione
defendere & disbrigare juxta jus terræ approbatum pariter
& consuetum. In cujus rei evidenciam & robur perpetuum
has literas conscribi fecimus mei Otacher, Domini Dion. &
Ort: fratrum meorum de Geüla & Dion. filii mei sigillo-
rum munimine consignatas. Testes hujus rei sunt Dominus
Ort: miles, Dion. & Otto fratres de Berzzenstein, Grun
Fridericus & Ulricus fratres de Lebnach, & alii quam plu-
res fide digni. Datum & actum in Gösse, in vigilia ascen-
sionis Domini, Anno Domini M:º CCC:º decimo septimo.

LXXVI.

*Litera permutacionis factæ per Dominum Abbatem in Admond, &
Dominam Abbatissam in Göß ex parte Hübæ in Hafnärn, &
unius hübæ in Niderdrumb circa Trafeyach.*

Nos Engelb. DEI gratia Abbas, totusque Conventus Ec-
clesiæ Admontensis Ordinis Sancti Benedicti Saltzbur-
gen-

genſis diœceſis, publicando præſentibus confitemur, quod matura deliberacione præhabita cum Eccleſiæ noſtræ hominibus magis providis & diſcretis, & iſſis bona fide conſulentibus & credentibus in hoc commodum noſtræ Eccleſiæ promovere, permutacionem liberam atque plenam domini & proprietatis ac poſſeſſionis cujuſdam huebæ noſtræ in Hafnärn juxta domicilium Hartnidi dicti Chrevlo poſitæ atque ſitæ nobis ac noſtræ Eccleſiæ attinente, facimus & perfecimus cum honorabilibus ac religioſis dominabus Herrade Abbatiffa & ſuo Conventu Göſſenſis Eccleſiæ, pro dominio & jure proprietatis poſſeſſionis ejusdem huebæ circa Traſeyach in Niderdrum ſituatæ, quam Hertnidus Chrevlo & prædicta Domina Abbatiffa & ſua Eccleſia Göſſenſis in feodum hætenus jam poſſidet, & poſſedit. Ita quod memorata Domina Abbatiffa & Conventus Eccleſiæ Göſſenſis juſ proprietatis & domini prædictæ huebæ in Hafnärn cum omnibus attinenciis loco prædictæ huebæ circa Traueiach in Niderdrum ſitæ habere debeant, & tenere. Et prædictus Hertnidus Chrevlo & ſui hæredes a prædicta Domina Abbatiffa & ſua Eccleſia poſſidere & tenere, titulo feodali. Et prædictus Dominus Abbas & Conventus Eccleſiæ Admont. loco memoratæ huebæ in Hafnärn prædictam hübam in Traueiach in antea pleno jure debeant poſſidere. In cujuſ rei evidenciam & certitudinem pleniorẽ has literas conſcribi fecimus noſtrorum ſigillorum appenſione communitas. Teſtes vero hujus rei ſunt diſcreti viri Heinr. Oder, Rapott, & Heinricus magiſtri venacionum, Alber Judex, & Ditmarus Weiſſenkircher, Cs. Sartor, & alii quam plures fide digni. Datum &

actum in Göfs proxima feria quinta post diem Beati Rudberti Episcopi, Anno Domini M:° CCC:° sexto decimo.

LXXVII.

Litera donacionis factæ per quandam Abbatissam in Göfs Conventui ibidem.

Nos Herradis DEI gratia Abbatissa Ecclesiæ Göffenfis. Notum facimus universis, ad quos præsens scriptum pervenerit, quod nos in remedium animæ nostræ & in salutem de curia in monte Slavico, cujus tertia pars spectat ad Wigandum, ceteras vero omnes partes, quas a Judendarffariis nostra propria emimus substantia cum omnibus attinenciis quæsitis & inquirendis, duabus Conventualibus nostræ Ecclesiæ assignamus ad in perpetuum possidendas; attamen tali condicione adjecta, ut de cetero quæcunque sit Abbatissa hujus prædictæ Ecclesiæ, nec per se, nec per alios de usufructu se prædictæ curiæ intromittat. Sed Celleraria Conventualis usufructum eundem totaliter in denarios redactum inter Dominas omni anno fideliter dividat, in quantum poterit se extendi. In cujus rei testimonium sempiternum has literas nostri & chori nostri sigillorum munimine jussimus roborari. Insuper hujus testes sunt Dominus Ditmarus de Reysperch Fr. nost. Cmus. Dominus Ernestus de Prayttenfurt, Nicolaus noster Officialis, Dietmarus Weyssenkircher, Wergandus Raympertus, Fridericus Cellerarius, Hainricus Gurzher, Chunradus de Awe, Dietricus Hohenwan, Albertus Judendorff, & fratres sui, Ulricus & Chunr. & alii quam plures fide digni. Datum & Actum in Gösse Anno Domini M:° CCC:° XX:° In purificatione Beatæ Virginis Mariæ.

LXXVIII.

LXXVIII.

Litera Renunciacionis factæ Ecclesiæ Gössensi duarum buubarum in Karinthia.

Nos Herradis DEI gratia Abbatissa Ecclesiæ Gössensis tenore præsentium publice profitemur & constare volumus universis tam præsentibus quam futuris, quod nos considerantes puram & sinceram devocionem, ac fidele servitium Ottonis dicti Mulbech nostri Camerarii, ad suam instantiam humilem & devotam duas hūbas sitas in Karinthia, solventes annuatim duas marcas & quadraginta denarios, quas a nobis tenuit in feodo, & has jure hæreditario non possedit, sed sua propria substantia emerat sibi easdem comparando, nunc in manus nostras benevole resignavit, ut de cætero nulli alteri personæ eadem bona conferremus, sed aliis prædiis nostræ Ecclesiæ adscriberemus. Adjecta tamen tali condicione, ut post mortem suam in suo anniversario dominabus conventualibus nostræ Ecclesiæ de bonis prædictis vinum & falsos pisces daremus omni anno, residuum vero in usus Ecclesiæ converteremus. Nos igitur prædicti Ottonis precibus devotis annuentes omnia præscripta in perpetuum approbando confirmamus. In cujus rei certitudinem, testimonium & cautelam has dedimus literas nostri ac chori nostri sigillorum munimine roboratas. Sunt insuper testes Dominus Otto plebanus in Gösse, Nicolaus noster Officialis, Chunradus de Awe, Gotfridus Notarius noster, Fridericus Cellerarius, Hainricus Gurzher, Dietricus Hohenwan, & alii quam plures fide digni. Actum & datum in Gösse Anno Domini M:° ccc:° XX. xij. Kl. Aprilis.

LXXIX.

LXXIX.

*Ein Brieff gein Khärndten, das dy Leut in Kainirlay nicht für genöt
sullen werden.*

Nos Hainricus Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex, Karin-
thiæ Dux, Tyrol. & Goric. Comes. Notificamus
præsentium inspectoribus universis, quod benigno compa-
cientes affectu oppressionibus ven. ac religiosæ Abbatissæ
& Conventus Sanctimonialium Monasterii in Göffe, nec
non suorum subjectorum, ipsi tali remedio decrevimus sub-
venire, ut nullus colonus seu censitus ejusdem monasterii
ad vecturam aliquam teneatur cuique personæ seculari cu-
juscunque status vel condicionis existat, præterquam no-
bis ad nostra ædificia propria, & quæ nostra specialiter
obsequia respicere dinoscuntur. Mandantes Capitaneo &
Vicedomino nostris Karinthiæ præsentibus & futuris, qua-
tenus ipsum monasterium ac suos subjectos in hac nostra
gratia & protectione nostro nomine firmiter manu teneant
& conservent nostræ gratiæ sub obtentu. In cujus rei
testimonium ipsis præsentibus literas dedimus nostri penden-
tis sigilli munimine roboratas. Datum Tyrol. Anno Do-
mini M:º CCCº: vigesimo tercio, die penultimo Marcii.

LXXX.

Litera reemptionis cujusdam boni in monte Gumpoltzperg S. Viti.

Ego Hertindus plebanus in Monte Sancti Viti de Prilep
tenore præsentium notum facio omnibus tam præ-
sentibus, quam futuris, quod ratione proprietatis boni in
monte

monte Gumpoltzperg siti septem solidos denariorum Grätzenſium redditus facientis, quam reverenda Domina mea Perchta ven. Abbatiffa ac Conventus Göſſen. Eccleſiæ mihi & Eccleſiæ meæ de ſuæ benignitatis puritate liberaliter donaverunt, ipſi Dominae & Eccleſiæ ſuæ jus domini, cujus uſufructus ad unam libram denariorum ſe extendit, annuatim reemere, ac donare teneor. Et promiſi, quam primum ſe facultas ad hoc obtulerit per recompensationem omagii prius dicti ad hoc me & Eccleſiam meam forcius obligando. In cujus rei evidens teſtimonium præſentem dedi paginam mei ſigilli munimine roboratam. Datum & actum in Göſs in die Beati Viti martyris, Anno Domini M:º CCC:º XXV:º præſentibus teſtibus infraſcriptis, Domino Ottone de plebano, Nicolao Officiale in Göſs, Henricus de Gurtzhaim, Dietrico Hohenwan, & aliis quam pluribus fide dignis.

LXXXI.

Litera donacionis factæ per quendam plebanum in Göſs ad ſtructuram chori Eccleſiæ Göſſenſis.

Nos Perchta DEI gratia Abbatiffa, Dimudis Decaniſſa, Catherina Sacriſta ſeu Cuſtodiffa, totuſque Conventus Eccleſiæ Göſſenſis proſitemur præſentibus, & conſtare volumus univerſis has literas inſpecturis, quod cum honorabilis vir Dominus Otto Capellanus noſter Archidiaconus marchiæ ſuperioris Styr. plebanus in Göſs ob ſuæ ſalutis augmentum & remedium ſuorum peccaminum ad ſtructuram, ædificationem, conſummacionem chori novi noſtri

monasterii decem marcas argenti ponderati liberaliter tradiderit, siue donaverit, nos ad devotam & rationabilem suæ petitionis instanciam, quam ex omni affectu amplectimur, & ob nostræ felicitatis propriæ continuum incrementum hubam nostram unam sitam in Traveijach cum agris, pratis, silvis, siue forest, & cum omnibus attinentiis suis quæsitis & quærendis, cultis & incultis, quam a nobis & nostra Ecclesia discretus vir Dominus Ulricus Sacerdos Mavtt. de Trauejach tenet in feodum pro tempore vitæ suæ pro luminaria siue lumina de oleo olivæ, quod in cimiterio ejusdem chori die noctuque ardere debebit ad DEI, Sanctæ Mariæ, Beati Andreæ Apostoli, & omnium Sanctorum honorem & laudem, & refrigerium omnium ibidem requiescentium fidelium animarum, damus, donamus, dedimus, donavimus, tradimus & assignamus ipsi nostræ Ecclesiæ, & etiam deputamus ad habendum, tenendum, possidendum post mortem præfati Domini Ulrici absque contradictione qualibet pleno jure antedictam hübam & usufructum ejusdem inantea in feodum nulli hominum penitus concessuræ, cujus hübæ usufructum & possessionem tenere & possidere Ecclesiæ nostræ Sacrista siue Custodissa debebit, & comparare oleum necessarium pro eodem lumine annuatim. In cujus rei evidenciam pleniorrem & roboris firmitatem hanc cartam dedimus nost i & Conventus sigillorum munimine consignatam. Hujus rei testes sunt honorabiles viri Domini Ulricus Gotschalculus, & Ulricus plebani in Prilep, ad Sanctum Dyonisium, ad Sanctam Mariam an der Leuben, Dominus Nicolaus Procurator, Syfridus Notarius, Henricus Gurtzhaimer, Frideri-

ricus de Planchen, & alii quam plures fide digni. Datum & actum in Göfs Anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo octavo, in die Beati Vincentii Martiris.

LXXXII.

Privilegium ab Eugenio Papa datum Ecclesiæ Gößensi super totam & integram fundacionem, infeodacionem, omnemque donacionem, privilegia, confirmationemque Ecclesiarum Jurepatronatus & collationem, cum imprecatione æternæ maledictionis supra dicta infringentium.

Eugenius Episcopus Servus Servorum Dei dilectis in Christo filiabus Adoleusi Abbatissæ monasterii Sancti Andreæ de Gößia, ejusque sororibus tam præsentibus, quam futuris regularem vitam professis INPP. Quoties illud a nobis petitur, quod rationi & honestati convenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere, & petencium desideriis congruum impartiri suffragium. Eapropter dilectæ in Domino filiæ vestris justis postulacionibus clementer annuimus, & præfatum monasterium, in quo divino mancipatæ estis obsequio, sub Beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium in præsentiarum juste & canonice possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largicione regum, vel principum, oblacione fidelium, seu aliis justis modis Deo propicio poterit adipisci, firma vobis, & his, quæ post vos in eodem loco successerint, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus ex-

primenda vocabulis. Ipsum videlicet locum de Gößia, Ecclesiam Sancti Nicolai de Michilindorf, Ecclesiam Sancti Martini de Winchilen, Ecclesiam Sancti Lamberti de Sclatetiz, Ecclesiam Sancti Martini de Soriche, Lominich, Tragöffe, Levena, Poumgarten, Englbortisdorf, Mincz, Sirisperich, Rottenstein, Domelache, Waltenpach, Pulzeisdorf, Chuntur, Chrüglache, Zeittes, Zemose, Viringen, Walensdorf, Arbenorf, Emanue, cum omnium supradictorum appendiciis. Ad indicium autem hujus perceptæ a Romana Ecclesia protectionis aureum unum nobis, nostrisque successoribus annis singulis persolvetis. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum præfatum monasterium liceat temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibus libet molestiis fatigare, sed omnia integre conserventur earum, pro quarum gubernacione & sustentacione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Salva sedis Apostolicæ auctoritate, & in Ecclesiis præfato monasterio subjectis diocesanorum Episcoporum canonica justitia, si quæ igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere temptaverit, secundo, terciove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore & sanguine Dei & Domini nostri JESU Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ulcioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri JESU Christi, quatenus & hic fructum bonæ

III XXXI 82

næ

næ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant Amen.

Ego Eugenius Cath. Eccl. Episc.

✠ Ego Imarus Tusculanus Episcopus ꝥ.

✠ Ego Hubaldus Presb. Card. tit. Sanctæ Praxedis ꝥ.

✠ Ego Hubaldus Presb. Card. tit. SS. Joh. & Pauli ꝥ.

✠ Ego Aribertus Presb. Card. tit. Sanctæ Anastasiæ ꝥ.

✠ Ego Guido Presb. Card. tit. Pastoris ꝥ.

✠ Ego Oddo Diac. Card. S. Georgii ad velum aureum ꝥ.

✠ Ego Octavianus Diac. Card. S. Nicolai in carcere tuliano ꝥ.

✠ Ego Johannes Paparo Diac. Card. S. Adriani ꝥ.

✠ Ego Gregorius Diac. Card. S. Angeli ꝥ.

✠ Ego Guido Diac. Card. Sanctæ Mariæ in porticu ꝥ.

✠ Ego Jacinctus Diac. Card. S. Mariæ in Cosmydyn ꝥ.

Datum Remis per manus Gwidonis Sancte Rom. Ecclesie Diac. Card. & Cancell. Idibus Aprilis, Indictione XI. Incarnacionis Dominice Anno M:º ̄c:º XLVIII. Pontificatus vero Domini Eugenii Pape iij. Anno iijj.

LXXXIII.

Confirmacio Gregorii noni omnium fundationum & donationum Ecclesie Gössensis cum imprecatione maledictionis aeternae in adversarios redundantis.

Gregorius Servus Servorum DEI, dilectis in Christo filiabus Otiliae Abbatissae monasterii S. Mariae in Gössia, ejusdem sororibus tam praesentibus, quam futuris regularem vitam professis in PP.^m Quotiens illud a nobis petitur, quod rationi & honestati convenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere & petencium desideriis congruum impartiri suffragium. Eapropter dilectae in Domino filiae vestris justis postulacionibus clementer annuimus, & praefatum monasterium, in quo divino mancipatae estis obsequio, ad exemplar fel. record. Eugenii Papae iij. praedecessoris nostri sub Beati Petri & nostra protectione suscipimus, & praesentis scripti privilegio communimus. Statuentes ut quascunque possessiones, quaecunque bona idem monasterium impresenciarum juste & Canonice possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largicione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis Deo propicio poterit adipisci, firma vobis, & his, quae post vos in eodem loco successerint, illibata permaneant. In quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis. Ipsum videlicet locum de Gössia, Ecclesiam Sancti Nicolai de Michilindorf, Ecclesiam Sancti Andreae, Ecclesiam S. Lamberti, Ecclesiam Sanctae Mariae juxta Leuben, Ecclesiam S. Martini in Seits, Ecclesiam S. Viti, Ecclesiam S. Martini in Prilep, Ecclesiam S. Dyonisii juxta mu-

muram, Ecclesiam in Tragöffe, Lominch cum pertinenciis suis, Ecclesiam S. Martini in Sorch, Lebnach, Chremsdorf, Mulbach, Crassindorf, Plufach, sub monte Charelsperch, duos manfos Winchel, tres manfos Luzendorf, Treuendorf, Stalhouen, Gonsach, Storgoydorff, Arben-
dorf, Chumptwizz, Vansdorf, Sletniz, Pretich, Curtes in Dumwiz, curtes juxta Luiben, duas curtes in Judendorf, unam curtem in Winchel, unam curtem in Mel, Michelndorf, Walterpachstad, unam curtem in Eyche, novalia juxta Eyche, Chichelwanche tres manfos, præterea Pri-
lep cum pertinenciis suis, Chotich curtem apud Sanctum Dyonisium cum pertinenciis suis, Doemlach, Rotternstein, Gentze, Seirsperch, Abbtessendorf, Somstach, Stiuen, Ramarschachen, Harde duos manfos, Bacharen duos man-
fos, Wallersdorf, Chrüglach tres manfos, Hettensdorff, Poumgarten, cum omnium supradictorum appendiciis. Ad judicium autem hujus perceptæ a Romana Ecclesia pro-
tectionis aureum unum nobis, nostrisque successoribus an-
nis singulis persolvetis. Decernimus ergo, ut nulli omni-
no hominum liceat præfatum monasterium temere pertur-
bare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere,
minuere, seu quibuslibet molestiis fatigare, sed omnia in-
tegra conserventur, earum, pro quarum gubernacione &
sustentacione concessa sunt, usibus omnimodis profutura.
Salva sedis Apostolicæ auctoritate, & Diœcesanorum Epi-
scoporum canonica justitia. Siqua igitur in futurum Ec-
clesiastica, secularisve persona hanc nostræ constitutionis
paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, se-
cundo, tertiove commonita, si non satisfactione congrua,
emen-

emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore & sanguine DEI & Domini nostri JESU Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri JESU Christi, quatenus hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus ¶.

Ego Johannes Sabin. Episcopus ¶.

Ego Jacobus Tusculanus Episcopus ¶.

✠ Ego Thomas tit. Sancte Sabin. Presb. Card. ¶.

✠ Ego Johannes tit. Sancte Praxedis Presb. Card. ¶.

✠ Ego Bartholomeus Sce Pudentiane Presb. Card. tit. Pastoris ¶.

✠ Ego Guifredus S. Marci Presb. Card. ¶.

✠ Ego Sygenwaldus tit. S. Laur. in Luc. Presb. Card. ¶.

✠ Ego Stefanus Sancte Marie cis Tiberim. tit. Calixti Presb. Card. ¶.

✠ Ego Octavianus SS. Sergii & Bachi Diac. Card. ¶.

✠ Ego Rainerius S. M. in Cosmydyn Diac. Card. ¶.

✠ Ego Romanus S. Angeli Diac. Card. ¶.

✠ Ego Egidius SS. Cosme & Damiani Diac. Card. ¶.

Datum

Datum Laterani. per manum Magistri Martini Archidiacon. Senens. S. Roman. Ecclesie Vice Cancellarii, vj. nonas May, Indictione iij. Incarnationis Dominice Anno M:º CC:º XXX:º Pontificatus vero Domini Gregorii Papæ viiij anno quarto.

LXXXIV.

Privilegium von der Römischen Kirchen, über alle Kirchen, Leben und Güetter des Klosters zu Göß gegeben von Martino IV. P.

Martinus Episcopus Servus Servorum DEI, dilectis in Christo filiabus Abbatisæ & Conventui monasterii in Göße, Ordinis Sancti Benedicti Saltzeburgensis Diocesis, salutem & Apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur, quod justum est & honestum, tam vigor æquitatis, quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Eapropter dilectæ in Domino filiæ vestris justis postulacionibus grato concurrentes assensu personas vestras & monasterium, in quo divino estis obsequio mancipatæ, cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub Beati Petri & nostra protectione suscipimus. Specialiter autem domos, vineta, prata, silvas, terras, possessiones, & alia bona vestra, sicut ea omnia juste ac pacifice possidetis, vobis, & per vos eidem monasterio auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis & confirmationis infringere,

R

gere,

gere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum apud Urbem veterem ij Kl. Aprilis, Pontificatus nostri anno secundo.

LXXXV.

Privilegium datum a Martino IV. Papa Ecclesiæ Gössensi ratione interdicti & excommunicationis.

Martinus Episcopus Servus Servorum DEI. Dilectis in Christo filiabus Abbatissæ & Conventui monasterii in Gösse, Ordinis Sancti Benedicti Saltzeburgensis Dioecesis, salutem & Apostolicam benedictionem. Devocionis vestræ precibus inclinati auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut cum generale terræ fuerit interdictum, liceat vobis clausis januis, quibuslibet aliis præsertim excommunicatis & interdictis exclusis, non pulsatis campanis & submissa voce in monasterio vestro reddere Domino horas Canonicas, & in eo divina vobis officia facere celebrari per proprium Capellanum, dummodo vos & idem Capellanus causam non dederitis interdicto, nec id contingat vobis & eidem Capellano specialiter interdici. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum apud Urbem veterem ij. Kl. Aprilis, Pontificatus nostri anno secundo.

In

In quorum testimonium præsentēs literas exinde fieri, & per Notarium Publicum infra scriptum subscribi, sigillorumque nostrorum appensione iussimus communiri. Datum & actum in prænominato monasterio Göfs sub anno a nativitate Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo. Indictione decima quinta, die vero Jovis decima quarta mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri Domini Alexandri divina providentia Papæ sexti anno ejusdem sexto, præsentibus ibidem venerabili viro Domino Caspares Duermayr pro nunc supremo Capellano, & nobili armigero Laurentio Sintzendorfer generali procuratore, & discreto Jacobo Padner scriba circa sæpe fatum monasterium Beatæ Virginis Mariæ in Göfs publico, & Layco, Saltzeburgensis & Pataviensis Diocesis, testibus ad præmissa sumptis, rogatis & specialiter requisitis.

Et ego Wolfgangus Helffer Presbyter Pataviensis Diocesis Sancta Apostolica, Imperialique auctoritatibus Notarius Publicus. Quia præinsertarum literarum originalium exhibitioni & præsentationi, postulationi, inspectioni, examinationi, transumtationi, & exemplationi pariter & decreto, omnibusque aliis & singulis, dum per Reverendos in Christo Patres & Dominos Virgilium Abbatem & Andream de Metsthach, & coram iis sicut præmittitur, fierent & agerentur, una cum prænominatis

testibus præsens interfui, eaque sic fieri vidi & audivi, ac feci & peregi, jam vero de eorundem prænominatorum Dominorum mandato præsentes literas, sive hoc præsens instrumentum & transsumptum, cujus exordium & conclusio de manu mea propria, copiae vero Privilegiorum, sive aliorum monumentorum supra insertorum per alterius manus fideliter conscriptæ, & per me juxta originalia solenter auscultatæ, collacionatæ & emendatæ, exinde confecti, subscripsi & publicavi, & in hanc publicam formam redegi, signoque & nomine meo solitis & consvetis una cum sigillorum præfatorum Dominorum appensione consignavi rogatus & requisitus in fidem & testimonium omnium & singulorum præmissorum.

EXPLICIT.

NE

NECROLOGIVM

SEV

CATALOGVS ABBATISSARVM

MONASTERII GÖSSENSIS,

ORDINIS S. BENEDICTI.

I. CHUNIGUNDIS filia ARIBONIS, Comitis in valle Liubena, & ADULÆ, seu ADOLÆ, soror ARIBONIS, postea Moguntini Archiepiscopi, post annum millesimum floruit. Sepulta cum Matre in templo dicto Fundationis.

II. ADELHAID sepulta ad Sancti Pancratii.

III. DIEMUDIS.

IV. MARGARETHA sepulta in Lasgaden.

V. HEMMA sepulta ad S. Pancratii.

VI. WILBURGIS. Mortua post annum 1044. in itinere Romam.

VII. RICHARDIS sepulta ad S. Pancratii.

VIII. ADOLEUSIA floruit circa 1148.

IX. OTTILIA Comitissa de Guettenberg, circa 1188. filia LIUTOLDI & ELISABETHÆ.

X. CATHARINA Truvauerin.

XI. OTTILIA II. annis 1203. 1230.

XII. CHUNIGUNDIS II. an: 1239. & 1269.

XIII. HERBURGIS 1271. & 1279. Sepulta in coemeterio, vetere probabiliter.

XIV. EUPHEMIA seu OFFENNA 1298. sepulta in coemeterio.

- XV. HERRADIS de Transtein & Braittenfurd: mater pauperum an. 1298. & 1322. sepulta in cœmeterio.
- XVI. BERTHA Puxerin de Pranck: electa 1338. sepulta ad S. Erhardum; sed an. 1650. translata in cryptam parthenonis, inventa est in cruribus caro mixta cruore, ac suavem odorem exuviæ spirabant.
- XVII. GERTRUDIS Hannauerin, an. 1355. obiit circa 1377. paullo ante noctem nativitatis Christi.
- XVIII. CATHARINA Streitbergerin, circa 1390.
- XIX. ALYSA de Herbersdorf, circa 1400. benefica & misericors.
- XX. GERTRUDIS II. Helfenbergerin, electa 1425. gubernavit triennio.
- XXI. ANNA de Herbersdorf, electa 1428. obiit 1463. laudatur singulariter.
- XXII. BENIGNA Gräslerin, electa 1463. obiit in Tragöfs 1474. ibi sepulta.
- XXIII. URSULA de Silberberg, electa 1474. laudata obiit 1497. sepulta in templo aulico, Epitaphium muro cœmeterii insertum est.
- XXIV. MARGARETHA de Haarbach, electa 1497. obiit 1505. anno professionis religiosæ 45:º sepulta in templo aulico, epitaphium est in cœmeterio.
- XXV. VERONICA de Ratmansdorf, electa 1505. obiit 1514. anno professionis religiosæ 47:º: sepulta in templo aulico, epitaphium in cœmeterio parthenonis.
- XXVI. MARGARETHA II. de Mündorf, electa 1514. obiit 1523. vitæ religiosæ 62:º: sepulta in templo: epitaphium in cœmeterio.

- XXVII. BARBARA de Wangstein, electa 1523. obiit 1543. religionis susceptæ an. 45°: sepulta in templo aulico.
- XXVIII. AMALIA Leyserin, electa 1543. obiit 1566. anno 55° professionis, sepulta in templo aulico.
- XXIX. BARBARA II. de Liechtenstain, electa 1566. obiit 1572. anno votorum religiosorum 55.° sepulta in templo.
- XXX. ANNA II. de Harrach, electa 1573. obiit 1576. Dominica Judica, anno professionis 43° sepulta in templo aulico.
- XXXI. FLORENTINA Püwerin, electa 1576. 10. Martii: obiit 1602. professionis an. 41°. sepulta in templo aulico.
- XXXII. REGINA de Schrattenbach, electa 18. Aprilis 1602. obiit 1610. ultima Decembris, anno 41° vitæ claustralis: sepulta in templo aulico.
- XXXIII. MARGARETHA III. de Khüenburg, electa 1611. in hebdomade passionis, confirmata in Pentecoste; post laudatum regimen obiit pie 1640. 13. Aprilis, sepulta in templo aulico.
- XXXIV. MARIA JOANNA Comitissa de Khollonitsch, electa 1640. pie obiit 1657. ultima Martii pridie Paschatis, intra horam 10. & 11. ante meridiem. Laudatur a providentia, structisque ædificiis sacris & utilibus: vixit annos 57. in religiosa vita 31. sepulta in medio templo.
- XXXV. BENEDICTA Comitissa de Schrattenbach, electa 1657. 14. May, magnis virtutibus illustris pie obiit 1695. die 20. Martii intra horam 1. & 2. noctis, ætatis anno 81° vitæ religiosæ 63°. Professionem alteram

alteram emisit an. 1682. in festo SS. Apostolorum Petri & Pauli. Supellectilem facram, & ædificia auxit, atque ornavit.

XXXVI. CATHARINA BENEDICTA Comitissa de Stürck, electa 1695. obiit 1706. 4. Augusti, nata 1651. professionem emisit 1667. die 3. Novembris.

XXXVII. MARIA MECHTILDIS Comitissa de Perchtold, nata Viennæ in Austria 10. Aprilis 1663. S. Benedicti Ordinem ingressa 1682. 24. May; professa 1683. 13. Junii: electa 1706. 29. Septembr. obiit 1737. die 20. Martii.

XXXVIII. MARIA ANTONIA Comitissa ab Yberacker, nata in urbe Werffen ditionis Salisburgensis an. 1685. 7. Julii. Sacrum Ordinem ingressa 1704. 29. Sept. professionem votorum deposuit 1705. 4. Octobr. electa 1737. 8. Junii. Obiit 1751. 3. Januarii.

XXXIX. Reverendissima Domina Domina MARIA HENRICA L. Bar. a Poppen, nata in Silesia in prædio, Stibelwitz dicto, 1709. 4. Decembris. S. Ordinem ingressa 1726. 19. May: facram professionem deposuit 1727. 8. Junii. Electa Abbatissa 1751. die 9. May quam DEUS diu fervet.

**DIPLOMATARIUM
SECCOVIENSIS CANONIÆ**

S V B

REGVLA S. AVGVSTINI.

ET

EPISCOPATVS SECCOVIENSIS.

DOCUMENTA
EX ARCHIVO CATHEDRALIS ECCLE-
SIÆ SECCOVIENSIS CAN. REG. S. AVG.
IN STYRIA.

I.

*Adramus de Waldeck, Fundator Ecclesiæ Seccoviens. Ord. S. Aug.
Can. Reg. 1140.*

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis,
omnium tam præsentium, quam futuro-
rum notitiæ tradimus, memoriæque man-
damus laudabile & memorabile factum
cujusdam viri ingenui, Adelrami nomine,
qui ob impetrandam delictorum suorum veniam, & divinæ
pietatis gratiam, de prædiorum suorum hæreditaria posses-
sione

sione divinis obsequiis destinata, Ecclesiam honori Beatæ DEI genitricis Mariæ consecratam in loco, qui dicitur Feustrice, cum omnibus ad eandem Ecclesiam pertinentibus pro principali Ecclesiæ Saltzburgenfis Episcopatus, videlicet laudi & honori Sanctæ DEI genitricis Mariæ, Sancti Petri, Sanctique Rudberti, legitima & probabili delegatione tradidit, hac ratione & conditione, ut locus supra memoratus cum omnibus ad ipsum pertinentibus, nullis unquam aliis, nisi divinis servitiis mancipetur, & sub regula beati Augustini spiritualiter, canoniceque in eo vivatur. Porro hanc delegationem, & potestativa manu celebratam traditionem, præsentem, firmantem, & stabilientem Venerabili Saltzb. Archiepiscopo Chunrado adstipulantibus quoque honorabilibus Episcopis, Brixinense Reginberto, & Gurcense Romano, tali conditione in omnes posterorum successiones sanciri petivit, ut si forte succedentium Episcoporum aliquis justitiæ regulam exorbitans supradictum locum aliis, quam destinatis usibus addicere præsumperit, pro semel & secundo admonitus, si irrevocabili pertinacia processerit, quicumque conjunctiori hæreditatis propinquitate accedere potuerit, dato numo aureo super Altare præfatæ Saltzb. Ecclesiæ, de potestate Episcopali emancipare, & divinis, ut dictum est, obsequiis separare potestatem habeat. Cæterum ad intimandam tam futuræ, quam præsentis ætati rationabiliter factæ rei certitudinem, testium, qui præsentem fuerunt, nomina subscripta & annotata sunt. Rudolf de Bottenstein, Gotto de Löben, Gotfrid de Wolgerestorff, & frater ejus Rudolf, Ulrich de Greze, Ditmar de Liechtenstein, Heinrich de Buch, Wil-

Wilhalm de Cliene, Adalbero de Listach, Altmann de Grunenbach, Durinc de Prozzele, Suitker de Wallestorff, Perchtolf de Rotengröl, Perchtolf de Tuiffenbach, Gotschalc de Tiernstain, Landfrid de Eppenstein; Ortwin de S. Petro, Adalbero de Liute, Adalbero Dapifer, Wisunt de Piazgowe, Meingor Pincerna, Rudolf de Dunerberg, Gundacher de Linde. Actum Frisach Anno ab Incarnat. Dom. milles. centes. quadrages. Quarto Idus Januarii, Indictione tertia.

Adverte: hanc tabulam, nullius titulo præfixo conscriptam, esse simplex instrumentum publicum, cui tamen Notarii manus adjici debuisset, Quo tempore primæ Colonie Salisburgo adductæ sint, ex Adalberti Salisb. Archiepiscopi diplomate ad annum 1197. patet, nempe Anno 1140. in festo S. Marg.

II.

Wernberus eligitur primus Præp. Seccov. 1141. & quidem die ignota, neque enim undec. Cal. Junii, ut Scriptor Domesticus putat, est dies electionis.

Chunradus div. favente clementia Salzb. Archiep. Digne ac salubriter præclara gesta præsentium ad memoriam transmittimus futurorum &c. Ab Adelramo itaque de Waldeke materiam scribendi sumimus, qui &c. in Ecclesia S. Mariæ apud Feustrize communem vitam instituit, & regulares viros, qui ibidem Deo fervirent, suoque exemplo alios instituerent, aggregavit. Fecit hoc consilio & favore venerandæ memoriæ Domini Chunradi Salzb. Archiepiscopi &c. In Dei itaque servitio locus ille est institutus, sed nondum Præpositus erat designatus.

Convenerunt ergo Fratres illi Frisacum, Domino Adalramo eos deducente, idque Domino Salzb. permittente, initoque Consilio unus ex eis eligi meruit, qui vitæ munditia, morumque suavitate alios antecessit, Wernherum quippe Presbyterum singulari inter illos scientia præditum, in Præpositum, & Magistrum elegerunt, præsentibus atque id fieri persuadentibus inprimis piæ recordationis Domino Romano, Gurcensi Episcopo, Abbate & Decano Salzb. Baldrico, & Henrico, Abbate S. Lamberti Udalrico, Præposito Gurcensi Pabone, aliisque non paucis spiritualibus, & secularibus viris. Is ergo, ut diximus, electus est, & per Dominum Gurcensem in Canoniam suam Feüstriz deductus. Itaque D. Adalramus novi Præpositi adventu lætificatus, præbendam fratrum augmentare studuit, & quidquid versus Karinthiam circa Corwaldum, & Hartbergam, & circa Muram fluvium, vel in Marchia habuit &c. totum contradidit &c. Hujus rei testes sunt Wilhelm de Hunneberch, & frater ejus Udalrich &c. (*ferme ut docum. præced.*) hæc autem traditio ut firma sit &c. hanc præsentem paginam fecimus conscribi, nostrique sigilli impressione muniri. Acta sunt hæc Anno Domini Incarn. mill. centes. quadrages. primo. Indiæ. quarta, præsidente Salzb. Metrop. Chunrado Archiepiscopo, tenente vicem ejus Romano Gurc. Episcopo. Data apud S. Lambertum undec. Kal. Junii.

Adverte hanc paginam, ut ex contextu liquet, post Chonradi I. & Romani Gurc. Episcopi mortem fuisse datam, adeoque vel est Conradi II. vel nomen istud erronee præfixum, possetque aliquid certi statui, si præter diem etiam annus datæ paginæ adjectus esset.

III.

Conradus I. confert quasdam decimas Seccov. II42.

Chunradus Salzb. &c. Notum igitur esse volumus, qualiter quidam Adalramus nomine de Feustrize, eundem locum Deo, Sancto Petro, Sanctoque Ruperto contradidit, eo tenore, ut fratres B. Augustini illic ordinarentur &c. Quorum nos quoque necessitatibus subvenire cupientes, decimationem prædiorum jam dicti Adalrami, Chunen-berg, & Nordenstett, usui eorundem fratrum tradidimus, insuper donationem decimarum, quam prædecessori nostro Gebehardo Ven. Archiepiscopo Hartnidus ejusdem loci Fundator recognoverat eidem loco, præsentis scripti pagina confirmamus &c. Actum est hoc Friesach, Anno Incarn. Dom. mill. cent. quadrages. secundo, Indiæ. quinta, præsentibus & adstipulantibus venerabilibus fratribus Altmanno Trid. Romano Gurc. Episcopis. Hæc autem ut inconvulsa permaneant, subscriptis certificamus testibus: Udalrico Duce, Otachero Marchione, Adalwarto de Oesniz, Adalberone Dapifero, Herando de Herandstein, Engelschalco de Peccah, Godefrido de Witingen, Godepoldo de Osterwiz, Engilberone de Chostelwarch, Wilfingo de Steine, Lantfrido de Eppenstein, Hartnido de Rogerspurch, Winthero de Willare. Amen.

IV.

Translatio Canonie Seccov. ex Feustriz in Seccowe. II42.

Chunradus Salzb. Archiepiscopus &c. Notum facimus memoratum factum cujusdam nobilis viri Adalrami
nomi-

nomine de Waldek &c. qui de patrimonio suo in loco Feustrize dicto Cellam in honorem S. Mariæ Virginis instituit &c. transmissis autem illic fratribus nostris, & per triennium inibi commorantibus, quia locus omni transeunti patebat, & ad religionis tranquillitatem nullum secretum habebat, eisdem fratribus cum præfato loci illius fundatore efflagitantibus &c. prædictam Cellam in possessionis ejus adjacentia, in loco Seccove dicto transposuimus &c. Actum est hoc Friefach &c.

Epocha & testes, ut in præced.

V.

Innocentius II. confirmat Fundat. Seccov. 1143.

InnoCentius Episcopus, Servus Servorum DEI, dilectis filiis Wernhero Seccoviensi Præpos. ejusque fratribus regularem vitam professis, tam præsentibus, quam futuris in perpetuum &c. Eapropter venerab. fratris nostri Chunradi Salzb. Archiepiscopi, precibus inclinati, mutationem loci vestri, qui dicitur Feüstrize, in locum, qui dicitur Seccowe, autoritate Apostolica confirmamus, locumque ipsum cum omnibus suis pertinentiis sub beati Petri, & nostra protectione fuscipimus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Inprimis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus secundum B. Augustini regulam perpetuis ibi temporibus inviolabiliter conservetur. Præterea quascunque possessiones, & quæcunque bona in præsentiarum juste possidetis, aut in futurum &c. poteritis adipisci, firma vobis, vestris-

vestrisque fuccefforibus, & illibata permaneant &c. Decernimus ergo &c. Datum Lateran. &c. quarto Idus Mart. Anno Dom. Inc. mill. centes. quadrag. tertio, Indi&. sexta, Pontif. vero Domini Innoc. fecundi Papæ Anno decimo quarto.

VI.

Chunradus Salisb. in Synodo Hallenfi confirmat. Fund. Seccov. II 46.

Chunradus Sanctæ Salz. Ecclesiæ Archiepiscopus &c. Quia divina favente clementia : (recenset fundationem Seccoviensem, ejusque a sede Apostolica confirmationem) His ita transactis ad Synodum nostram, quæ celebrabatur in festo B. Dionysii apud Hallæ properavit (nempe Adelramus Fundator) ordinem suæ causæ omnibus palam recitavit. Huic Concilio multæ eminentes personæ aderant. Henricus Ratisp. Episcopus, Reginbertus Pataviensis Episcopus, Otto Frisingensis Episcopus, Romanus Gurcensis Episcopus, & plures Præpositi & Abbates de Episcopalibus istis. Principes quoque, Otto Palatinus (nempe de Wiltspach) Engelbertus Comes Halsensis, cognatus ejus Rapato Comes, Fridericus Advoc. Ratisponensis, Hartwicus Comes de Bogen. Clericorum quoque & Monachorum, nec non nobilium Laicorum magna copia. Igitur auctoritate Patris & Filii, & Spiritus Sancti, nec non sanctæ Synodus (lege Synodi) nostræ, sicut locum hunc suscepimus ad regendum, & defensandum, anathematizamus omnem personam isti Eccl. injuriam facientem &c. omniaque tradita, sive adhuc conferenda banno

T

nostro

nostro concludimus & stabilimus, atque præsentem paginam sigillo nostro insignimus &c. Actum Hallæ Anno ab Inc. Dom. milles. centes. quadrages. sexto, Indiſt. nona, quinto Kal. Octobr. An: secundo Domini Papæ Eugenii, quadrages. primo D. Chunr. Salz. Archiepiscopi, octavo Chunradi Regis.

VII.

Instrumenta variarum traditionum circa Ann. 1149.

Noverit universitas omnium fidelium, qualiter quidam nobilis homo Rudolfus de Perge pariter cum uxore sua Richinza, omnia prædia sua in Windeberge sita, culta & inculta, & quod vulgo ibidem nuncupatur Waldmarch, incipiens ab Engilboltesdorff, & tandem per aquam dictam Ruzische Muchel (nam videntur duæ voces, adeoque separandæ, & si MS. illas in unam conflēt) ibique dilatanda est per Sylvestria loca usque ad Peham Geschaid, duas etiam vineas Ascach & tres Poesenbach, cum suis attinentiis, consentientibus duobus filiis suis Alrammo, & Alberto, filiæ suæ Richinzæ, ejusque marito Adelramo de Waldeke, potenti manu tradiderunt. Huic traditioni adfuerunt Alramus & Albertus jam dicti fratres, Ernst & Hartwicus de Treisma, Vlricus de Greze, Dietrich de Leuben, alique complures.

Item notum esse volumus, quod quidam nobilis homo, dictus Adalramus de Waldeke, cum uxore sua ingenua nomine Richinza, ab eo peccatis exigentibus dimissa, sed postmodum divina miseratione in sancta conversatione

(lege

(lege conversione, nam Adalramus Fundator, relicto seculo die V. Cal. Martii Anno 1147. inter conversos Seccovienses receptus erat) conciliata, omnia prædia sua, quæ singillatim in sequentibus annotabimus, pari consensu & voto concordi super Altare S. Mariæ in Seccowe tradiderunt. Cujus traditionis testes auriculares sunt Herrand de Tuniuze (*Fors Tunvize*) Otto de Liechtenstein, Dietmar de Hochenstein, Otto de Celtvic, Ethico & Gifold de Roetinberg, Hubrecht, Leutold, & Wigand frater ejus de Lobine, Chunrad de Strettwich, Rudolf de Celtvic, Trutwin de Gortsach, Hartmannus de Feustriz, Chuno & Bruno de Waldekke, cum aliis pluribus.

Facta hac traditione intra decem dies Chunradus Rex Rom. Frisachiam venit, causamque superius dictam judicio Principum roboravit, & testes adduxit, quorum sunt nomina: Ortlieb Basiliens. Episcopus, Hainricus Dux de Karinthia, & avunculus ejus Hartmannus Marchio de Baden, Otto filius Palatini de Witlinespach, Engelbertus Comes de Gorze, Willehelmus Comes & frater ejus Udalricus de Hunnenberch, Henricus Comes de Ortenburch, Poppo de Peccah, Duringus & Waltherus de Glonecke, & alii quam plures. Sunt autem hæ denominationes prædiorum; Dominicalis curia Feustrize cum omnibus prædiis intra sylvam Cerwald, & montem Hartberch sitis. Castrum Waldeke cum omnibus sibi attinentibus Tragebotenstetten, Opfingen, Strelz, & alterum Strelz, Willindorff, & prædium Geroltstorff. Walenstein cum omnibus sibi attinentibus, & omnibus prædiis in monte Windeberge sitis, tres vineæ Aschach, item tres apud Poesenpach, cur-

tis apud Eppenberch, curtis Erbenberch, curtis Otesheim, curtis Lintheim, cum omnibus sibi confitis, duæ curtes juxta fluvium Erlaha, & duæ vineæ, curtis apud Kumbe, Pabendorff curtis & tres vineæ.

Adverte hinc colligi familiam Fundatricis Richinzæ, quæ pariter inter Moniales conversas Seccovienses recepta est, pariterque constare, quinam Principes cum Conrado Augusto ex Palestina Anno 1149. reduce Frisacum venerint.

VIII.

Eberhardus I. Salisb. donat, seu potius confirmat donationem Ecclesiæ Chumbenz. 1151.

Eberhardus Archiep. Salz. &c. Notum esse cupimus, quod nos consilio venerab. Romani Gurcensis Episcopi, ac cæterorum fratrum nostrorum, qui præsentibus aderant, nec non & aliorum, qui affuere fidelium, dedimus monasterio in Seccowe &c. Parochiam, quæ dicitur Chumbentia, cum omni justitia, quam ejusdem Ecclesiæ Sacerdotes cognoscuntur hætenus habuisse &c. quatenus ejusdem monasterii Præpositus &c. per fratrem monasterii sui ibi jugiter manentem divina continue explicat. Hæc donatio facta est A.º Dom. Incar. mill. centes. quinquag. primo, undecima Kal. Junii, Indict. decima quarta, Pontif. D. Eberhardi Anno quinto. Hujus donationis testes sunt per aurem tracti, Romanus Gurcensis Episcopus, Sigehardus Com. de Scalah, Vdalricus Com. de Hunnenberch, Chunradus Henna, & Adlramus frater ejus de Feustrize &c. Sigemarum de Libenice, Poppe de Parnech (fors Pernech, aut potius Peccah ex instrum. præced.) frater Hugonis occisi &c.

Ad-

Adverte Parochiam Chumbenz, primitus donatam Seccoviensibus a Conrado I. Salisburgensi, ideoque ab Eberhardo solum melioratam, & pleno jure traditam, ut ex privil. Adalb. ad an. 1197. patebit.

IX.

Fridericus I. Imp. confirmat fund. Seccov. Adelrami & Richinzæ Ratisb. 1158.

Fridericus Rom. Imp. Augustus &c. Notum esse volumus, quod cum prædecessor noster div. mem. Rex Chunradus in reditu de Jerusalem Frisacum venisset, nobilis quædam femina, nomine Richinza, querelam coram ipso deposuit, a viro suo, Adelramo nomine per injustas delegationes omni conjugali dote se privatam. Qua causa diligenti examinatione discussa, ipso jam dicto viro præsentente, nec contra se prolatam querelam negante, mulier judicio Principum coram præfati prædecessoris nostri præsentia plenam justitiam obtinuit. Itaque prioribus delegationibus, quas prædictus Adelramus fecisse videbatur, cassatis, traditionem, quam divina gratia voluntates eorum coadunante Ecclesiæ Seccoviensi fecerunt pariter, ratam judicio Principum Rex prædecessor noster esse decrevit. Postmodum vero in conspectu nostræ Majestatis his omnibus, Principum, qui interfuerant, viventi adhuc testimonio comprobatis quoniam antefatus prædecessor noster Privilegium loco illi morte præventus non reliquerat, fratres ejusdem Ecclesiæ, interveniente pro ipsis venerabili Salz. Ecclesiæ Archiepiscopo Eberhardo manuscripta a nostro Imperio ob firmitudinem, & robur causæ antea actæ obtinuerunt. Sunt autem hæc prædia a prædicto Adelra-

mo, & uxore ejus Seccovienſi Eccleſiæ tradita. Domini-
calis eorum curia in Feuftriz &c. (ut ſupra N. 7.) Hæc
autem actio, ut in omnes poſteras generationes rata & in-
convulſa permaneat, hanc chartam conſcribi, & ſigilli
noſtri impreſſione juſſimus muniri. Huic actiōi interfue-
runt, Daniel Pragenſis Episcopus, Heinricus Archicapell.
& Notarius, Otto Palatinus, & frater ejus Fridericus,
Henricus Præfeſtus Ratiſb. Erneſtus Comes de Hochen-
burch &c. Actum Ratiſbonæ A.º Incar. Dom. mill. cent.
quinquages. octavo. Indiſt. quinta, regnante D. Frideric.
A.º regni ejus ſexto, Imperii vero tertio.

X.

*Eberhardus I. Salib. donat. Seccov. fontem ſalis in Hartberg circa an.
1159.*

Notum ſit, quod ego Eberhardus divina favente gratia
Juvaviensis Archiepiſcopus &c. Dedi Canonicis San-
ctæ DEI genitricis Mariæ apud Seccowe fontem aquæ ſal-
iſæ prope montem Hartberg nuncupatum, & dimidium
manſum, fonti vicinum, jure, quo mihi ſerviebat &c. (Epo-
cha deeſt, ſed ſcriptor domeſticus putat pertinere ad An-
num 1159. quo idem Archiepiſcopus pridie Cal. Junii in
Bafiſica Seccovienſi duo Altaria, S. Petri, & S. Joannis
conſecravit; prout ex Diplom. Alberti II. Archiepiſcopi
patet.)

XI.

Ottocarus Marchio confirmat permutationem prædiorum Seccov. Leobii.
1161.

Otaker Marchio Styrensis &c. Venerabilis Præpositus Wernherus, & Seccovienses fratres, rogantibus nobis, fidei nostro Reginwardo concambium fecerunt quatuor mansuum Slavonicorum in villa posita juxta Greze, quas quidam nobilis homo Vrtive (fors Urle) prius possederat, sed uxor sua Juditha Seccoviensi Ecclesiæ postea potenti manu delegavit, pro quibus jam dictus Reginwardus Cubicularius noster, quosdam agros in Hucembuhele sitos, mansum Sachendorff &c. Nos autem functi dignitate Advocati Seccoviensis Ecclesiæ prædia Regenwardi supradicta Sanctæ Mariæ in Seccowe vice delegatoris dedimus, itemque prædia fratrum jam præmissa ipsi donavimus, testes auriculares adhibendo, qui sunt Chunrad de Murce, Gotto, Hartwich, Marchward, Thiemo, de Leuben &c. Ne quis audeat hæc infringere, sigillo nostro curavimus munire. Actum Leuben Indiæ. octava, XVI. Kal. May Anno MCLXI. Imperante Friderico, Eberhardo autem Salzb. Archiepiscopo.

XII.

Eberhardus I. Salisb. Prælatorum Synodum Frisaci cogit. 1161.

Eberhardum Archiepiscopum, A.° 1161. Frisaci conventum Prælatorum, haud dubie in causa schismatis elapso anno exorti celebraffe, ex diplomate per eundem Antistiti-

tistitem cœnobitis Richerspergensibus in Castro Strasburg Carinthiæ Indict. IX. octavo Idus Sept. dato patet, vi cuius quædam decimæ confirmantur, simulque negotium istud Frisaci actum dicitur, testibus & collaudatoribus Prælati, itemque toto capitulo, cuius in audientia causa proposita fuit. Nominantur autem sequentes: Romanus Episcopus Gurc. Hecil Abbas Ossiacensis, Pilgrinus Abbas S. Pauli, Wernherus Præpos. Seccoviensis, Chuno Præpositus Subunensis, Magister Adalbertus de Hoven, Hademar Archipresbyter Frisac. Ottaker Archipresbyter de Visiah &c. (Huic diplomati etsi Epocha Inc. Dom. non sit adjecta, annus tamen 1161. quo currebat Indict. IX. attribuendus est, aut certe annus subsequens 1162. si verum est, prout Pagijs ad an. 1160. asserit, Germanos indictionem ritu veteri a die 25 Sept. inchoasse. Quod vero ad annos præcedentes revocari non possit, ex Abbatibus Ossiacensi, & S. Pauli constat, qui anno 1159. electi dicuntur in Catalogis per Mezgeros vulgatis.)

XIII.

Ottocarus Marchio Styv. obiit 1164.

Ottocari Marchionis Styriæ mortem, recens Collector Mon. Seccov. ad annum 1164. hisce verbis, haud dubie ex veteri quodam Schediasmate depromptis refert: hoc anno pridie Kal. Jan. obiit in Ungaria apud quinque Ecclesias Otakarius Marchio Styrensis in itinere, quod ad visitandum, & honorandum sanctum Domini Sepulchrum unacum Pilgrino, seu Peregrino Patriarcha Aquil. Eberhar-

hardo Episcopo Bambergensi, & Henrico Duce Carinthiæ devotus arripuit. Hinc in Necrologio fraternitatis vocatur Jerosolymita, & in Necrologio Missalis additur: Advocatus noster.

XIV.

S. Eberhardi I. Salisb. obitus 1164.

Eberhardi I. Archiepiscopi Salisb. obitus pariter ad hunc annum 1164. ab eodem Collectore his verbis refertur: Anno Domini 1164. decimo Kal. Julii obiit Eberhardus Archiep. Salisb. qui jecit fundamenta hujus Ecclesiæ, eamque ditavit prædiis, decimis, & ornamentis. Ita Necrol: Fraternitatis. In Necrologio Missalis additur: Frater noster successit eidem Conradus II. Episcopus Pataviensis S. Leopoldi Austriæ Marchionis filius, Friderici Cæs. Patruus, utpote Conradi Regis Rom. & Friderici Sueviæ Ducis, frater uterinus.

XV.

Leopoldus primus Præpos. Voraviensis Collegii ab Ottocaro March. fundati 1163.

De Voraviensis Canonorum Collegii primo Præposito Leopoldo, idem collector ad annum prædictum sequentia scribit: Inter primos Canonicos, qui de Choro S. Ruperti Salisb. ad Ecclesiam S. Mariæ in Feustriz venerunt, fuit Liupoldus, qui factus est Decanus Seccoviensis. Sed non est memoria ejus sub nomine Decani in Necrologiis.

✓ In Necrologio Confraternitatis: Pridie Idus Apr. Tüticha conversa, soror nostra, soror Leopoldi Præpositi. Et XII. Kal. Apr. Liupoldus Laicus, pater Liupoldi Præpositi Forovens. Et VI. Kal. Aug. Liupoldus primus Præpositus Forouwenfis, frater noster. Quia ergo non est credibile Leopoldum inter primos Canonicum & Decanum Seccoviensem in Necrologiis fuisse omissum, in quibus diligentissime & exactissime omnium defunctorum nomina, eorumque status & officia consignabantur, in promptu est concludere, Liupoldum nostrum Decanum, postea primum fuisse Præpositum in Vorau. Hæc ille, & quidem perquam accurate.

XVI.

S. Hartmanni Episcopi Brixin. obitus 1164.

De S. Hartmanno Brixinensi Episcopo, qui hoc eodem anno 1164. quo sub Conrado II. Basilicam Seccoviensem consecraverat, ad superos abiit, idem Collector Seccov. ita scribit: In Necrologio Missalis legitur ad X. Kal. Jan. Hartmannus Brixinensis Episcopus frater noster. In Necrol. Fraternit. IV. Idus Apr. Poppo Laicus Pater Hartmanni Episcopi Kalendis Sept. Azewib Laica, mater Hartmanni Episcopi.

XVII.

Chunegundis vidua Ottoc. Marchionis Styrie 1166.

Ego Chunegundis Marchionissa omnibus fidelibus in perpetuum. Debiti nostri jus videtur exigere, materno affectu

affectu consulendo & auxiliando his subvenire, quos constat in provincia nostræ ditionis sub tutela defensionis mariti & filii nostri vixisse, & imposterum velle vivere &c. Unde universitati fidelium, tam præsentium, quam futurorum, volumus esse cognitum, quod beat. mem. Dominus & maritus noster Otakarius Marchio Styrensis inter alia, quæ in extremis vitæ DEO miserante provide & nobiliter disposuit, cistum suum aureum appendentem pondus sex marcarum confringi, & per diversa claustra pro remedio animæ suæ perpetuo mandavit. Ex quibus cum una marca Seccoviensibus fratribus fuisset collata, ipsi fratres sano usi consilio eam ad luminaria, & cætera monasterii Seccoviensis utensilia dandam esse statuerunt, & aliquid comparandum, unde annotinum (*nempe annuum*) fructum in ejusdem monasterii usum ad æternum animæ Marchionis monimentum recipere possint. De bonis igitur quorundam fidelium nostrorum, Purchardi scilicet de Murkke, & uxoris suæ Juditæ sibi pro DEO collatis, cingulum ex marca auri fabrefactum, & sexaginta ulnis unio-
num exornatum, & ad pretium sedecim marcarum argenti æstimatum, ad marcam superius dictam adjecerunt, & cum benigna licentia tam nostra, quam filii nostri, & consilio, consensuque ministerialium nostrorum curtim unam juxta amnem Viscach ex his emerunt, tali videlicet conditione, ut inde annuatim jus forense, quod vulgo Burchrecht appellatur, quadraginta denarios Viennensis monetæ dando filio nostro persolvant, & in planitie campi Viscahensis quamcunque voluerint utilitatem agrorum, pratorum, pomariorum, piscinarum, cæterorumque usum sibi exco-
lant,

lant, & in obsequium monasterii sæpe dicti conferant, & pro salute tam mariti, quam nostra, filiique nostri Deo quotidianas preces offerant. Emptio autem ista facta est a quodam Eberhardo monetario, dispensatore nostro aliquando, & ab uxore sua Truta, coram ministerialibus & forensibus nostris in foro Vischah sub Balduino dispensatore nostro, ubi testes adsciti sunt Durin. h de Starchenberch, cum filiis suis Perchto (*fors Perchtoldo*) & Udalrico, Hisinger de Muetenstorff, Durinch de Staine, Tyemo & Perchtold de Rotengrube, Ingram de Willendorf, Heinrich Zilla, Eberman de Salchenowe, Diepold Uschalch, Marchwart, Amelreich de Vischah, Heimo de Wienna, cæterique quam plures ejusdem civitatis homines. Additi sunt postmodum in negotii hujus testimonium coram nobis in foro Hartperch de hominibus & ministerialibus nostris, Heinreich Brys, (*fors Bruschbenk*) Erchebert de Mosebach, Gottschalc de Neutperch, Otto de Stubenberch, cum filio suo Wulfingo, Wilfine de Chapfenberch, Gundachar de Styra, Ortolf de Waltensteine, Otto de Volckenstorff, Alber de Dunkensteine, Ortolf & Otto de Griezkirchen, Albrecht de Eppenstein, Otto de Vurte cum filio suo Ottone, Ebo & Otto de Heimburgh, Luitold de Rottengrube, Meginhart de Huttendorff cum aliis quam pluribus. Anno ab Inc. Dni MCLXVI. decimo quarto Kal. Octob.

Hinc constat, Chunigundem Ottocari Fundatoris Vorav. Seiz. & Hosp. Cerevaldensis, viduam, Ottocari postea primi Ducis Matrem hoc anno 1166. fuisse superstitem. Addit Collector Seccov. In Necrologio fraternitatis legitur: Pridie nonas Decemb. Chunigunt Marchionissa, quo anno obierit, incertum. Verum hic idem ad annum 1164. ita scribit: In Necrologio fraternitatis ad II. Kal. Decemb. legitur: Chunigunt Marchionissa mater Ducis Styrensis, adeoque etiam dies obitus ambiguus est.

XVIII.

Alexander III. confirmat Seccov. privil. Tusculi. 1171.

Alexander Episcopus, Servus Servorum DEI, dilectis filiis Wernhero Præposito Ecclesiæ S. Mariæ Seccoviensis, ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris &c. Quoties illud a nobis petitur &c. Eapropter dilecti in Domino filii vestris justis postulationibus annuimus & præfatam Ecclesiam Seccoviensem &c. ad exemplar sanctæ record. Patris & Prædecessoris nostri Innocentis Papæ, sub beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus; Inprimis siquidem statuentes &c. (ut supra N. 5.) In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum in quo memorata Ecclesia S. Mariæ Seccoviensis sita est cum omnibus pertinentiis suis, quemadmodum locus ipse a bonæ mem. Chunrado Salisb. Archiepiscopo vobis concessus est promutatione loci, qui dicitur Feustrize. Ex dono nobilis viri Alrami, & uxoris ejus Richinzæ, Feustrice, Altedorff, V--- Plesche cum omni familia. In Bavaria Waltenstein cum prædiis suis & familia, videlicet Strelz, Willendorff, Geroldstorff cum vineis, & omnibus aliis pertinentiis suis, curtim quæ dicitur Chambe, & Erla. In Marchia Chunberg, Arberdorff, Hainrichsdorff, & Lever Pozendorff, cum omnibus ad eam pertinentibus. Ex dono Udalrici cognati memorati Alrami ipsius loci fundatoris, Henneberch cum omnibus prædiis ad eam pertinentibus, & alpibus Lichtst. (*fors Liechtsteig*) Predegai. In Carinthia prædium apud S. Stephanum, curiam & duodecim

mansus. Prædium apud Juon (*fors Jaun*) & montem, ubi foditur argentum & plumbum cum omni jure. Apud Glan sex mansus. Ex dono prælibati Archiepiscopi Parochiam Cumbenz cum omni jure suo, decimationem apud Heinrichsdorff, Erbindorff, Chünberg, Jeringen. Ex dono nobilis viri Otokari Marchionis, sylvas & alpes ipsi cœnobio adjacentes, Undrim, Setall, Goteftall, Forwiz, Teufental. Ex dono nobilis mulieris Gisilæ, alpem, quæ dicitur Zecue (*fors Zeirice*) Electionem & præsentationem Clericorum in Ecclesia de Schönberch. Ex dono Burchardi de Murec, & Judith uxoris ejus curtim & duos mansus apud Tallheim. (Hucusque bona: quibus subjungit facultatem suscipiendi Conversos, & deficiente Diœcesano Episcopo recipiendi ordines ab alio antistite, admittendi sepulturas, eligendi Præpositos) decernimus ergo &c.

✚ Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus. ✚ Ego Bernardus Portuensis, & S. Ruffinæ Episcopus. ✚ Ego Cunradus Moguntinæ sedis Archiepiscopus, & Episcopus Sabinensis (hic eo tempore exul ob Schisma Fridericianum, postea Salisburgensis, & demum rursus Moguntinus Archiepiscopus) ✚ Ego Oddo Tusculanus Episcopus. ✚ Ego Joannes Presbyter Cardinalis SS. Joannis & Pauli tit. Simachi &c. sequuntur alii novem Cardinales subscripti. Datum Tusculani per manum Gratiani S. Rom. Eccl. Subdiaconi, & Notarii quarto Id. Febr. Indi& quarta, Anno Inc. D^o milles. centes. septuagesimo Pontif. vero D. Alexandri P. III. A^o duodecimo.

Ex hac Epocha Romana constat, diploma hoc datum esse juxta Epocham vulgarem nostram Anno 1171.

XIX.

Ottocarus Marchio ult. Eccl. Schönberg Seccov. confert 1172. Græci.

Ottokarus Marchio de Styra omnibus fidelibus in perpetuum &c. Unde notum esse volumus, quod nos precibus Seccoviensium fratrum commoniti Ecclesiam nostram Schonenberch dictam cum petitione, & jure, quo nobis a nobili quadam matrona nomine Gisila de Owssach (*fors Offiach*) erat tradita, Seccoviensi Ecclesiæ delegavimus cum dote & hominibus ad eandem Ecclesiam pertinentibus, ut eam Seccoviensis Congregatio vice nostra in Dei laudibus provehat, unde salus tam nostra, quam illius, quæ nobis tradidit, & Prædecessorum nostrorum capiat incrementum. Sunt autem hæc prædia ad dotem pertinentia, curtis Aiche, duo mansus Vischorn, totidemque Prattenwrte (*Praitensfurte*) & unus Ratenberch, & Flasach, quinque agri Celtwich, item mansus Weissendorff cum mancipiis Ecclesiæ deputatis. Hæc omnia sigillo nostro sunt munita, & testes adhibiti, Liutold de Waltstein, Popo de Peccah, Chunrad de Chindeberch, Otto & Wilfrigus fratres (videtur deesse ejus, vel a Stubenberg) Otto de Wartenberch, Gundaker de Steinbach (*fors Steinnach*) Ludwig de Glanegge, Dietmar de Liechtenstein, Hermann, & Chuno de Chremis, Ortolf de Waltensteine, Gerold de Marine, Walther de Luaach, Wilebalm & Eginno de Branich (*fors Pranch*) Heinrich & Chunrad de Owenstein, Rudolf de Endinberch, Rudolf de Peccah, & alii quam plures. Anno Incarn. Dom. milles. centes. septuagesimo secundo, Indiæ. quinta, feria tertia, die decima

cima septima Kal. Junii in foro Græce, Imperante Friderico Augusto feliciter Amen.

Adverte hanc Epocham esse accuratam, adeoque licet Pontifex anno præcede . jam confirmaverit Seccoviensibus Ecclesiam Schönberg, a nobili Gifela matrona datam, hæc tamen delegatio per ipsum Marchionem, hoc anno primum facta fuerit.

XX.

Octocharus Marchio Seccoviensi territorio Jurisdictionem civilem, & cænobio immunitatem a teloneis confert. Leobii 1173.

Octocharus D. G. Dux Styriæ &c. Proinde notum esse volumus quod cum D. Wernherus venerab. Ecclesiæ Seccov. Præpositus, Ecclesiæ suæ homines per injusta judicia & exactiones indebitas molestari videret nimium, & gravari, aures nostræ mansuetudinis querelis & precibus sæpius pulsavit, ut aliquo pietatis remedio hujusmodi gravamini misericorditer succurrere dignaremur. Nos vero ad piissimi Genitoris nostri tendentes vestigia, qui præfatum cænobium ob reverentiam matris Domini specialissima semper confovebat gratia, habito procerum nostrorum sano consilio, monasterium ante dictum ab onere præmissarum vexationum duximus nostræ magnificentiæ gratia liberare. Propterea volumus, & volendo mandamus firmiter & districte, ut ab hac die in antea nullus judicum de hominibus Ecclesiæ inter fluvios Leusnich, & Gradnam residentibus, quod pro orto (*borto*) domestico, qui vulgariter Haimgart dicitur, eidem concessimus, jus vel auctoritatem faciendi judicium sibi debeat vendicare, sed
so lum

solum Præpositus, vel sui Officiales, judicandi de illis plenam & liberam habeant potestatem, nisi forte quisquam occasione furti, vel alterius maleficii mortem hominis requirentis inter prædictos fluvios fuerit comprehensus; hunc officiales Præpositi tenentur advocato cinctum cingulo, rebus omnibus, quas reliquerit, Ecclesiæ remanentibus præsentare. Si vero quisquam in eisdem fluviorum terminis fuerit vulneratus, judicium ad ipsum Præpositum, vel suos Officiales tantummodo pertinebit, sic tamen, ut Advocato denarius sanguinis reservetur. Si autem extra eosdem terminos quæstiones leves & faciles de rebus mobilibus, & aliis simplicibus casibus ortæ fuerint de hominibus Ecclesiæ memoratæ, ipsa etiam ad Præpositum, vel suos Officiales iudicio volumus terminare. Cupientes quoque idem monasterium nostræ liberalitatis beneficiis respicere, & ad statum provehere meliorem, absolvimus ipsum, & absolutum ex hodierno decernimus ab omni jure, sive exactione mutæ & theloni, in quibus nobis hætenus eadem Ecclesia tenebatur, sic videlicet, ut per omnem districtum nostri Ducatus, omnes res eorum, annonæ, vini, salis, & cætera, quocunque censeantur nomine, liberum transitum habeant, nihil exhibito ratione theloni, sive mutæ. Quam utique traditionem ea conditione fecimus, ut iidem fratres pro nostra, ac nostrorum parentum, simulque nostrorum ministerialium, qui ad hanc nostram devotionem consilium dederunt, salute, Deo insistere studeant animo vigilant. In monumentum hujus facti hi testes a nobis auriculariter sunt attracti, videlicet Leutoldus de Waltstein, Chunradus de Dornberch,

Popo de Peccah, Otto de Stubenberch, Wulfingus de Chaphenberg, Albero de Dunckenstein, Dietmarus de Hohenstein, Dietmarus de Liechtenstein, Wernhardus de Glichenveld, Otto Sun, Fridericus de Mierstorff, Rudolfus de Rose, Hermannus de Volckenburg, Otto & Ortliebibus de Utse, Wigandus de Camera, Heinricus de Pranck, Waltmannus de Endinberg, Heinricus de Owenstein, Wielandus, Hartwicus, Sighardus, Wolfkerus de Leuben, Gerungus de Wolmuetstorff, & alii. Actum anno Domini Incarn. milles. centes. septuages. tertio, Indiēt. V. (fors VI. si combinatio fiat cum diplom. præced. in quo pariter Indiētio Romano more etiamnum usitato posita) Die Dom. XV. Kal. Apr. in foro Leuben. Imp. Frid. Rom. Augusto.

Adverte Epocham Incarn. spectata characteristica diei, seu literæ Dominicalis huic anno 1173. convenire, sed per errorem aliquem, aut spectata solum promissione dignitatis Ducalis, Ottocarum isthic Ducem appellari; præsertim cum sigillum membranæ appensum, solummodo Marchionis titulum contineat.

XXI.

*Ottocarus Marchio Styriæ ultimus plura latifundia Ecclesiæ Seccovien-
si donat. Græcii 1174.*

In.... Otacher Marchio Styriensis, omnibus fidelibus in perpetuum. Gloriosissimorum parentum, ac prædecessorum nostrorum, a quibus profapiam sanguinis ducimus, munificentiam, liberalitatemque per omnia sequi jure debemus. Sic enim mercedem divinam, & laudem humanam promerebimur, si eorum quorum memoria in benedictione est, gesta magnifica imitati fuerimus. Cum vero
omni-

omnibus sub ditione nostra consistentibus consulere debeamus, specialius tamen eis succurrere monemur, qui pro statu salutis nostræ divinis cotidie subjacent obtutibus. Unde notum esse volumus, tam superventuræ, quam præsentis generacionis hominibus, quod nos consilio fidelium, & ministerialium nostrorum, precibus Domini Alrami, viri ingenui, nobis plurimum dilecti, Fundatoris Ecclesiæ & monasterii Seccowensis, & ejusdem Ecclesiæ Domini Wernheri Præpositi, fratrumque suorum annuentes, de redditibus nostris silvam gregibus alendis aptam, cum montuosis & curia pascuali Worwiz, & planis, viis, & inviis, exitibus & redditibus, aquarum decursibus, omni-que utilitate quæsitæ & quærendæ, nulla contradictione resistente libera manu super reliquias Sanctæ Mariæ tradidimus, quatenus ipsi fratres inde fæna pecoribus suis congregent, vel etiam novellaciones, si possint, ibidem constituent, ac inde memores nostri, nostrorumque debitorum semper in bono existant. Est vero silva ipsa Trigowle, seu Wachersperc dicta, quam quidam Popo agnomine Aurberch (*dubium an Tiurperch, an Auerperch*) a nobis in beneficium habuit, sed eo defuncto, ad dominicale nostrum rediit, sicque nobis dantibus ad jus Seccowensis monasterii cessit. Terminos etiam ejusdem silvæ procuratorem nostrum Reginbertum de Mûrekke jussimus demonstrare, ne quis prædictos fratres in eis posset in futurum molestare, quod & fecit. Sunt autem hi termini, a quibus eadem prædia incipiunt, & in quos desinunt. Unus igitur terminus incipit, ubi alpina semita, quæ Teutonice vocatur Albsteig, tendit per amnem Germanico vocabulo dictum

Undrim, finitque ad ortum amnis, qui vocatur Trieba. Secundus terminus a valle Gotstall incipit, sicque per aspera & montuosa usque in planiciem camporum, villarum Garzarn, & Cheichelwanck procedit, & ortu amnis Palten clauditur. Convexitas & determinatio in Undrimtal, sub eadem est delegatione. Tertius terminus est a lapide solitudinis, qua aqua Grada in Undrim influere incipit, & per augiam illam pascualem, fœnilemque tendens scandit cacumen Sitwigeseckke, & inde procedens terminatur pascuali semita (*Vibeseich*) villarum Rotenperge, Vanstorff, & Wenge. Super hæc etiam donavimus patrum in loco, qui dicitur Gævaze, & montem vaccarum (Chueperch) inter Gradam & Püaschach situm. Item in valle Væustriz circa Prankk etiam donavimus eidem Ecclesiæ curiam villicalem in monte, cum monte pascuali Vrezen, & silvam in valle Væustriz cum terminis subnotatis. Primus terminus incipit a curia præfata in sinistro latere, sicut planicies cingit montem usque ad ripam Væustriz, simul cum pascuali monte Vrezen; dum ad vallem, quæ vocatur Predul ascendendo alpes usque Tefenhuet. Secundus terminus est a Tefenhuet usque Rotenslayf. Tertius terminus est a Rotenslayf usque Gotstall; item a dextro latere primus terminus est ab aqua Tuedinge ascendendo usque ad curiam in Puechschachen, item a curia prædicta usque ad vallem Yelnich, item ab eadem valle usque Mitterherberge, a Mitterherberge usque per montem Grasckke descendendo, sicut aqua descendit pluvialis in fluvium Veustrize, & sic ex utraque parte fluvii usque ad eum, ubi ipse fluvius Veustriz incipit fluere. Inde autem adhuc addicimus do-

donando silvam, que dicitur Erzwald, & Eifengore, & primus terminus incipit a lapide solitudinis sub monte Waltenstain, in dextro latere ascendendo per montem Hohe-
nekke usque ibi incipit se aqua pluvialis dividere, & descendere in ripam Lonsiz, & sic ascendendo ipsam aquam in eadem valle in dextro latere usque ad eum locum, ubi aqua Lonsiz incipit fluere de monte, cum omnibus attinentiis, quæ sunt intra terminos præscriptos omnes, cum omni utilitate tam quæsitæ, quam quærendæ, cum cultis & incultis, cum pascuis, venationibus, & piscationibus. Ne igitur hujusmodi nostras donaciones, sive tradiciones posset aliquis imposterum per calumpniam infirmare, ipsas sigilli nostri munimine fecimus roborari cum testibus subnotatis, quorum nomina sunt hæc. Chunradus Moguntinus Archiepiscopus, Chunradus de Amcinspach, Otto de Stubenberch, Wulfingus de Chapphenberch, Dietmarus & Ottocharus de Graze, Hartwicus & Ludwicus de Planekke, Reimbertus de Murekke, Albertus de Eppenstain, Lantfridus de Ramenstain, Rapoto de Puten, cum aliis compluribus. Actum in foro Graece in Ecclesia S. Egidii, Anno Incarn. Verbi millesimo centesimo septuagesimo quarto, Indictione septima, decima tertia Kal. Martii, sub Imperatore Friderico, Archiepiscopo Alberto, Wernhero Præposito Amen, Amen.

Ita originalis membrana eleganti charactere scripta Archivii Seccoviensis, appenso sigillo cereo flavo, ex rubra viridi & flava Zona sericea pendulo, ejusdem magnitudinis, & figuræ, cujus est sigillum Fundatoris Voraviensis. Verum quia Alex. II. Pont. in literis Apostol. 1171. datis, & superius n. 18. adductis, jam meminit silvarum & alpium isthic expressarum, tanquam ab Ottocaro Marchione datarum, dicendum est, quod privatam donationem hoc primum anno in tabulas publica solemnitate Princeps redegerit.

XXII.

*Ottocarus I. Dux Styriæ singularia privilegia Seccoviensibus confert.
Græcii 1182.*

Otacherus divina favente clementia Dux Styriæ, omnibus fidelibus in perpetuum. Precibus assiduis, crebrisque monitis Domini Wernheri Seccowensis Præpositi benignas aures apposuimus, & antiquum factum strenuissimi, Patris nostri, Marchionis Otakeri, cum eodem Præposito, fratreque Adalramo, viro illustri & religioso, Seccoviensis monasterii fundatore, ne oblivio aboleat, ad memoriam reducere duximus. Siquidem Pater noster genere, specie, dignitate, divitiis pollens jam dictum fundatorem magna gratia familiaritatis habuit, eoque idem adhuc in seculari conversatione manens, multo fidelitatis obsequio tam corpore, quam rebus, sibi servivit. Prædium namque suum montem Starckenberch, villamque Trabstetten, milites quoque suos meliores, intrans claustrum, Patri nostro liberaliter contulit. Præterea in prima curia Domini Friderici Rom. Imperatoris Inviçtissimi A.º Dom. Incarn. MCLII. Ratispone celebrata, uterque, scilicet Præpositus, & frater Adalramus Patrem nostrum claustro suo in Advocatum elegit, cum grandi honoris magnificentia congregatis innumeris Principibus, tali videlicet tenore, ut ab omni molestia exactionis, quod vulgo nuncupatur Advocati jus, idem claustrum immune & liberum sub defensione sæpediti Patris nostri maneret in perpetuum. Pro quibus omnibus servitiis ei fideliter exhibitis Pater noster gloriosæ (*addendum videtur memoriæ*) memorato claustro hanc præ-

prærogativam libere concessit habere, ut si quis de suis rebus aliquid illo tradere, vel delegare vellet, in libero arbitrio tam offerentium, quam recipientium consistet (*fors consisteret*) De his omnibus nos per nostros commoniti, & a dilecto nostro Wernhero Præposito inducti, per omnem dicionis & Ducatus nostri Provinciam ad imitationem nobilissimi genitoris nostri, quidquid ipse cum prædicto claustro fecit, vel ei contulit, nos facere, conferre, confirmare perenniter destinavimus, statuentes idem monasterium ab omni exactione advocatiæ liberum, & si quis nostrorum de suis rebus mobilibus, vel & immobilibus conferre voluerit illi loco pro cælesti præmio, licentiam nostram habeat explendo suo voto. Quia vero Dominus nomen & honorem nostrum dignatus est augere, immensas gratiarum actiones debemus ei reddere. Inde & adhuc adjicimus decernentes, si Dominus humilitatem eorum respicere, paupertatique dignetur consulere, venas salis, siye metalli per omnem fundum Ecclesiæ ostendendo, sine inquietudine valeant excolere, & in usus suos redigere. Hoc enim prius illo tradidimus, ut nunc stabilire, & in notitiam posteritatis transmittere volumus; sicut Patri nostro ab Imperiali largitate, & nobis a Patre nostro collatum fore scimus, quo ipsi pro nostris, nostrorumque reatibus supplicentur (*lege supplicent*) instantius. Ut autem hæc certa & inconvulsa in superventuris maneant generationibus, ea sigilli nostri impressione roborari jussimus, quorum sunt hæc vocabula. Otto de Chungsperch (*fors Chunnigesberg*) Heinrich de Scharphenberch, Amelbrecht de Locbuse, Popo de Albekke, Rudolf de Flaze,

Flaze, Heinrich de Truhfen, Herrand Reicher (videtur deesse particula copulativa &) de Wildonia, Albertus Heinrich (rursus videtur deesse &) de Dunckenstein, Wilfing de Stubenberch, Otto & Ortolf de Greze, Chunrad & Rudolf de Chindeberch, Silbung de Varin, Dietmar & Ulrich de Puttinowe, Lantfrid de Eppenstein, Rapoto de Putina, Heinrich de Schwarzah, Gerhart de Chrumbach, Chalhoch de Scratenstein, Otto Sun de Vustrice, Hartnid de Rabe, Albertus de Grimestein, Ludwich de Slierbach, Sifrid de Chranichberch, Dietrich de Giscowe, Heinrich de Pranic, Wigand de Massimberch, Pabo de Hohenstowfe, Chunrad de Franck, Durinc de Vustrize, Durinc de Emerberch, Albretus de Lochuse, & alii multo plures, qui viderunt, & audierunt. Actum Anno ab Inc. Dom. milles. centes. octoges. secundo, Indict. XV. Tertio Kal. Decembr. Luna XXX. Decennoven V. in vigilia S. Andreæ Apostoli, fer. II. ante Ecclesiam S. Egidii, hora diei tertia, foro Græce, feliciter Amen.

Epocha hæc legitima est.

XXIII.

Adalbertus Salisb. Archiepiscopus certas decimas Seccov. confert. 1190.

Albertus D. G. Salzb. Ecclesiæ Archiepiscopus &c. Notum esse volumus, qualiter &c. ob frequentem obsequiorum erga nos fratrum Seccoviensium exhibitionem duas partes omnium decimationum, quæ nos respiciebant in propriis duabus villis ipsorum in Aerbendorff, videlicet & Pro.

Prodindorff, quod & Newendorff dicitur, juxta Rabam fluvium sitis in proprium Fratribus prædictis & monasterio Seccowensi tradidimus &c. Testes sunt hi, Gundakarus Salzb. Ecclesiæ majoris Præpositus, Ekehardus Præpositus de Solio, Ortliebus Archidiac. de Viscah, Mainhalmus Frisac. Eccl. Decanus, & Archidiac. Wolfkerus Cellensis Præpositus, & alii plures. Acta sunt hæc A.º Inc. Dom. mill. centes. nonagesimo, Indiæt. octava, Pontif. nostri anno vigesimo tertio.

Epocha est legitima, sed dies & locus deest. Interim patet Adalbertum sui Pontificatus annos, a prima electione, vi cujus die 1. Nov. 1168. Archiepiscopus nominatus est, numerasse, conclusis simul annis, quibus Conradus III. Archiepiscopum Salisburgensem egerat.

XXIV.

Ottocarus I. Dux Styriæ prædia & alpes donat Seccov. 1191. vel seq.

Otacherus D. G. Dux Styriæ, omnibus fidelibus in perpetuum. Cognitum esse volumus, quod cum hæreditales successores ad gubernandum Principatum nostrum abesse nobis, proh dolor, videremus, hæredem salutis nostræ congruum, Beatissimam videlicet matrem nostri Redemptoris ad aliquam partem nostri patrimonii, prout gratia inspiravit divina, nobis duximus eligendam. Ut enim apud ipsum, qui, quando voluerit, aufert spiritum Principum, misericordiam consequamur, utque nostri memoria in Ecclesia S. Mariæ in Seccowe de novo fundata devotione possit, & debeat sedulo celebrari, donamus eadem monasterio de nostris Dominicalibus pro meliori susten.

stentatione fratrum ibidem Divino cultui insistentium prædia nostra in Waltensdorff nuncupata, & cespitem nostrum adjacentem cum omnibus attinentibus cultis & incultis pascuis, intra & extra villam constitutis cum ea utilitate, qua ad nos pertinuit, usque ad fluvium Pels vocatum. His etiam prædiis largitione munifica adjungimus alpem nostram supra Judenburch situatam, quæ communi vocabulo Seealb dicitur, cujus termini per decursum pluvialis aquæ dignoscuntur, & mediantibus eisdem pascuis Præpositus & sui fratres Formadias, quas vulgus Swaigas appellat, pro domus necessitate instituere sibi possint, & cum inde refecti fuerint, pro nobis ad Dominum devotius intercedant. Hujusmodi itaque nostra donatio ut rata semper permaneat, & a nullis malevolis nobis succedentibus immutetur, præsentem chartam super hoc eidem monasterio traditam sigilli nostri charactere fecimus consignare. Hujus donationis testes sunt Wilhalmus Comes de Heynburch, Rudolfus de Treunstein (*fors Traunstein*) Wulfingus de Chapphenberch, Ulricus de Stubenberch, Hertnidus de Ort, Herrandus de Wildonia, Offo de Offenberch, Ditmarus de Liechtenstein, Rudolfus de Rase, & alii fide digni multo plures. Acta sunt hæc anno Domini MCLXXVII. (1177.) apud Judenburch, Imperante D. Henrico VI. Imp. sub Werenhero Præposito.

Adverte ex ultima hac subscriptione patere, quod diplomatis copia male descripta, quoad Epocham, sed necessario membrana vel ad annum 1191. quo Henricus VI. Romæ coronatus die 14. Aprilis primum Imperator appellatus est, vel ad annum 1192. quo ipse Dux Ottocarus decessit, revocari debeat.

XXV.

Ottocarus I. Dux Styriæ obit 9. May 1192.

Anno Domini MCXCII. (1192.) septimo Idus May moritur Ottacherus Dux Styriæ, advocatus noster; hic dedit nobis villam in Waltenstorff, & alpes supra Jundenburch, & alia. Necrologium Fraternitatis. Hæc verbotenus Collector Seccov. nescio, an etiam verbotenus in Necrologio contineantur.

XXVI.

Leopoldus Virtuosus Dux Austriæ & Styriæ recipit munus Advoc. Seccov. & privil. confirmat Græcii 1192.

Leopoldus Dux Styriæ & Austriæ, omnibus fidelibus in perpetuum. Notum igitur esse volumus, quia (*fors quod*) cum Divina gratia dispensante post obitum divæ memoriæ dilecti cognati nostri, Ducis Otacheri, Ducatum Styriæ administrandum suscepimus, nos justis precibus & postulationibus, Venerab. Patris Seccowensis monasterii (*videtur deesse* Præpositi) Wernheri, Domini Geroldi Decani, Fratrumque ipsorum annuentes, ipso jam dicto, Præposito in placito nostro Græce primum habito, in palam progrediente, ac legitimam libertatem loci sui, simulque inducendi advocatum (*fors deest* jus, potestatem &c.) argumentis privilegiorum a primæva foundatione scriptorum comprobante, deinde eo pro universis rogante, locum ipsum, cum fratribus suis, mancipiis, prædiis, longe vel prope positis in tutelam nostræ protectionis pro mansuetudine

tudine nostræ clementiæ suscepimus. Indulſimus autem etiam eis, & indultum ibidem confirmavimus libertatem poſſidendi prædium Waltenſtorff, ſicut in teſtamento ſupramemorati Otacheri ſcriptum invenimus, eum S. Mariæ in Seccowe pro remedio animæ ſuæ tradidiſſe. Tradidimus autem, quemadmodum ipſe tradiderat, quidquid ſui ceſpitis ibidem erat, cum omni proprietate, cultis & incultis, paſcuis quoque intra & extra villam poſitis cum omni utilitate uſque in ripa fluminis Pelfe, pariterque alpe juxta Judenburch poſita ad idem prædium pertinente, ſecundum quod inter cætera miſericordiæ beneficia ipſi, aliisque monaſteriis collata diſcrevit, dum nos bonorum ſuorum hæredem eſſe decrevit. Nos ergo, ut hujus beneficii legitima donatio non pereat, & omnis nocendi ſubtrahatur occasio, ſed & ne aliquis ſucceſſorum noſtrorum munus pietatis DEO famulantibus impenſum debeat (*forſ audeat*) & valeat aliquatenus turbare, præſentem Cartulam & actionem impreſſione noſtri ſigilli confirmamus. Sunt autem hy teſtes hujus actionis: Dietericus Comes de Wazerburch, Albrecht de Wiſchelberch, Otto Landgrave de Steveninge (legitur quoque in diplom. Admont. 1186. vide Laz. de Repub. Rom.) Gero & Wilhalmus Comites de Hunnenburch, Wernher de Griezpatch, Chunrad de Schönberch, & alii quam plures utriusque ducatus. Acta ſunt hæc anno Inc. Dom. milles. centes. nonages. ſecundo, Indiſt. X. Regnante Rom. Imp. Henrico VI. Græce feliciter Amen.

Epocha hæc legitima, ſed dies non adjecta. Continetur autem diploma in Confirm. Alb. I. Ducis Auſt. & Sty. 1334. privil. XXVII. Item peculiariter inſertum Cod. membr.

XXVII.

Adalbertus II. Salisb. Archiepiscopus confirmat privilegia Seccoviensium, simulque originem & progressum foundationis accurate recenset. 1197.

Albertus D. G. Salzb. Archiepiscopus. Vnde universitatem fidelium tam futurorum, quam præsentium nosse volumus, quod nos precibus Geroldi, secundi Præpositi Seccoviensis monasterii, & in eo disciplina honesta aliti, sed & unanimiter in Præpositum electi, fratrumque suorum justis postulationibus aures benignas inclinavimus, & antiqua eorum privilegia innovavimus, nec non, quæ postea per nos, aut alios addita sunt, consequenter annotavimus. Scire igitur volentibus scribimus, quod quidam Nobilis homo Adalramus vocabulo de Waldeke, cum de duabus legitimis uxoribus Berchta, & Richinza non haberet liberos, quibus dimitteret hæreditatem, piam DEI genitricem Mariam sibi elegit in hæredem. Super quo mentis desiderio Chunradum Seniore tunc temporis Archiepiscopum Salzburgensem, Romanumque Gurcensem, vices ejus gerentem alacer adiit explendo voto suo, & ut cordis affectum per operis initiaret effectum, duas capellas in fundo parentum suorum fundatas, quondam a Parochiali jure exemptas, & petitionis, defensionisque auctoritate sibi relictas, unam S. Mariæ in Feustrice, cum dote Platse, sed & alteram S. Joannis Evang. cum dote Altendorff in manus Domini Archiepiscopi humiliter resignavit, eo scilicet tenore, quatenus in unam earum, videlicet S. Mariæ Capellam, viros Canonicos secundum re-

gulam B. Augustini in communi vita Deo famulatu-
ros destinaret. Jus vero patronatus sibi reservavit, donec arma
ferens militavit. Specialiter quoque excepit coram præ-
dictis Pontificibus, ut si quis subsequens Archiepiscopus
in superventuris temporibus nimis præsumptuosus, sive
Præpositus Divini timoris oblitus collata, seu conferenda
prædictæ Capellæ, minuere, cassare, alienare præsumpse-
rit, semel ac secundo commonitus, si non resipuerit, pro-
ximus ejus consanguineus dato super altare S. Rudberti
numo aureo eundem locum emancipet, sicque denuo di-
vinis obsequiis instauret. Transmissis ergo illuc fratribus
de Choro S. Rudberti, venerabilibus Wernhero, postmo-
dum Præposito, Leupoldo Decano, venientibusque (1140.)
Dominicæ Inc. anno, feria sexta in festo S. Margaretæ,
supradictus Adalramus mire lætificatus, quidquid citra
Cerwaldam & Hartbergam versus Carinthiam juxta Mueram
fluvium, vel in Marchia possessionum, seu familiarum in
suo Dominicali habuit, & alpes Teufental, Stainec, Fre-
zen, Puechscachen, excepto usufructu, & exceptis pro-
priis militibus, & fidelium a se in beneficiatorum posses-
sionibus, totum contradidit. Ad investituram hujus tra-
ditionis unum mansum in villa Willendorff cum vinea do-
navit, ac ejus traditione omnem delegationem confirma-
vit. Cujus bonam voluntatem memoratus Archiepiscopus
volens confortare, a supradictis Capellis Ortolfum Sa-
cerdotem removens parochianum Wides constituit, ac
omnem decimationem precibus ejusdem Adelrami in valle
Feustriz pleniter fratribus ipsis donavit. Duas quoque
portiones Episcopaliū decimarum Heinrichstorff, sive
Nor-

Nordenstett, Chüenberg, Vorindorff, Manger (*fors* in Anger) Stocheim, Hermannesdorff, Willehalmstorff, novellationes sub monte Sekkel, Mogelnic, Pühel, Jaringen inferiorem, juxta Mornovae de agris, vineis, & pecudibus superaddit. Præterea matricem Ecclesiam Chumbence cum decimis sacerdotalibus, nec non filias ipsius tres, videlicet Capellas S. Margaretæ, S. Benedicti, & S. Laurentii cum quibusdam decimis perenniter habendis liberaliter contulit; Sacerdotem vero Waltfridum inde auferens in plebesanam Ecclesiam Vanstorff transtulit. Consistentibus nempe (*fors* autem, nisi ab Amanuensi integra periodus de translatione Canoniorum in Ecclesiam Seccoviensem omiſſa fuerit) fere triennio prædictis fratribus in præfato loco, nullamque religionis quietem propter vicinum strætæ transitum, & villarum circum jacentium cottidianum tumultum habentibus, præfatus fundator assumpto Præposito Dominum Archiepiscopum adiit, & ut cellam in ejus possessionis adjacentiam, in locum Seccowe dictum transferret, obnixe concupivit, qui locus montanis cinctus, campis planus, ab hominibus remotus, religioni congruus, & in pratis, pascuis, sylvis, rivis, fontibus esset abunde commodus. Communicato itaque Romani Episcopi, Pabonis Præpositi Gurcensis, Gebhardi Præpositi, Balderici Abbatis Salzburgenſis, aliorumque sapientum consilio, Wernherum prænominatum Præpositum Romam ad Papam Innocentium II. dirigendum censuit super hoc negotio, cum petitionis, literarumque suarum testimonio. Qui prospero cursu iens, ac rediens privilegium, quod adhuc superest, cum banno Domini Apostolici super obfer-

servantia Canonici Ordinis, mutatione loci, traditionibus prædiorum, vinearum, decimarum, oblationum primitus illic factis, & in loco mutato deinceps faciendis reportavit. Venientibus equidem de priore loco in locum Sec-cowe fratribus, personarum religiosarum numero, largitione nobilium, & prædiis, vineis, & devotis fidelium oblationibus cottidiano proficere cœpit augmento, præsertim Romano Episcopo per mandatum Domini Archiepiscopi illuc veniente, & atrium Ecclesiæ benedicente. Propter quæ omnia supra memoratus Adelramus hilarior redditus, ea quæ infra Pirdin, Cerwald, & Hartberg habebat, tres scilicet villas, Willendorff unam, Strelz duas, & Geroltstorff cum vineis ac decimis ex eis provenienti-bus per Dominum Archiepiscopum contraditis, aliisque attinentiis, sed & ruricolis in locum mutatum dans omnem familiam suam contradidit exceptis quibusdam ad censum quinque denariorum laxatis. Subsequente tempore in Synodo Halle congregata coram præfato Chunrado Archiepiscopo, Heinrico Ratisponensi, Ottone Frisingensi, Regimberto Pataviensi, Romano Gurcensi, & plurimis Præ-latis, Abbatibus, Comitibus, Nobilibus, Ministerialibus, ibidem residentibus omnia supradicta iteravit, notificavit, privilegiis confirmavit. Ad ultimum depositis armis cum sæculari vita mundo renunciâns anno Dom. Inc. (1147.) quinto Kal. Martii ad eum locum, quo omnem suam substantiam præmiserat, seipsum homini, videlicet Wernhero Præposito, propter DEUM obediturus humiliter & ultro obtulit, quem e vicino, scilicet quadragesima tertia die, V. Idus Aprilis subsecuta est mors pii Antistitis Chun-radi

radi in cunctis bonis studiis auctoris & cooperatoris ejusdem, eo anno, quo Romanorum Rex Chunradus mox ingrediente æstate, innumerabiles secum in expeditionem Jerosolymitanam cum Principibus deduxit milites. Succedens Chunrado Eberhardus Antistes præter alia multimoda bona rerum mobilium, monasterium fundavit, Altare S. Mariæ Madalenæ primum dedicans manso in Chumbence dotavit, Chumbence matricem Ecclesiam lapideam factam denuo dedicavit, & privilegiavit, Capellam S. Laurentii dedicans sanctificavit, litem super prædium ad S. Stephanum prope Frisacum inter Seccovienſes fratres, duasque sorores Hiltigardam & Tunsperch, & Fromudam de Sibdat, & utrarumque filios diligentissime diremit. Mansum quoque in supradicto Jaringen, quo decimæ ejusdem villæ de agris, vineis, pecoribus duarum portionum Episcopaliū, quas Chunradus Senior antea largitus fuerat, possent conduci, donavit. Revertente vero per (post) biennium Chunrado Rege de Jerosolyma, & postmodum tribus annis non expletis moriente, Fridericus fratrueis ejus regnum & Imperium obtinuit: ex eo dira calamitas, & hominum malitia contra Dei Ecclesias insurrexit. Quamobrem sæpe dictus Præpositus Wernherus, & frater Adelramus, pii Patris nostri Eberhardi præsentiam adeuntes, quem in advocatum possent assumere, auctoritatis ejus maturitatem cœperunt consulere. Qui deliberato meliorum sano consilio Stirensē Marchionem Ottakarium in Advocatum decrevit assumendum, in cujus potestatis ditione maxima pars prædiorum Seccowensis Ecclesiæ videretur existere. Itaque in prima Curia Friderici Regis,

nondum Imperatoris Ratisponæ celebrata Anno Domini Incarn. (1152.) Indiæ. XV. tertio Kal. Julii, feria tertia, ipso Archiepiscopo favente, & Wernhero Præposito instantè petente, coram Rege ac Principibus Marchio Otta-ker factus est solempniter Advocatus, interposita condi-tione, ut solo divini amoris & timoris intuitu, ac spe su-pernæ mercedis eandem Ecclesiam per se, vel hæredem suum defensandam susciperet, nullumque subadvocatum, vel genus exactionis, quod vulgo Vritmutte appellatur, ipse, vel hæres ejus imponeret. Quod si quis Successo-rum prædicti Marchionis bannis, placitis, novis angariis, & inventionibus (fors exactionibus) crebris & intolera-bilibus pernoctationibus (videtur subjungendum per, vel post) susceptam advocatiam in agris, vineis, familia, pe-cudibus aliquem inbeneficiare, vel in aliquo gravare præ-sumeret, per Episcopum, Præpositumque tunc temporis placide bis vel ter commonitus, aut ab insolentia cederet, aut Advocati nomen justa querimonia per Episcopum de-lata coram regno perderet. Eandem conditionem Otta-karus clementer recipiens, clementius cum filio ejusdem nominis Ottakario post facto Duce tenens, Liupoldo Du-ci Austriæ, & filio suo Liupuldo, qui nunc superest, re-liquit. Idem supradictus Archiepiscopus Eberhardus duo Altaria S. Petri, sanctique Joannis in monasterio conse-crans, duo prata, in quorum uno est curtis Forwiz sita, servandis gregibus apta, decimasque Wernheri Capellarii in duobus mansis apud Pelse sitis contradidit, mansum Chachel juxta flumen Lamerdans (*sequi debet in Harberch*) fontem salis coquendi cum vicina sylva ad focum nutrien-dum,

dum, sed & mansus duos Pillegrini Hecendorff tradens, (subjunge etiam) ministerialibus suis illuc convertendi, sepeliendi, & quæ pro remedio animarum vellent conferre, conferendi potestatem indulgit. Unde Sigmarus & Rudolfus fratres mansum suum Hecendorff, Rudiger de Luega prædium suum Wengelit, Ortolf de Chuhel prædium suum Puschachen delegavit. Cemeterium antea a Romano consecratum ampliavit, monasterii fundum designans nobilibus rebus provexit, Capellam Strelz per Hartmannum Brixinensem dedicavit. Obeunte post septendecim annos, decem hebdomadas, & unum diem ipso Dei servo, junior Chunradus noster avunculus a Patavienfi sede translatus successit, qui bella gravissima contra hostes Ecclesiæ gessit, cujus petitione ac præcepto monasterium cum publico Altari per Brixinensem Episcopum Hartmannum, in vicino præmissum, dedicatum est, Capella S. Margaretæ per Udalricum Halberstattensem consecrata est, qui post innumeros certaminum labores quatuor annis, ac septimanis fere quatuordecim toleratos diem clausit ultimum. Cui nos succedentes quamvis pressuras persecutionum non modicas passi fuerimus, monasteriis & Ecclesiis pro posse nostro consulimus, ac in Seccoviensi monasterio tria altaria, Sanctæ Crucis, S. Nicolai, S. Margaritæ per nos ipsos dedicantes, Petrum Parentinum Episcopum duo altaria S. Sepulchri, sanctique Augustini, itemque Capellam S. Jacobi in hospitali pauperum Wolkerum Pataviensem Episcopum consecrare disposuimus. Ecclesiam similiter Heinrichstorff per Poponem Retinensem consecrari permisimus, Cappellam Schonenberch petitione

Præpositi Wernheri specialiter & Offonis, per cujus materteram Gisilam, similiter & per Ducem Ottakarum, fundus ejusdem Capellæ cum dote Seccowe est collatus. Capellam quoque S. Andreæ in villa Wetfin appellata nos dedicantes, dimidiam partem decimarum Episcopaliū in Curte fratrum ibidem manentium & tunc temporis exultarum, ipsis fratribus indulsumus, de futuris autem culturis mandatum Domini Apostolici observari statuimus, Decernentes ac mandantes, ut dotem cum oblationibus in Capellis a claustro remotis, scilicet Wetfin, Heinrichstorff, & Chunenbergh plebani habentes, parvulos ibidem baptizent, mortuos sepeliant, in clavibus & atriis nullam violentiam claustro, sive provisoribus eorum inferant, sed sua inferendi, recondendi, efferendi, tam ipsi, quam eorum coloni potestatem habeant. Duas quoque partes Episcopaliū decimarum in duabus villis Arbendorff, & Newendorff juxta Wides amnem illo contulimus. Decima quoque unius mansi in Chumbence, quo Eberhardus Archiepiscopus altare S. Mariæ dotaverat, & super quo contentio fuerat, sponte dimisimus. Concambium etiam quarundam decimarum, temporibus Eberhardi Archiepiscopi per fratrem Sucikerum suum procuratorem inter Vorlah, Hunstorff, & Schahindorff ob difficultatem itineris factam &c. volumus perpetim esse firmum & ratum. Adycimus etiam, ne quis nostrorum Successorum, Vice-Dominorum, procuratorum, telonariorum, angarias, vel alias novas exactiones ab eis in vendendo vinio, vel aliud quid emendo exigat, præter tres faumas vini, sive quatuor solidos Frisacensis monetæ, sicut in temporibus Archie-

chiepiscopi Eberhardi cognoscitur institutum fuisse. In atrio quoque claustrum, quod muro, vel sepibus circumcingitur, & grangiis eorum, quæ clausuris circumdantur, prohibemus secularia placita neminem habere, ignem non apponere, rapinam, furtum non committere, hominem nec capere, nec occidere, ut Servi DEI DEO securius possint deservire. Ministerialibus etiam nostris illo se convertendi, filios & filias illo tradendi, de possessionibus suis conferendi, unde non nimis gravetur metropolitana sedes, licentiam damus, liberam sepulturam monasterio concedimus, salva Ecclesia baptismalium Ecclesiarum, quæ tamen regula excommunicatos & interdictos excludit. Statuta vero duorum Pontificum Innocentii II. & Alexandri III. in privilegiis vestris descripta, super Canonici Ordinis observantia, puerorum oblatione, adultorum professione, Præpositorum concordie & legitima electione, novalium, quæ propriis manibus, sumptibusve colitis, decimatione, Sacramentorum perceptione a Diocesano Episcopo, quamdiu Catholicus, & Romanæ sedis fuerit subiectus, de occulta divinorum officiorum celebratione, cum anathema fuerit generale, suscipientes approbamus. Prædecessorum nostrorum supra scriptorum, Chunradi Senioris, Eberhardi, Chunradi Junioris, & Romani (*subintellige, Gurcensis Episcopi, ac Vicarii Salisb.*) dispensationes, donationes, ordinationes super statu ejusdem loci recipiendas stabili-
mus. Insuper quæcunque consanguineus noster dilectus Ottakarus Dux Stiræ super salinis, & metallis in fundo Seccowe quærendis & inveniendis, fruendisque Consilio suorum indulget, & privilegio testatus est, nos autoritate

Pontificali confirmamus. Cum vero sit sat difficile, multa bene & cito efficere, diversas diversorum Principum, Nobilium, fidelium delegationes, & oblationes sub banno comprehendentes in alio privilegio proposuimus discrete dirigere. Hanc itaque constitutionis paginam per nos collatam Anno Domini Inc. milles. centes. nonages. septimo, Anno Henrici Regis IX. (*lege XV.*) feria IV. (*lege VI.*) XIV. Kal. April. Luna XXVII. quicumque adeo contumax fuerit &c.

Adverte ex hoc diplomate inter reliqua constare, quod Geroldus fuerit ordine secundus Ecclesiæ Seccow. Præpositus, & quidem sub finem anni præcedentis, quo Wernherus die IV. Kal. Octob. decesserat, electus, ut ex Necrologio colligitur. Ipsi diplomati locus deest,

XXVIII.

Adalbertus II. Archiepiscopus Salisb. annum censum ex Salinis Seccow. donat. 1198.

Albertus D. G. Archiepiscopus Salz. &c. Ecclesiæ S. Mariæ in Seccowe pro nostræ salutis remedio, & misericordiæ beneficio in salina apud Gwal nostri juris ad septem talenta perpetualiter contulimus singulis annis accipienda &c. Acta sunt hæc Anno Dom. Incarn. milles. centes. nonag. octavo, Indict. I. Anno Pontificatus nostri XXXI.

Unde post diem I. Novemb. qua Anno 1168. electus.

XXIX.

Wulfgangus de Chapenberg villam Lint Seccoviens. donat. 1197.

Instr. Donat. absque titulo. Unde tam quæ præterit, quam quæ advenit, generatio noverit, quod Dominus Wulfin-

fungus de Chaphenberch cum gravi molestia corporis correptus mori se arbitraretur, Dominum Geroldum Seccow. Ecclesiæ Præpositum accersivit, & per manus ipsius curiam villicalem Linte sitam cum omnibus attinentiis - Seccowensis monasterii fratribus tradidit. Quia vero D. Ulricum de Stubenberch fratruelem suum, suarum vice hæredis divitiarum possessorem jam dudum statuit, eandem per manum ejus delegationem ratam esse voluit &c. Actum Chaphenberch Anno mill. cent. nonag. Sept. fer. V. tertio Id. Decemb.

Vide annum 1230. n. 49.

XXX.

Leopoldus Gloriosus Dux Austr. & Styriæ, confirmat privilegia Seccow. Canon. Admuntæ. 1202.

Leopoldus favente Dei clementia Dux Austriæ, & Stiria, omnibus Christi fidelibus in perpetuum. Quia divinæ dispensacionis providencia gubernacionem Stiriensis Principatus affecuti sumus pariter & adepti, dignum Deo ministerium exhibere nos credimus, si post aucti nostri culminis magnificentiam religiosarum Ecclesiarum domus bonorum temporalium devotis subsidiis, & protectionis nostræ clipeo studuerimus ampliare. Hinc est, quod Dominus Hermannus, venerabilis Ecclesiæ Seccowensis Præpositus præsentatis nobis suis autenticis privilegiis, Excellentia nostræ ad memoriam revocavit, quomodo D. Alramus de Waldek, vir nobilis & ingenuus, monasterii sui fundator egregius, castrum suum Starchenberch, cum villa

la adjacente dicta Tralstetten, quæ titulo proprietatis contingebat eundem, simulque omnes suos milites nobiliores, fel. record. Domino Otachero Illustrissimo Stiria Marchioni sub tali condicione tribuit, ac libere resignavit, ut ipsam suam fundacionem cum omnibus suis prædiis, tunc habitis, & postmodum habendis, sine quolibet emolumento juris advocaciæ per se tantum, & non per advocatos inpheddatos advocare deberet pariter, & tueri; Ideoque nostræ Principali clemenciæ, ex quo nobis ejusdem Principatus dispositio cessisset, cum valida instantia supplicavit, ut omnes gracias, seu donaciones, sive etiam libertates per eundem Marchionem & filium suum Otacherum, præclarissimum Ducem ejusdem Stiria, nostrum dilectum avunculum domui suæ factas, & liberaliter concessas per unius privilegii conclusionem sibi confirmare nostræ largitatis munificencia dignaremur. Nos vero ipsius Præpositi petitionem rationabilem, & fundatoris remunerationem nobilem favorabilibus oculis intuentes postulacionem suam de nostrorum consilio procerum duximus admittendam. Igitur juxta condonacionem antedicti Marchionis confirmamus eidem monasterio curiam jumentalem dictam Vorwiz, in prebendæ subsidium datam fratribus cum omnibus alpibus pascualibus, silvis, vallibus ad eandem curiam pertinentibus, cultis & incultis, quæsitis & non quæsitis, videlicet silvam dictam Lainrise, Hofgart, Trigeul, Gostal, Perntal, Setal, Swalbental, Tautental, Tiertal, Tomtal. Item juxta donacionem ipsius avunculi nostri Domini Otacheri Ducis Stiria Ortum domesticum, qui Haimbgart communi vocabulo nuncupatur, quem duo fluvii, Grada vide-

videlicet & Leusnich suis meatibus intercludunt &c. (*Exinde sequitur descripta prolixè immunitas ab omni teloneo de rebus monasterii persolvendo, pariterque prolixa jurisdictio in subditos, excepto supplicio capitali, puniendos.*) Item cum præfatus Dux Otacherus ex specialis favoris gracia ipsi monasterio mineras cujuscunque metalli in eorum prædiis inventas licentiam dederit fodiendi, gratiam hujusmodi taliter duximus confirmandam, quod si princeps terræ mineras in sua possessione inventas usibus suis attrahere voluerit, secundum suam conscienciam per comutationem Ecclesiæ recompenset &c. Testibus subnotatis, qui sunt: Ulricus de Stubenberch, Herrandus de Wildonia, Ditricus de Liechtenstain, Hainricus de Chapphenberch, Bertholdus de Emerberch, Gundacharus de Stira, Ortolfus & Hertnidus de Volchenstorff, Gundacharus de Starchenberch, Albero de Polnhaim, Albero de Greimstain, Otachrus de Slierbach, Ulricus & Leutoldus de Peccah, Hainricus de Adelwanch, Otto & Otachrus de Wolchenstain, Waltherus de Fürstenveld, Dietricus de Hohenstain, & plures alii fide digni. Datum apud Admundiam, A:º Domini milles. ducentes. secundo, quarto nonas Junii, Indiçione sexta, sub Purchardo Prothonotario.

Adverte 1º. quod in ipso originali diplomate a me inspecto Epochæ vocabulis integris, neutiquam vero per notas characteristicas sit expressa, adeoque de hac ambigi non possit. 2º. Quod sigillum cereum, idque flavum, sericea zona, rubri, flavi, ac viridis coloris, appensum sit, attamen attritum, ut sequens epigraphe perquam ægre legatur: Liupoldus DEI gratia Dux Austriæ & Stirie: qui forma equestri exhibetur. 3º. Quod Leopoldus A:º 1200. equestri baltheo donatus. hoc A:º 1202. Theodoram conjugem acceperit, & fors hoc eodem anno a Philippo Rege Rom. cujus castra sequebatur, Austriæ, Styriæque Dux inauguratus sit, id siquidem exordium epistolæ arguere videtur. 4º. Quod isthic Hermannus,

sive Hezimannus appelletur Præpositus Seccov. qui fortasse solummodo legatum Geroldi Præpositi egerat; nam Geroldus adhuc subsequis annis præfuit, & postea primum Hezimannus successit, nisi fors Geroldus Hezimanno, hic rursus Geroldo Præposituram cesserit, atque post hujus fata iterato electus fuerit; cujus vicissitudinis exempla ex aliorum quoque asceteriorum annalibus Collector Seccoviensis exhibet. Exstat hæc charta apud Ludewig Reliqu. MSt. Tom. IV. p. 181.

XXXI.

Idem Leopoldus Seccov. Canonicos in suam protectionem tanquam Advocatus recipit Admuntæ 1202.

Leopoldus Dux Austriæ & Stiriæ, omnibus Christi fidelibus in perpetuum. Quia Divinæ dispensacionis ordinacio, nos Orientalis, & Stirienfis Ducatus principatum administrare voluit, dignum nos Deo exhibere ministerium credimus, si religiosas domos, & omnia loca divino cultui mancipata manutenere, & clipeo protectionis nostræ defensare, & temporalium studiorum subsidiis ampliare studuerimus. Igitur inter cetera monasteria, quorum nos DEUS Advocatum esse constituit, Seccowensem Ecclesiam ad meliorem statum promovere cupientes, omnibus Judicibus sub Principatu nostro constitutis, sub obtentu gratiæ nostræ districtè præcipimus, quatenus super prædiis jam dictæ Ecclesiæ absque speciali mandato nostro nullius querimoniam audire, vel aliquid judicare præsumant, quoniam Ecclesiæ nobis advocacionis jure attinentes, prædia sua absque audiencia, vel speciali commissione nostra amittere de jure non possunt. Confirmamus etiam prætaxatæ Ecclesiæ silvam Mullwald ei contiguam, cum omnibus attinentiis & utilitatibus, quæsitis & inqvæsitis, pratis, & pascuis,

scuis, exitibus, & redditibus, fossatis & fodiendis, & molaribus ibidem excidendis. Præterea confirmamus sæpeditæ Ecclesiæ mansum unum in Hucenpuhelen, quem Pabo, & Engelschalcus de Plaien eidem contulerunt Ecclesiæ. Ut autem hæc nostra confirmatio imposterum rata habeatur & inconvulsa, hanc paginam conscribi, & sigilli nostri impressione muniri iussimus. Hujus confirmationis testes sunt, Ulricus de Stubenberch, Perchtold Dapifer de Emerberch, Albero Pincerna de Grimenstein, Herrant de Wildonia, Dietrich de Liechtenstein, Gundacker de Stira, Ortolf & Hartnid de Volchenstorff &c. Data apud Admunt, secundo nonas Junii, A:º ab Inc. Dom. milles. ducentesimo secundo, Indict. sexta. Ita apogr. Seccov.

Adverte in Cod. Membran. MS: diploma contineri aliud, idque prolixius de variis immunitatibus & exemptionibus Ecclesiæ Seccov. recensitis simul bonis ejusdem cum hac clausula: Testibus subnotatis, qui sunt: Ulricus de Stubenberch, Herrandus de Wildonia, Dietricus de Liechtenstein, Hainricus de Chapphenberch, Perchtoldus de Emerberch, Gundacherus de Styra, Ortolfus & Hertnidus de Volchenstorff, Gundacherus de Starchenberch, Albero de Pohnheim, Albero de Greimstein, Otacherus de Slierbach, Ulricus & Leutoldus de Peccah, Hainricus de Adelwanch, Otto & Ottakerus de Wolchenstain, & plures alii fide digni. Datum apud Admundiam Anno Domini milles. ducentes. secundo, quarto non. Junii Indictione sexta sub Purchardo Protonotario.

Exordium porro concordat cum præcedenti, vide n. 30. ubi totum hoc aliunde habetur. Hoc posterius documentum extat apud Ludewig: Reliqua: MS. Tom. IV. pag. 214.

XXXII.

Henricus de Pranck confert Ecclesiæ Seccov. prædium Pranck 1207.

Noverint tam præsentēs, quam futuri homines, quod ego Heinricus de Pranck patrimonium meum in Pranck

potestativa manu & totaliter tradidi in manus Domini Geroldi Seccowensis Præpositi ad Seccovensium fratrum subsidium, Anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. septimo in præsentia totius conventus pro remedio animæ meæ, & parentum meorum, quorum ibi quidam viventes astabant, quidam ibidem sepulti erant, & præcipue pro receptione in claustrum duarum sororum mearum Leuckardis & Elyzabeth, quod ea die factum est. Addidi etiam, & feci, ut capella de duobus mansibus in Ricindorff, SS. Apostol. Petri & Pauli construeretur in Seccowe, & exinde dotaretur &c. De patrimonio meo in Strechwiz sic ordinavi, & constitui, quia soror mea Perchta de Dumerstorff ea die, qua filiæ ipsius Leuckardis & Elyzabeth in claustrum Seccowense receptæ sunt, cum omnibus suis hæredibus totaliter prædio Pranck renunciavit, partem unam eis ex patrimonio meo in Strechwiz constitui, partem alteram patrimonii hæredibus D. Elbini †† (fors Dumerstorff, aut Pranck) uti renunciarent prorsus omni jurisdictioni in prædio Pranck (videtur deesse, consignavi) ipsa etiam die, qua hæc acta sunt, plenam fraternitatem adjuvantibus parentibus meis suscepi, & constitui, ut ubicunque decederem, quidquid in frumento, libris, & aliis supellectilibus haberem, totum ad locum Seccoviensem deveniret.

Hucusque apogr. cui ultima Epochæ, & subscriptio deest, ideoque anno superius notato expeditum.

XXXIII.

Eberhardus II. Salisb. confirmat privilegia Seccov. Salisburgi 1208.

Eberhardus D. Gr. Salzb. Archiepiscopus &c. Noverit igitur omnium Christi fidelium præsens ætas, & futura, qualiter dilectus & venerabilis Seccowensis Ecclesiæ Præpositus Geroldus honori & usui Ecclesiæ sibi traditæ intendens &c. nostram adiit clementiam, & proferens venerabilium Pontificum prædecessorum nostrorum, quorum memoria in benedictione est, vetera & recentiora privilegia &c. Ecclesiæ Seccowensi ab eis collata renovaremus, & confirmaremus. (*sequitur deinde confirmatio cum narratione fundationis primæ ab Adlramo factæ, & assumpto dein Ottocaro Marchione in Advocatum Ecclesiæ, & quidem hisce verbis*) Obeunte Domino Chunrado Rom. Rege Augusto, & fratruele suo div. mem. Imperatore Friderico succedente, in prima curia Ratisponæ celebrata Anno Dom. Inc. milles. centes. quinquages. secundo, Ind. XV. III. Cal. Julii, feria tertia (loco III. Cal. Jul. fors legendum, in Cal. Julii: eo quod alias non coincidat cum fer. tertia) beato Eberhardo tunc Archiepiscopo favente, sæpedito Alramo Fundatore, & Domino Wernhero Præposito primo Seccowensis monasterii instanter petentibus, coram Rege & Principibus Marchio Styrensis Ottakarus ejusdem monasterii factus est solemniter Advocatus, interposita conditione &c. (*narrantur deinde variæ largitiones, prout supra in diplomate Adalberti II. quibus sequentes adjunguntur*) Ex dono Leupoldi Ducis Austr. & Stirie, sylvam Müllwald, & partem in fodina ferri Leuben. Ex dono D. Alberti de Ekkenvelde villam

Chotsfamesdorff. Ex dono ejusdem & D. Hartnidi de Orte Alramsдорff, Wagerin, Puche, Mogelnic. Ex dono Gertrudis & filiæ ejus Mechtildis villas Wetschine, Sulze, Piesnich, & alterum Piesnich. Ex dono D. Reimberti de Murekke Stayder amsedorff. (*sic etenim hæc vox dividenda videtur*) Ex dono D. Alberti de Eppenstein Leupoldsdorff, Chappel, Chrawat. Ex dono D. Lantfridi filii ejus, Guberniz cum omnibus attinentiis ejus. Ex dono D. Herandi de Wildonia Siginsdorff. Ex dono Dominæ Judithæ, & filii ejus Domini Alberti de Ramestein curiam & mansum Leista & alpem ejus cum omnibus attinentiis suis. Ex dono D. Wulfini de Chapenberch curiam Stade (*fors Linte, ut n. 29.*) Ex dono fidelium prædia (*subintellige in*) Prukke, Aiche, Judendorff, Mochel, Nuzdorff, Feustrice, item Feustrize, Mutharn, Pabendorff, Thesempach, Flafach, Ratenberch, Forhe, Hezdorff, Erlach in der Owe, Niwendorff. Igitur quicumque &c. Acta sunt hæc Salzburgæ Anno Dom. Inc. millesimo ducentes. octavo, Indiæ. undec. III. Idus Decemb. Præsidente Rom. Ecclesiæ Innocentio III. A:º Pontificatus ejus undecimo, A:º Regni Ottonis Saxonis Rom. Regis primo.

Epocha hæc legitima, ex qua simul patet per hæc provincias, & diæcesim Salisb. non fuisse prius agnitum Ottonem IV. ut Regem legitimum, sed solummodo Philippum Suevum hoc eodem anno occisum.

XXXIV.

Dietmarus Styriæ Infer. Archidiaconus Litem dirimit. 1209.

Ego Dietmarus inferioris Marchiæ Archidiaconus &c.
(tanquam delegatus judex ab Archiepiscopo Salisb.
de-

decidit litem inter Geroldum Præpositum Seccoviensem, & Eberhardum plebanum de Vanstorff, qui capellam Schonenberch impetebat, eamque Seccoviensibus adjudicat) Epocha deest. Sed hanc eandem sententiam confirmat Archiepiscopus specialibus literis, quibus postremo additur: Acta autem sunt hæc Anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. nono. Data Frisaci Kalendas Maij. (Fors Kalendis: aut numerus præfixus desideratur.)

XXXV.

Compositio ob Argentifodinas inter Episcopum Gurcensem, & Præp. Seccov. 1212.

Waltherus D. G. Gurcensis Ecclesiæ Episcopus, Geroldus Seccoviensis Præpositus cum universitate Capituli sui, cunctis fidelibus Christi in perpetuum &c. Noverint igitur universi Christi fideles, quod controversia, quæ olim inter Ecclesiam Gurcensem, & Ecclesiam Seccoviensem habebatur de fodinis argenti in monte Dobirschach, in quo utraque Ecclesia mansum unum habet in ipso loco fodinarum, sub hac forma est definita, cum consensu & consilio meliorum utriusque Ecclesiæ, videlicet ut decimæ, & omnia acquisita & acquirenda, quocunque nomine appellentur, prædictis Ecclesiis æqualiter dividantur, & quid quid in prædio eorundem mansorum provenerit, scilicet si (*subintellige aliquid*) manso Gurcensi, & nihil in manso Seccowensi acquisitum fuerit, tamen æqualiter dividatur, & e converso &c. Insuper etiam ab utraque parte pari consensu statutum est, ut utraque Ecclesia suum ibi habeat

beat montis magistrum, qui vulgo Berchmaister dicitur, & utraque suos custodes fodinarum &c. Sunt autem hi testes: D. Hartwicus Vicedominus, D. Pilgrinus Dapifer, D. Ulfchalcus de Rabinſperch, D. Ortolfus de S. Egidio, D. Perchtoldus Junior de Rabinſperch &c. D. Ulricus & D. Walchun de Dyrinſtein, D. Perngerus de Albecke, &c. Acta sunt hæc anno Dom. Inc. milles. ducent. duodecimo, Indiſt. XV. octavo Kal. Martii in caſtro Friſach.

Epocha legitima.

XXXVI.

Udalricus de Stubenberg Jerofolymam iturus Eccleſiæ Seccov. fundos inique detentos reſtituit 1216.

Ego Ulricus de Stubenberch omnium patere induſtriæ cupio, quod in procinctu itineris verſus terram Jerofolymitanam conſtitutus, quatuor hubas in villa Ratenberch ſitas, & a Domina Hiltrude de Raſe matertera mea Seccowenſi Eccleſiæ pridem donatas, ſed a me temporibus vitæ meæ injuſte detentas, una cum aſſenſu Wulſingi filii mei, ſi in ipſo peregrinationis itinere præſenti vitæ ſubtractus fuero, libere remitto præfatæ Eccleſiæ, & ut iſta conſtitutio mea neque a dicto filio meo, neque ab aliquo propinquorum noſtrorum infringi debeat (*lege: poſſit*) præentem paginam ſigilli mei impreſſione munio, teſtesque, in quorum præſentia hæc facta ſunt, adhibeo, quorum nomina ſunt hæc: Wolfkerus Abbas de S. Lamberto, Engilbertus Abbas Runenſis, Siſridus Hoſpitalarius de Cerwald, Otakarus Plebanus de Murce, Albertus Plebanus de S. Dyo-

S. Dyonisio, Leutoldus Liber de Peccah, Rudolphus de Stadeke, Rapoto de Stein, Henricus & Hertwicus fratres de Chrotendorff, Henricus & Rainhardus fratres de Avelenze, Chraft Dapifer, Hartmanus de Pernek, & filii ejus Henricus & Hugolinus. Acta sunt hæc in castro Chaphenperch, Anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. decimo sexto, Indict. quarta, VII. Kal. Julii.

Hæc Epocha legitima. Ex qua verosimile est, plures hoc anno Stirie Nobiles iter in Palestinam arripuisse.

XXXVII.

Honorius III. Pont. Præposito & Capitulo Seccov. insinuat, se Archiepiscopo Salisb. indulgisse facultatem erigendi Episcopatum Seccoviensem 1218.

Honorius Episcopus, Servus Servorum DEI, dilectis filiis Præposito & Capitulo Seccowensi salutem & Apostolicam benedictionem. Quod Venerab. frater noster Salzb. Archiepiscopus non sua, sed quæ Christi, vel potius quæ sua & Christi sunt, sedula meditatione requirat, opera sua perhibent evidenter, dum commisso sibi gregi &c. (*prout in literis ad Eberbardum a Mezgero, etsi Epochæ erronea, in Hist. Salisburgenfi allatis; mutatis solummodo vocibus allocutoriis ad Præpos. & Capitul. Seccov.*) Nos igitur habito fratrum nostrorum consilio, quia ipsius Archiepiscopi in hac parte propositum ad divini nominis gloriam, & Christianæ religionis augmentum intelleximus pertinere, favore illud Apostolico prosequentes postulata concedimus sine præjudicio juris alieni. Datum Later. VIII. Idus Julii Pontificatus nostri anno secundo.

Hinc patet, breve illud Apostolicum ad annum Christi 1218. pertinere.

XXXVIII.

*Fridericus II. Rex Germaniæ approbat foundationem Episcopatus Chiem.
& Seccov. 1218.*

Fridericus Divina favente clementia Rom. Rex semper Augustus, & Rex Siciliae, dilecto Principi suo Eberhardo Salzb. Archiepiscopo (*videtur deesse, & successoribus ejusdem*) in perpetuum. Religiosæ ac piæ intentionis tuæ propositum augustæ liberalitatis nostræ gratia adjuvantes honestæ petitioni tuæ aurem benevolam inclinamus, de Majestatis regię tibi munificentia concedentes, ut duæ Cathedralis Ecclesiæ, videlicet Chiemenfis & Seccovienfis, quas de Romanæ sedis licentia, & regię benignitatis applausu, nec non & de Principum nostrorum assensu de Ecclesiæ tuæ construxisti, & dotasti redditibus, & de ex-falcatis a tua Dioecesi certis distrinxisti limitibus, apud Majestatem Imperii honorem contineant, & siquis procedente tempore, vel castra, vel ministeriales, monetas, & thelonea, vestigalia, vel quascunque publicas functiones pro salute animæ suæ, vel quocunque titulo eis conferre voluerit, hæc omnia eis liceat nomine regalium possidere, & Episcopi earum a te, & a successoribus tuis, qui a tempore fuerint, more vassalorum ea recipiant, & cum juramento fidelitatis præstent hominum, & in juramento fidelitatis nullum penitus excipiant, vel excludant. Ministeriales vero earundem Ecclesiarum juramentum fidelitatis suis præstent Episcopis, & in juramento illo nullum excipiant præter solum Archiepiscopum Salzburgensem, & ipsi omnia jura ministerialium obtineant, quæ ministeriales

les Ecclesiarum Alemanix obtinere hactenus consueverunt. Volumus etiam, ut eisdem vacantibus sedibus regalia ad solum Archiepiscopum respectum habeant, donec ipse vacanti Ecclesix in Pastore provideat, qui regalia de manu ipsius in forma accipiat supradicta. Adjicimus etiam, quod si præfatos Episcopos curiam regiam frequentare contigerit, licentiam habeant pontificales sedes deferendi. Hujus rei testes sunt: Theodoricus Trevirensis Archiepiscopus. Otto Herbipol. Episcopus, Otto Frising. Episcopus, Ulricus Patav. Episcopus, Chunradus Ratispon. Episcopus, Chuno Fuldensis & Elwacensis Abbas, Ludwicus Comes Palatinus Rheni, Dux Bavarix, Henricus Comes de Ortenburg, Theowaldus Dux Lotaring. Rapoto Comes Palat. Bavarix, Burchardus Comes de Mansfeld, Hermanus Comes de Hirsinberch, Eberhardus Comes de Dornberch, Anselmus de Justing Marschalcus, Wernherus de Wollant Dapifer, Ulricus de Minzendorff, Camerarius, & alii quam plures. Signum D. Friderici Regis Rom. semper Augusti, & Regis Siciliæ. Ego Chunradus Metensis & Spirensis Episcopus Imperialis aulæ Cancellarius vice Domini Sifridi Magunt. sedis Archiep. totius Germanix Archi Cancell. recognovi. Acta sunt hæc A.º Dom. Inc. MCCXVIII. Regnante Domino nostro Friderico Rom. Rege semper Augusto, & glorioso Principe Siciliæ, anno regni ejus sexto. Datum apud Nuernberch, VII. Kal. Nov. Indiæt. VII. (VI.)

Ita apogr. in membr. Cod. Canon. Seccov. ubi mutila quidem est Epocha Incarn. sed ex anno regni sexto constat diploma ad an. 1218. pertinere, mutata tamen Indictione, ut legatur VI.

XXXIX.

Eberhardus II. centum clitellas salis annuas Seccov. donat 1219.

Eberhardus Salzb. Archiepiscopus &c. in perpetuum. Hinc est, quod tam præsentis ætatis, quam futuræ posteritatis hominum memoriæ commendamus, quod pro remedio animæ nostræ centum faumas salis ab hallino nostro in Mullpach, singulis annis solvendas Dominis & Confratribus Seccowensis Ecclesiæ de consensu Capituli nostri contulimus, ita tamen, ut nullus Officialium nostrorum eos in thelonei, vel vectigalis exactione molestare præsumat &c. Hujus rei testes sunt Karulus Seccov. Episcopus, Rudigerus Chyemensis Episcopus, Albero Præp. majoris Ecclesiæ, Chuno Decanus, Gotfrid. Admont. Abbas, Gerardus Victoriensis Abbas, Otto de Chunisperg &c. Fridericus de Petove, & filius ejus Fridericus &c. Acta sunt hæc anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. decimo nono, Indiæ. VIII. (*lege VII.*)

XL.

Eberhardus Salisb. Carolo Seccov. Episcopo jura & obligationes exponit. 1219.

Eberhardus Salzb. Archiepiscopus &c. Karulo venerabili Seccowensi Episcopo in perpetuum. Nos super familiam Domini constituti, ut demus ei cibum in tempore, verbum illud sollicitè cogitantes, messis quidem multa, operarii autem pauci, rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam, Domino Honorio Papæ tertio,

tertio, una cum Capitulo nostro obtulimus preces nostras, quas favore Apostolico exaudivit, ut in Ducatu Styriæ, Seccowensi in monasterio Episcopalem Cathedram poneremus &c. ejusdem monasterii per omnia jure salvo, ut nihil de bonis ipsius ad Episcopalem Cathedram transferatur, Salzburgensis etiam Capituli jure nihilominus per omnia salvo, & per hoc in dignitatibus, libertatibus, consuetudinibus, & rationibus suis nullum ei præjudicium generetur. Nos itaque benignitate Apostolica permittente, de consensu & consilio Capituli nostri in prædicto monasterio sedem fecimus Cathedrali, eamque sicut in privilegio Apostolico est expressum, certis duximus finibus limitandam, a parochia videlicet Chumbenz cum omnibus suis pertinentiis, in qua sita est Ecclesia Seccowensis, usque ad finem parochiæ S. Laurentii in longum, a parochia vero S. Mariæ in Prank, usque ad finem Parochiæ in Leufniz in latum, cum omnibus Ecclesiis & Capellis mediis, & earum pertinentiis, quorum nomina per ordinem duximus exprimenda, Lint, Weizzenkirchen, Pyber, Moskirchen, Tobel, Ecclesia S. Margarethæ juxta Voitsperg, & Ecclesia S. Margarethæ juxta Wildoniam. Jus autem patronatus & decimas in prædictis Ecclesiis, nobis, uti prius habuimus, reservamus. Tibi autem, & Successoribus tuis, qui per nos, & Successores nostros Canonice electi & investiti fuerint, hos redditus assignamus: Vanstorff, Leibenz, Vogan, Rab Ecclesias cum omnibus suis pertinentiis, cultis & incultis, salvo tamen numero personarum, quæ ibi hætenus Deo servierunt, in triginta mansos apud fluvium, qui dicitur Geule, item Souah, & Cirheniz

curias decimales cum pertinentiis earundem, & domum in Frisaco, quæ nobis a Christiano cive nostro cœpit vacare, & domum in Civitate Salzbουργensi, quam a Friderico Sna-bel cive Salzbουργensi emimus, turrem etiam antiquam in castro nostro Leybentz, quam a Friderico de Petowe red-emimus, & aream, quæ inter eandem turrem & grana-rium nostrum sita est infra muros, & extra muros, & po-merium & partem montis, sicuti protenditur pomerium in longum, & ibidem ex transversò a strata publica us-que in flumen, qui Sulben ore populi nuncupatur. Sta-tuimus etiam, ut si quis pro tempore in Ecclesia Secco-wensi Episcopus fuerit, juramentum fidelitatis præstet Ar-chiepiscopo Salisb. & a manu ipsius Episcopatum recipiat, & regalia, sicut in privilegio Imperiali concessum est, mo-re & nomine vasallorum. Nulli ergo &c. Datum Salzbur-gæ Anno ab Incarn. Dom. MCCXX. (*lege XIX.*) XIII. Kal. Martii, Indict. septima, A:º Pontificatus nostri deci-mo nono.

Adverte ex ipsa Indictione & anno Pontificatus manifestum esse, quod æra Christi 1219. scribenda sit, nam Eberhardus post mortem Adalberti II. Ao. 1200. die 5. Apr. defuncti, eodem anno, incertum qua die, Archiepiscopus electus est. Ex Cod. memb. Can. Seccov.

XLI.

Leopoldus Gloriosus Dux Stirie quosdam fundos commutat cum Seccov.
1220.

Luipoldus Dux Austr. & Stir. &c. in perpetuum. Notum esse volumus tam præsentis, quam futuræ generatio-nis

nīs hominibus, quod nos munimini patriæ nostræ operam dantes a Seccovenſi Præpoſito vener. Hezmanno, ejusdemque Cœnobii ſanctis fratribus obtinuimus duos manſos juxta Cerwant (*ſors Cermald*) ſitos, ad attinentiam caſtri noſtri Gutteneſtein tranſituros. Pro prædictis alpem, penes eos, infra Gradam, ſitam, cum omnibus attinentibus paſcuſis poteſtativa manu, uſui ipſorum tradentes. Teſtes Herrandus de Wildonia, Erchengerus de Poacke Senior, item Erchenberg junior &c. Acta ſunt hæc A:º ab Inc. Dom. milles. ducentes. vigeſimo, Regnante Friderico Rege feliciter.

Alia Epocha adjecta non eſt, ut certius quid colligi poſſit, etſi certum, quod poſt hunc annum differri diploma nequeat, hoc ſiquidem Fridericus Romæ Imperator coronatus eſt. Hinc patet Geroldo Præpoſito Hezimannum ſueceſſiſſe.

XLII.

Lentoldus & Udalricus de Wildonia, confirmanſ donationem prædii, qua parens Herrandus, & frater eorum Hertnidus Seccoviensibus illata damna compenſarunt. 1223.

Ego Luitoldus & frater meus Udalricus de Wildonia, tam præſentis, quam futuræ generationis hominibus commendamus, qualiter pater noſter Herrandus, & frater noſter Hertnidus pro gravi damno Seccowenſis Eccleſiæ fratribus, ab ipſis in Chunenbergo per incendium & rapinam illato, prædium noſtrum, & hominum noſtrorum, Henrici videlicet Wendelburgenſis, & Richardis filiæ ejusdem, in Preming ſitum, cultum & incultum, cum ipſo
jam

jam dicto Henrico, & Richarda, quibus idem prædium jure hæreditario totaliter in perpetuum cesserat, potestativa manu in dominio prædictæ Ecclesiæ tradiderunt. Cujus traditionis confirmationem nondum plenarie factam, nos post mortem patris, & fratris nostri, monente sæpius & rogante jam dictæ Ecclesiæ venerabili Præposito Hezeman-
no, per manuum traditionem, ipsis Henrico scilicet & Richarda plena voluntate annuentibus & petentibus, sigillo nostro munientes, subscriptis testium nominibus, qui intererant, confirmavimus. Hi sunt testes, Wulfgangus de Chapphenberch, Henricus & Hertwicus fratres de Croten-
dorff, Rudigerus & Otto de Gutenberch &c. & alii quam plures. Anno Domini milles. ducentes. vigesimo tertio, Indictione X. (lege XI.) Acta sunt hæc juxta Vides, Regnante Friderico Imperatore secundo.

XLIII.

Carolus Episcopus Seccov. decimas cum prato Ecclesiæ Seccov. commutat. 1224.

Karolus D. G. Seccowensis Ecclesiæ primus Episcopus &c. in perpetuum &c. Notum esse cupimus universis, quod in Parochia S. Rudberti apud fluvium Rabe, cujus redditus ad mensam nostram pertinent, Capitulum Seccowense quoddam habuit pratum, quibusdam nostris redditibus intermixtum, de quo nobis, & Capitulo expediebat, & placuit permutationis vicissitudinem interponi. In villis igitur Arbendorff, Neuendorff, & earum attinentiis, ubi idem Capitulum duas partes consuevit decimarum percipere,

cipere, nos tertiam partem, quæ ad mensam nostram pertinebat, ipsi Capitulo contulimus perpetuo possidendam, pratum vero præmemoratum inter fluvium jam dictum, & Ecclesiam S. Rudberti situm, Capitulum contulit Parochiæ memoratæ &c. Testes sunt hi, Bernhardus Præpositus Frisacensis, & Archidiaconus Marchiæ &c. Henricus de Dietrichstein, & Henricus de Ekke, ministeriales Ecclesiæ Bavinbergensis, & alii quam plures. Acta autem sunt hæc Anno ab Inc. Dom. milles. ducent. vigesimo quarto. Regnante Imperatore Friderico secundo, Præsidente Salzburgenfi Ecclesiæ Eberhardo II. Indiæ. XII. Tertio nonas Septembr. Data per manum Thomæ Notarii, coram sanctæ Mariæ Ecclesia in Pikelpach.

XLIV.

Synodus Salisburgensis.

Hoc anno (nempe 1224.) transacto concilio Lateranensi sub Innocentio Papa in provinciali Concilio Eberhardi Archiepiscopi Salisburgensis a Rectoribus Ordinis S. Augustini, qui a Concilio Lateranensi erant constituti, quædam statuta Canonicis Regularibus sunt tradita, & incipiunt: Quia regularis Ordinis observantia &c. Ita Collector Seccoviensis. Adverte hoc Concilium Generale Lateranense sub Innocentio III. fuisse celebratum. 1215.

XLV.

Leopoldus Dux Styriæ confirmat Compositionem inter Wildonios & Capitul. Seccov. Græcii 1227.

Luipoldus D. G. Dux Austriæ & Styriæ secundus &c. in perpetuum &c. Hinc est, quod ad notitiam tam præsentium, quam futurorum cupimus pervenire, quod cum olim inter Conventum Seccowensem ex una, & Luitoldum & Ulricum fratres de Wildonia ex altera parte, lis & quæstio verteretur super prædio, quod dicitur Gobernicz, tandem Præposito Seccowensi, ac dictis fratribus in nostra præsentia constitutis, super eodem prædio est taliter concordatum, quod memoratus Præpositus dedit quinquaginta marcas denariorum fratribus antedictis, & ipsi cesserunt omnino liti & juri, quod in ipso prædio videbantur habere &c. Jure duntaxat advocatiæ in præfato prædio memoratis fratribus remanente &c. Testes: Gebehardus Nobilis de Souneck, Ulricus & Liutoldus Nobiles de Pekach, Hademarus & Heinricus fratres de Chunring, Cholo de Truchsen, Otto de Traberch, Reimbertus de Mureke, Hartnidus de Ort, Wulfingus de Stubenberch, Albertus de Rotaz, Perchtoldus Dapifer de Emerberch, Rudgerus Marschalcus de Plankenwart, Ortolfus de Stretwich, Arneftus de Tiuffenpach, Otto & Albertus fratres de Stretwich, Otto & Chunradus fratres de Pfafendorff. Acta sunt hæc in Graecz, in Ecclesia S. Chunigundis, XIII. (13.) Kal. Martii, Anno Dom. Inc. milles. ducentes. vigesimo septimo, Indiæ. XV.

Epocha legitima.

XLVI.

Leutoldus & Ulricus de Wildonia cedunt Seccoviensibus prædium Goberniz. 1227.

Notum sit omnibus tam præsentibus, quam futuris, quod ego Leutoldus, nec non frater meus Ulricus de Wildonia, Domino Præposito, totique Seccowensi Capitulo petenti, prædium in Goberniz tam cultum, quam incultum, quod etiam consanguineus noster Dominus Leutfridus bon. mem. Ecclesiæ Seccowensi pro remedio animæ suæ contulerat, & pater noster, ac frater noster Hertnidus usque ad mortem suam contra juris rationem detinuerant, pro salute animæ patris nostri prædicti, & fratris, Ecclesiæ prætaxatæ, libere & potestativa manu delegavimus &c. Hujus rei testes sunt, Erchengerus Senior (*fors deest nomen proprium vide n. 41.*) Gundackarus de Boumchirchen, frater ejus Marchwardus, Arnestus de Eppenstein, Chunradus de Wildonia &c.

Epocha deest, sed ex præcedenti diplomate patet, istud ad annum præsentem pertinere. Leutfridus consanguineus Wildonensium isthic nominatus videtur esse Leutfridus de Gutenberch, parens Liutoldi & Ulrici fratrum de Gutenberch, qui aliis literis absque Epochâ datis testantur parentem suum prædium Goberniz Ecclesiæ Seccoviensi donasse.

XLVII.

Eberhardus II. Salisb. definit jura Episcopi Seccoviensis. 1228.

Eberhardus D. G. Salz. Archiepiscopus &c. in perpetuum &c. Imprimis videlicet constituimus, ut Præpositus, & Capitulum Seccowense nullo unquam jure

quidquam sibi vendicet de præfati Episcopi electione, sed illius electio simpliciter & jure tantum ad nos, & nostros spectet ex ordine successores, coram Capitulo nostro celebranda &c. Statuimus, ut idem Electus ante perceptam consecrationem, coram nobis Capitulo nostro juret, se eidem semper fore devotum &c. Excipimus etiam, ne idem Seccowensis Episcopus Ecclesia Salzb. vacante, ulla penitus ratione electioni Archiepiscopi se debeat ingerere. Solemnia quoque divini officii in Ecclesia majori, nisi a Capitulo vocatus, nullius juris prætextu celebret, præter Pontificalia officia, quæ vice nostra nobis absentibus adimplere satagat, & hoc de mandato nostro speciali. De causis etiam cognoscendis, quarum definitio nobis non præsentibus de jure communi spectat ad Capitulum majoris Ecclesiæ, extra suam Diocesim se nullatenus intromittat. Volumus etiam, ut secundum antiquam consuetudinem &c. Præpositus Salzb. Ecclesiæ, sive in publico, sive in privato, a latere nostro, propter præsentiam Episcopi, seu Episcoporum a nobis creatorum nunquam debeat segregari, sed Præpositus in sinistro latere, Gurcensis, & reliqui Episcopi in dextro latere, secundum cujuslibet Episcopatus ætatem in suo ordine statuatur. Ne igitur &c. Anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. vigesimo octavo.

Epocha legitima, ex qua patet Eberhardum Anno 1200. post sextam. Idus May fuisse electum.

XLVIII.

Godefridus Præpositus quartus Seccow. 1230.

Notum sit omnibus, quod Præpositus Gotfridus & Capitulum Seccowense propter nimium, quem habebant,

bant, defectum Crafftoni de Chunenberch pro XX. mar-
cis prædium in Wagrain contulerunt &c. Acta sunt hæc
sub Præposito Gotfrido, Decano Wilhalmo, Walthero
Cellario, anno gratiæ milles. ducentes. trigesimo.

XLIX.

Gertrudis Vidua Wolfg. de Kapsenberg, tradit curtim Pajerdorff. 1230.

Anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. trigesimo, Indiæ.
III. in festo SS. Felicis & Adauæ, sicut Dominus Wul-
fingus (nempe de Chappenberg, hujus donatio ad annum 1197. su-
pra n. 29. continetur) adhuc vivus constituerat, præsentem Do-
mino Gotfrido, & nostris Sacerdotibus Ernesto & Sipo-
tone, & aliis multis de familia ejusdem Wulfini, Domi-
na Gertrudis uxor prædicti Wulfini veniens Seccowe, tem-
pore & die, ut supra notatum est, cum infra scriptis ho-
minibus, potestativa manu in sepultura sæpe memorati
Wulfini, delegavit curtim Pajerdorff cum omni justitia,
qua ipse eandem habuerat, penitus in proprietatem S. Ma-
riæ, & Seccoviensi loco &c. Et hoc testantur, qui præ-
sentes fuerunt, & viderunt, & ejus sigillo firmaverunt:
Hugo de Perneck, Hartmannus de eodem, Wulfin de
Vischaha, Cholo de Sneberch, Heinr. de Steine, Rudolf
de Stadekke, Heinrich de Spilberch, Ortolf de Chappen-
berch, Vrich de Praitenbach, Rudiger de Puchberch, Her-
man de Stubenberch, Wolfker de Troveiach, Durinch fi-
lius Lantfridi de Stubenberch, Herbart de Ceuzeil, Lieb-
hart de Chaltz, Jo. Sacerdos Capell. Dominæ Gertrudis.
Adest testimonium juratum Eberhardi Plebani in Pöls de limitibus in-

ter Parochias Vanstorff & Chumbenz, subscriptis testibus, qui sunt: Albertus de Nuzdorff, Gundacharus de Paumkirchen, Otto de Winden. Anno MCCXXX. III. Idus Junii apud Pels.

L.

Compositio inter Abbatem S. Lamberti & Præpos. Seccov. 1231.

Wolffkerus Abbas S. Lamberti cum toto Conventu in perpetuum &c. Ideo præsentis scripti paginam ad præsentem, & imposterum successuros transmittimus significantes, qualiter, & in quem modum quæstio super Ecclesia in Chnitelfelde, contra venerabilem fratrem nostrum, Præpositum Gotfridum, & Capitulum Seccowense a dilecto fratre nostro Heinrico Plebano de Lint exorta, per amicabilem compositionem est sopita &c. Datum apud S. Lambertum, Anno ab Inc. Dom. milles. ducentes. tricesimo primo, Indiæ. quarta, quarto Idus Febr.

Epocha legitima.

LI.

Eberhardus II. Salisb. Archiepiscopus prædictam compositionem confirmat.

Eberhardus D. G. Salzb. Archiepiscopus &c. in perpetuum &c. (confirmat prædictam compositionem inter Abbatem S. Lambertinum, & Præpositum Seccoviensem) Huic confirmationi testes interfuerunt Rudigerus Chimensis Episcopus, Vlricus Laventinus Episcopus, Henricus electus Seccovensis.

Locus & Epocha deest, sed ad annum 1231. pertinere ex præcedenti documento constat.

LII.

LII.

Ottocarus Archidiaconus Styriæ decedit litem. 1232.

Otakarus D. G. superioris Marchiæ Archidiaconus &c. in perpetuum (*decedit litem ob decimas, & confinia duarum parochiarum Chumbenz & Liesnich*) Acta sunt hæc Anno Inc. Dom. milles. ducentes. tricesimo secundo, quarto Kal. Sept.

Nomen Præpositi Seccoviensis deest.

LIII.

Wolfframus Præpos. Seccov. V. recipit in confraternitatem &c. 1234.

Wolframus D. G. Seccowensis Ecclesiæ Præpositus, & Capitulum Seccowense &c. in perpetuum. (*testatur se Ditramum piæ mem. Præpositum Frisacensem, una cum parentibus ejusdem, ac fratre Herbordo in fraternitatem Seccovensem recepisse &c.*) Ne autem a successoribus nostris illud imposterum aliqua occasione in irritum possit revocari, præsentem paginam sigillorum nostrorum impressionibus decrevimus roborandam. Hainricus D. G. ejusdem Ecclesiæ Episcopus sui sigilli munimine eandem paginam confirmavit. Actum A.º Dom milles. ducentes. trices. quarto, Indiæ. septima.

Epocha legitima.

LIV.

Fridericus II. Imp. confirmat Seccov. immunitatem a theloncis Græcii 1237.

Fridericus D. G. Rom. Imp. semper Augustus, Jerusalem, & Siciliæ Rex, universis mutariis, & thelonia-
riis

riis in Styria constitutis fidelibus suis gratiam suam, & omne bonum. Supplicavit Celsitudini nostræ Venerab. Præpositus Seccovenſis fidelis noster, ut sibi & Ecclesiæ suæ consuetudines approbatas videlicet de portandis rebus Ecclesiæ suæ per Styriam libere, & sine aliqua thelonii exactione, sicut usi sunt temporibus Ducis Leopoldi piæ mem. & prædecessorum suorum conservare (*fors confirmare*) dignaremur. Cum igitur omnes fideles nostros, & præcipue personas Ecclesiasticas, & loca religiosa velimus in suis Juribus & approbatis consuetudinibus observari (*fors conservari*) suis justis precibus annuentes, fidelitati vestræ mandamus præcipiendo firmiter & districte, quatenus res suas & Ecclesiæ suæ libere deportari per Styriam, sine omni exactione theloni permittatis &c. Datum apud Grätz tertio Januarii, decima indictione.

Et si æra Christi omiſſa, ex indictione patet ad annum 1237. hoc diploma pertinere, sub cujus initium, & præcedentis finem Græcii fuisse Augustum ex Annalibus certum est.

LV.

Conradus Præp. Seccov. VI. recipit in Confraternitatem &c. 1238.

Chunradus D. G. Seccowenſis Ecclesiæ Præpositus, & Capitulum ejusdem Ecclesiæ in perpetuum &c. (*confirmat literas Wolfframi, et si harum directe non meminerit, per quas Dietmarus Friſacenſis Decanus, ejusque familia in confraternitatem recepta est, ut supra n. 53.*) Actum anno milles. ducentes. tricesimo octavo.

Quod si Epochæ legitima, patet Chunradum Præpositum hoc, aut præcedenti anno 1237. Wolfframo successisse.

LVI.

LVI.

Henricus de Gravenstein compensat damna Seccov. illata. 1240.

Notum sit omnibus, quod ego Heinricus de Gravenstei-
ne, pro toto dampno, quod Ecclesiæ Seccowienſi in-
tuli, de prædio meo mansos tres, unum ex villa Rats (*fors*
Kats, aut Rahatz) alium in novali, quod adjacet eidem
villæ, pro tertio vero manso de Sylva quantitatem unius
mansu potestativa manu donavi &c. pro testimonio & cau-
tela feci cartulam hanc sigilli Salz. Ecclesiæ Archiepisco-
pi, & sigilli Domini mei Ducis Austriæ, & sigilli mei
munimine roborari. Testes sunt D. Fridericus miles de
Ernhaus, Frater Sifridus Seccowensis &c. Datum in Ern-
haus, Anno Dom. Inc. milles. ducentes. quadragesimo,
VI. Kal. Septemb. Indictione XIII.

Epocha legitima.

LVII.

Henrici Seccov. Episcopi, & Chunradi Præpositi compromissum. 1243.

Henricus D. G. Seccovienſis Episcopus, tenore præsen-
tium publice profiteamur (*compromittit in septem viros,*
ex quibus tres ab ipso Episcopo, tres a Chunrado Præposito Seccovien-
ſi, septimus tanquam arbiter ab utroque statuitur ad decidendam litem,
quoad confinia utriusque parochiæ Chumbens, & Vanstorff) Actum
apud Linte in præsentia testium subscriptorum Domini Per-
manni Abbatis S. Lamberti. Anno milles. ducentes. qua-
drages. tertio, Indict. I. quarto nonas Octobris.

Legitima Epoche.

LVIII.

Ulricus de Phanberg Judex supremus Styriæ confirmat sententiam a suo antecessore Reimberto de Mureck latam.

Nos D. G. Ulricus de Phannberch, qui auctoritate Domini Friderici Ducis in Styria præsidemus, omnibus in perpetuum. Noverint universi, quod Dominus Præpositus Seccowensis, cum D. Reimbertus de Murekke officio nostro fungeretur, quandam sylvam, quæ dicitur Erzwald, pro se & pro sua Ecclesia obtinuit proprietatis nomine coram ipso, ita ut etiam judex de Graetze Wakkerzil, qui eum possessorem constituere deberet, esset nuntius deputatus. Postquam vero D. Præpositus possessionem intravit, D. Hertnidus de Ramenstein sibi prædictam sylvam contra justitiam usurpavit, quod D. Præpositus Domino Duci est conquestus, Dux vero suis dedit nobis literis in mandatis, ut Præposito dictam sylvam defendere deberemus, quod & fecimus. Sed adhuc jam dictus Hertnidus ipsum molestare contra justitiam non desistit. Nos igitur cum in Chrawat præsedissemus judicio generali, D. Præpositus omnes sententias rite latas, & missionem in possessionem sylvæ probavit, unde possessionem eandem sibi adjudicavimus. Quæ facta sunt coram testibus hic subscriptis, qui ad hoc specialiter fuerunt deputati, D. Leutoldus de Peccah, Liber. D. Wigandus de Massenberch. D. Rudolfus & frater suus de Stadekke. D. Marchwardus de Altenhoven. Henricus de Porrek &c.

Epocha & nomen Præpositi deest.

LIX.

Poppo de Peccah confirmat donationem factam Seccov. 1243.

Nos Poppo de Peccah notum facimus, &c. quod dilectus miles noster Ulricus cognomine Raspo, divino commonitus instinctu, cum non haberet hæredem, vineam unam circa Feustriz, in der Mosnich super aram S. Mariæ in Seccowe libere legavit &c. (*confirmat hanc donationem*) Actum Anno Incarn. Dom. milles. ducentes. quadrag. tertio, Indiæ. I.

Epoche legitima.

LX.

Ulricus Seccoviensis Episcopus de Electione Nicolai Præp. Seccov. 1244.

Ulricus D. G. Electus Seccowensis profiteamur testimonio hujus scripti, quod licet de Electione Domini Nicolai venerabilis Præpositi Seccowensis in nos a Capitulo ejusdem loci fuerit compromissum, tamen in nobis aut Successoribus nostris non debeat ex hoc in ipsa electione aliquid juris imposterum vendicari &c. Datum in Pyber Anno Inc. milles. ducent. quadrag. quarto, XI. Kal. Martii.

Quodsi hæc epocha legitima, sequitur 1º. Henricum I. Episcopum Seccoviensem, intra diem 4 Octob. Anni 1243. & diem 19. Feb. 1244. decessisse; & quidem in Necrologio Runensi bis legitur nomen Henrici Episcopi, semel ad 27. Febr. rursus ad 8. Octobris. Sed solum hæc dies emortalis Henrico huic Episcopo congruere potest, adeoque ulterius, sive de Epochâ hac, sive de alterâ n. 57. allata inquirendum restat, nisi dicatur Runensem, quod re ipsa sæpius fit. alia die anniversarium antistitis, ac die obitus, aut sepulture celebrasse. Sequitur 2º. Ulricum I. Seccoviensem, quem Coll. MS. merito asserit fuisse prius in aula Friderici Ducis Aust. & Styr. Protonotarium, intra hos eosdem dies

jam fuisse electum, etsi nondum consecratum, quin imo consecrationem diu dilatam ex n. sequenti liquet. Sequitur 3°. quod pariter Conrado Præposito Seccoviensi, intra hos eosdem dies subrogatus sit, Nicolaus ordine septimus, & quia Conradum hujus nominis unicum hucusque Præpositum habuere Seccovienses, idemque in Necrologio ad diem - - - - notatur, hinc videtur eadem die, Anno 1243. obiisse.

LXII.

Innocentius IV. confirmat omnia jura & privilegia Seccoviensium 1248.

InnoCentius Episcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filiis Præposito & Capitulo Ecclesiæ Seccowensis Ordinis S. Augustini, salutem & Apost. benedictionem. Eapropter dilecti in Domino filii, vestris justis petitionibus inclinati, personas vestras & Ecclesiam Seccowensem, in qua divino vacatis obsequio, cum omnibus bonis &c. sub beati Petri & nostra protectione suscipimus &c. Datum Lugduni VI. Kal. Martii, Pontificatus nostri anno quinto.

Adeoque Anno Christi milles. ducent. quadragesimo octavo. Id ipsum Pontifex eadem die & anno per aliud breve insinnavit Abbati Admontensi, mandans, ut Præpositum & Capitulum Seccoviense non sinat ab aliquo super his privilegiis molestari, sed hujusmodi molestatores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescat. Verum neque Præpositi, neque Abbatis nomen in literis exprimitur. Hinc dubium manet, quamdiu Nicolaus Præpositus ordine septimus, Anno 1244. verosimiliter electus, juxta n. 60. præfuerit, locumque dederit Arnoldo successor, cujus mentio n. sequenti habetur.

LXIII.

Hadmarus de Schœnberg restituit prædium Glanz, Eccl. Seccov. 1250.

Noverint universi, quod ego Hadmarus de Schœnberch, cum in castro meo Smilnberch haberem residentiam,
ma-

malo ductus consilio de possessionibus Ecclesiæ S. Mariæ in Seccowe, sitis in Glanz, & am Rospach, me contra omnem justitiam in periculum meæ animæ intromisi, partem earum jure hæreditatis, & partem advocatiæ nomine asserens mihi attinere. Quas utique possessiones, cum per talem injuriam & violentiam longo tempore tenuissem, tandem compunctus corde, imo metuens B. Virginis ultionem &c. remisi & restitui eidem monasterio &c. Moti ergo D. Præpositus Arnoldus & confratres ejusdem loci indulserunt mihi propter DEUM, quidquid damni in ipsis possessionibus per me receperant &c. Hujus rei testes sunt Sifridus Comes de Phannenberch, Dominus Gotfridus, & Dominus Hertnidus de Marchburch &c. Acta sunt hæc in Smilnburch, Anno Inc. Dom. milles. ducent. quinquagesimo, in die S. Michaelis.

LXIV.

Ulricus Episcopus Seccow. de legitima possessione prædii Glanz.

Ulricus D. G. Seccow. Episcopus, hujus scripti testimonio scire volumus universos, quod cum super prædio in Glanz aliquamdiu quæstio verteretur, bonæ mem. Illustris Dux Austriæ Fridericus, nobis, qui tunc eramus Curiae suæ Protonotarius, eandem causam commisit specialiter decidendam. Nos igitur assumpto nobiscum D. Witigone scriba Styriæ, Nobili viro Ludewico de Schippke, Ulrico & Godfrido fratribus de Marchburch, Wigando de Maessenberch, Chunrado de Hornekke, aliisque pluribus vicinis, & provincialibus vocatis &c. invenimus

prædictum prædium ad Ecclesiam Seccowensem pertinere. Quo cognito &c. auctoritate & potestate in eodem negotio nobis tradita ipsum prædium, quod tunc in potestate sua præfatus Dux Austriæ detinebat, restituimus absolute, & assignamus ad potestatem & usum Ecclesiæ Seccowensis, quod prædium ipsa Ecclesia vivente memorato Duce Austriæ, & post illius mortem hucusque per plures annos libere tenuit, & quiete, super quo eidem Ecclesiæ hanc nostram concessimus literam, in evidens testimonium, & cautelam.

Epocha deest.

LXV.

Hugo Cardinalis Apost. Sedis Legatus jubet defendi Seccoviens. 1251.

Venerabili in Christo Patri D. G. Episcopo Seccowensi, Hugo miseratione divina tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinal. Apost. Sedis Legatus, salutem, & sinceram in Domino charitatem (mandat auctoritate Apostolica, ut Præpositum & Capitulum Seccowense contra iniquos aggressores tueatur) Datum Moguntiæ nonis Julii, Pontificatus Domini Innocentii IV. Papæ Anno nono.

Adeoque Christi Anno 1251.

LXVI.

Innocentius IV. jubet defendi Seccovienses 1254.

Innoce^{ti}us Episcopus, Servus Servorum DEI, Venerabili fratri Episcopo Seccowensi, & dilecto filio Electo
Gur-

Gurcensi &c. Præpositus & Capitulum Seccovenſe nobis conquerendo monſtrarunt, quod Hugo de Pernek, Wignadus de Maeffenberch, & quidam alii Laici Salzburgenſis, & Seccowenſis Dioceſis, ſuper decimis, poſſeſſionibus, & rebus aliis injurientur eidem. Ideoque mandamus &c. quatenus partibus convocatis audiatis cauſam, & appellatione remota ſine debito terminetis &c. Datum Aſſiſii, Idibus May, Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Adeoſue Chriſti 1254.

LXVII.

Herrandus de Wildonia compenſat damna Seccov. illata. 1255.

Nos Gotfridus de Marchburch Judex Styriæ, & Fridericus de Petovia Marſchalcus Regis Ungarorum in Styria, omnibus præſentem paginam inſpecturis ſalutem. Notum igitur eſſe volumus ſingulis & univerſis, quod Herrandus de Wildonia ad conſillum noſtrum cum Præpoſito Seccowenſi, ſuper damnis ſexcentarum marcarum, quæ eidem Præpoſito & Eccleſiæ ſuæ violenter intulerat, compoſuit hoc modo, ut duas marcas in redditibus in villa inferiore Awrspach traderet &c. Talem vero traditionem & obligationem fecit præſente patre ſuo Domino Ulrico de Wildonia, & de ipſius bona voluntate &c. Actum Anno milles. ducent. quinquages. quinto. Datum Graetz in octava Epiphaniæ.

LXVIII.

Arnoldus Præpos. Seccov. quoddam prædium in Emphyt. confert. 1256.

Arnoldus Præpositus, & Archidiaconus, totumque Capitulum Seccowense contulimus Friderico civi de Judenburch prædium nostrum in Hezindorff &c. Actum apud Seccowe, Anno gratiæ milles. ducent. quinquages. sexto.

LXIX.

Wulf. & Hertnidus de Leibniz testantur vineam donatam Seccov. 1257.

Nos Wulfingus & Hertnidus fratres de Leybentz profitemur &c. quod Richza Ebermuetin, fidelis nostra, pro salute animæ suæ vineam unam in monte Chunberch Ecclesiæ & Capitulo Seccowensi contulit de nostro consensu & optima voluntate &c. Actum apud Leubentz Anno Inc. Dom. milles. ducent. quinquages. septimo, XVII. Kal. Septemb.

LXX.

Alexander IV. concedit indulg. Ecclesiæ Seccoviensi. 1259.

Alexander Episcopus, Servus Servorum DEI, Præposito & Conventui Ecclesiæ Seccowensi &c. (omnibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam B. M. V. in Seccowe in Festo Assumptionis ejusdem Virginis visitaverint, centum dierum indulgentias largitur) Anagniæ XII. Kal. Julii Anno Pontificatus nostri quinto.

Adeoq̃ Anno Christi milles. ducent. quinquagesimo nono.

LXXI.

LXXI.

De Ottone Præposito, & incendio templi Seccoviensis.

Adverte non constare annum, quo Arnoldus Præpositus Seccoviensis ordine octavus, dignitatem hanc susceperit, quo reliquerit. Prima illius mentio in literis hucusque adductis habetur Anno 1250. ultima Anno 1256. Ottonem illius successorem chartæ domesticæ appellant, de quo collector Seccov. ita scribit: Hactenus non inveni annum, quo hic Otto præfuerit, Catalogus Præpositorum ponit eum ordine nonum: Otto de Ernhausen rexit sex annis, sub eo monasterium igne periit, ille Prælaturam resignavit, ordinem Prædicatorum ingressus. Necrologium magnum Idibus Martii sic de eo habet: Otto Presbyter, & Canonicus, quondam hujus loci Præpositus, Prædicator factus. Necrologium fraternitatis ad tertium Idus Aprilis ponit: Otto Præpositus. Verosimile est, conflagrationem monasterii, atque Præpositi resignationem contigisse Anno 1259. ut proinde Ottoni non nisi tres Regiminis annos assignandos censeamus. Nam sub ejus successore Ortolfo, templum Cathedrale de novo ædificari cœptum fuisse constat ex indulgentiis huic loco concessis Anno 1261. pro auxiliatrices manus ad ædificum porrigentibus. Ortolfus autem legitur Anno 1260. præfuisse. Hucusque Collector Seccoviensis, ulterius sequentia subjungens: Hermannum de Herberstorff, quem Catalogus Præpositorum refert septimum in ordine, quatuordecim annis præfuisse non inveni, & est gravis error ibi in Anno 1232. quo Episcopus Seccoviensis dicitur fundatus fuisse: Hæc ille, per quam bene & accurate.

LXXII.

Udalricus Salzb. Archiepiscopus donat Seccov. Ecclesiam Gradwein. 1260.

Ulricus D. G. Sanctæ Salzb. Ecclesiæ Archiepiscopus &c. Auctoritas pastoralis officii &c. Venerabili in Christo fratri Domino Ortolfo de Pranck Præposito Seccowensis Ecclesiæ, & Canonicis ibidem Deo famulantibus &c. & ipsi Ecclesiæ Seccowensi, parochialem Ecclesiam in Gradwein, cum omnibus Ecclesiis, Capellis, & aliis ad eam pertinentibus, quocunque nomine censeantur, propter DEUM ex sola liberalitatis gratia de consensu nostri Capituli contulimus pleno jure &c. Actum apud Leybentz II. intrante Aprilis, Anno milles. ducent. sexages.

Adverte Archiepiscopum hunc Udalricum, qui ex Seccoviensi cathedra ad Salisburgensem Anno 1256. electus erat, quidem Ecclesiam in Gradwein tradere mensæ Præpos. & Canon. volens eorum necessitati consulere, sed nullam facere mentionem de incendio templi Seccoviensis, de quo n. præced.

LXXIII.

Ottocarus Rex Bohemiæ, Dux Styriæ confirmat donationem Ecclesiæ Gradwein. Græcii. 1260.

Otacherus D. G. Dominus Regni Bohemiæ, Dux Aust. & Styr. & Marchio Moraviæ, fidei suo Wochoni de Rosenberch, Capitaneo Styriæ, & cæteris fidelibus suis, quibus hæc charta fuerit præsentata, gratiam suam, & omne bonum. Quanto de manu Domini potiora suscepimus, tanto liberalius tenemur ad grates assurgere largitori. Cum itaque de jure, quod in Ecclesia Gradwein competere videtur

detur Ecclesiæ Seccowensi, & plurimorum certa narratio, & instrumenta super hæc exhibita instruxerint nos ad plenum, nosque teneamur universos nostræ ditioni subiectos & præsertim religiosos in suis juribus confirmare &c. eandem Ecclesiam in Gradwein &c. in nostram protectionem recipimus specialem, mandantes, & districte Universitati vestræ præcipientes, quatenus memoratam Ecclesiam in Gradwein, ad usus dictæ Seccovenfis Ecclesiæ sub nostræ protectionis præsidio conservantes, illam contra quorumcunque violentiam nostro nomine defendatis &c. Datum in Graetz, VIII. Kal. Januarii, Anno Dom. milles. ducent. sexagesimo.

Id est, die 25. Decembris A:o 1260. qua die pariter Runensium privilegia sunt confirmata.

LXXIV.

Ottocharus Rex Bohemiæ, Dux Styriæ, recipit advocatiam Seccov. 1262.

Otacherus D. G. Rex Boh. Dux Aust. & Styr. Marchio Mor. &c. Universis &c. Cum omnia loca religiosa, & in illis Christo militantes in jure suo manutenere velimus pariter & fovere, Ecclesiam Seccovensem, quam favore & gratia amplectimur speciali, in honore & jure suo ampliari cupientes, Advocatiam illam in Chunenberch, & circa Rabam, ac Heinrichsdorff, quam Hertnidus de Ort quondam detinebat, nostræ attraximus potestati, prædictam Ecclesiam in his & aliis bonis suis favorabiliter defendere cupientes &c. firmiter quoque promittimus, & constanter,

quod eandem Advocatiam nulli hominum unquam in feudo assignare, sed semper sub nostro nomine eam tenere volumus, & potestate. Ad cujus rei memoriam &c. Datum in Neuenstatt A:º Domini milles. ducent. sexag. secundo, VIII. Kal. Aug.

LXXV.

Bruno Episcopus Olomuc. adjudicat litem Seccov. Gracii. 1262.

Bruno D. G. Olomuc. Episcopus &c. Notum esse volumus præsentium inspectoribus universis, quod nobis generali placito, sive judicio in Graetz præsidentibus, Præpositus Seccoviensis super quorundam possessione bonorum, quæ Arzwald dicuntur, in nostra movit audientia quæstionem, ipseque tandem &c. dicta bona, coram nobis, & in eodem judicio per veram & justam sententiam juxta terræ Styriæ consuetudinem ab omnibus approbatam obtinuit rationabiliter, & evicit, nosque ipsum, & per eum Ecclesiam Seccoviensem in possessionem eorundem bonorum misimus corporalem &c. Actum & Datum in Graetz, IV. Idus Decemb. A:º Domini milles. ducentes. sexages. secundo. Præsentibus Bernhardo Com. de Phannenberch, Wulfingo de Stubenberch, Ulrico de Liechtenstain, Luitoldo de Stadekke, Friderico de Petovia, Gotfrido de Marchpurch, Dietmaro de Offenberch, Wigan-do de Maessenberch, Wulfingo de Ernyels, Dietmaro & Conrado fratribus de Stretwich, Ortolfo de Stretwich. & aliis.

NB. Bruno tunc erat Capitaneus Styriæ ex n. seq.

LXXVI.

LXXVI.

Ottocarus Rex Boh. &c. confirmat sententiam Brunonis Capitanei Styriae, Neofladii. 1263.

Ottacherus D. G. Rex Boh. &c. Innotescimus (*innotescere volumus*) universis praesentibus, & futuris, quod litteras Rev. Patris Domini Brunonis, venerabilis Olomucensis Episcopi, super Styriam nostri Capitanei, recepimus in haec verba: Bruno Olomucensis Episcopus &c. (*continentur litterae n. praecedentis*) Nos igitur supradicti Ortolfi venerab. Praepositi Seccoviensis justis precibus inclinati &c. praedictum Praepositum una cum suo praedio Erzwalde situm apud castrum Waldstein, quod juste & rationabiliter obtinuit, in nostram recipimus protectionem. Datum in Neuenstatt, A:º Domini milles. ducent. sexag. tertio, VIII. Kal. Aug. ipso die beati Jacobi Apostoli.

LXXVII.

Ottocarus Rex Boh. &c. confirmat donationem viduae Gutensteiniae Monialis Seccov. 1263.

Ottacherus D. G. Rex Boh. &c. Nolentes, ut Deo volentes militare per nos debeant aliquatenus impediri, tenore praesentium notum fieri volumus universis, quod nos donationem praedii videlicet unius mansi in Wirflach, unius vineae in Owe, quintam partem cujusdam nemoris supra montem, qui dicitur Tyernberg, quam relicta Richeri de Guetenstein, nomine Elleys, pro sua receptione apud sorores in Seccowe fecerat, ratam habere volumus,

atque firmam. Datum apud Neunstatt, Anno Domini milles. ducent. sexag. tertio, in sequenti die Jacobi Apostoli.

LXXVIII.

Urbanus IV. Papa confirmat jura & privilegia Seccoviensium. 1263.

Urbanus Episcopus, Servus Servorum DEI &c. Eapropter dilecti in Domino filii vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, personas vestras & locum, in quo divino estis obsequio mancipati, cum omnibus bonis &c. sub beati Petri, & nostra protectione suscipimus. Datum apud Urbem veterem, Idibus Apr. Pontif. nostri anno secundo.

Adeoque Christi mill. ducent. sexag. tertio.

LXXIX.

Ulricus Dux Carinthiæ Benefactor Seccov. 1263.

Ulricus D. G. Dux Carinthiæ, & Dominus Carniolæ, singulorum notitiis intuentium præsens scriptum diximus inculcandum. (*videtur deesse quod*) attendentes, quantum fructus salvationis eleemosynarum poterint operari, pro remedio Domini & Patris nostri Bernhardi quondam Ducis Karinthiæ fel. mem. &c. conventui, & fratribus de Seccowe decem marcas denariorum annuatim de moneta nostra in foro nostro S. Viti pro oleo, anguillis, & ficibus in relevationem & præsidium eorum necessitatum comparandis donavimus libere &c. Actum & Datum in Seccowe Anno Dom. milles. ducent. sexag. tertio, prima die intrante Augusto.

LXXX.

LXXX.

Clemens IV. PP. confirmat privil. Seccov. 1265.

Clemens Episcopus, Servus Servorum DEI &c. Eapropter dilecti in Domino filii &c. omnes libertates & immunitates, a prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sive per privilegia, sive per alias indulgentias vobis & Ecclesiæ vestræ concessas, nec non libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, & Principibus &c. vobis, aut Ecclesiæ vestræ rationabiliter indultas &c. auctoritate Apostolica confirmamus &c. Datum Perusii VII. Idus Junii, Pontif. nostri Anno primo.

Adeoque Christi milles. ducent. sexag. quinto, quo præfatus Pontifex die 5. Feb. electus est. No. 12.

LXXXI.

Clemens IV. PP. mandat Episcopo Olomuc. & Præpos. Frisacensi, ut tueantur Seccovienses. 1265.

Clemens Episcopus &c. Venerabili Fratri Episcopo Olomucensi, & dilecto filio Præposito Ecclesiæ S. Virgilii Frisacensi &c. Conquesti sunt nobis dilecti filii Præpositus & Capitulum Ecclesiæ Seccowensis, quod Wigandus de Messenberch, Heinricus, Wigandus, Albertus, & Vlkerus (*fors Otkerus, aut Wulfkerus*) filii ejusdem Wigandi, quasdam terras, possessiones, decimas, & res alias ipsius Ecclesiæ Seccowensis contra justitiam occuparunt, & occupatas detinent &c. Ideoque discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus partibus convocatis audiatis, facien-

facientes, quod decreveritis, per censuram Ecclesiasticam firmum observari. Perusii VII. Idus Junii, Pontificatus nostri anno primo.

Adverte aliud extare N. 13. vi cuius Episcopo Olomucensi mandat, ut omnia bona Ecclesiae Seccowensis quomodocunque alienata conetur recuperare.

LXXXII.

Praelati nonnulli supplicant Pontifici, ut Ecclesiae Seccov. parochiam Gradwein confirmet. 1265.

Sanctissimo in Christo Patri, & Domino Clementi, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ summo Pontifici, G. & G. Ul. & F. (*id est, Gerardus, Gotschalculus, Ulricus, & Fridericus*) Abbatas monasteriorum S. Pauli, Sancti Lamberti, de Admunte, & de Garsten, Ord. S. Benedicti, Archidiaconus superioris Marchiæ, & Hert. (*Hertnidus, nisi fors Hartmannus*) Sancti Virgilii in Frisaco Præpositus, Salzburgensis Diœcesis, obedientiam omnimodam, & devota pedum oscula beatorum. Cum itaque Salzburgensis Ecclesia venerabilis mater nostra jam pridem evacuata viribus miserabiliter disturbata jaceret, Domino Philippo quondam ipsius Electo in ipsam atrociter debachante, adeo quod venerabilis Pater noster, & Dominus Archiepiscopus (Udalricus) una cum Præposito (*Ottone*) & Capitulo Salzburg. Ecclesiæ propter imminetia personarum pericula infra diœcesim propriam se recipere non audebant, prædicto Philippo ipsos hostili tyrannide persequente, ipsis quoque sic pro-fugis frequentius per abrupta aberrantibus, Venerabiles Fratres Præpositus, & Capitulum Seccowensis Ecclesiæ se
eisdem

eisdem ad salutis antidotum non semel, sed sæpius omni charitate statuerunt, propter quod non minus prædicti fratres, quam ipse Dominus Archiepiscopus, & Capitulum Salzburgense, persecutionis rabiem, qua prædictus Dominus Philippus in Personas, & res eorum desæviebat crudeliter, sustulerunt (*fors sustinuerunt*) Dominus vero Archiepiscopus, Præpositus ac sanior pars fratrum Capituli Salzb. Ecclesiæ, cæteris fratribus propter metus terribiles per districtus, & loca varia tunc dispersis, multiplicium beneficiorum memores a prædicto Seccowensi Capitulo perceptorum, damna etiam & jacturas enormes, quas prædictum Seccowense Capitulum propter eos pertulerat, attendentes &c. parochialem Ecclesiam in Gradwein tunc vacantem, prædictis fratribus, & Ecclesiæ Seccowensi liberaliter contulerunt in perpetuum possidendam, quibusdam Canonicis Salzb. Ecclesiæ, quorum copia tunc haberi non poterat, irrequisitis, qui nunc collationem prædictam impedire conantur. Ne igitur supradicta Seccowensis Ecclesia inde reportet incommodum, unde debebat gratiam promereri, sanctitatis vestræ clementiæ devotione debita supplicamus, quatenus collationem factam &c. pietate dignemini solida confirmare. Datum Anno mill. ducent. sexagesimo quinto.

Dies & locus deest.

LXXXIII.

Clemens IV. confirmat Seccow. parochiam Gradwein. 1265.

Clemens Episcopus &c. dilectis filiis Præposito & Capitulo Seccowensi &c. Exhibita siquidem nobis vestra
Ff
petitio

petitio continebat, quod venerabilis frater noster Archiepiscopus Sa'zb. attendens, quod Ecclesiæ Seccowensi, quæ ex persecutione Philippi quondam electi damna gravia est perpeſſa, ad exhibendam hospitalitatem non ſuppeteabant propriæ facultates, parochialem Eccleſiam in Gradwein, tunc vacantem &c. de conſenſu ſanioris partis Capituli Salzbουργenſis, quæ ſola tunc temporis præſens erat, vobis & eidem Eccleſiæ Seccowenſi in proprios uſus duxit conferendam, prout in literis inde conſectis, dicti Archiepiſcopi (*vide ſupra n. 72.*) ſigillo munitis plenius dicitur contineri. Nos itaque veſtris ſupplicationibus inclinati, quod ſuper hoc provide factum eſt, ratum & gratum habentes, illud auctoritate Apoſtolica confirmamus &c. Datum Peruſii XV. Kal. Julii, Pontificatus noſtri anno primo.

LXXXIV.

Clemens IV. PP. hortatur, & rogat Ottocarum Regem, ut Seccoviensēs contra Philippum Carinthum quondam electum Salzburger Archiepiſcopum defendat. 1265.

Clemens Episcopus, Servus Servorum DEI, Charissimo in Christo filio Regi Bohemiæ Illuſtri ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Piis meritis apud Regis æterni clementiam te obtinere cupimus, ut ab ipſius tibi benignitate proveniat, quod hic ſemper augmentum clari nominis & tandem cæleſtis coronam gloriæ conſequaris. Quia vero, fili chariſſime, ex favore inpenſo Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis, præſertim religioſis pietatis intuitu producit, ut temporalis inde proſperitas, & æterna felicitas

licitas procuretur, digne pro dilectis filiis Ortolfo Præposito, & Capitulo Ecclesiæ Seccowensis Ordinis S. Augustini serenitatem regiam rogamus, & hortamur attente, quatenus habeas eundem Præpositum, & Capitulum, ac Ecclesiam Seccowensem pro nostra & Apostolicæ sedis reverentia propensius commendatos, tuoque prosequens protectionis auxilio, non permittas ipsos, quantum in te fuerit, a Philippo quondam Salzburgensi electo, qui eos ausu damnabili multipliciter persequitur, vel etiam ab aliis tibi subditis molestari. Preces autem nostras sic admittat tua sublimitas, ut tibi ab omnium retributore bonorum proveniat, quod ipse pro piis actibus recompensat, & nos, qui de impenso favore personis Ecclesiasticis lætitiā specialem concipimus, propter hoc Celsitudini tuæ grates uberes referamus. Datum Perusii V. Id. Julii, Pontif. nostri A:º primo.

LXXXV.

Ottocarus Rex omnia Seccov. privilegia, & inter hæc peculiariter Ottoc. I. Ducis diploma confirmat Græcii. 1265.

Otacherus D. G. Rex Bohemiæ. (*confirmat varia privilegia Ecclesiæ Seccoviensis, simulque insertum refert totum diploma Ottocari Ducis Styriæ datum 1182. & superius n. 22. exhibitum*) Actum in Graetz Anno Domini milles. ducent. sexages. quinto, Indiæ. VIII. præsentibus testibus annotatis, Reverendis in Christo Patribus & Dominis, Ulrico venerab. Archiepiscopo Salzburgensi, ac Brunone Venerabili Episcopo Olmucensi, Stenkone Marschalco Bohemiæ,

Wilhalmo de Phrimperch (*fors Phannenberch*) Heinricho Suppano de Witrach, Marschalco Austriæ, Henrico de Liechtenstein, Dietrico de Englschalcesvelde, Ottone de Haslawe, Alberto Pincerna de Selkingen, Chadoldo de Wehing, Wernhardo Praunselino, Friderico de Petovia, Wulfringo de Stubenberch, Herrando de Wildonia, Ulrico de Liechtenstein, Wulfringo de Arnfelse, Erchengero de Landesere, & aliis quam pluribus. Datum ibidem per manus Magistri Ulrici Protonotarii nostri dilecti, undecimo Kal. May, Regni nostri anno quarto.

Epoche legitima.

LXXXVI.

Herrandus de Wildonia liberat prædia Lantschacherpach Ecclesiæ Seccow.
1265.

Herrandus de Wildonia a Venerabili Patre & Domino Ortolfo Præposito & Archidiacono ac toto Capitulo Seccowensis Ecclesiæ sum sæpius expetitus, quod nullus officialium meorum, vel hæredum meorum in prædiis, quæ Lantschacherpach (*fors pruch.*) nuncupantur, aliquod jus advocatiæ exigere debeat &c. præsertim cum prædium memoratum D. Lantfridus piæ mem. de Eppenstein ob salutem animæ suæ tradiderit monasterio Seccowensi, postea a piæ mem. avo meo Domino Herrando, & patre meo Domino Ulrico, & fratre suo Leutoldo dictum prædium a Dominis sæpe dicti monasterii sæpius sit redemptum. Hinc est, quod ipsius prædii libertatem renovans ab omnibus exactionibus liberum esse decerno, excepto quod officia-

ficialis dicti monasterii sex Marchcoricos (*fors corfos*, aut *potius carrucas*) avenæ, & de singulis hubis unum pullum procuratori meo, loco mei annis singulis debeat assignare, nihilominus promittens, & me obligando, ut si ego, vel aliquis meorum militum, clientum, officialium, vel aliorum hominum contra hoc promissum præsumpsero attentare, si intra mensem commonitus non satisfecero &c. advocatia dictorum prædiorum ad Dominum terræ Styriæ libere devolvatur &c. Actum & Datum apud Weizzenkirchen 1265. sexto Id. Sept.

LXXXVII.

Clemens IV. indulget Udalrico Salisb. ut ab Excommunicatione absolutus Archiepiscopatum cedat, & Episcopatum Seccoviensem cum Ecclesia in Piber retineat. 1265.

Clemens Episcopus &c. (ad instantiam Vdalrici Episcopi Seccowensis absolutoriæ super excommunicatione in ipsum lata &c. Item super retentione Ecclesiæ Piber una cum Episcopatu Seccoviensi. Kal. Sept. Anno Pontif. primo) Ita Collector Seccoviensis omisso exemplari litterarum Apostolicarum, & prætermisso pariter loco, ubi datæ sunt, ideoque operæ pretium, ut harum copia investigetur, utpote ad annales plurimum conducens.

LXXXVIII.

Udalricus Seccov. Episcopus de clausura monialium. 1266.

Ulricus D. G. Episcopus Seccow. Præposito &c. (mandat severe, ne ullis personis sæcularibus, exceptis

duntaxat magnatum uxoribus, vel filiabus, aut consanguineis Principum, ullo unquam tempore aditus ad claustrum sanctimonialium Seccoviensium concedatur) Datum in Piber VI. Idus Sept. A:° mill. ducent. sexag. sexto.

LXXXIX.

Vladislaus Archiepiscopus Salisb. de Seccov. 1267.

Wladislaus D. G. Salisb. Archiepiscopus &c. (scilicet fert complures leges, quibus disciplina religiosa in Collegio Canonorum Seccoviensium instauretur, & conservetur) Datum Seccoviæ A:° ab Incarn. Dom. milles. ducentes. sexages. septimo, pridie Idus mensis Augusti.

XC.

Guido Legatus Apost. pro ædificio templi Seccov. 1267.

Universis Christi fidelibus per Salz. Provinciam constitutis Frater Gwido miseratione divina S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis, Apostolicæ sedis Legatus &c. Cum itaque dilecti filii Præpositus, & Capitulum Ecclesiæ Sekoviensis Ordinis S. Augustini Ecclesiam ipsam de novo ædificare inceperint opere sumptuoso, nec ad hujusmodi consummationem operis, propriæ sibi suppetant facultates, nisi fidelium eleemosynis adjuventur &c. Nos de Omnipotentis DEI misericordia, & auctoritate nobis a Domino Papa concessa confisi, omnibus vere pœnitentibus & confessis, qui ad id manum porrexerint adjutricem, quadraginta dies de injunctis sibi pœnitentiis misericorditer re-

relaxamus. Datum Sekovæ, Kal. Novemb. Pontificatus Domini Clementis Papæ IV. anno tertio.

Adeoque Christi 1267.

XCI.

Clemens IV. PP. de inique erepta Episcopo Ulrico Ecclesia Piber, ejusque Coadjutoribus Præpos. Seccov. & Parocho Strazgang. 1268.

Clemens Episcopus, Servus Servorum DEI &c. Dilectis filiis Electo Laventinensi, Abbati Admontensi, & Præposito Niwenburgensi, Salzb. & Pataviensis Diocesis, salutem & Apostol. benedictionem. Sua nobis Ortolfus Præpositus Ecclesiæ Seccoviensis, & Ulricus plebanus de Strazganch, petitione monstrarunt, quod Venerabilis frater noster Salzb. Archiepiscopus loci metropolitanus, attendens, quod venerab. frater noster Episcopus Seccowensis, Suffraganeus suus, confractus senio, & alias quodam gravi morbo laborans, ministerium lingvæ amiserat, & propter morbum hujusmodi & confractionem ad gubernandam Ecclesiam Seccowensem inhabilis reddebatur, Præpositum & plebanum prædictos coadjutores Episcopo deputavit eidem (subjungit postea, Ulricum plebanum de Gruschorn, sub prætextu resignatæ per Episcopum Seccoviensem parochiæ Piber, eandem Ecclesiam a Guidone Cardinale & Legato Apostolico obtinuisse, ideoque Guidonem Archidiacono inferioris Marchiæ, & Chunrado plebano de Petovia mandasse, ut receptis ab Episcopo Ecclesiæ resignatæ literis eandem Ulrico prædicto conferrent, verum his auditis Coadjutores, eo quod præfati has literas exhibeer

hibere non possent, iuste quidem, sed frustra fuisse adversus hanc collationem protestatos, adeoque mandat Pontifex, ut partibus vocatis litem decident) Datum Viterbii, Idibus May, Pontif. nostri anno quarto.

Adeoq̃ue Christi 1268.

XCII.

De obitu Ulrici I. Episcopi Seccov. ejusque successore Bernardo. 1268.

Udalricus I. Archiepiscopus Salisb. factus ex Episcopo Seccov. anno 1256. ubi mansit annis novem, postea oneri & honori cedens huc rediit (nempe A:º 1265.) & obiit pridie nonas Julii A:º 1268. cui subrogatus fuit Bernardus Decanus Pataviensis. Ita Collector Seccov.

XCIII.

Bernardus Episcopus Seccov. & Ortolfus Præp. diversa statuta condunt. 1269.

Nos Wernhardus sola DEI misericordia Episcopus, Ortolfus Præpositus, Ditmarus Decanus, totumque Capitulum Seccoviensis Ecclesiæ notum facimus universis præsentibus literas inspecturis, quod cum in vigilia S. Bartholomæi pariter congregati in nostro Capitulo sederemus super reformatione spiritualium & temporalium tractantes salubriter, & efficaciter intendentes, quod in ipsa Ecclesia nostra Seccoviensi secundum regulam S. Augustini religiosa conversatio, & laudabiles consuetudines debeant observari, primo & principaliter statuimus, quod D. Præpositus

positus secundum regulæ statuta in omnibus bonorum operum se præbens exemplum (sequuntur varia statuta) Actum Seccoviæ Anno Domini milles. ducent. sexagesimo nono, X. Kal. Sept.

XCIV.

Mechtildis Vidua de Schœnberg, cedit prædia in Glanz. vide testes. 1269.

Nos Mechtildis relicta Domini Hadmari de Schonperch, & filii mei Reinbertus, & Hadmarus, notum facimus &c. quod cum diu inter nos & progenitores nostros ex una, & Præpositum & Capitulum Seccowensis Ecclesiæ ex altera parte super quibusdam bonis in Glanz sitis esset dispendiosa quæstio agitata (*cedit omne jus suo ac hæredum nomine, sicut unquam habuisset, Ecclesiæ Seccoviensi*) Ut autem prædictorum omnium tam præsentibus, quam posteris plena memoria imprimatur, præsentis literas sigillis Venerab. Patrum Domini Brunonis Olmucensis, & D. Wernhardi Seccowensis Episcoporum, & D. Herbardi de Fulnstaine Dapiferi, Judicis per Styriam Generalis, fecimus communiri, testibus, qui prædictis aderant, subnotatis, qui sunt hi, D. Gebhardus Abbas S. Pauli, D. Gotfridus Can. Pataviensis, & D. Eberhardus frater suus, tum Præpositus Brixinensis, Comites de Chirchperch &c. & alii quam plures. Actum & Datum in Betscheine Anno Domini milles. ducent. sexages. nono, XVIII. Kal. Sept.

XCV.

Ordo Prædicatorum confert participationem meritorum Seccoviensibus.
1270.

Viro Religioso, & in Christo devoto Ortolfo Præposito monasterii de Seccovia Ordinis S. Augustini, ac toti ejus devoto collegio, Frater Joannes, Fratrum Ordinis Prædicatorum Servus inutilis &c. (*confert iis ad preces communionem, seu participationem meritorum, promissis una pro quolibet defuncto suffragiis eo ritu solvendis, quo pro sui ordinis personis eadem persolvere solent*) Datum Mediolani Anno milles. ducent. septuagesimo, post Capitulum Generale.

XCVI.

Burchardus de Clingberch Capit. Styriæ decidit & confirmat rursus causam Seccov. Marburgi. 1270.

Nos Burchardus (*adde de Chlingberch*) Marschalcus Regni Bohemiæ, Capitaneus Styriæ, notum fieri cupimus universis &c. quod in generali placito Marchpurgæ feria tertia ante Festum B. Dionysii (*id est 6. Octobr.*) celebrato, Hertnido pincerna de Ramenstein, de Domino Ortolfo Ven. Præpos. Ecclesiæ Seccowensis super prædiis in Arzwalde conquerente, idem D. Præpositus exhibuit literas Serenissimi Domini nostri, magnifici Regis Bohemiæ; in eis suis literis approbat, & confirmat (*vide supran. 75. & 76.*) & nos juxta earundem continentiam literarum de communi Nobilium sententia, dicta quæstione nullatenus admissa, prædia in Arzwalde assumpsimus, & assumimus defendenda

da &c. In cujus rei &c. testibus subnotatis: D. Bernhardus, & D. Hainricus Comites de Phannenberch, D. Fridericus de Petovia, D. Ulricus de Liechtenstein, & D. Otto filius suus, D. Wulfingus de Stubenberch, D. Wernherus de Haus, D. Albertus de Hornekke, D. Ortolfus, & D. Dietmarus fratres de Stretwich, & alii quam plures &c. Anno Dom. milles. ducentes. septuages. VII. Idus Octob. Domino Chunrado scriba Styriæ affidente.

XCVII.

Ottocarus Rex Bohemiæ prædictam sententiam confirmat. 1270.

Otacharus D. G. Boh. Rex &c. quod literas dilecti nobis Burchardi de Chlingberg, Capitanei Styriæ &c. recepimus in hæc verba: Nos Burchardus Marschalcus Regni Boh. (*ut n. præced.*) Ad hæc D. Ortolfus Præpositus &c. quorum precibus annuentes sententiam per dictum Burchardum latam confirmamus &c. In cujus rei testimonium &c. præsentibus testibus, Dominis Friderico & Chunrado venerabilibus Salzburgensis & Frisingensis Ecclesiarum Episcopis, Magistro Petro Cancellario Regni Bohemiæ &c. Actum Anno Domini milles. ducent. septuag. Datum per Magistrum Ulricum Protonotarium nostrum, V. Kal. Nov.

Locus deest N. 100.

XCVIII.

Gregorius X. PP. confirmat Episcopo Seccoviensi privilegia. 1274.

Gregorius Episcopus, Servus Servorum DEI, Venerabili fratri Seccoviensi Episcopo salutem & Apost. be-

nedictionem &c. Eapropter Venerabilis frater, libertates & immunitates Ecclesiæ tuæ &c. auctoritate Apostolica confirmamus &c. Datum Perusii X. Kal. Januarii, Pontificatus nostri anno secundo.

Adeoque Christi 1274.

XCIX.

Rex Ottocarus Immunitatem Seccoviensium defendi jubet a Milota Capite Styriæ. 1275.

Otacherus D. G. Boh. Rex &c. dilecto fideli suo Milotæ Capiteano Styriæ &c. volentes jura & libertates Seccoviensis Ecclesiæ &c. inviolabiliter conservare &c. fidelitati tuæ committimus &c. firmiter injungendo, quatenus dilecto nobis Dietrico de Fulm, Purchardo in Offenberch, & aliis castellanis, & iudicibus provincialibus dare debeas districtius in mandatis, ut nullam jurisdictionem vel auctoritatem judicandi homines dictæ Ecclesiæ vendicent, vel usurpent inter fluvios Leusnich & Gradam residentes &c. Datum Wiennæ VII. Kal. Feb.

Annus deest, sed Collector addit. 1275.

C.

Testimonium de Sententia in judicio Græcensi per Vicarium Capitanei Milotæ statuta, & per Regem Ottocarum confirmata. Brunæ 1276.

Ego Ekkehardus de Drobreng, profiteor per præsentem, quod cum ex mandato magnifici viri, Domini Milotæ
Ca-

Capitanei Styriæ una cum Domino Iryngo Notario, & Domino Brewico Marschalco suo proxima feria secunda post assumptionem B. Virginis apud Graetz in cæmiterio sancti Egidii iudicio præsideremus, Henricus de Maessenberch, loco sui & fratrum suorum querelando proposuit, quod homines ejusdem Ecclesiæ Seccowensis eisdem fratribus in sylva sua apud Feustriz, damna plurima intulerunt. Contra Dominus Ortolfus, venerabilis Præpositus proposuit, quod in placitis generalibus &c. Actum Anno Domini milles. ducent. septuag. quinto, tempore supradicti. Datum Brunæ V. nonas May.

Nempe anno sequente 1276. quo Rex hanc sententiam confirmavit.

CI.

Rudolphus I. Imp. confirmat privilegium Ottocari I. Ducis, Seccoviensibus datum. Viennæ 1277.

Rudolphus D. G. Rom. Rex semper Augustus, universis S. R. I. fidelibus in perpetuum. Constitutus in Majestatis nostræ præsentia Honorabilis Ecclesiæ Seccoviensis Præpositus nobis humiliter supplicavit, ut privilegium sibi & Ecclesiæ suæ ab Illustri Ottokaro quondam Duce Styriæ concessum - confirmare - dignaremur, cujus privilegii tenor talis est (sequitur diploma Ottocari adductum superius n. 22.) Nos itaque (sequitur confirmatio, & receptio in advocatiam) Datum Wiennæ XIII. Kal. Martii, Indict. V. Anno milles. ducentes. septuag. septimo. Regni vero nostri anno quarto.

Epocha legitima.

CII.

Idem confirmat privilegium Leopoldi Ducis Aust. & Styriae. Ibid.
1277.

Rudolphus D. G. Rom. Rex &c. (confirmat Ortolfo Seccoviensi Præposito, & Ecclesiæ ejusdem privilegium Leopoldi Ducis Austriæ & Styriæ, adductum superius n. 31.) Datum Wienæ; ut n. præced. Ideoque etiam alio diplomate, die subsequa, scilicet XII. Kal. Martii dato, mandat Castellanis Judicibus, Mutariis &c. per Styriam constitutis, ne ullam jurisdictionem in homines Ecclesiæ Seccoviensis juxta privilegium confirmatum exerceant &c.

CIII.

Idem constituit Judices, qui Seccoviensium querelas audiant. Ibidem
1277.

Rudolphus D. G. Rom. Rex &c. Nobilibus viris Henrico Comiti de Phannenberg, Friderico de Petowe, & honorabili viro Chunrado de Hinderch scribæ Styriæ, dilectis fidelibus suis &c. (mandat, ut querelam Prælati Ortolfi Seccov. adversus fratres de Maessenberch, aliosque injuriatores super sylva Feusfirz audiant, & litem juxta sententia finiant.) Datum Wienæ XI. Kal. Martii, Indiæ. V. Regni nostri anno quarto.

CIV.

Hertnidus de Wildonia Mareschal. Styriæ cedit quedam jura Seccov. Græcii. 1277.

Nos Hertnidus de Wildonia Marschalcus Styriæ. Notum facimus universis præsentibus literas inspecturis, quod
cum

cum inter nos ex parte una, & D. Ortolfum Ven. Præpositum & Capitulum Seccoviensis Ecclesiæ ex parte altera super bonis in Eifengor, & in Erzwald quæstio verteretur &c. inter nos est taliter definita, quod idem Præpositus & Capitulum dederunt nobis quinquaginta marcas argenti &c. & nos non solum cessimus quæstioni, imo etiam jus hæreditarium &c. libere tradidimus &c. consensu filii nostri mediante videlicet Richeri, promittentes &c. quod nunquam veniemus in contrarium &c. Et si frater noster Herrandus de Wildonia, vel sui hæredes, vel filii fratris nostri Leutoldi de Tyrenstein bonæ memoriæ, aut Ulricus Pincerna de Ramenstein, vel cohæredes nostri alii &c. impetiverint super bonis prædictis Præpositum & Capitulum memoratos, nos eosdem &c. tenebimur &c. illæsos servare penitus & indemnes &c. Ipsisque pro nobis fide iustores obligavimus infra scriptos, D. Wernhardum Venerab. Episcopum Seccowensem, Dominos milites Albertum & Ottonem fratres de Horneck, Volcmarum & Ulricum Wackercil cives de Graetz &c. Datum in Civitate Graetz in domo fratrum Minorum, Anno Dom. milles. ducent. septuag. septimo, III. Idus Decemb. Indict. V.

CV.

Otto de Liechtenstein dotem assignat Capellæ S. Joann. Seccoviæ. 1277.

Ego Otto de Lichtenstein, notum facio universis præfentes &c. quod pater meus bon. mem. D. Ulricus, dum adhuc viveret, & ego, ob remedium animæ suæ, & meæ, nec non Dominæ Berchtæ uxoris suæ, fel. record.

ma-

matris meæ, redditus & possessiones juxta communem æstimationem solventes annis singulis decem marcas & dimidiam denariorum solidæ monetæ, pro Ortolfo Venerab. Præposito & Capitulo &c. ob reverentiam & honorem B. V. Mariæ, nec non S. Joannis Evang. &c. libere dedimus &c. & ego Otto possessionem eorundem reddituum corporalem assignavi &c. quod de redditibus vitra convenientia pro fenestris Capellæ S. Joannis Evang. quam pater meus ædificare incepit opere sumptuoso, & ego decenter complebo &c. (sequitur deinde designatio luminis, & missæ perpetuæ, assignatio fundorum &c.) Datum & Actum Seccoviæ Anno 1277. octavo Idus Jan.

CVI.

Rudolphus I. Imperator confirmat privilegia Urbis Judenburg. Viennæ
1277.

Rudolphus D. G. Rom. Rex semper Augustus, omnibus in perpetuum. In excellenti specula Regiæ Majestatis ordinatione divina feliciter constituti &c. Noverint igitur &c. quod cives nostri dilecti de Judenburch Celsitudinem regiam accedentes humiliter supplicarunt, quod nos gratias, concessiones, libertates & jura universa &c. quibus civitas prædicta de Judenburch ab Illustribus quondam Leopoldo & Friderico Ducibus Austriæ & Styriæ, & a cæteris Principibus, princip tus ejusdem dotata dignoscitur ab antiquo, ipsis dignaremur de benignitate regia confirmare; quarum gratiarum, concessionum, libertatum, seu jurium quædam specialiter duximus exprimenda.

Primo

Primo, quod cum monetarii denarios novos cudant, camfores in Civitate Judenburch sex septimanas soli cambient, quibus expletis, quilibet civis ejusdem loci poterit licenter cambium exercere. Item monetarii, & camfores non debent in aliquem authoritate propria manus injicere violentas &c. Sed si quid circa negotia eorum quæstionis emerferit, judex civitatis prædictæ debet discutere, & juris ordine judicare. Item si aliquis fuerit conventus coram judice pro debitis, quæ contrahit personaliter, non potest quærere diffugium ratione alterius judicis, sed coram judice civitatis tenebitur respondere. Item ferrum de Trofejach debet duci (*vebi*) tantum ad Civitatem Judenburch, ibique venalitati exponi, ut ab antiquis temporibus est consuetum. Item mercatores de terra latina (*Italia*) ducentes mercimonia in Judenburch, debent ea tantum vendere civibus ejusdem loci, & non mercatoribus alienis; & si secus factum fuerit, emptori multiplicabitur poena quinque marcarum, & venditori in tantundem. Item nullus extraneus mercator debet quidquam emere in Judenburch, nisi per integrum quartale; si quis hoc violare præsumpserit, perdet pecuniam, per quam emit, & venditor debet re perdita spoliari. Item in alpibus, quæ dicuntur Judenburch albe, nullus debet habere quidquam juris, nisi sola civitas Judenburch, excepta sola curia, quæ dicitur Schefflehen, quam ibidem tenent Monachi Secco- vienses. Item nemo in der Muschnitz, & in Feustritz debet tantum utilitati Civitatis Judenburch, & nulli alteri deservire. Item Cives de Judenburch eundo Wiennam non amplius exolvere ratione thelonei consueverunt (in

singulis civitatibus Viennam usque, ubi thelonia exiguntur) quam de qualibet fauma circumligato 12 denarios, de fauma smigmatis, quæ dicitur faiffe, 6. denarios, de fauma olei 3. den. de fauma ficuum 3. den. de centum cutibus vaccarum 12. den. de centum cutibus hircinis 6. den. de centum cutibus ovinis 6. den. de curru frumenti 2. den. de centenario ceræ 4. den. Item in Wienna in porta de quolibet curru onerato 6. den. & de thelonio fori ibidem in civitate 12. den. exsolvere tenentur &c. Item mensuram frumenti, & ulnam, & pensam, quam ab antiquo habuerunt cives Judenburgæ, adhuc plenarie observabunt. Item nullus miles, aut cheus debet pro jure detineri, neque aliquis civis pro milite, vel cheute similiter debet impignorari, vel detineri. Nos autem præmissa universa & singula, cæterasque gratias &c. confirmamus, innovamus, & præsentis scripti patrocinio communimus &c. In cujus rei &c. Datum Wiennæ XIV. Kal. Febr. Indiæ. V. Anno Domini milles. ducent. septuag. septimo, Regni vero nostri Anno quarto.

CVII.

Erchengerus de Landesere cedit vineas quasdam Ecclesiæ Seccov. 1278.

Ego Erchengerus de Landesere &c. quod Dominus meus, Serenissimus Rex Rom. Rudolfus ad partes Austriæ veniens, me suæ liberalitatis benevolentia visitavit, conferens mihi possessiones atque jura Domini Ulrici, quondam Pincernæ de Haugspach, perpetuo possidenda, quibus peractis D. Ortolfus venerab. Præpositus Seccov. meam præsentiam accedens proposuit querulose, quod D. Henricus, & filius ejus

ejus Ulricus quondam Pincernæ de Haugspach, quasdam vineas juxta Raetemgrube ad Ecclesiam Seccov. pertinentes prætermisso juris ordine occupassent &c. quæ omnia per nobilem virum Chalhochum de Schrettenstein, aliosque legitime comprobavit. Tandem prædictas vineas sententialiter restitui &c. Acta sunt hæc A:º Dom. mill. ducent. septuag. octavo, VII. Idus Feb.

CVIII.

Fridericus Salisb. alique Episcopi indulgentias concedunt Seccov. 1279.

Fridericus D. G. Sanctæ Salzb. Ecclesiæ Archiepiscopus, Henricus Basiliensis, Petrus Pataviensis, Joannes Chyemenfis, Wernhardus Seccoviensis Ecclesiarum Episcopi, cunctis Christi fidelibus &c. (largiuntur Capellæ S. Joannis Evang. per nobilem virum Ottonem de Liechtenstein recens in Seccovia ædificatæ & proxime consecrandæ quadraginta dierum indulgentias, tum in ipsa dedicatione, tum in festo ejusdem S. Patroni &c.) Datum Wiennæ Anno Dom. milles. ducent. septuag. nono, Idus Martii.

Deest numerus ante Idus.

CIX.

Rudolphus I. Aug. liberalis in Seccov. 1279.

Rudolphus D. G. Rom. Rex semper Aug. scribis & iudicibus per Styriam &c. (insinuat, quod Seccoviensibus pro servitiis hucusque exactis in compensationem assignaverit de Jure, quod Marchfuter, & Voitrecht dicitur, per decem annos continuos, quadraginta modios avenæ Australis mensuræ, & decem marcas argenti, de Judicio in Chutelvelde per totidem annos, & quidem singulis

lis annis percipiendas) Actum Wiennæ Idus May (*iterum deest numerus ante Idus*) Regni nostri anno VII.

CX.

Wolfgangus de Ernvells compensat damna Seccov. illata. 1280.

Wulfgangus de Ernvells, universis (recompensat damna per se Ecclesiæ Seccoviensi illata, & centum marcis denarior. Græcens. legitime æstimata, assignando alpes ad se, & fratrem suum Ottonem jure hæreditario pertinentes, annexas alpibus, quæ vulgariter nuncupantur Puchschahen &c.) Hæc autem acta sunt in Marchburch Anno ab Inc. Dom. milles. ducent. octuagesimo, in vigilia Beati Nicolai.

Adverte inter reliqua sigilla, etiam sigillum Wernhardi Episcopi Seccov. hisce literis fuisse appensum.

CXI.

Henricus Pincerna de Hauspach cedit litem Seccov. 1282.

Henricus Pincerna de Hauspach, notum esse cupio tam præsentibus, quam futuris, quod ab impetitione, seu litis contentione, quæ inter venerab. Præpositum & Conventum Seccov. Ecclesiæ, & me pro octo vineis Rotengrueb vertebatur (vide n. 107.) præsentē D. Erchengero de Landesere, & D. Chalhocho de Schrattenstein &c. voluntate libera destiti &c. Datum in nova civitate A: milles. ducent. oct. secundo, V. Kal. Octob.

CXII.

CXII.

Leopoldus Seccov. Episcopus quadam onera remittit Seccov. 1283.

Fridericus D. G. Salzb. Archiepiscopus &c. quod dilectus in Christo frater, Dominus Leutoldus Successor fel. record. D. Wernhardi quondam Episcopi Seccov. &c. ad instantiam precum nostrarum, procuracionem sex septimanarum, quam prædictus D. Werenhardus ex arbitrio quorundam laicorum, videlicet Ulrici Domini de Liechtenstein, D. Herrandi de Wildonia, Ekardi fidelis nostri de Dobreng, & Chunradi de Tulna scribæ Styriæ, cum certo personarum, & evectionum numero a D. Præpos. & Capitulo Seccov. per se, & successores suos singulis annis percipiendam introduxerat &c. renunciavit &c. Actum & datum Salzburgæ Anno Dom. mill. ducent. octuages. tertio, V. non. Martii.

CXIII.

Otto de Liechtenstein Judex Styriæ litem adjudicat Seccov. 1283.

Ego Otto de Liechtenstein Judex Styriæ Provincialis ad notitiam omnium deduco, quod D. Ortolfus Præpos. & Conventus Ecclesiæ Seccov. contra D. Albertum, & Henricum, & Wigandum fratres de Maessenberch, quæstionem super prædiis in Feustriz prope Pranck sitis &c. certum dierum intervallum & numerum observantes, usque adeo ventilarunt, quod coram me in Graetz provinciale placitum celebrante, sententia ab omnibus Dominis & Baronibus Styriæ rationabiliter edita, prædictis Præposito

& Conventui adjudicavit, ut circumfidentes (vicini) viri ad hoc idonei, atque digni, ad dicta prædia destinati, cui partium attinerent, audirentur. In cujus rei &c. Datum in Graetz Anno Dom. milles. ducent. octuag. tertio, XV. Kal. Septemb.

CXIV.

Collectio decimarum per sex annos in Styria pro Palaestina. 1283.

Nos Fridericus miseratione Divina Mosacensis Abbas, Collector decimarum in subsidium terræ sanctæ &c. quod cum haberemus diligentem inquisitionem &c. evidenter constitit nobis tam per juramentum infra scripti Præpositi, quam per alia, quibus ad cognitionem veritatis potuimus devenire, quod Venerab. vir, D. Ortolfus D. G. Præpos. Seccov. pro totali decima sex annorum, sexcentas Marcas usualis monetæ solvere teneatur. &c. In cujus &c. Anno Domini milles. ducent. octog. tertio, XI. Indiæ.

Epoche legitima.

CXV.

Alius Collector Decimarum. 1285.

Nos Aliron de Riccardi Canonicus S. Marci de Venetiis Collector ab Apostolica sede datus super decimis terræ sanctæ subsidio deputatis in Salzburgenfi Provincia, & Pragenfi, Olmucensi, Eystettenfi, & Babenbergensi, & Provinciæ Moguntinæ facta diligenti inquisitione in Monasterio

sterio Seccoviensi &c. (fatetur Friderico Mosacenſi Abbati quingentas marcas eſſe ſolutas, ſed ſibi adhuc ducentas eſſe ſolvendas) Datum in Seccovia in Dominico ultimo exeunte Septembri Anno Domini milles. ducent. octoges. quinto, XIII. Indiſt.

Epoche legitima.

CXVI.

Henricus Abbas Admont. Capitaneus Styriæ, litem Seccov. adjudicat.
1286.

Nos Hainricus D. G. Abbas Admuntensis, Capitaneus ac ſcriba Styriæ, & Anaſi, ad univerſum &c. quod cum inter Reverendum in Chriſto Patrem & Dominum noſtrum Rudolphum venerabilem Archiepiſcopum Salzburgenſem ex una, & Venerabilem D. Ortolfum Præpos. Seccoviensẽ ex altera parte ſuper quibusdam bonis ſub montibus, & ſupra montes Karperch, & Ebenberch, & in foro, & circa forum Ceyrich (*nunc Zeyring*) ſituatis quæſtio verteretur, nos dictum locum accedentes, nominavimus viginti & unum fide dignos convicinos, ex quibus tandem ſecundum jus & terræ conſvetudinem hætenus approbatam ſeptem electos deputavimus, ex quibus quatuor videlicet D. Chunradus de Valle, tunc Caſtellanus in Offenberch, D. Dietmarus de Geula, Erneſtus de Mautersdorff, & Erneſtus de Gurzzeim jurati coram nobis depoſuerunt, quod prædicta bona ad præfatam Eccleſiam Seccovenſem jam longis retroactis temporibus pertinuerint &c. Igitur poſſeſſionem prædictorum prædiorum &c. memorato Domino

Or-

Ortolfo restituimus &c. Testibus, qui huic tractatui intererant, subnotatis, qui sunt Magister Hainricus de Trovaiach Decanus Brixinensis &c. Domini Ditmarus & Henricus fratres de Stretwich, D. Ernestus de Lobnich, D. Ernestus Golziach, milites D. Ulricus de Wildonia, D. Offo de Saurau, D. Dietricus & Fridericus fratres de Pux, milites, Hermannus & Pollinus Notarii &c. Datum & actum apud Ceyrich, A:º Dom. milles. ducent. octuag. sexto. (*Dies deest.*)

Illud mirum, quod Abbas simul Capitanei, & scribæ officio fungatur.

CXVII.

Ulricus Comes de Phannberg compensat damna per Heuricum parentem Seccov. illata. 1288.

Nos Ulricus Comes de Phannberch universis &c. quod ob remedium animæ illustri viri, Domini Heinrichi, fel. record. dilectissimi genitoris nostri quondam Comitis de Phannberch & in recompensationem damni per ipsum Dominum & Patrem nostrum ac homines ipsius olim Ecclesiæ Seccoviensi in bonis suis apud Wetschein injuriose illatis, jus advocationis in manso, qui dicitur an der Ge-main, sito in districtu nostro Semriach, quique ad Ecclesiam Seccovensensem pertinet, remittimus simpliciter, transferendo ipsum jus in Virum Venerabilem D. Ortolfum, ejusdem Ecclesiæ Præpositum. In cujus rei perpetuam memoriam præsens scriptum sigilli Karissimi Soceri nostri, D. Ulrici magnifici Com. de Heunburch, ac nostri nomi-
ne

ne duximus roborandum. Actum & datum apud Graetz in Domo minorum fratrum, mediante Reverendo in Christo Patre, ac Domino Leupoldo ven. Seccowensi Episcopo, nec non præsentibus viris nobilibus, Friderico de Stubenberch, Ottone de Leibnitz, D. Chunrado de Gleistorff, Dominis Ottone, & Rapotone Mordacibus fidelibus nostris, & aliis quam pluribus. Anno Dom. milles. ducent. octoges. octavo, III. nonas Novemb.

CXVIII.

Leopoldus Episcopus Seccov. componit litem inter Ortolfum Præpos. & Ottonem Pleb. 1288.

Lepoldus D. G. Episcopus Seccovenssis &c. (*componit litem inter Ortolfum Præpositum Seccovienfem, & Ottonem Plebanum Ecclesiæ S. Mariæ in Prank*) In cujus rei testimonium, nostrum & dictus D. Otto suum, & honorabiles viri D. Ditmarus, & D. Henricus milites, fratres ipsius, (nempe Ottonis Plebani) de Stretwich sua figilla præsentibus duximus apponenda. Actum Seccoviæ Anno mill. ducent. octuag. octavo, IV. Kal. Augusti.

CXIX.

Commutatio agrorum inter Gössenses & Seccovienfes. 1292.

Nos Offemia (reipsa Euphemia) D. G. Abbatissa in Gösse, totusque Conventus &c. (testatur commutatos monasterii sui agros, quos Otto de Liechtenstein jure fideiuario habebat, cum agris Ecclesiæ Seccoviensis) Hu-

ius rei testes sunt supradictus D. Otto de Liechtenstein, D. Iringus Plebanus S. Viti in Prilep, Capellanus noster, D. Ditmarus de Stretwick, & Ditmarus filius suus, Henricus Cholbo, Otacherus de Saurau, Fridlinus Officialis noster, & Chunradus Cellerarius, atque alii fide digni dantes in permutationem hujus testimonii præsentis literas sigillorum nostrorum robore communitas. Datum apud Göffe, A:º Dom. milles. ducent. nonag. secundo, VII. Octob.

CXX.

Rudolphi Præpositi Seccoviensis de commutatis agris testimonium. 1292.

Nos Rudolphus D. G. Præpositus, & Archidiaconus Seccovens. Ecclesiæ, totusque Conventus (testatur factam commutationem agrorum suæ Ecclesiæ cum agris monasterii Gössensis) Actum & Datum in Seccowe Anno Dom. milles. ducent. nonag. secundo, nonis Octobris.

Hinc patet Ortolfo, adhuc anno 1288. & quidem III. nonas Novemb. superstiti, ut ex n. 117. liquet, successisse Rudolphum, nisi fors amanuensis in scribendo nomine lapsus, Ortolphum exprimere debuisset; neque enim aliud de illo monumentum in Archivo, præter hoc unicum reperitur. NB. Hoc documentum integrum habetur inter Gössensia N. 67. ubi vide,

CXXI.

Conradus IV. Archiepiscopus Salisb. testatur Werriandum Præp. Seccov. ducentas marcas denariorum ex decimis in subsidium Palæstinæ solvissē. 1295.

Nos Chunradus D. G. Salz. Archiepus &c. confitemur, & constare volumus, quod dilectus in Christo frater
Do-

Dominus Weriandus Præpositus Seccoviensis Ecclesiæ, suo & Capituli Seccoviensis nomine, de decima terræ sanctæ subsidio deputata, nobis centum marcas denariorum Græcensium in numero apud Leybentz assignavit, qui in pondere fecerunt, seu continebant, argenti ponderati, Viennensis ponderis, marcas quadraginta minus una marca. Item idem Præpositus postea assignavit Venerabili in Christo fratri Heinricho Laventin. Ecclesiæ Episcopo vice nostra in solutione ejusdem decimæ argenti ponderati marcas triginta quatuor, duabus marcis denariorum numeratorum pro una marca argenti computatis &c. Item dictus Præpositus assignavit Domino Rudolpho Vice-Domino Frisacensi, vice nostra de dicta decima ponderati argenti marcas sedecim, qualibet marca argenti pro duabus marcis denariorum computata. Summa totalis eorum, quæ dictus D. Præpositus assignavit, prout supra exprimitur, erit argenti ponderati, & non puri marcæ octuaginta novem ponderis Viennensis. Super assignatione præmissæ summæ argenti damus literam istam testem. Datum apud S. Oswaldum in Cirico (Zeyring) A:º Dom. milles. ducent. nonag. quinto, pridie nonas Januarii. (Hinc constat Weriandum fuisse Præpositum initio Anni 1295. Præterea colligitur pretium monetæ Styriacæ, nam ducentæ marcæ denariorum, constituunt marcas octuaginta novem ponderatas argenti non puri, sed adhuc incertum, cujus mixturæ.)

CXXII.

Fridericus Reifacher vendit pascua Seccov. 1295.

Fridericus Reifacher (literis idiomate Germanico datis testatur se Werigando Præposito Seccoviensi vendidisse curiam pascualem, sive Schwaigam, quæ singulis annis præbet ducentos & quinquaginta grandiores caseos) Und sint der Sache pezeuge die Erbarn Reither (utique Ritter) Herr Dietmar aus der Geul, Herr Ernst, und Herr Leo von Lobnich, Herr Ditmar von Stretwich, Otto aus der Geul, Wolfker von Pranck, und andere Biderleit &c. So gib ich disen Prief versigelt mit dri Insigeln, Herrn Dietmar aus der Geul, Herrn Dietmar von Stretwich, Herrn Friderich von Saurau, meines Schwehers, geben nach Christes Geburt, 1295. des nachsten Freytag nach der Pfingstwochen.

Hinc patet militum nomine in literis Latinis, n. 18. & alibi adductis intelligi Equites, seu ordinis equestris nobiles.

CXXIII.

Henricus Episcopus Seccov. de Collatione fundorum. 1296.

Hainricus D. G. Seccov. Ecclesiæ Episcopus (testatur se agros prope forum Chnutelfeld sitos, aliosque fundos contulisse Ottoni de Geula, ejusque uxori, ac nepti suæ Leukardi) præsentibus testibus subnotatis, Domino Werigando Præposito Seccov. &c. Domino Ditmaro milite de Geula, Wulfingo de Schaleck, Rudolpho de Holnek &c. Actum & Datum Seccoviæ A:º Domini mill. ducent. nonag. sexto, IV. Idus April.

CXXIV.

CXXIV.

Henricus Episcopus Seccov. testatur jus Ecclesiæ Seccov. 1296.

Henricus D. G. Seccov. Episcopus &c. (testatur Præposito & Capitulo Seccoviensi plenum jus competere, ut alicui ex suis Religiosis Ecclesiam B. V. in Pranck, administrandam conferant) Datum in Leybenz, A:º Domini milles. ducent. nonag. sexto, pridie Kal. Aug.

CXXV.

Ditmarus de Geula testatur donationem fratris &c. 1296.

Ego Ditmarus miles de Geula (testatur fratrem suum Ottonem Ecclesiæ Seccoviensi mortis causa donasse feudum suum sub Greuzberg dictum in der Hueb, trecentos caseos de magnis annuatim persolventem &c. Testibus Ditmaro, Ottone, Echerlino filiis meis, Rudolfo genero meo, Chunrado de Vanstorff, & aliis &c. Actum & Datum Seccov. A:º mill. duc. nonag. sexto. IV. Idus Aprilis.

CXXVI.

Sighardus Stainzensis Præpositus Communionem meritorum statuit cum Seccov. 1296.

Nos Sighardus Præpositus, Widulgus Decanus, totumque Capitulum Ecclesiæ S. Catharinæ in Steuntz præsentibus profiteamur, quod ad instantiam Reverendi in Christo Patris ac Domini, Werianti D. G. Præpositi & Archidiaconi, totiusque Capituli Ecclesiæ Seccoviensis a nobis

devote petentium vincula nostræ Fraternitatis, & nostrarum orationum participatione, atque omnium bonorum operum sublevamine consolari &c. (sequitur communicatio precum, suffragiorum &c. sed absque ulla mentione, quod Steinzenfis Ecclesia sit colonia Seccoviensis, quod tamen ob viciniam alias vero simile videtur) Datum in Steuntz Anno Dom. mill. ducent. nonag. sexto, IV. Idus Aprilis.

CXXVII.

Weriandus Præp. Seccov. certos agros vendit. 1296.

Weriandus D. G. Præpositus Seccoviensis (testatur se necessitate urgente, eo quod aliena gula devoret bona Ecclesiæ Seccoviensis, & hæc in magna debita jam pervenerit, vendidisse Eubam in Vgendorff, Domino Chunrado, strenuo militi de Chalhochsperg, adjectis tamen certis conditionibus) testes sunt &c. D. Dietmarus de Geul, Otto frater ejusdem, Dietricus de Wolfferau &c. Actum A:º Dom. mill. ducent. nonag. sexto, in die Narcissi Episcopi.

CXXVIII.

Weriandus Præp. Seccov. protestatur contra invasores Parochiæ Gradwein. 1297.

Weriandus Præpos. Seccov. (coram Capitulo Clauastro-Neoburgensi in Austria solemniter protestatur suam Ecclesiam Seccoviensem per aliquos invasores sibi inique arripientes & vendicantes Ecclesiam Parochialem
S. Ru-

S. Ruperti in Gradwein, cujus annuus census adæquat minimum ducentos florenos auri boni, & justi ponderis, inique spoliata &c.) Anno mill. ducent. nonag. septimo, die vicesimo secundo Mensis Novembr.

CXXIX.

Andreas III. Hungariæ Rex, Agneti Conjugi Austr. in dotalitium confert Comitatum Posoniensem. 1277.

Andreas D. G. Rex Hung. &c. Regalis sublimitas &c. proinde ad universorum præsentium, futurorumque notitiam volumus pervenire, quod quia Magnificus Princeps Albertus D. G. Dux Austriæ & Styriæ, Pater noster charissimus, nos paternali affectione dilexit, & confovxit, nos tantæ dilectionis fervorem, & amorem nobis impensum attendentes, cupientesque ex animi nostri desiderio mutua vicissitudine, pari & consimili dulcedine, seu amore eidem Domino Alberto Duci Austriæ & Styriæ Patri nostro, ac Serenissimæ Dominæ Ducissæ, matri nostræ assistere, & condigna satisfactione præmissa, ac remuneratione Regia respondere &c. Comitatum Posoniensem cum Castro Posoniensi, & aliis castris eidem Comitatu conjunctis & annexis, villis, tributo, seu aliis pertinentiis, ac utilitatibus universis, dedimus, donavimus, tradidimus, & contulimus Serenissimæ Dominæ Agneti D. G. Reginae Ungariæ, filiæ ipsius Domini Alberti Ducis, consorti nostræ charissimæ, tam in vita nostra, quam post mortem nostram possidendum, usque dum eidem Dominæ Agneti Reginae, Consorti nostræ, fuerit vita Comes. In cujus rei memoriam,

riam, stabilioremque firmitatem præsentem concessimus litteras duplicis sigilli nostri munimine roboratas, Datum per manus discreti viri, Magistri Gregorii Albanensis Ecclesiæ Electi, Aulæ nostræ Vice-Cancellarii dilecti fidelis nostri. Anno Domini mill. ducent. nonag. septimo, IV. nonas Novemb. Regni autem nostri Anno octavo.

CXXX.

Bonifacius VIII. jubet restitui bona Ecclesiæ Seccov.

Bonifacius Episcopus, Servus Servorum DEI, dilecto filio plebano plebis in Piber (mandat, ut bona Ecclesiæ Seccoviensis, quæ inique ablata, aut abstracta sunt, auctoritate Apostolica restitui procuret, & invasores, aliosque censuris Ecclesiasticis ad id præstandum compellat &c.) Datum Laterani XII. Kal. Apr. Pontificatus nostri Anno septimo. *Adeoquæ Christi 1301.*

CXXXI.

Confederatio inter Seccovienses & Voravienses. 1302.

Venerabilibus &c. D. Weriendo Præposito & Archidiacono, Chunrado Decano, totique Capitulo Ecclesiæ Seccowensis, Dietricus D. G. Præpositus, E. Decanus, totusque Conventus Ecclesiæ Vorawensis (*confederatio quoad bona omnia, & suffragia defunctorum*) Datum apud Vorawe, Anno Domini mill. trecent. secundo, XVII. Kal. Aprilis.

Verum priusquam hæc literæ darentur, Werendum Præpositum XII. Kal. Martii fuisse extinctum, ex Necrologio domestico Collector affirmat. Successorem hoc eodem anno nactus Udalricum, ut ex sequenti diplomate constat.

CXXXII.

CXXXII.

Confederatio inter Seccovienses & Canonicos S. Floriani. 1302.

Reverendis in Christo Patribus &c. Domino Ulrico Præposito, Craſtoni Decano, totique Capitulo Seccovienſi Eccleſiæ, Ayn, (*fors Arn*) Præpoſitus, Henricus Decanus, totuſque Conventus Domus S. Floriani &c. (confœderatio ſimilis præcedenti) Datum A:º milles. trecent. ſecundo, in Vigilia S. Bartholomæi. (Hinc conſtat Udalricum Præpoſitum hoc anno ſucceſſiſſe Weriando.)

CXXXIII.

Hertnidus de Wildonia Mareſchallus Styriæ. 1302.

Hertnidus de Wildonia Mareſchallus Styriæ (literis germanicis roborat donationem, qua matrona, ſeu uxor, ſeu vidua Otokari de Mur, agrum Eccleſiæ Seccoviienſi tranſcripſit) Datum Seccoviæ Dominica poſt S. Andreæ, A:º Domini milles. trecent. ſecundo.

CXXXIV.

Udalricus Seccov. Episcopus Benefactor Eccleſiæ Seccov. 1304.

Ulricus D. G. Seccowenſis Eccleſiæ Episcopus &c. (Ulrico Præpoſito & Archidiacono, totique Capitulo Seccoviienſi, diverſos agros & prædia ruſtica donat, ut exinde lumen perpetuum ſupra Episcoporum antecellorum tumulos accendatur, ſacrum ſolemne de Virgine Deipara ad aram S. Crucis quotidie decantetur, pauperibus in vigilia

gilia assumptionis Deiparæ mille panes, & quingenti ca-
fei, Canonicis vero & monialibus tres marcæ denariorum
Græcensium annis singulis erogentur: quæ tamen distribu-
tio post obitum Episcopi ad diem illius anniverfariam
transferatur) Actum Anno Domini milles. trecent. quar-
to, in die S. Valentini Martyris, seu 14. Febr. (*Locus deest.*)

*Adverte ex alio documento constare, quod hoc eodem anno 3° mense, ni-
mirum XII. Kal. Martii, seu 18. Febr. ab ipso Ulrico Præposito datum est,
eundem fuisse superstitem, sed sub initium anni sequentis habuisse successorem Chri-
stianum, ut infra ex n. 136. constat.*

CXXXV.

*Caroli Regis Hungariæ fœdus cum Rudolpho Austr. Alberti I. Cæsā-
ris filio. 1304.*

Nos Karolus D. G. Rex Ungariæ, universis, quibus ex-
pedit, significamus præsentium per tenorem, quod
cum juri consonum & consentaneum rationi, ac naturali
æquitati existat, ut quos Divinæ dispensationis pietas
proxima a progenitoribus suis linea consanguinitatis & at-
tinentiæ univit, dilectionis quoque & charitatis alternus
fervor connectat, ut qui sunt unum corpore, sint unum
mentis & affectus unione, & quamvis inter tales naturale
foedus proximitatis, nihil dissensionis, & nihil sævi per-
mittat dissidii suspicari, tamen, quia omne id, quod in
foedera pacis venit, tunc solidius permanet, & subsistit,
cum juramenti hoc interpositio roborat, omne etiam id,
quod cognatorum animos conciliat, tunc fidelius durat,
cum hoc Sacramenti vincula ligant. Nos fratri nostro
charissimo, D. Rudolpho, D. G. Duci Austriæ, de Baro-
num

num & Nobilium nostri regni consilio, consensu, & unanimi voluntate, in manus venerabilium Patrum & Dominorum Michaelis Strigonienſis, & Stephani Colocenſis Archiepiſcoporum præſtito corporaliter Sacramento, fide noſtra debita, Deo mediante promittimus, & ſpontanei, ac idonei obligamus firmiter & ſpondemus, quod perſonam ipſius fratris noſtri prædilecti, ac Baronum, & Nobilium ſuorum fidelium, eodem affectu & favore, conſilio, & auxilio, quo noſtram, expoſitis perſonis, rebus, ſumptibus, & laboribus noſtris, & noſtrorum in omnibus toto poſſe, & totis viribus proſequemur, contra quoslibet, infideles, & rebelles, ac pacis perturbatores, & invaſores jurium & terrarum, intra terminos, & extra terminos dominiſui, & principatus, & amici erimus amicis ſuis, & inimicis inimici; adjicientes, & firmiter pollicentes, quod nullum & nullos infidelem, & infideles ſuos regno noſtro colligemus (*forſ colligabimus*) favori, & non minus, quam idem Dominus Dux in quibuslibet partibus eos perſequemur, dummodo infidelitatis ejus, vel eorum cauſa per ejusdem Domini Ducis literas vel nuncios nobis conſtet. In cujus rei teſtimonium præſentes conceſſimus, duplicis ſigilli noſtri munimine roboratas. Datum &c. A:º Domini 1304.

Ita Copia MS. ſed utrum etiam in originali ipſo, aut ejusdem Copia authentica locus & dies deſit, me latet.

CXXXVI.

Communicatio meritorum inter Seccoviensẽs, & monachos S. Pauli. 1305.

Nos Rudolphus Abbas, Prior, & totus Conventus monaſterii S. Pauli in Lavent tenore præſentium proſitemur,

temur, & constare volumus earum inspectoribus universis, quod &c. Venerabili in Christo fratri Domino Christiano Præposito Seccoviensi, ac successoribus suis, & omnibus ibidem confratribus &c. plenæ fraternitatis participium condonamus &c. Datum & Actum in S. Paulo, A:º 1305. in octava Agnetis. (*seu* 28. Jan.)

CXXXVII.

Conradus de Marchburg confert prædium Ottoni de Stein. 1305.

Chunradus de Marchburg, ejusque consors Benedicta (*diplomate Germanico conferunt Ottoni de Stein prædium quoddam*) testes: Wulfingus de Keutschach, Martinus de Grünberch, Henricus de Uzenach. Datum anno milles. trecent. quinto, postridie decollationis S. Joan. Bapt. seu 30. Aug. in domo (*seu castro*) Marchburg.

CXXXVIII.

Vdalricus II. Episcopus Seccov. cum Præposito, Decano, & Capitulo quædam statuta condunt. 1307.

Nos Ulricus D. G. Seccoviensis Episcopus &c. (cum Herwerdo Decano, & Capitulo, accedente consilio & consensu D. Christiani Præpositi Seccov. nonnulla quoad meliorandum victum quotidianum Collegii Seccoviensis statuit) Datum & Actum Seccoviæ A:º Dom. mill. trecent. septimo, in die S. Barnabæ Apostoli, *id est*, II. Junii.

CXXXIX.

CXXXIX.

Christianus Præpos. Seccov. vendit agros Ulrico de Waltse. 1307.

Christianus Præp. Seccov. & Capitulum ejusdem Ecclesiæ (litteris germanicis testatur se Ulrico de Waltse Capitaneo & Dapifero Styriæ, vendidisse fundos Eifengor, & Erzwalde, infra Waltstein sitos, quinquaginta tribus argenti ponderati marcis) testes: Hertnidus Junior de Wildonia, Ditmarus, ejusque frater Otto de Geula, Chunradus de Windischgretz, aliique. Actum Seccoviæ, Anno Nat. Domini mill. trecent. septimo, Dominica ante medium Quadragesimæ, scilicet Dominica Oculi.

CXL.

*Ulricus de Waltse Capit. Styriæ dat reversales Seccov. de jure rehui-
tionis. 1307.*

Ulricus de Waltsee, Capitaneus & Dapifer Styriæ (testatur sibi vendita esse loca prædicta a Præposito Seccoviensi, retento penes Ecclesiam Seccoviensem jure rehui-
tionis, ut semper iisdem argenti marcis redimi pro beneplacito possint. Anno mill. trecent. septimo, feria VI. in hebdomada paschali. Græcii.

CXLI.

Albertus de Zeyring, scriba prov. Styriæ munificus in Seccov. 1308.

Albertus scriba provincialis Styriæ (diplomate Germanico, quo se absque adjecto nomine familiæ, solum-

modo appellat *Landſchreiber* in Steyer, donat Seccoviensibus domum in Urbe Judenburgensi sitam, quam emerat ab Ottone (Germ. von Otten dem Herzogen, absque alia dignitatis adjecta mentione) pleno jure in perpetuum: testes, D. Herwardus de Pfaffendorff, Ottocharus Geul-ler &c. Datum Judenburgi, & actum Anno Nat. Christi mill. trecent. octavo, die S. Floriani (*ſeu 4. May*)

CXLII.

Sigefridus de Chrottendorff restituit prædium Seccov. 1308.

Sigefridus de Chrottendorff (literis germanicis restituit Seccoviensibus prædium situm in pago Wollgemuetstorff, quod fatetur a se hucusque inique fuisse detentum, & possessum, ideoque etiam suum, fratrisque, cujus tamen nomen omittitur, sigillum huic membranæ adjicit) Datum Anno Nat. Dom. mill. trecent. octavo, feria secunda post Nativit. S. Joan. Bapt. (*Locus deest.*)

CXLIII.

Peringerus de Pranck liberalis in Seccov. 1308.

Peringerus de Pranck, & uxor Diedmudis (literis germanicis pro salute animarum suarum, peculiariter vero defuncti filii Wolffgangi, jus aliquod montanum Ecclesiæ Seccoviensi donant) testes, Sterwardus de Pfaffenberg, Ortl (*fors latine Otto, an Ottocharus*) Geuler, meus gener, Rupertus de Teuffenbach &c. Actum Judenburgi, Anno 1308. in vigilia S. Bartholomæi Apostoli.

CXLIV.

CXLIV.

Albertus de Zeyring testatur se emisse prædia &c. 1308.

Albertus de Zeyrich scriba Provincialis Styriæ (testatur se emisse duo prædia rustica a Christiano Præposito & Capitulo Seccoviensi, sic tamen, ut illis remanserit jus re-lu-tionis. Actum Græcii Anno 1308. fer. IV. ante Luciæ.

CXLV.

Fridericus Episcopus Seccov. quædam statuta condit, Successor Ulrici II. 1308.

Fridericus D. G. Seccov. Ecclesiæ Episcopus &c. (annuen-te Christiano Præposito, & toto Capitulo Seccov. quædam statuta ad instaurandam pietatem, & augenda bo-na Ecclesiæ condit) Actum Seccoviæ, Anno Domini mil-les. trecent. nono, XVIII. Kal. May, seu 14. Aprilis. (Ad-verte Udalricum secundum Seccov. Episcopum anno præ-cedente, juxta vetus Chron. Salisb. apud Canis. obiisse, & quidem circa festum Epiphaniæ, eique substitutum Fride-ricum de Mitterkirchen, huic vero Fridericum de Leib-niz, die Palmarum successisse. Udalrici nomen in Necrol. Run. legitur ad V. Kal. Feb. seu 28. Jan. In Seccoviensi autem pridie nonas Feb.)

CLXVI.

Otto de Liechtenstein Camer. Styriæ auget foundationem Capellæ Seccov. 1309.

Otto de Liechtenstein Camerarius Styriæ notum facio universis &c. (assentientibus filiis Ottone & Rudol-pho

pho novis censibus auget foundationem ac dotem Capellæ S. Joan. Evang. de qua superius n. 105. ad annum 1277. ubi nondum se camerarium appellavit, quin imo nec quidem ad annum 1283. quo Judicem Styriæ Provincialem agebat ex n. 113.) testes: D. Chuno de Teuffenbach, D. Dietmarus de Geula, D. Fridericus de Weltz, Castellanus in Murowe, D. Ulricus de Chnuttelveld, Herdegus de Petovia, & Chunradus de Liechtenstein, ambo studentes. Ottocherus de Geula, Otto de Lapide, & alii. Datum & Actum in Murowe, Anno ab Inc. Dom. milles. trecent. nono, in die S. Floriani.

CXLVII.

Ulrici de Waltse Capit. Styr. testimonium. 1309.

Ulricus de Waldsee Capitaneus & Dapifer Styriæ (litteris germ. testatur Christianum Præpositum Seccoviensem ad suas preces duos mansus in Leuxendorff sitos contulisse Conrado Dreiling, civi Græcensi &c. Græcii 1309. Dominica oculi.

CXLVIII.

Fridericus I. Episcopus Seccov. confirmat foundationem Liechtenstein &c. 1310.

Fridericus D. G. Seccoviensis Ecclesiæ Episcopus universis (confirmat primævam foundationem Capellæ S. Joannis Evang. in Ecclesia Seccoviensi ab Ulrico de Liechtenstein factam, & deinde per Ottonem seniore a Liechten-

tenstein Camerarium Styriæ auctam, (ut supra n. 146.)
Datum in Leubentz, A:º Domini milles. trecent. decimo,
XIX. Kal. Feb. seu 14. Januarii.

CXLIX.

Christianus Præpos. Seccov. quosdam agros confert. 1310.

Christianus miseratione divina Præpos. Seccov. Ditmarus Decanus, totumque Capitulum (testatur se agros Wulffingo officiali suo de Dumberch, in feudum contulisse, seu verius in hæreditariam emphytheusim) Actum Seccoviæ, A:º Domini milles. trecent. decimo, in die B. Joannis Bapt.

CL.

Controversia inter Conradum IV. Archiep. Salisb. & Ottonem Abbatem S. Lamberti. 1310.

Circa milles. trecent. & decimum annum invitatur Otto de Laa, hujus nominis secundus, Abbas S. Lamberti, cum Conrado Vanstorffio, Salisburgensium Archiepiscopo, ad curiam Romanam, in qua non admodum felix illa controversia inter utrumque propter jurisdictionem spiritualem exagitata est, ad quam occasionem præbebat scriptum quoddam Joannis Papæ inter monasterii privilegia, sed altercatio hæc sedatur per transactionem post multos quidem annos, non tamen sine damno monasterii. Ita recens Coll. Seccov.

CLI.

Fridericus I. Episcopus Seccov. de Parochia Knüttfeld. 1311.

Fridericus Episcopus Seccov. (concedit Præposito Seccov. ejusque successoribus in perpetuum, ut ad Ecclesiam S. Joannis Bapt. in Chnutelveld, in qua jus patronatus obtinent, quandocunque eam vacare contigerit, possit duos ex suo asceterio religiosos, attamen ad curam animarum aptos mittere) Datum Anno 1311. nonis, seu 5. Februarii.

CLII.

Otto de Liechtenstein auget foundationem Capellæ &c. 1311.

Otto de Liechtenstein Camerarius Styriæ notum facio universis (iterum novos redditus sex librarum Vinnensium, five sex marcarum denariorum Græcensium assignat Ecclesiæ Seccov. pro anniversario suo perpetuo, & pane ac caseo duarum marcarum illa die pauperibus distribuendo, assentientibus filiis, Ottone & Rudolpho. Testes, strenui viri, & Domini Fridericus & Henricus fratres de Stubenberch, Wulfgangus de Stubenberch, patruus eorum, Hertnidus gener meus de Petovia, Herdegus filius suus, Ortolfus de Stretvich, Ditmarus & Otacharus fratres de Geula, Herwardus de Pfaffendorff &c. Fridericus Castellanus in Murawe &c. Datum & actum in castro Murawe, Anno Domini 1311. feria secunda in die SS. Martyrum Gordiani & Epimachi. Id est, die VI. Idus, seu 10. May, in quam festum prædictum incidit. Quo anno hic fundator Otto mortuus sit, incertum est.

CLIII.

CLIII.

Suffragia statuta inter Christianum Præpos. Seccov. & Nicolaum Stainz. 1311.

Christiano Venerabili Præposito & Archidiacono, Dithmaro Decano, totique Capitulo Seccoviensis Ecclesiæ, Nicolaus Præpositus, Petrus Decanus, totusque Conventus Steünzensis Ecclesiæ (statuuntur certa suffragia, quæ alterne pro defunctis solvenda erunt) Datum in Steüntz, Anno Domini milles. trecent. undecimo, pridie Kal. Feb.

CLIV.

Fridericus Dux Austr. & Styr. confirmat sententiam in lite Seccov. Muræponti 1312.

Fridericus D. G. Dux Austr. & Styriæ, Dominus Carniolæ, Marchiæ & Portus Naonis (confirmat diplomate German. sententiam, quam Ottocharus de Geula, tanquam electus arbiter inter Christianum Præpositum, & Wigandum, ac Henricum fratres de Maessenberch, quoad litem de Feustrizensi sylva tulerat) Actum & Datum Muræponti Anno 1312. Dominica Misericordia.

Id est, Dominica 2da post Pascha.

CLV.

Caroli Regis Hungariæ fœdus cum Friderico Duce Austriæ. 1314.

Karolus D. G. Rex Hungariæ, significamus, quibus expedit, tenore præsentium universis. Quod nos cum

magnifico Principe, Domino Friderico Duce Austriæ & Styriæ, fratre nostro charissimo &c. promittimus fide nostra, mediante nomine juramenti, ipsum Dominum Fridericum, & suos fratres contra omnem hominem juvare, nec debemus concordare cum aliquo, vel aliquibus regni nostri, nisi præfatum Dominum Ducem, suosque fratres eidem concordie includamus. Si quis autem in præjudicium eorundem fratrum concordiam infringeret, aut turbaret, ex tunc nos ipsis Ducibus apponere, & eos juvare debemus contra eos, qui adversarii fuerint aut rebelles. In cujus rei testimonium &c. Datum &c. Anno mill. trecent. decimo quarto. *Locus deest.*

CLVI.

Fridericus Episcopus Seccov. liberalis. 1315. & 1318.

Fridericus Episcopus Seccov. (confert Capitulo Seccoviensis Ecclesiæ proprietatem juris montani, & decimarum in Geysfeld, jure perpetuo) Datum IV. Nonas, seu 2. Novemb. 1315.

Adverte hunc Fridericum, ultimam, quæ in Archiv. Seccov. superest, constitutionem quoad deferenda a Canonicis Seccoviensibus birreta statuisse, die XVI. Kal. Julii, seu 16. Junii, Anno 1317. eumque verosimiliter obiisse ad X. Kal. Sept. seu 23. Aug. ad quam illius nomen in Necrologio Seccov. memoratur, sive hoc, sive anno sequenti, quo eidem Wocho successor datus legitur in sacello Episcop. Seccov.

CLVII.

CLVII.

Commutatio fundorum inter Seccov. & Stainz. 1318.

Christianus Præpositus Seccoviensis cum Nicolao Præposito Stanzenſi instituit commutationem, vi cujus huic confert villam pecuariam, quæ annis ſingulis quadringentos caſeos minores præbet, & viciffim recipit manſum prope vineam Seccoviensem in Gaysfeld ſitam, ſolventem cenſu annuo, unam marcam denariorum. Actum 1318. XVIII. Kal. Octob. & V. Kal. Novemb.

CLVIII.

Suffragia mutua inter Seccov. & Runenſes. 1319.

Chriſtiano Præposito, Ulrico Decano, totique Capitulo Seccoviensi, & Collegio Sanctimonialium Ord. S. Aug. Albero dictus Abbas, Heinricus Prior, totusque Conventus monasterii S. Mariæ in Runa Cisterc. Ordinis &c. (mutuum foedus quoad ſuffragia pro defunctis) Datum Runæ in Dominica, qua cantatur Reminiſcere (ſecunda Quadraſimæ) Anno 1319.

CLIX.

Otto Perneck Pincerna Styriæ liberalis. 1319.

Otto de Perneck Pincerna Styriæ (literis Germ. donat Eccleſiæ Seccoviensi fundos, prope Scheuffling, qui annum cenſum quinque marcarum ſolvunt) Datum die S. Gregorii (id eſt 12. Martii) Anno 1319.

CLX.

Wocho Episcopus Seccoviensis quædam statuit. 1320.

Wocho Episcopus Seccoviensis, annuente Præposito Christiano & Capitulo Seccoviensi nonnulla statuta ad conservandam sartam, testamque pietatem condit. Datum X. Kal. Sept. seu 23. Aug. Anno 1320.

CLXI.

Carolus Rex Ung. fœdus cum Austr. instaurat. 1321.

Carolus D. G. Ungariæ Rex universis &c. (instaurat fœdus mutuum cum Friderico Pulchro Rom. Rege, & fratribus ejusdem Leopoldo, Alberto, Ottone, ac Henrico Ducibus Austriæ &c.) Datum Anno 1321. absque loco & die.

CLXII.

Joannis Bohem. Regis pacta cum Ducibus Aust. 1323.

Joannes D. G. Bohemiæ & Poloniæ Rex, ac Lucemburgi Comes. Ad universorum notitiam volumus pervenire, quod inter nos & illustres Principes, Albertum, Henricum, & Ottonem fratres, Duces Austriæ, talis ordinatio & compositio intervenit, quod pendente & durante discordia inter Serenissimum Ludovicum Regem Rom. & ipsos Duces Austriæ, ipsum Dominum Regem Rom. de singulis alienis terris, cum ducentis galeatis hominibus adjuvare tantummodo possumus, & debemus, de regno ve-

ro nostro Bohemiæ, & terra Moraviæ nullum eidem penitus auxilium faciemus &c. Datum in Gödig, Anno Domini mill. trecent. vices. tertio, XIV. Kal. Octob.

CLXIII.

Christianus Præp. Seccov. apoplexia tangitur. 1323.

Wocho Episcopus Seccoviensis (testatur Christianum Præpositum Seccov. apoplexia tactum, ad Ecclesiam B. V. in Pranck fuisse deportatum, interea vero Administratorem a Capitulo eligendum) Datum II. Idus, seu 12. Junii Anno 1323.

CLIV.

Christianus Præp. Seccov. obit, Ulricus II. succedit 1325.

Anno Domini 1325. Ulricus II. Præpositus Seccoviensis, dictus Prancker, confirmatus est, ordine decimus quintus, vivebat Anno 1331. obiit XVII. Kal. Aug. Ita collector. Hinc patet Christianum antecessorem Anno 1325. vel præcedenti obiisse.

CLXV.

Wochonis Episcopi Seccov. statuta. 1329. & 1331.

Wocho Episcopus Seccov. (nonnulla cum Udalrico Præposito Seccoviensi quoad reformandam morum pietatem, & œconomiam domesticam, ad expungenda grandia debita, quibus Collegium Canonorum obæratum erat,

erat, statuit) Anno Dom. 1329. in vigilia Assumpt. seu 14. Aug. & rursus Anno 1331. Dominica infra octavam Assumpt. B. M. Virginis.

CLXVI.

Seccov. & Novæ-Cell. communicatio. 1332.

Ulrico Præposito, Hermann Decano, totique Capitulo Seccov. Chunradus Præpositus &c. Ecclesiæ S. Mariæ Novæ-Cellensis &c. (plena meritorum, suffragiorumque communicatio &c.) Datum Novæ-Cellæ Anno Domini 1332. in die S. Mathæi Apost. seu 21. Septemb.

CLXVII.

Wocho Episc. Seccov. pium legatum statuit Seccov. &c. 1333.

Wocho D. G. Seccov. Ecclesiæ Episcopus &c. propter specialissimam devotionem, quam non immerito præ cæteris piis locis habemus ad nostram Ecclesiam Seccovensem, & nostra membra principalia, videlicet D. Henricum Præpositum, nostrum amicum dilectum, & Canonicos, nec non sanctimoniales &c. ipsi Ecclesiæ nostræ, sepulturam inibi eligentes, licet ægro corpore, sana tamen mente, matura deliberatione præhabita, octoginta marcas argenti ponderati testamur, ordinamus, disponimus, & legamus, prout in registro nostri testamenti plenius continetur &c. & pro ipsis 80. marcis argenti volumus sedecim marcarum redditus comparari, & sic de eisdem redditibus ordinamus, quod D. Præpositus, qui pro tempore fuerit, denariorum
mar-

marcas octo percipiat, & pro structura turris, per nos inchoatæ annis singulis usque ad ipsius perfectionem impendat, & demum ipsa turri completa pro suis usibus retineat, & reservet, & in die anniversarii nostri pro duodecim luminaribus reparandis & cum panno serico ponendis circa nostrum tumulum &c. Datum apud Leibniz in Vigilia S. Thomæ Apost. seu 20. Decemb. A:º Dom. 1333.

CLXVIII.

Udalrico II. Præposito Seccov. succedit Henricus 1333.

Adverte, quod cum Anno 1332. die 21. Sept. adhuc superstes fuerit Ulricus II. Præpositus Seccoviensis juxta n. 166. ejusdemque obitus in Necrologio Seccov. referatur ad XVII. Kal. Aug. seu 16. Julii. In testamento autem Wochonis Episcopi n. præced. adducto ad diem 20. Decemb. 1333. nominetur Præpositus Henricus, hinc legitime concludi possit, Ulricum II. Prænker, Præpositum Seccov. hoc anno 1333. die 16. Julii extinctum, ei-que successum Henricum, quem collector cognomento Peuzel appellat.

CLXIX.

Wochonis Episcopi Seccov. statutum, & mors, ejusque successor Henricus III. 1334.

Wocho Episcopus Seccoviensis statuit restrictionem san-
ctimonialium Seccoviensium, ad numerum quadragenarium, excefferant etiam sexagenarium. Datum Anno
Mm 1334.

1334. fer. VI. ante diem B. Dionysii, id est, die 7. Octob. nam erat litera Dominicalis b. Quod si Epocha legitima, sequitur Wochonem decessisse hoc anno, post diem prædictam; nam eidem hoc anno Henricus III. Episcopus Seccov. successisse legitur in Sacello Episcoporum Seccoviensium, adeoque dies funebris investiganda restat. Addit Collector Henricum hunc oriundum fuisse de Burchausen, fors ex illa veteri familia, quæ hujus nominis olim floruit, eumque III. Idus Julii obiisse tradit.

CLXX.

Henricus III. Episcopus Seccov. confirmat Legatum Wochonis Episcopi Seccov. 1335.

Henricus D. G. Seccov. Ecclesiæ Episcopus præsentibus profitemur, quod Reverendus in Christo Pater & Dominus Wocho præcessor noster felicissimæ recordationis &c. (confirmat pium Legatum ejusdem Wochonis, seque ad illud annis singulis a proximo sancti Georgii festo solvendum obligat) Datum Seccoviæ in festo Assumpt. B. M. V. Anno 1335.

CLXXI.

Induciæ bellicæ inter Carolum Regem Hung. & Duces Austriæ. 1336.

Carolus D. G. Rex Ung. tenore præsentium duximus declarandum, quod magnificus Princeps, D. Joannes Rex Boh. &c. formandæ paci intendens inter nos parte ex una & excellentes duos Principes, Albertum & Ottomem,

nem, Duces Austriæ & Styriæ ex altera, a Dominico die proximo, post elapsum proxime festum B. Luciae usque in diem Pentecostes proxime venturum, fecit & posuit treugas pacis, quas pro nobis, & nostris sub ditione nostra existentibus spondemus firmiter servare (designantur postea ex parte regis tres custodes limitum, duo cis & ultra Danubium versus Austriam, unus versus Styriam & Carnioliam, totidem vicissim a Ducibus, sed nomina per Amanuensem omissa, solusque ex parte Styriæ nominatur Ulricus haud dubie de Waltse, qui tunc Capitaneum Provinciae agebat. Dimittuntur præterea usque ad præfinitum diem captivi, & libera utrinque commercia aperiuntur) Insuper Petrum Ducem - - - filium Henrici, cum filiis fratris sui, & omnibus suis, Joannem filium Joannis, filii Henrici, & Paulum filium Stephani quondam Bani cum suis fratribus, nostros scilicet rebelles, nunc sub favore, & subterfugio dictorum Ducum existentes una cum ipsorum rebus & personis, dictis nostris treugis duximus includendos &c. Datum A.º 1336. Absque die & loco.

CLXXII.

Henrico III. Episcopo Seccov. succedit Rudmarus Episc. 1338.

Adverte Henricum III. Episcopum Seccoviensem die III. Idus, seu 13. Julii obiisse (ut supra n. 169.) Anno 1338. hoc siquidem anno Rudmarus de Hader, Canonum Doctor, optimus Pater familias, & secundus quasi fundator successit, prout illum Collector Seccov. appellat, cui etiam Albertus Dux Aust. & Styriæ &c. indulget Rudma-

ro Episcopo Seccov. ut quatuor marcarum fundos emere, pro fundando anniversario possit. 1338. Dominica post Nativitatem B. M. V. Ex quo simul tempus successionis quoad mensem aliqua conjectura colligitur. Addit Collector in Necrologio Regulæ ad diem 24. Aprilis, Diemudin matrem & Walchunum Patrem Episcopi, militem dictum de Hader (*fors Hadech*) ipsius vero Episcopi nomen IV. Kal. Octob.

CLXXIII.

Dietmarus Præpos. Seccov. Successor Hermanni, an Henrici? 1339.

Dietmarus Præpositus, & Capit. Seccov. componit litteram cum Dietmaro de Geula A.º 1339. feria V. ante Pentecosten. Adverte, quod Collector Seccov. inter hunc Præpositum Dietmarum, & Henricum collocet Hermannum Pötschacher Præpositum, eumque hoc anno 1339. tertio Idus Feb. seu die II. ejusdem extinctum asserat, nulli vero meminerit, quando Henricus decesserit, eique Hermannus suffectus sit. Catalogus impressus, asserit Henricum præfuisse annis 5. eique cognomentum de Neüdegg, sed male attribuit. Hermannus autem tribuit annos septem, quod postremum certo erroneum esse, manifestum est. Henricus siquidem (ut supra n. 168. ostensum) successit Udalrico II. die 16. Julii extincto, Anno 1333. & adhuc præfuit Anno Dom. 1336. in vigilia S. Andreæ, hac siquidem die signatum, datumque ab illo diploma superest, neque posterius aliquid de illo, nullum vero penitus de Hermannus documentum in Archivo suppetit. Hoc autem
Anno

Anno 1339. die 13. May, quæ erat feria V. ante Pentec. jam præfuit Ditmarus, adeoque simul junctum utriusque Præpositi, nempe Henrici, & Hermannii regimen, nonnisi annos quinque & octo menses, eosque haud integros, dissimulato etiam interregno, continet, nam Hermanus II. Feb. obiit. Quodsi igitur Henricus quinque annis præfuit, Anno 1338. decessit, adeoque Hermannio nec quidem unus regiminis annus integer restat. Unde hæc paulo magis ex aliis chartis discutienda erunt.

CLXXIV.

Rudmarus Episc. Seccov. sibi anniversarium fundat 1343.

Rudmarus Episcopus Seccoviensis, missam perpetuam in ara S. Joannis Evang. ante sacrarium erecta dicendam, sibi que anniversarium solemne fundat in Ecclesia Seccoviensi, persolutis florenis auri trecentis, legalis ponderis. Actum Anno Domini 1343. XI. Kal. Junii, seu 22. May, sub Heinricho Archiepiscopo Salisburg. Dietmaro Præposito Seccoviensi.

CLXXV.

Dietmarus Præp. Seccov. emit bona 1344.

Dietmarus Præpos. Seccov. emit quædam bona prope Scheiffing sita, a Wenceslao Naspenauer, ejusque conjuge Berchta, retinentibus sibi jus reluitionis. 1344. die S. Floriani, seu 4. May.

CLXXVI.

Udalricus de Walsee Capit. Styriæ. 1345.

Vdalricus de Walsee Capit. Styriæ, decidit litem pro dimidio manso ad Prening in Aichberg &c. 1345. die S. Ægidii, locus & nomen Præpositi omittitur.

CLXVII.

Idem. 1346.

Sententia Pauli Moetschacher Delegati ab Vlrico de Walsee Capit. Styriæ super quibusdam bonis in Chrawat. 1346. in vigilia S. Laurentii. Iterum locus & nomen Præpositi omittitur. Sed in alio instr. ad diem S. Gertrudis, seu 17. Martii, Dietmarus Præpositus Nominatur.

CLXXVIII.

Rudolfus II. Præp. Seccov. succedit Dietmaro defuncto. 1346.

Rudolpho Præposito Seccoviensi, & capitulo ejusdem Ecclesiæ ac nominatim D. Chunrado de Paumkirchen, Custodi & Canonico venduntur agri, Dominica prima post Ægidii 1346. Hinc constat, Rudolphum hujus nominis secundum, Præpositum Seccoviensem hoc anno, ad initium Septembris jam gubernasse; adeoque cum ultimum de illius antecessore Dietmaro documentum, ad hunc annum 1346. supersit ex n. præced. ideo hoc anno ille decessit, hic vero successit.

CLXXIX.

CLXXIX.

Rudolphus II. Præpositus. 1347.

Rudolpho Præposito Seccoviensi venditur prædium situm ad Hard, A:º Dom. 1347. Dies incognita his verbis exprimitur: des nachsten Suntags nach dem Peichtage. Videtur significari dies statuta confessioni & communioni Paschali, sed superest quærendum, quænam illa.

CLXXX.

Præpos. Seccov. usus Pontificalium conceditur. 1348.

Privilegium utendi mitra, baculo, & aliis Pontificalibus ornamentis pro Præposito Seccoviensi. IV. Idus Aug. A:º 1348. Verum a quo, & cujus nominis Præposito hæc concessa? nihil index præter lineas memoratas tit. Privil. Num. XXXI. continet, adeoque hæc ex alio codice inquirenda sunt.

CLXXXI.

Rudmarus Episcopus Seccoviensis Petro Præposito ad anniversarium perpetuum bona confert. 1350.

Rudmarus Episcopus Seccov. Petro Præposito, ac Capitulo Seccoviensi transcribit bona, quorum annuus census, quatuor marcarum denariorum Græcensium, in ipsius Episcopi anniversarium & pauperum ea die elemosynam impendatur. Datum A:º 1350. in octava Joann. Evang. seu die 3. Januarii. Hinc constat Rudolphum II. Præ-

Præpositum, cujus mentio primitus ad annum 1346. & rursus ad annum 1347. occurrit, habuisse successorem Petrum, sed inquirendum restat, quo tempore ille decesserit, & hic electus sit.

CLXXXII.

Annivers. Prancker &c. 1353.

Pilegrimus & Peringerus Prancker, sub Præposito Petro in Ecclesia Seccoviensi perpetuum sibi anniversarium fundant. Datum A.º 1353. in festo S. Margarethæ.

CLXXXIII.

Otto de Liechtenstein, sibi & fratri Conrado Episcopo Cbiem. anniversarium statuit. 1357.

Otto de Liechtenstein Camerarius Styriæ (non additur, an Senior, an Junior) agnoscit se debitorem pro funebribus exhibitis defunctæ conjugii suæ Annæ, quondam filiæ Weichardi de Winckl, simulque designat sibi, fratrique suo Conrado, Episcopo Chiemeni anniversarium perpetuum. Anno 1357.

CLXXXIV.

Udalricus III. Episcopus Seccov. commutat Parochias 1358.

Ulricus Episcopus Seccoviensis via permutationis pro Parochia S. Petri in der Geul, tradit Seccoviensibus Parochialem Ecclesiam in Muetmanstorff, prope Strelz,
die

die 25. Julii, 1358. Adverte juxta Sacellum Seccov. Rudmaro Episcopo successisse Udalricum III. de Weiffeneck, Anno 1351. Prædicta vero commutatio facta est, cum prævio consensu Ortolphi Archiep. Salisburg. dato VII. Kal. Febr.

CLXXXV.

Idem fundos permutat. 1365.

Ulricus Episcopus Seccov. pro fundis in Chindberg, & ad montem Schöckl fitis recipit per commutationem a Seccoviensibus mansum situm ante Geulam 1365 die S. Thomæ Apostoli, seu 21. Decemb.

CLXXXVI.

Ulricus & Henricus Pranck sub Petro Præp. anniversarium fundant. 1366.

Ulricus Prancker cum uxore sua Catharina, die 1. May Anno 1366. pariterque Henricus Prancker, eodem anno, die 29. Sept. sub Petro Præposito Seccoviensi in eadem Ecclesia perpetuum anniversarium constituunt.

CLXXXVII.

Udalricus III. Episcopus Seccov. sub Petro Præposito anniversarium fundat. 1369.

Ulricus Seccoviensis Episcopus, Petro Præposito & Capitulo, nec non monialibus Ecclesiæ Seccov. tradit

annuos sex librarum redditus, ut perpetuo in pervigilio S. Leonardi, vigiliæ defunctorum, & ipsa die sacrum funebre, eoque peracto officium solemne de S. Leonardo celebretur, 1369. in die Inventionis S. Stephani, id est 3. Augusti.

CLXXXVIII.

Christoph. Canonicus sub Præposito Petro anniversarium fundat. 1370.

Christophorus Vacrel, Canonicus Seccov. sub Præposito Petro geminum sibi anniversarium, quotannis perpetuo celebrandum fundat, A.º 1370. pridie S. Margari-tæ, id est 19. Julii.

CLXXXIX.

Leopoldus Dux concedit navim onerariam. 1380.

Leopoldus Aust. Styr. & Carinthiæ Dux, Præposito Seccoviensi indulget navim, qua vindemiam suam ex inferiori Styria ad cœnobium flumine adverso devehat, A.º Domini 1380. fer. VI. ante Dominicam Misericordia. Sed in hoc excerpto, neque locus, neque nomen Præpositi exprimitur.

CXC.

Hermannus Præpos. Seccov. 1382.

Hermannus Præpositus Seccoviensis fundat lumen perpetuum in facello S. Mariæ Magdalænæ. Anno 1382.
die

die S. Petri in Lenz, hoc est, in vere, adeoque denotatur Petrus Martyr, cuius dies in 29. Apr. incidit. Hinc patet Hermannum successisse Petro, cuius ultima mentio ad An. 1370. inter documenta reperitur, eidemque in Catalogo impresso duodecim regiminis anni adscribuntur, quod tamen erroneum esse vel ex eo patet, quod Petri nomen ad annum 1350. occurrat. *Fundat. n. 77.*

CXCI.

Udalricus III. Præpos. Seccov. Successor Hermannii. 1383.

Udalricus III. Præpos. Seccoviensis emit bona quædam Anno 1383. fer. III. ante S. Elizabethæ. Hinc constat, hunc Præpositum Udalricum, cognomento Trapp, hoc aut præcedenti anno successisse Hermannno Præposito, ex quo iterum patet erroneum esse Catalogum impressum, ubi Hermannno regiminis anni viginti duo attribuuntur, cum tamen anno 1370. adhuc præfuerit antecessor ejusdem Petrus Præpositus. *Empt. n. 49.*

CXCII.

Udalricus III. emit bona approbante Joanne I. Episc. Seccov. 1391.

Alexius Parochus Wolffspergensis vendit bona quædam Udalrico Præposito Seccoviensi, literis munitis sigillo ipsius Episcopi Seccoviensis, nomine Joannis. Anno 1391. die S. Galli. Hinc patet erroneum esse Catalogum Episcoporum Seccoviensium, seu facelli Seccov. in quo Joanni I. Episcopo Seccoviensi (qui Augustino successerat) ad Annum 1390. subrogatur Fridericus II.

de Perneck, quem errorem quoque Mezgerus in Chron. Salisb. fecutus est. Empt. n. 59. vide infra n. 194. Adest quoque aliud documentum de Episcopo Joanne, & Ulrico Præp. Seccov. inter Episcopalia documenta n. 80.

CXCIII.

Gregorius Archiepisc. Salisb. munificus in Seccov. 1399.

Gregorius Archiepiscopus Salisb. Udalrico Præposito, & Capitulo Seccoviensi, duas ex tribus decimarum partibus ad Undrima fluvium liberaliter donat, cum antea solum unicum percepissent. Anno 1399. fer. V. ante Nativ. B. M. V. Hunc Præfulem ex Dapiferis de Osterwiz, A.º 1396. electum, & transacto septennio extinctum, Mezgerus ait; simulque addit, suffectum illi a Bonifacio IX. Pontifice Bertholdum Episcopum Frisingensem, a Canonicis vero electum Eberhardum III. gente Neühufium, ex Carnis oriundum, & ne qua lis nasceretur, opportune extinctum fuisse Pontificem, Eberhardum vero ab ejusdem successore Innocentio VII. pallio exornatum. Cum igitur Bonifacius IX. A.º 1404. die 1. Octobris decesserit, ad hunc pariter annum obitus Gregorii, & Eberhardi electio revocanda erit. *Fundat. n. 107.*

CXCIV.

Fridericus II. de Perneck Episcopus Seccov. Successor Joannis I. confirmat Archidiaconatum Ulrico Trapp, Præp. Seccov. 1401.

Nos Fridericus D. G. Episcopus Seccov. tenore præsentium recognoscimus, quod dilectus nobis Udalricus Trapp,

Trapp, Præpositus & Archidiaconus nostræ Ecclesiæ Seccov. nobis tanquam suo Episcopo, & Pastori exhibuit obedientiam debitam, & reverentiam &c. nosque per literas fel. mem. Joannis quondam Episcopi Seccov. prædecessoris nostri informavit, quod ipse olim per Capitulum dictæ nostræ Ecclesiæ in Præpositum & Archidiaconum Canonice est electus &c. Datum Seccoviæ die ultima mensis Januarii, Anno Domini mill. quadringentesimo primo. (Ex hoc diplomate patet 1:º Joannem I. Episcopum Seccoviensem fuisse jam Anno 1383. aut præcedenti, quo Udalricus Trapp in Præpositum electus est, adeoque initium Joannis prædicti posse collocari ad Annum 1380. juxta Catalogum facelli Seccoviensis. Patet 2:º Erroneum tamen esse Catalogum, dum Joannis obitum, & successoris Friderici electionem refert ad Annum 1390. Nam ex contextu hujus membranæ liquet, Fridericum antea Decanum Salisb. verosimiliter sub finem anni 1400. fuisse electum in Antistitem Seccoviensem. Illud certum ex alio documento, quod adhuc anno 1394. fuerit Decanus Salisburgensis, prout Collector Seccov. testatur. Ex Catalogo Decanorum apud Mezg. nihil colligi potest, quam Ortolphum fuisse Decanum 1385. cui subrogatur Eberhardus, factus Præpositus 1396. ut dubium, an Joannes Episcopus fuerit electus.

CXCIV.

Fridericus de Graben, approbante Mauritio Welzer Capitaneo Styriæ vendit bona Seccov. 1402.

Fridericus de Graben, ejusque Consors, Præposito Udalrico, & Capitulo Seccov. vendunt bona quædam da-

tis literis Anno 1402. fer. II. post S. Martini, quibus præter figillum venditoris, etiam figillum Mauritii Welzer Capitanei Styriæ appensum est. Hinc patet erroneum esse Catalogum a Becmanno Jcto editum, in quo Mauritius Welzer, Anno 1416. in Capitaneum a Principe electus dicitur.

CXCVI.

Innocentius confert Ulrico Præp. Seccov. facultatem benedicendi vasa &c.

InnoCentius Episcopus, Servus Servorum DEI, dilecto filio Ulrico Præposito Ecclesiæ Seccovienſis Ord. S. Aug. salutem & Apostol. benediſt. &c. Cum, sicut asseris Præpositi Ecclesiæ Seccov. ex concessione sedis Apostolicæ infula, baculo, & aliis insigniis pastoralibus utantur, tu & etiam successores tui vasa, libros, vestimenta & alia ornamenta, ac paramenta ad divinum cultum in DEI Ecclesia deputata benedicere libere & licite valeatis &c. auctoritate Apost. &c. tenore præsentium de speciali gratia indulgemus &c. Datum Viterbii octavo Idus Feb. Pontificatus nostri anno secundo. *Adeoſque Chriſti* 1406.

CXCVII.

Ulricus Præp. fundat anniverſarium antecellori ſuo &c. 1405.

Ulricus Præpositus Seccovienſis fundat lumen perpetuum ante aram Chriſti agonizantis in monte oliveti, miſſas perpetuas in ara S. Auguſtini, & ara S. Mariæ Magdalænæ, pariterque anniverſarium ſolemne antecellori ſuo Hermannſo Haller. Anno 1405. in vigilia S. Thomæ.

CXCVIII.

CXCVIII.

Communicatio meritorum cum Ordine Cisterc. 1411.

Nos frater Angelus Abbas monasterii B. V. M. in Runa Cisterc. Ordinis. Notum facimus, quod propter singularem mutuæ confraternitatis connexionem, quam habemus ad Venerabiles Dominos Præpositum & Canonicos Ecclesiæ Seccoviensis, totius nostri ordinis confraternitatem obtinuimus in nostro Generali Capitulo, A:º Domini milles. quadring. undecimo in Cistercio celebrato, cujus tenor sequitur, & est talis: Frater Joannes Abbas Cisterc. totusque Conventus Abbatum Capituli Generalis Ordinis Cisterc. Venerabili & in Christo nobis dilecto Domino Ulrico Præposito &c. Datum Cistercii Anno Domini 1411. tempore nostri Capituli Generalis,

CXCIX.

Mauritius Welzer, 1419.

Mauritius Welzer commutat fundum aliquem cum fundo Ecclesiæ Seccov. Anno 1419, fer. III. ante festum Purif. B. M. V. Adverte Mauritium Welzer in alio documento ad annum 1402. supra n. 195. appellari Capitaneum Styriæ, qui titulus utrum in præsentibus literis adjectus sit, investigandum restat.

CC.

Confederatio inter Seccov. & Novomont. 1423.

Ulrico D. G. Seccov. Ecclesiæ Præposito, Joanni Decano, totique Capitulo, Frater Sigismundus Abbas, Joannes

annes Prior, totusque Conventus monasterii Novimontis Ordinis Cisterc. &c. (confœderatio mutua, quoad suffragia defunctorum &c.) Datum in nostro Monasterio fer. II. ante festum S. Mariæ Magdal. A:º 1423. (Adverte hunc Præpositum fuisse Udalricum IV. cognomento Colusfer, qui Udalrico III. Trapp appellato succefferat 1415.

CCI.

Udalrico IV. Episcopo Seccov. succedit Conradus 1432.

Ulricus IV. Episcopus Seccov. decedit, sepultus in Ecclesia Cathedrali Seccoviensi ad lateralem partem prope S. Petri, quem tumulum sibi crexerat, & anno 1421. perpetuum sibi anniversarium fundaverat, singulis annis ad singula quatuor tempora celebrandum. Obiit autem anno 1432. successorem nactus Conradum de Reisberg. *MS. Can. Seccov. & Sacell. Seccov.* Sed dies obitus inquirenda. A prædicto Conrado datas esse formatas, ut vocant, Martino Pückl Scholari de Grez, in Archivo Can. Seccov. superstites, anno 1441. Collector confirmat. Ex quibus patet erroneam esse seriem Episcoporum subsequen- tium a Martino Episcopo vulgatam, ubi Conrado subrogatur Georgius I. Anno 1433. Huic Fridericus III. 1436. & demum Georgius II. Anno 1443. quem postremum fuisse potius immediatum Conradi successorem ex Epochæ combinatione patet. Vide etiam n. 204. & n. 207.

CCII.

CCII.

Fundatio Liechtensteiniana. 1435.

Anna Vidua Rudolphi de Liechtenstein nomine filii sui Leonardi, approbante illius tutore Joanne a Stubenberg supremo Pincerna Styriæ, Vdalrico Præposito & Ecclesiæ Seccoviensi fundum confert ad celebrandas splendius & constantius exequias familiæ Liechtensteinianæ. Anno 1435. die S. Stephani ad festa Natalis Domini.

CCIII.

Vdalricus IV. Præp. Seccov. obit, eique succedit Andreas. 1436.

Ulricus IV. Colusser Præp. Seccov. pius & benignus obit Anno 1436. Idibus, seu 13. Apr. successorem nactus Andream Enstaller confirmatum die 21. Apr. *Coll. Seccov.*

CCIV.

Conradus Episc. Seccov. inducias litis statuit. 1438.

Venerabili viro, amico nostro charissimo, D. Andreae Præp. & Archidiacono Ecclesiæ nostræ Seccoviensis Conradus D. G. Episcopus Seccov. (inducias quoad litem inter duos presbyteros ab ipso Archidiacono decedendam statuit usque ad diem S. Georgii) Datum in Castro nostro Segkau prope Leibniz, die quarta mensis Martii 1438.

CCV.

Fridericus Pacificus liberalis in Seccov. 1438.

Fridericus Junior Dux Austriæ &c. prædium situm prope Dürnstein, plena immunitate donat, ut meritorum,
O o
pio-

piorum operum &c. quæ in Ecclesia & Asceterio Seccov. peraguntur, particeps fiat. Anno Domini 1438. fer. III. post Margar. Locus non annotatur.

CCVI.

Fridericus idem donat Seccov. sylvam &c. Viennæ 1440.

Fridericus D. G. Rom. Rex &c. (diplomate Germanico, Andreae Præposito & Capitulo Seccoviensi in perpetuum donat forestum principale, seu ducale prope Knitelfeld, cum omnibus appertinentibus, & pleno jure venandi &c. relicto solum civibus Knitelfeldensibus veteri jure lignandi &c.) Datum Viennæ die S. Margarethæ Anno Domini 1440. regni nostri anno primo.

CCVII.

Conradus Episcopus Secc. ad Andream Præp. Secc. 1441.

Venerabili viro, amico nostro charissimo, D. Andreae Præp. &c. Conradus D. G. Episcopus Seccov. (mandat, ut ægrotanti Parocho in Gael Coadjutorem designet, qui Sacramenta ministret) Datum in Castro nostro Segkau prope Leibniz, Dominica III. Adventus, Anno Domini 1441.

CCVIII.

Conrado Episcopo Seccov. succedit Georgius I. 1443.

Adverte ex documento n. præcedentis certum esse, quod Conradus Episcopus Seccov. præfuerit usque ad annum

num 1441. adeoque erroneum esse Catalogum a Martino Episcopo vulgatum, in quo Georgius I. Lembuecher (erat hæc ordinis equestris in Styria familia) successor nominatur ad annum 1433. Cui Epochæ Collector Seccov. substituit annum 1443.

CCIX.

Georgio I. Episcopo Seccov. succedit Fridericus III. 1446.

Pariformiter in eodem Catalogo erronee Georgio I. substituitur Fridericus III. ad annum 1436. prout ex di-
ctis evincitur, ideoque rursus Collector Seccov. hunc collocat ad annum 1446. Quodsi literæ, aut alia instrumenta, tum Georgii, tum Friderici suppeterent, certius aliquid definiri posset, quoad seriem prædictam, nam sequentis n. literæ ad sequentia solum tempora pertinent, neque satis liquet, cujus Georgii sint.

CCX.

Georgius Episcopus Seccov. mandat Clero obedientiam erga Andream Præpos. 1453.

Georgius D. G. Episcopus Seccov. universis & singulis Ecclesiarum Parochialium Rectoribus &c. (mandat universo suæ Diœcesis Clero, ut Andreæ Præposito Seccoviensi, tanquam Archidiacono debitam obedientiam & reverentiam præstent, neque ullo prætextu, prout ab aliquibus factum, se subtrahant) Datum in Grez die 15. mensis Martii, Anno Domini 1453.

CCXI.

Calistus Pont. immunitatem Ecclesiasticam Diœc. Salisb. renovat. 1455.

Calistus Episcopus Servus Servorum DEI, ad perpetuam rei memoriam. Inter multiplices curas &c. Cum itaque sicut ad nostrum non sine mentis turbatione pervenit auditum, nonnulli, & præsertim Laici Diœcesis ac provinciæ Salisburgensis nomen Domini in vanum recipere non formidantes, contra Canonicas Sanctiones, & Constitutiones Imperiales, Venerabiles Fratres nostros, Archiepiscopum Salzburgensem, Gurcensem, Seccoviensem, Chimensem, & Laventinum Episcopos, ac Prælatos Ecclesiasticas personas provinciæ, ac Diœcesis prædictarum, coram quibusdam in Wiennensi Austriæ, Graz Styriæ, & S. Vito Carinthiæ oppidis, dictæ provinciæ, aliisque secularibus Judicibus in quacunque quæstione seu causa ad sæculare iudicium trahere, ac aliis eos diversis injuriis & molestiis afficere multipliciter præsumant &c. (innovat deinde jura ad Ecclesiasticam libertatem pertinentia, nominatim constitutionem Friderici III. Imp. Rom. additque præter pœnas Jure statutas, quoque alias, quas violatores incurrant) Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Inc. Dom. milles. quadringent. quinquagesimo quinto, nonis May, Pontificatus nostri anno primo.

CCXII.

Andræ Præp. Seccov. queritur Joannes Abbas S. Lambertinus 1457.

Andræ Præposito Seccov. datis literis queritur Joannes Abbas monasterii S. Lamberti, quod a plebano Ecclesiæ

clesiæ in Piber, præfato monasterio incorporatæ, ad confandam pro Sorore Imperatoris dotem, quinquaginta & unum Rhenenses exigat, eo quod jus colligendi ad solum Abbatem spectet, cui aliunde gravis summa a Principe indicta, ut hanc ob persolutas hostibus elapso autumno contributiones a suis Ecclesiis obtinere non potuerit, sed æs mutuum accipere coactus sit &c. Dat. ad S. Lambert. die Conv. S. Pauli, 1457.

CCXIII.

Andreas Præp. quosdam fundos emit 1466.

Andreæ Præposito Seccoviensi, Wolffgangus Sizinger Parochus ad S. Michaelis in Liesing vendit nemus situm infra Kambs una cum arenaria &c. fer. VI. ante S. Viti, Anno Domini 1466.

CCXIV.

Ernestus Pranck sub Andrea Præp. anniversarium fundat 1472.

Ernestus Prancker, sub Andrea Præposito Seccov. censum annum confert Ecclesiæ Seccoviensi, ut sibi, suisque agnatis perpetuum anniversarium qualibet fer. II. in altari Apostolorum funebri cantu peragatur. Datum A:º 1472. fer. II. ante S. Georgii.

CCXV.

Georgius Ep. Seccov. obit succedente Christophoro. 1477.

Georgius Vberacker Episcopus Seccov. legavit Canonis Seccov. ducentas libras denariorum, seu ducentos

florenos &c. A:° 1477. fer. VI. ante festum Purif. S. Mariæ Virginis. Cum isthic legatum appelletur hæc summa, fors testamentum aut codicillus a Præsule hac eadem die conditum, ideoque donec aliud obstat acquiescendum Catal. Sacell. Seccov. in quo Georgio prædicto successor nominatur Christophorus a Trautmansdorff.

CCXVI.

Parochia Knitlsfeldensis. 1487.

Parochia S. Margaritæ prope Knitlsfeld incorporatur mensæ Capitulari Seccoviensi Apostolica authoritate. Die III. nonas Martii, 1487. Neque nomen Pontificis, neque Epochæ Pontificiæ adjecta est a Collectore Seccov.

CCXVII.

Sacrum perpetuum fundatur sub Joanne Præp. 1490.

Conradus Vorstthoffer sub Præposito Joanne fundat missam hebdomadariam de Venerabili Sacramento, in ara cryptæ, quæ hujus memoriæ consecrata est, celebrandam, A:° 1490. in privilegio SS. Philippi & Jacobi, seu ultima Aprilis. Adverte ultimam Andreæ Præpositi mentionem haberi inter documenta ad annum 1472. primam Joannis ad annum præsentem 1490. adeoque investigandum, quo anno, & utrum immediatus successor sit Joannes.

CCXVIII.

Nova fraternitas Seccov. loco Cenobii Monialium. 1492.

Fundatio novæ fraternitatis in Ecclesia Seccoviensi, loco monasterii monialium Seccoviensium, A:° 1492. die
Annunt.

Annunt. B. M. V. feu 25. Martii. Ita Catal. Archiv. Can. Seccov. tit. Indulg. n. 5. unde patet, hoc tempore extinctum fuisse præfatum monasterium. Quodsi literæ hujus foundationis inspicerentur, plura fors addiscere liceret. Origo hujus Fraternit. in Cat. not. 1486.

CCXIX.

Maximilianus I. Imp. dat. privil. Clero Styriæ. 1494.

Maximilianus I. Imp. edito diplomate declarat contra Provinciales Styriæ, quod suæ mentis neutiquam sit per ullas literas, mandata &c. privilegiis Cleri Styriæ, quidquam derogare. Datum A:º 1494. fer. III. post S. Jacobi Apost. Transumptum hujus ejusdem diplomatis subscriptum anno prædicto die 15. Aug. habetur in Archiv. Secc. Can. Tit. Privil. Cleri n. 3. Sic Catalogus Archivi, in quo locus diplomatis dati non exprimitur.

CCXX.

Copia privil. Cleri Seccov. confecta. 1494.

Huic adde aliud transumptum, hoc eodem anno 1494. Sabb. post Erhardi, nempe die Jan. confectum, in quo continetur privilegium Cleri Seccov. Datum Anno 1399. fer. III. post Georgii, contentum in Archiv. Secc. Can. Tit. Privil. n. 1. Ita Catalogus, qui non exprimit, a quo privilegium istud collatum aut indultum sit.

CCXXI.

CCXXI.

Mathias Scheit Episcopus Seccov. annivers. fundat. 1498.

Mathias Scheit Episcopus Seccov. sibi met ipsi anniversarium fundat in Cathedrali Ecclesia Seccoviensi, fer. II. post Jo. Bapt. 1498. Adverte, quod Christophoro I. a Trauttmanstorff, successerit anno 1480. Joannes II. Serlinger, sed huic resignanti successus sit anno 1481. Mathias Scheit.

CCXXII.

Alexander IV. Seccov. privil. Lateran. Can. confert. 1498.

Alexander IV. Præposito & Capitulo Seccov. privilegia Canonorum Lateran. indulget. VIII. Kal. Decemb. seu 24. Nov. Anno 1498. Ita Catalogus. Sed quia ommissa est Epoche Pontificia, neque constat, an ipsis literis Æra Incarn. adjecta sit, hinc ulterius investigandum restat.

CCXXIII.

Joannes Præp. Seccov. sibi anniversarium fundat. 1502. & 1506.

Joannes Præp. Seccov. emit prædium quoddam in Liebnprunn, aliosque fundos. fer. III. ante Martini, Anno Domini 1502. Idem sibi perpetuum anniversarium fundat die ult. Decemb. 1506.

CCXXIV.

Gregorius Præpositus Seccov. 1515.

Casparus Pricklmayr, sub Greg. Præp. Seccov. eidem Ecclesiæ & Capitulo fundos quosdam liberaliter donat. Datum die S. Greg. 1515.

CCXXV.

CCXXV.

Idem Præpositus 1519.

Andreas Zach, sub Gregorio Præp. Seccov. in eadem Ecclesia sibi tumulum designat, & perennes exequias fundat, Anno 1519. in festo S. Joan. Ap. & Evang.

CCXXVI.

Ferdinandus I. Seccov. privil. confirmat. 1524.

Ferdinandus I. Archidux Aust. Hisp. Infans, Seccoviensium jura, & privilegia confirmat, Viennæ 1524. Ita Catalogus, neque exprimitur, qua die, aut cui Præposito diploma datum sit. Etsi aliunde constet, Gregorium tunc Præpositum fuisse.

CCXXVII.

Carolus Archidux privil. confirmat. 1567.

Carolus Archidux Aust. Dux Styriæ, Seccoviensium Jura & privilegia confirmat. Anno 1567. Ita rursus Catalogus, sed neque locus, neque dies factæ confirmationis exprimitur.

CCXXVIII.

Ferdinandus Archidux privil. confirmat. 1601.

Ferdinandus Archidux Aust. Dux Styriæ (qui postea Imp. hujus nominis II.) Seccoviensia privilegia confirmat, die 19. Junii 1601. eodemque Anno die 20. Dec.

Pp

addit

addit immunitatem a persolvendo teloneo falis ex Aufsee.
Ita Catal. Locus non additur.

CCXXIX.

Rudolphus II. Imp. privil. confirmat. 1602.

Rudolphus II. Imp. Seccov. Ecclesiæ privilegia confirmat, diplomate Germanico, quod in arce Pragenfi, die 9. Aug. anno 1602. datum est.

CCXXX.

Mathias I. Imp. privil. confirmat. 1615.

Mathias I. Imp. Seccov. Ecclesiæ Canon. Jura & privilegia confirmat. die 18. Aug. anno 1615. Locus in Catal. non exprimitur.

CCXXXI.

Julius PP. II. privil. & bona Seccov. confirmat. 1511.

Julius Papa II. omnia privilegia, & bona Ecclesiæ Seccoviensis quorum pleraque specialiter recenset, per Bullam amplissimam confirmat. VI. Idus May, anno 1511

CCXXXII.

Informatio de statu religionis in Diœcesi Seccoviensi. 1570.

Informatio de statu & exercitio Religionis in Diœcesi Seccoviensi, per Laurentium Præpositum & Archidiaconum Seccoviensem data ad Archiducem Carolum 10. Decemb. anno 1570. & 23 Martii 1571. vi cuius constat omnes Parochos, excepto Obedachensi, impio hæretico, esse Catholicos, uti etiam subditos, quorum tamen multi sub utraque specie Eucharistiam sumunt.

DOCUMENTA

EX ARCHIVO EPISCOPALI

SECCOVIENSI,

QUORVM COPIA IN COD. MEMBRAN. MS. HABETVR.

I.

*Honorius III. PP. Eberhardo II. Archiepiscopo Salisburgensi indulget
potestatem erigendi Episcopatum Seccoviensem. Romæ 1218.*

Honorius Episcopus, Servus Servorum DEI, Venerabili fratri Eberhardo Salzburgensi Archiepiscopo salutem, & Apostolicam benedictionem. Quod non tua, sed quæ Christi sunt, vel potius quæ Christi & tua sunt, sedula meditatione requiras, opera tua testimonium perhibent evidenter, dum commisso tibi gregi prodesse desiderans potius, quam præesse, animarum lucrum, sicut decet Domini Sacerdotem, præfers quæstui temporali, quin etiam, ne non tam eas pascere, quam depascere videaris, carnalia, quæ posses metere in eisdem, voluntarius offers spiritualia seminanti, sicque fit, ut ministrum Christi, & dispensatorem ministeriorum DEI te faciens æstimari, tuum honores in Domino ministerium, teque reddas omnibus honorandum, & favorem nostrum ex his eo specialius tibi vendices, quo nostris beneplacitis expressius te coaptas. Prudenter enim recogitans, quod Salz. Dyoc. usque adeo est diffusa, quod non sufficias universis habitantibus in eadem pastoralis sollicitudine imminere, timens quoque, ne

non sit, qui parvulis lac doctrinæ, vel provectis cibum solidum amministret, aut quod infirmum est in eis consolidet, aut alliget, quod confractum, olim per dilectum filium Karulum Frisacensem Præpositum per literas tuas nobis humiliter supplicasti, ut in Seccoviensi Ecclesia tuæ Dyoc. Episcopalem sedem creandi, tibi licentiam concedere dignaremur, parato de assensu Capituli tui, ei unam dietam & dimidiam in Dyoc. & trecentas marchas in redditibus assignare, ita ut per omnia ipsius Ecclesiæ Seccov. jure salvo, nihil de bonis ipsius ad Episcopalem Kathedram transferatur, nec ullum exinde in dignitatibus, libertatibus, consuetudinibus, & rationibus Salzb. Capitulo præjudicium generetur. Unde licet forsan eo minus ad hoc insufficiens debeas reputari, quo insufficienciam allegas instancius, nos tamen tuum propositum dignis in Domino laudibus commendantes, & precibus tuis eo favorabilius annuentes, quo rarius eis similes, & frequentius nobis dissimiles, vel potius contrariæ porriguntur, ut res tam ardua sine omni offensione procederet, Venerab. fratri nostro Frisingensi Episcopo, & dilectis filiis, Brixinensi electo, & Abbati Admuntensi, nostris dedimus literis in mandatis, ut hujusmodi negotii circumstantias sollicitè inquirentes, & specialiter, si hoc Ecclesiæ Salzb. expedire viderent, & ad id Capituli ejusdem assensus accederet, nec non si Seccoviensis Ecclesia ex hoc servaretur indemnis, & utrum esset sufficiens & idonea futuri Episcopi provisio prætaxata, diligentius indagantes, rescriberent nobis super his omnibus fideliter veritatem, qua cognita de consilio fratrum nostrorum procederemus inoffense. Episcopus
vero

vero & Abbas prædicti, sicut suis nobis literis intimarunt, quia prædictus electus cruce signatus in procinctu quasi peregrinationis positus huic negotio interesse non poterat, ad Salzburgensem Ecclesiam personaliter accedentes consensum Capituli ad hoc invenere præparatum, & quantum tam ibi, quam alibi super hoc poterant edoceri, didicerunt hoc Salzb. Ecclesiæ absque dubio expedire, Præpositum quoque & Capitulum Seccoviense personaliter allocuti, acceperunt responsum, quod & Seccov. Ecclesia illæsa remaneret penitus, & indemnis, & ut eorum verbis utamur, terminos novæ Dyoc. extendi usque ad dietam & dimidiam invenerunt; Parochiam videlicet Chumbenze, cum omnibus suis pertinentiis, in qua sita est Ecclesia Seccoviensis, usque ad finem parochiæ Sancti Laurentii in longum, Ecclesiam vero Sanctæ Mariæ in Branck, usque ad finem parochiæ Lemsniz in latum, cum omnibus Ecclesiis mediis, & earum pertinentiis & capellis, quæ sunt in earum terminis constitutæ. Redditus autem futuro Episcopo assignandos invenerunt Ecclesiam Vonstorff, & XXX. mansos de nemore, quod est apud fluvium, qui vocatur Gewl, Ecclesiam Leibenz, Ecclesiam Vogan, Ecclesiam Rabe, cum omnibus pertinentiis earundem, salvo tamen jure personarum, quæ ibi hætenus Domino servierunt. Curiam quoque decimalem in Saccach, & Domum in Frisaco, quam a Nobili muliere Hema, & domum in civitate Salzb. quam ab Hainrico cive Salzb. emisti. Ex quibus omnibus secundum æstimationem bonorum virorum trecentarum marcarum redditus plenarie provenire creduntur, de quibus futurus Episcopus honorifice poterit

sustentari. Unde nobis per eundem Præpositum & literas tuas iterum cum instantia supplicasti, ut cum paratus sis, & Dyoc. & redditus, sicut superius est expressum, futuro Episcopo assignare, tibi facultatem creandi novum Episcopum in prædicta Seccov. Ecclesia traderemus, ita quod electio & investitura ejusdem Episcopi, ad te, ac successores tuos absque omni contradictione pertineat, de quorum bonis idem Episcopatus dotatus noscitur & ditatus; Gurcensis autem Episcopus, qui Vicarius Salzb. antistitis in sua Dyoc. esse dinoscitur, in illo quoque sit Episcopatu Vicarius, quantum Archiepiscopalis exigit jurisdictio, ne in hoc etiam jus ipsius grave dispendium paciatur. Nos igitur habito fratrum nostrorum consilio, quia tuum in hac parte propositum ad divini nominis gloriam, & Christianæ Religionis augmentum intelleximus pertinere, favore illud Apostolico prosequentes, postulata concedimus, sicuti superius sunt expressa sine juris præjudicio alieni. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apost. ejus, se noverit incursum. Amen, Amen. (Sequuntur subscriptiones duodecim Cardinalium) Datum Romæ apud S. Petrum per manum Rainerii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarii, X. Kal. Julii, Indictione VIII. Incarn. Dom. Anno MCCXVIII. Pontificatus Domini Honorii Papæ Tertii Anno secundo.

Animadversiones ad Epocham hujus Bullæ.

Adverte Bullam originalem hucusque descriptam, intra octennium a muribus corrosam, ideoque Pontificem postulanti Eberhardo, dedisse Bullam aliam in Annalibus Salisb. a Mezgero vulgatam. Cui præsens ex regesto Pontificio rursus descripta & inserta fuit, adjecta tamen per amanuensem Papalem erronea hac epocha, prout exinde liquet, quod neque Indictio, neque Annus Pontificis secundus cum Anno Incarn. respondeant, adeoque substituendum esse Annum Incarn. MCCXVIII. ex sequentibus fundamentis. 1.º Quod Pontifex hoc eodem anno sui Pontificatus secundo die XII. Kal. Julii, adeoque anno 1218. dederit Breve adducendum N. sequenti, & rursus aliud adducendum N. 3. 2.º Quod Fridericus II. Imp. hoc eodem dederit privilegium, vi cujus confirmatur Episcopatus Seccov. prout ex N. 4. patebit. 3.º Quod Carolus Proto-Episcopus Seccov. consecraverit anno sequenti, scilicet 1219. & quidem die 10. Febr. cryptam Basilicæ Salisburgensis, ut Chron. Honor. interpolatum Biblioth. Voraviensis testatur.

Extat hæc Bulla, apud Lünig spicilegii Eccles. I. parte Fortsetzung. pag. 970. instaurata 1227.

II.

Honorius III. PP. Commissarios Apostolicos de fundatione Episcopatus Seccov. constituit Romæ 1218.

Honorius Episcopus, Servus Servorum DEI, dilectis filiis de Sewen, & de Raitenhaslach Abbatibus Salz. Dyoc. & Magistro Hugoni Canonico Ratisponensi salutem &c. Quod Venerab. frater noster Salz. Archiepiscopus

scopus non sua, sed quæ Christi, vel potius quæ Christi, & sua sunt, sedula meditatione requirat, opera sua testimonium perhibent evidenter &c. (reliquus contextus prout in bulla superiore n. I. nisi quod loco personæ 2dæ, in qua Eberhardum alloquitur, isthic persona tertia substituatür, subjuncto dein fine sequenti) Nos igitur fratrum nostrorum habito consilio, quia ipsius Archiepiscopi in hac parte propositum, ad divini nominis gloriam, & Christianæ religionis augmentum intelleximus pertinere, favore illud Apostolico prosequentes, concedimus postulata, sicut superius sunt expressa, sine juris præjudicio alieni. Ad omnem itaque scrupuli materiam amputandam, discretioni vestræ, de qua plenam in Domino fiduciam obtinemus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus autoritate nostra suffulti provideatis, ut promissa efficaciter impleantur, nec contra ea quidquam temere attemptetur, contradictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Quod si non omnes his exequendis poteritis interesse, duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Romæ apud S. Petrum XII. Kal. Julii, Pontificatus nostri Anno secundo. *Cod. MS. pag. I.*

III.

Honorius PP. Præposito & Capitulo Seccoviensi de erecto Episcopatu in eadem Ecclesia Romæ 1218.

Honorius Episcopus, Servus Servorum DEI, dilectis filiis Præposito & Capitulo Seccoviensi salutem & Apostolicam benedictionem. Quod Ven. frater noster Salzbr.
Ar-

Archiepiscopus non sua &c. (*totus contextus, mutatis mutandis, ut supra n. 1. usque ad illa*) sine juris præjudicio alieni. Datum Laterani VIII. Idus Julii, Pontif. nostri anno secundo (*Cod. p. 2.*) Ex utroque hoc Brevi Apostolico evincitur, etiam Bullam de erigendo Episcopatu Seccoviensi n. 1. recitatam, hoc eodem anno 1218. fuisse datam.

IV.

Fridericus II. Rex Romanorum confirmat Episcopatum Chiemensem & Seccoviensem. 1218.

Fridericus Divina favente clementia Rom. Rex secundus semper Augustus, & Siciliæ Rex, Dilecto Principi suo Eberhardo Salzb. Archiepiscopo in perpetuum. Religiose ac pie intentionis (*confirmat jura, privil. &c. Episcoporum Chiemens. & Seccov. idque diploma verbotenus concordat cum apographo, quod inter documenta Canon. Seccov. §. 38. continetur adjecta isthic hac subscriptione*) Acta sunt hæc Anno Dominicæ Incarn. MCCXVIII. Regnante Domino nostro Friderico secundo Romanorum Rege semper Augusto, & glorioso Principe Syciliæ. Anno Regni ejus XII. Datum apud Nurenberch VII. Kal. Nov. Indiæ. VII. (*Cod. pag. 6.*)

V.

Eberhardus Salzb. asserit decimas Ecclesiæ in Stiven. 1218.

Eberhardus Salzb. Archiepiscopus &c. Cum ex injuncto &c. (*asserit Ecclesiæ D. Georgii in Stiven plenum jus decimarum, quod eidem Eberhardus I. antecessor olim*

contulerat) Acta sunt hæc Anno Dom. Inc. MCCXVIII. Indict. VI. apud Leibenz. Datum autem apud Vanstorff per manus Magistri Hainrici Notarii. Pontificatus nostri Anno XVIII. feliciter Amen. (*Cod. MS. pag. 10.*)

VI.

Comites Plaigenses, Fundatores Ecclesiæ in Stiven, & Benefactores.
1220.

C. DEI Gratia Comes de Pleigen, dilectis suis fidelibus H. de Wildonia, & H. & U. filiis suis salutem & omne bonum. Quoniam parentes nostri pro salute perpetua & hæreditate sempiternæ gloriæ Deo omnipotenti, ac gloriosæ suæ genitrici Virgini Mariæ, nec non victorioso Martyri Georio (*Georgio*) & aliis sanctis, quorum ibi multæ continentur reliquiæ, apud Styven in honorem memorabilem Ecclesiam fundare, & suo dotare primitus prædiolo curaverunt, decem videlicet areolis adjacentibus &c. Nos ceptis eorum piissimis recognoscentes debitam devotionem &c. concedimus, & volumus, ut quinque mansos de prædio nostro, quod in feodo tenetis, Ecclesiæ prædictæ in dotem & proprietatem altaris superioris Capellæ delegare, ac tradere habeatis liberam potestatem &c. Datum apud Sevelt Anno Incarn. Dom. MCCXX. (*Cod. pag. 40.*)

VII.

Eberhardus Salisb. Carolo Episcopo Seccov. diæcesim præfigit &c.
Anno 1220.

Eberhardus &c. Salz. Archiepiscopus &c. Karulo Ven. Seccov. Episcopo in perpetuum. Nos super familiam
con-

constituti &c. (concordat cum diplomate inter documenta Canon. Seccov. §. 40.) Datum apud Salzburg Anno ab Incarn. Domini MCCXX. XIII. Kal. Mart. Indiæ. VII. Pontificatus nostri Anno XIX. (*Cod. pag. 3. vide cit. §. 40. Extat quoque insertum diplomati Frid. Archiep. dato sine die & consule.*)

VIII.

Eberhardus Archiepiscopus, & Leopoldus Dux confirmant pacta Wildoniorum. 1225.

Eberhardus Archiepiscopus &c. universis &c. Notum facimus, quod præsentem dilecto amico nostro L. illustri Duce Austriæ & Styriæ, multisque aliis. Liutoldus & Ulricus pueri de Wildonia, qui procurationes quoque contra voluntatem Venerab. fratris nostri K. (Caroli) Seccoviensis. Episcopi apud Weides receperant, in manus nostras fide data constantissime sponponderunt, quod ex nunc in antea nullam procurationem ibidem ab eo, vel a suis hominibus recipiant, eo contradicente penitus, & invito. Ne igitur id, quod ab eis factum est, oblivione temporis irritari valeat, ad petitionem jam dicti Episcopi sigillo tam nostro, quam ejusdem Ducis præsens pagina, est roborata. Dat. apud Harperch Anno Domini MCCXXV. XIV. Kal. Februarii. (*Cod. MS. 21. Item pag. 38.*)

IX.

Eberhardus Archiepiscopus definit jura Episcopi Seccoviensis. 1228.

Eberhardus Archiepiscopus Salz. &c. In vinea Domini Sabbaoth laborantes (definit jura Ep. Seccoviensis, prout

prout inter docum. Canon. Seccov. §. 47.) Ne igitur hæc nostra institutio ab aliquo impofterum valeat immutari, præfentem inde paginam conſcribi, & ſigillo noſtro fecimus communiri. Anno ab Incarn. Domini mill. ducent. viceſimo, Indiſt. I. Datum Salz. IV. Idus May, Pont. noſtri Anno XXVIII. (*Cod. MS. pag. 6.*)

X.

Hertnidus ab Orte reſtitutionem bonorum Eccleſiæ Gleyſtorff. obtinet.
1229.

Hertnidus de Orte omnibus ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem. Notum fieri cupio univerſis, quod cum Venerab. Pater & Dominus Karolus, primus Secco- viens. Epifcopus ab Ulrico de Comyn, filio quondam Hirzmanni, dotem Eccleſiæ in Gleyſtorff in præſentia noſtra repeteret, quam ipſum aſſeruit detinere in ſuum, & Eccleſiæ ſuæ præjudicium & gravamen, ad fundandam intentionem ſuam produxit inſtrumentum piæ memoriæ Heinrici de Orte Patris mei, cujus tenorem feci coram me ſeriatim recitari &c. Cum igitur dictus Ulricus id, quod injuſte detinebat, ad meam inſtantiam reſignare ſit inductus &c. in teſtimonium præſentes literas &c. Hujus rei teſtes ſunt Otto de Ernvelſe, Hermannus de Preyſinge, Otokarus de Lezowe, Hugo & frater ejus Heinricus de Monte, Bernhardus Friſac. Præpoſitus & Archidyacon. Inf. Marchiæ &c. Acta ſunt hæc apud Gleyſtorff, Anno MCCXXVIII. XV. Kal. Octob. (*Cod. MS. pag. 23. & 39.*)

XI.

Fridericus Dux confert privil. Episcopo Seccov. Henrico I. A.º 1234.

Fridericus D. G. Dux Austr. & Styriæ, & Dominus Carniolæ universis &c. Considerantes devotionis sinceritatem, quam D. Henricus Seccov. Ep. Venerab. suis temporibus, nobis & nostris exhibuit per operum multiplicium exhibitionem, in recompensationem meritorum suorum, & instantiam petitionum eidem Episcopatu de speciali gratia duximus indulgendum, quod quicumque nobilium, seu ministerialium per districtum nostrum commorantium aliqua de suis prædiis præfato Episcopatu deferre voluerit titulo venditionis, aut donationis, ad ea firma & rata impostum permanenda, nostra voluntas accedat pariter & consensus, testimonio hujus scripti. Dat. in Ertpurch VIII. Kal. Martii Anno MCCXXXIV. (*Cod. MS. pag. 18. & 34.*)

XII.

Fridericus Dux Henrico I. Episcopo Seccov. præcedens privil. confirmat. 1239.

Fridericus Dux &c. Intendentes Seccov. Ecclesiam pro reverentia amici nostri Karissimi, Henrici, ejusdem Ecclesiæ Episcopi, ad cujus beneficentiam & promotionem, suæ devotionis merita nos invitant, semper in quantum possumus, honorare: ipsi & suis successoribus, ut proprietates, siue possessiones, si quas ministeriales, & ceteri cujuscunque conditionis, nostri homines per Styriam, donationis, venditionis, seu alterius cujuscunque contractus

titulo,

titulo, aut pro animarum suarum salute, etsi eas ratione terræ possideant, dictæ Seccov. Ecclesiæ duxerint conferendas, recipere licite ac retinere libere valeant in futurum, de speciali nostri favoris munificentia indulgemus; In hujus nostræ concessionis futuram memoriam, & cautelam præfato Episcopo, suisque successoribus præsentem tradentes literam sigilli nostri munimine roboratam in præsentia testium subscriptorum, qui sunt: Comes Chunrade Hardekke, Comes Ulricus de Phanneberch, Poppo de Peckach, M. Gerhardus Muffonienſis Archidiaconus, M. Liupoldus Plebanus Wiennensis, Columbanus Capellanus noster, Heinricus scriba Styriæ, Heinricus de Brunne, Hertnidus de Pettove, Otto de Walchunſchirchen, Camerar. & alii de familia curiæ nostræ. Actum Wiennæ, IV. Kal. Jan. Anno Domini MCCXXXIX. (*Cod. MS. pag. 15. & 34. Item diploma Orig. Alb. I. Reg. Rom. infra n. 63.*)

XIII.

Fridericus Dux Henrico I. Episcopo Seccov. confert Ecclesiam S. Petri Judenburgensem &c. 1239.

Fridericus Dux &c. Licet lex &c. Innotescat ergo tam præsentibus, quam futuris, quod nos ob reverentiam B. M. V. perpetuæ, dilecto amico nostro, Henrico D. G. Venerabili Ecclesiæ Seccov. Episcopo præclaris ipsius meritis inclinati, jus patronatus, & cetera jura quocunque nomine censeantur, quæ in Ecclesia S. Petri sita supra Judenwurch prope fluvium Mouram noscimus legitime obtinere, justo donationis titulo assignamus eidem & ceteris
suc-

successoribus suis in perpetuum possidenda &c. Acta sunt hæc apud Ips XV. Kal. May, Anno Dominicæ Incarn, MCCXXX. nono, coram testibus subnotatis, videlicet Ulrico de Rusbach &c. (*Cod. MS. pag. 15. & pag. 34.*)

XIV.

Eberhardus II. auget fundationem Episcopatus Seccoviensis. 1239.

Eberhardus Archiepiscopus Salzb. &c. Tenore præsentium ad singulorum notitiam volumus pervenire, quod cum olim Karolus de Guetach, noster & Ecclesiæ nostræ ministerialis, quandam, quæ de nostræ non esset familia Ecclesiæ, duceret in uxorem, a nobis licentia aliqua non obtenta, & ex hoc omnes, quas tenuit possessiones, juxta Jura, & approbatas, seu præscriptas Ecclesiæ nostræ consuetudines, nobis vacare cœperint ipso facto, nos omnes possessiones infeodatas, quas in Stiria tenuit, cum vassallis, quos habuit, ibidem, Seccov. Ecclesiæ, quæ nostra est nova plantatio, ad hoc, ut in ipsa Prælatus decentius sustentetur, proprietatis jure contulimus perpetuo possidendas &c. Actum Paduæ Anno Domini MCCXXXIX. X. Kal. May, in præsentia Magistri Henrici nostri Proto-Notarii, Mag. Gottschalci plebani de Klame, Witegonis Seccov. Episcopi Notarii &c.

XV.

Hernidus de Orte compensat damna Episcopo Seccov. illata. 1239.

Hernidus de Orte, tenore præsentium me confiteor promississe, quod de rebus, sibi per me, vel per meos ho-

homines irrogatis & ablatis, nec non quæ mei occasione amisisse veraciter fuerit protestatus Dominus Episcopus Seccoviensis, usque ad mediam quadragesimam satisfactionem plenariam exhibebo &c. si autem a media quadragesima in antea, infra spatium dierum XV. ablata omnia non restituerem, Dominus Ulricus de Lychtenstein pro me tenebitur in centum marcis denar. Frisac. Salva nihilominus erga me sæpessati Episcopi actione. Acta sunt hæc in domo Dietrici ex inferno civis apud Wiennam, in Kal. Decemb. Anno Domini MCCXXXIX. Indiæ. XIII. præsentibus testibus plebano de Gretz Ottone, Gottfrido Capellano, & Witegone Notario Episcopi Seccov. &c. (*Cod. MS. pag. 39.*)

XVI.

Eberhardus Salzb. & Fridericus Dux decisionem litis confirmant. 1240.

Eberhardus D. G. Salzb. Archiepiscopus, Ap. Sed. Leg. Fridericus D. G. Dux Austr. & Styr. ac Dominus Carniolæ universis &c. Cum inter Dominum Heinricum Venerab. Episcopum Seccoviensem ex parte una, & Wulfingum puerum de Stubenberch ex altera, & nomine dicti pueri quendam militem Herbordum de duabus tertiis decimarum in Poschle hinc inde percipiendis diu lis, & contentio foret versa &c. ut tali litigio finis imponeretur, de tento ipso Episcopo apud nos, pro nostris negotiis, vice sua memoratus Episcopus, E. plebanum de Stiven, & W. (Witigonem) Notarium suum, & Wulfingus de Stubenberch Hugonem de Pranke, Ortolfum de Chapphenberch, Swi-

Swichardum de Reze, Wolfkerum de Poseyle suos milites destinarunt &c. (sequitur decisio litis facta quoad decimas, potiore sui parte Episcopo adjudicatas) Actum apud Poseyl Anno MCCXL. Id. Julii Indiſt. XIII. Ut autem ea, quæ cum tantæ deliberationis maturitate &c. acta constabilia permaneant &c. hanc cartam sigillorum nostrorum testimonio jussimus insigniri. (*Cod. MS. pag. 9.*)

XVII.

Fridericus Dux, liberalis in Henr. I. Episcopum Seccov. 1240.

Fridericus Dux &c. Præſenti ſcripto ſcire volumus univerſos, quod nos ob devotionem dilecti amici noſtri, Heinrici Seccov. Episcopi ad ipsius magnam & frequentem instantiam, Chunegundim filiam Alberti militis de Purchſtalle, cum hæredibus, quos genuerit, dedimus liberaliter de ejus & mariti ſui, nec non parentum ſuorum voluntate & aſſenſu eidem Episcopo & Eccleſiæ Seccovienſi. Datum apud Tobel Anno Domini MCCXL. Ind. XIII. Idibus Julii. (*Cod. MS. pag. 16. & 35.*) *Vide N. XX.*

XVIII.

Fridericus Dux, donat Henrico I. Episcopo Seccov. prædium. 1242.

Fridericus Dux &c. Tenore præſentium notum facimus tam præſentibus, quam futuris, quod nos ob amorem, & multa grata ſervicia, quæ nobis hætenus exhibuit, & offert in futurum, dilectus amicus noſter, Henricus Ven. Episcopus Seccov. ſibi & Eccleſiæ ſuæ villam in Poſeyle

apud S. Jacobum contulimus, quæ Aertzperch appellatur, cum omnibus suis attinentiis perpetuo possidendam. Anno Domini MCCXLII. Indiæ. XV. IV. Idus Julii. Hujus rei testes sunt M. Ulricus de Chyrperch, Canon. Patav. Archidiaconus Austriæ, noster Protonotarius, Hainricus Pincerna de Hauspach, Cholo de Vronhoven, Gotfridus Cheltzo, Ulricus de Windisgrez &c. Actum apud Tobel. (*Cod. MS. pag. 16. & 35.*)

XIX.

Fridericus Dux Henrico I. Episcopo, Viennæ donat domum. 1243.

Fridericus Dux &c. Ducti zelo &c. advertentes grata sinceritatis obsequia, & devota, quibus dilectus amicus noster, D. Henricus Ven. Episcopus Seccoviensis pro nostri honore nominis, & terrarum nostrarum generali commodo se semper exposuit viribus indefessis, eidem & suis successoribus Episcopis Ecclesiæ Seccov. domum apud Wiennam sitam, juxta domum nostram, & parte nostræ Curiae contiguam, quam quidam Duringus nomine quondam noscitur possedisse, contulimus nostro jure perpetuo possidendam &c. Testibus, qui aderant, subnotatis, Leupoldo Ardac. Præposito Magistro Leupoldo plebano Wiennensi, Magistro Ulrico de Chyrichperch, Archidiacono Austr. &c. Marquardo Notario, Wolfkero de Barowe, Ottone de Walchunschirchen Camerario, Dieterrico de Dobrach pincerna, & aliis. Datum in Hyntberch, Anno Domini MCCXLIII. pridie Idus Jan. (*Cod. MS. pag. 16. & 35.*)

XX.

XX.

Fridericus Dux donat Henrico I. Episcopo Seccov. Ecclesiam in Tobel.
1241.

Fridericus Dux &c. Quanto de manu Domini potiora suscepimus, tanto ad largitoris grates nos promptius & humiliter offerentes, Jus patronatus, quod in Ecclesia Tobel nobis hactenus competebat, Ven. Patri & amico nostro, Domino Henrico Episcopo Seccov. & Ecclesiae suae pro favore ipsius Episcopi, qui gratus plurimum nobis extat &c. donamus & conferimus &c. coram testibus subnotatis &c. Magistro Ulr. de Chyrchberch Protonotario nostro &c. Henrico Pincerna de Hauspach, Chunrado de Horneke &c. Henrico scriba Styriae &c. Actum apud Tobel II. Idus Aug. Anno MCCXLI. (*Cod. MS. pag. 4.*)

XXI.

Fridericus Dux compensat damna per Hertnidum de Orte Seccov. Episcopatu illata, tempore Ulrici I. Episcopi. 1245.

Fridericus Dux &c. Sua nobis conquestione narrarunt bonae memoriae D. Henricus, Ven. Episcopus Seccoviensis, & successor illius D. Ulricus, Ven. ejusdem Ecclesiae electus, quod per invasiones Hertnidi de Orte Ecclesia Seccov. enormiter offensa fuerit, & depressa; & quia idem Hertnidus &c. suum nobis feudum taliter obligarat, ut in nostri transire deberet potestatem dominii, si non compleret quaedam promissa nobis facta &c. vel si unquam Archiepiscopum (Eberhardum) aut terras nostras laederet

quoquomodo, nos consideratis damnis, quæ intulerat Ecclesiæ Seccov. Castrum Wechferek (in alio apographo appellatur Weizzepek) quod ipso jure &c. ad nostrum est dominium devolutum, cum omnibus possessionibus & iudicio, & præcise cum omnibus & singulis, quocunque vocentur nomine, ad idem castrum pertinentibus, ipsi & Ecclesiæ Seccov. cujus injurias propter fidelia & devota servitia, quæ idem D. Ulricus ejusdem Ecclesiæ electus, nobis exhibuit hætenus, & exhibere poterit in futurum, sustinere nec volumus, nec debemus, pro recompensatione dampnorum suorum, contulimus feodali titulo, perpetuo possidendum &c. coram testibus subnotatis: Nicolao Seccov. & Leupoldo Ardac. Præpositis, Magistro Gotschalco Protonotario nostro, Witegone scriba Styriæ &c. Ottone de Walchunschirchen Camerario, Dieterico de Dobrach Pincerna, Troutliebo Dapifero, & aliis. Actum in Strælze A:º Dn. MCCXLV. Tertio Idus Apr. (Cod. MS. pag. 16. & 26. ac 35.)

XXII.

Eberhardus II. Salisb. promittit compensationem decimarum Ulrico I. Seccov. Electo. 1245.

Eberhardus Archiepiscopus Salzb. &c. scire volumus &c. quod cum Domino Poconi Nobili de Peccach decimas in Posyle contulissimus titulo feodali, nos indemnitati Ecclesiæ Seccov. ad quam eadem decimæ nomine proprietatis pertinebant, providere volentes, pro earundem decimarum compensatione redditus æquipollentes, ubi-

ubicunque in partibus Marchiæ Venerab. in Christo frater, (Ulricus) Seccov. electus acceptare voluerit, de consensu nostri Capituli duximus assignandos &c. Sunt autem hujus rei testes &c. D. Poppo de Pekach, D. Otto de Chunigsperch, D. Wulfgangus de Leybenz, D. Ortolfus de Stretwich, D. Hartungus de Leybenz &c. Actum apud Strazganch A:º Dn. MCCXLV. tertio Idus Junii, Indiæ. III. (Cod. MS. pag. 11.)

XXIII.

Eberhardus II. Salisb. decimas compensat Ulrico I. Electo Seccov. &c.
1246.

Eberhardus Archiepiscopus Salzb. &c. Ne ea &c. tenore præsentium scire volumus præsentibus & futuros, quod nos omnes decimas tam in grano, quam in vino, & alias possessiones, quocunque titulo, vel nomine censeantur, quæ per mortem Domini Reimberti de Moureke bonæ memoriæ, ceperunt in Sakkatal, & circa fluvium, qui dicitur Sulbe, vacare nobis & Ecclesiæ Salzburgensi, Ven. in Christo Fr. D. Ulrico Electo Seccov. & ipsi Secc. Ecclesiæ pro recompensatione decimarum in Poseyle, de consensu nostri Capituli dedimus perpetuo possidendas, & quia per easdem decimas sufficiens recompensatio non fuerat sibi facta &c. decimas nostras in Chirchperch, ultra montem Sæmerinch, quæ ex morte dilecti amici nostri, Friderici illustri Ducis Austriæ nobis vacare ceperunt, præfato Electo, & Ecclesiæ suæ in supplementum compensationis de voluntate nostri Capituli contulimus &c. Te-

stes sunt Ulricus Ven. Lavendinus Episcopus, Otto Præpos. Salzb. Fridericus de Leybenz, & Algotus ejusdem Ecclesiæ Canonici &c. Hermannus Hospitalarius in Cerevald &c. Chunradus de Horneke, Chunradus de Hanno-we &c. Otto de Chunesperch, Hertnidus de Betowe, Wulfingus de Stubenberch &c. Datum apud Swannenberch A.º Dn. MCCXLVI. decimo Kal. Nov. (*Cod. MS. pag. 8.*)

XXIV.

Philippus Elect. Salisb. Ulrico I. Seccov. nonnullos feudatarios donat.
1248.

Philippus D. G. Ecclesiæ Salzb. electus, Apostolicæ sedis Leg. &c. ut Seccov. Ecclesia, quæ nostra est plantatio &c. considerantes devotionis promptitudinem, quam ejusdem Ecclesiæ Episcopus (Vdalricus I.) indefessis extendit viribus ad promovendum sanctæ matris Ecclesiæ negotium generale, attendentes nihilominus pietatem fidei, quam habuit hætenus, & habet specialiter erga nos, & Ecclesiam Salzburgensem, ut ex suæ devotionis meritis beneficium debeat reportare, & Ecclesiæ Romanæ, nostris quoque negotiis efficacius possit intendere in futurum, filium Gundakari de Videz Rudigerum, & Chunigundim sororem ipsius, & filiam Heinrici de Chounperch, uxorem Herbardi, quæ personæ ad Ecclesiam Salzb. proprietatis nomine pertinebant, de earundem personarum bona, & expressa voluntate, & de Capituli nostri assensu, cum omnibus, quocunque vocentur nomine, juribus & possessionibus, quas a nostra Ecclesia obtinebant, tradimus eidem
Epi-

Episcopo, & Ecclesiæ Seccoviensi &c. Testes sunt Magister Henricus noster Protonot. &c. Hartungus de Leybenz, Starchardus gener suus, Wernherus de Leybenz, Chunradus de Grevenpach &c. Actum in Leybenz Anno Dn. MCCXLVIII. decim. Kal. Martii. (*Cod. pag. 12.*)

XXV.

Philippus Salzb. donat Ulrico I. Seccov. Ecclesiam S. Georgii in Styven. 1248.

Philippus Salzb. Archiepiscopus &c. Etsi mater &c. Ecclesiam in Styven nobis vacantem, Domino Ulrico Seccov. Episcopo, cujus devotio matrem suam Salzburg. Ecclesiam respexit semper in omnibus, cum jure patronatus, ac omni jure, quod nobis competebat in illa, & per ipsum Ecclesiæ suæ perpetuo contulimus possidendam &c. Concedimus etiam, quantum est in nobis, eidem Episcopo, ac suis successoribus, ut suæ, suorumque mensæ, diætæ proventus Ecclesiæ licenter valeant deputari &c. Actum Petoviæ XII. Kal. Octob. A:º Dn. MCCXLVIII. in præsentia M. Henrici curiæ nostræ Protonotarii &c. Luitoldi de Wildonia, Friderici de Betowe, Nicolai de Lewenberch, Chunradi de Hornek, & aliorum. (*Cod. MS. pag. 12.*)

XXVI.

Henricus Episcopus Bamb. confert feudatariam Ulrico Seccov. 1248.

Henricus D. G. Bamberg. Episcopus &c. consideratis beneficiis, & obsequiis, quæ dilectus amicus noster
D. Ul-

D. Ulricus Ven. Episcopus Seccov. nobis & Ecclesiæ nostræ hætenus exhibuit, & in futurum exhibere poterit, ministerialem nostram, uxorem Heinrici Radinstorff, ministerialis Ecclesiæ Seccov. una cum hæredibus, quos ex ea procreaverit, eidem Episcopo, & Ecclesiæ suæ, de consensu Capituli nostri tradidimus &c. Actum apud Werwen, A:º Dn. MCCXLVIII. sept. Kal. Februarii. (*Cod. MS. pag. 21.*)

XXVII.

Conradus Præpos. Spirensis Apostolicus Legatus confert privil. quo confirmat donationem Ecclesiæ in Stiven &c. 1249.

Conradus D. G. Præpositus Ecclesiæ S. Gwidonis in Spira, & Canonicus Magunt. per Austriam & Styriam Apostolicæ sedis Legatus &c. Attendentes, & per operis evidentiam cognoscentes, quod tanquam devotus Ecclesiæ Romanæ Zelator (Ulricum I. Episcopum Seccov. alloquitur) pro ipsius honore, ac libertate, quibuslibet fortunæ casibus vos exponere minime formidantes, dampna gravia, & offensas multimodas sustinueritis hætenus, & paciamini continue per DEI & Ecclesiæ inimicos, vobis & vestris successoribus auctoritate nobis a sede Apostolica tradita indulgemus, ut si quando Metropolitanus Salzb. sive terræ princeps, vel alter quispiam jura patronatuum Eccelsiarum parochialium, Seccov. Ecclesiæ, quæ in redditibus est adeo tenuis, & exilis, quod ex illa Prælatus decenter nequeat sustentari, duxerit conferenda, easdem Ecclesias &c. ad vestram mensam vobis perpetuo liceat retinere &c. Datum Wiennæ VI. Kal. Martii, A:º Dn. MCCXLIX.

XXVIII.

XXVIII.

Conradus Archiepiscopus Colonienfis Ap. Leg. confert præcedens privil.
1249.

Conradus D. G. Colonienfis Archiepiscopus, Italiæ Archi-Cancellarius, Ap. fed. Legatus. Cum &c. intimante nobis Ven. in Christo fratre D. Philippo Salzburg. Electo, ipse &c. Ecclesiam in Styven &c. ad mensam & subsidium Ven. Fr. Episcopi Seccov. & suorum successorum duxerit &c. pleno jure tradendam, & per dilectum in Christo, virum utique honorabilem & discretum, Dominum Conradum Præpositum Ecclesiæ S. Gwidonis Spirens. tunc temporis in Austriæ & Styriæ partibus vice nostra de sedis Apostolicæ speciali mandato, Legationis fungentem officio, fuerit &c. donatio hujusmodi confirmata, nos &c. ratum habentes in nomine Domini auctoritate Apostolica confirmamus &c. Datum Colonyæ A:º Dn. MCCXLIX. X. Kal. Apr. (*Cod. MS. pag. 13.*)

XXIX.

Hugo Cardinalis Ap. Legatus confirmat donationem Ecclesiæ in Styven. 1249. vel potius 1250.

Hugo miseratione divina Ecclesiæ S. Sabynæ Presb. Card. Ap. Sed. Legatus &c. Cum a nobis &c. (confirmat auctoritate Pontificia donationem Ecclesiæ in Styven factam a Philippo Electo Salisb. ad sublevanda damna, quæ per inimicos Ecclesiæ Episcopatu Seccov. illata sunt) Datum Mogunt. nonis Julii, Pontif. Domini Innocentii Papæ IV. A:º VIII. Adeoque 1250. (*Cod. MS. pag. 13.*)

XXX.

Philippus Salzb. Electus confert Ulrico I. Episcopo Seccov. villam Wogrinstorff 1249.

Philippus Salzb. Electus &c. Præposito in nostra præsentia per Ven. in Christo fratrem D. Ulricum Episcopum Seccov. quod bonæ memoriæ noster prædecessor quandam villam in Wogrinstorff, quæ cum aliis duabus villis &c. per mortem Domini Raimberti de Mourecke vacare coeperat, prædecessori suo, & Ecclesiæ Seccov. contulerit &c. Nos jura ipsius Episcopi Seccov. recognoscentes &c. donationem a prædecessore nostro factam ratam habemus, & ipsam villam in Wogrinstorff, cum prænominatis villis &c. tradimus præfato Episcopo, & Ecclesiæ Seccov. non obstante, quod Chunradus de Trakenberch, easdem villas hætenus dinoscitur possedisse, qui etsi jus aliquod habuisset, quia tamen promissorum suorum &c. extitit violator, eo quod castrum nostrum Rayne, sicut evidenter patuit, ad alienos tradere voluerit fraudulenter, non solum easdem villas, imo ipso facto vacasse constat alia, quæ sibi de jure competere videbantur &c. Cujus rei sunt testes Bertholdus de Gurkenvelde, Reinherus de Aichelperch, Wulfingus de Soces &c. Actum in Rayne, A:º Domini MCCXLIX. Idibus May. (*Cod. MS. pag. 11.*)

XXXI.

Philippus Elect. Salzb. commutat bona quædam cum Ulrico Episcopo Seccov. 1249.

Philippus Salzb. Electus &c. Tenore præsentium &c. pro quibusdam villis, quas circa Rayne, Ven. in Christo
Fratri

Fratri Domino Ulrico Episcopo dederamus, possessiones, quæ in Tulmätz, & alias in eadem provincia, per mortem Domini F. Ducis Austriæ vacare cœperunt &c. contulimus memorato Episcopo & Ecclesiæ Seccov. &c. perpetuo possidendas &c. Actum apud Frisacum, A:º Domini MCCXLIX. -- Kal. Octob. (*Cod. MS. pag. 12.*)

XXXII.

Philippus Salzb. restituit Ulrico I. Seccov. decimas in Poseyl. 1250.

Philippus Salzb. Electus (restituit Ulrico I. Episcopo Seccov. decimas in Poseyle, quas olim Eberhardus Archiepiscopus contulerat Popponi de Pekach, nunc defuncto &c.) coram testibus subnotatis &c. Witegone scriba Styriæ, Ulrico de Liechtenstein, Hainrico de Silberberch, Gebhardo de Velwen, Gotfrido Chæize, Ortolfo de Stretwich, & aliis. Actum in Vonstorff. IV. Idus Feb. A:º Domini MCCL. (*Cod. MS. pag. II.*)

XXXIII.

Philippus Salisb. promittit Ulrico Episcopo Seccov. Ecclesiam in Pyber. 1251.

Philippus Salzb. Electus &c. Jus patronatus Ecclesiæ in Pyber, quod ad Ven. in Christo Abbatem, & conventum S. Lamberti noscitur pertinere, libere promittimus absolvere per recompensationem ipsi monasterio utilem, & honestam, ita quod ipsum jus patronatus, postquam per nos fuerit absolutum, in jus & proprietatem transeat ipsius

Ecclesiæ Seccov. ad quæ nos, nostrosque successores præsentibus obligamus &c. Coram Witigone scriba Styriæ, Ulrico de Liechtenstain, Gerhardo de Velwen, Gotfrido Chælze, Ortolfo de Stretwich, & aliis testibus. Anno MCCLI. tertio Idus Feb. apud Vonstorff. (*Cod. MS. p. 14.*)

Adverte, quod iidem testes, idem locus, & prope eadem dies, quæ in diplom. præced. adeoque fors re ipsa ad eundem annum pertineat utrumque.

XXXIV.

Hermannus Kranichberg componit litem cum Episcopo Seccov. 1251.

Hermannus Chranechperch &c. (componit litem circa decimas in Chirichperch, hucusque actam cum Ulrico Episcopo Seccov.) In cuius rei testimonium evidens eidem Episcopo præsentem trado literam sigilli mei robore communitam. Testes autem sunt D. Ulricus de Liechtenstain, Chunradus de Ternberch, & Fridericus de Potscha mei milites &c. Act. Wiennæ Kal. Jan. MCCLI. (*Cod. MS. pag. 22.*)

XXXV.

Wilhelmus Rom. Rex confirmat privil. Episcopatus Seccov. 1251.

Wilhelmus D. G. Rom. Rex, & semper Augustus, universis Imperii fidelibus hanc literam inspecturis gratiam suam, & omne bonum. Regalis præeminentiæ requirit honestas, ut promotionibus Ecclesiarum, & exaltationi Principum affectuosis desideriis intendere debeamus, ut cum requisiti fuerint ad nostra & Imperii obsequia, fer-

ventius

ventius animentur. Noverint itaque tam præsens ætas, quam successura posteritas, quod nos de providentia nostri consilii singula & universa jura, quæ dilecto Principi nostro Ven. Episcopo Seccov. & Ecclesiæ suæ a Domino Friderico quondam Imperat. ac aliis Imperatoribus, & Imperii Principibus sunt indulta, videlicet, quod coram Imperio, ac Principibus, & alias gaudeat, & utatur omnibus juribus, ac libertatibus, quæ aliis Principibus Episcopis Suffraganeis Ecclesiæ Salz. sunt concessa, prout etiam in privilegiis Ecclesiæ suæ datis plenius est expressum, auctoritate regia confirmamus, mandantes, & sub interminatione gratiæ nostræ firmiter præcipientes, ut nullus sit, qui contra privilegia ab Imperatoribus, seu aliis Principibus ei tradita, vel etiam contra hanc confirmationem nostram venire audeat, aut ea cujusquam ingenii scrupulo infirmare. Ad hujus etiam confirmationis nostræ memoriam evidentem, & robur in perpetuum valiturum præsentibus ei tradimus literas, sigilli nostri munimine roboratas. Datum apud Nusciam (Nussiam modo) A:º Domini MCCLI. XV. Kal. Julii. Indiçt. nona.

Cod. MS. pag. 7. uti & diploma originale Maximil. I. cui literæ prædictæ verbotenus sunt insertæ. Epoche legitima.

XXXVI.

Ottocarus Bob. liberalis in Ulricum Episcopum Seccov. 1253.

Otakarus Dux Austriæ & Styriæ, ac Marchio Morav. &c. Dilecti Domini & amici nostri Ulrici Venerab. Episcopi Seccov. obsequiis &c. & amoris &c. occurrere cupientes,

innotescimus &c. quod homines & possessiones Comitum de Pleyne, quas circa Leybenz & Stiven habere noscuntur, tam obligatas, quam datas titulo feudali, promissimus nostris absolvere laboribus, & expensis, ut easdem dictus Dominus & amicus noster &c. simul quoque Seccov. Ecclesia, per manum nostram accipere debeat jure proprietario in æternum. Ceterum villam Reüssenz &c. cum omni eo jure, quo bonæ memoriæ Dux Austriæ Fridericus illam noscitur possedisse, Domino & Ecclesiæ memoratis dedimus proprietatis nomine perpetuo possidendam &c. Testibus subnotatis, qui sunt Fridericus de Hauspach, pincerna, & Ulricus frater ejus, Wulfgangus de Stubenberch, Dietmarus de Wiezeneck (Weisenegg) Hermannus de Chronichperch, Chunradus de Zelckinge, Ulricus de Liechtenstaine, Witigo scriba Styriæ, Dietmarus de Stretwich, Offo de Pouten, Albero de Arberch (*fors Hartperg*) Chunradus de Hyntperch, & alii quam plures. Datum apud Leuben A.º Inc. Dom. MCCLIII. XVI. Kal. Junii. (*Cod. MS. pag. 17. & 36.*)

XXXVII.

Ottocarus Boh. Ulrico I. Seccov. Episcopo confert Ecclesiam Moutenstorff. 1255.

Otakarus D. G. Dominus Regni Bohemiæ (hunc titulum Princeps omisit in diplom. n. præced.) Dux Austriæ & Styriæ, ac Marchio Moraviæ, tenore præsentium innotescimus universis &c. quod promptitudine debita & favore volentes occurrere multitudini meritorum, quibus
Do-

Dominus & amicus noster, Ulricus Venerab. Seccov. Episcopus per nos honorari meruit, & remunerari, jus patronatus in Ecclesia Moutenstorff cum universis attinentiis, & juribus, in quibus nos, & dilectam uxorem nostram Margaretam respexit hactenus Ecclesia memorata, Ipsi, & Ecclesiæ Seccov. donavimus de consensu & bona voluntate dictæ uxoris nostræ, jure perpetuo possidenda &c. Actum & Datum Wiennæ A:º Domini MCCLIV. Kalendis May. (*Cod. MS. pag. 17. & 36.*)

XXXVIII.

Amelrici Abb. Run. tanquam Judicis Apostolici sententia. 1254.

A. (id est, Amelricus) divina permissione Abbas Runens. Judex a sede Apostolica delegatus universis &c. Cum Dominam Gertrudim Waltstain &c. (asserit eandem legitime citatam, ob occupatas violente Seccov. Episcopi decimas, non comparuisse, ideoque harum jus omne amississe denuntiat) Actum apud Græz in parochiali Ecclesia, coram Priore nostro, & Fratре Chunrado Custode FF. Minorum in Græz, Ulrico Plebano in Strazganch &c. Tercio non. Novemb. A:º Domini MCCLIV. (*Cod. MS. p. 38.*)

XXXIX.

Leutoldi de Stadek obligatio fidelitatis. 1258.

Leutoldus de Stadecke, hujus scripti testimonio promittito, me deinceps Domino meo Ulrico Ven. Salzb. Archiepiscopo, & Ecclesiæ suæ fidelibus semper & utilibus ob-

obsequiis adhærere, pro quo ipse mihi & Annæ uxori meæ decimas circa Hartperch, & alibi fitas, quas ego & Rudolfus frater meus a Domino Eberhardo quondam Salzb. Archiepiscopo titulo pignoris habebamus, jure feudali &c. Datum apud novam Ecclesiam (Neükirchen Austria) quinto intrante Sept. A.º Domini MCCLVIII. (*Cod. MS. pag. 22. & 39.*)

XL.

Wulfingi de Hannau obligatorie fidelitatis. 1258.

Wulfingus de Hannowe hujus scripti testimonio confiteor, quod Ven. Dominus meus Ulricus Salzb. Archiepiscopus decimas apud Hirzeg (nunc Hirschegg) sibi ex morte quondam Leonhardi dicti Virste vacantes, mihi ad fidem in feudum duxerit concedendas &c. Actum apud Pyber, XIII. exeunte Decemb. Anno Domini MCCLVIII. Hujus rei testes sunt, M. Berchtoldus Curie Salzb. Notarius, Ulricus Notarius, Starkandus de Leibenz, Rudigerus Boenheim, Otakarus de Kainach, & alii. (*Cod. MS. pag. 22. & 39.*)

XLI.

Vladislaus Archiepiscopus Salisburg. Bernardo Episcopo Seccov. confirmat Ecclesiam in Stiven. 1268.

Vladislaus D. G. sanctæ Salzb. Ecclesiæ Archiepiscopus, Ap. Sedis Leg. Fridericus Præpos. & Archidiac. Henricus Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ &c. Ne
facta

facta digna memoria &c. (confirmat Bernardo Episcopo Seccov. donationem, vi cuius Philippus Salisb. quondam Archiepiscopus, Ulrico Episcopo Ecclesiæ Seccov. ad mensam donaverat Ecclesiam in Stiven) Datum Salzb. IV. non. Nov. Anno Domini MCCLXVIII. (*Cod. ibidem.*)

XLII.

*Bruno Episcopus Olom. Capit. Styr. rescindit omnes alienationes per
Ulricum Archiepiscopum Salisb. in bonis Ecclesiæ suæ factas.*
1268.

Bruno D. G. Olomuc. Episcopus, Capitaneus Styriæ, Dilectis, fidelibus suis Herbardo Judici Provinciali, omnibusque Judicibus ejusdem terræ &c. Quia coram nobis personaliter præsentibus iudicio in provinciali placito, Sabbato post festum Andreæ proximo, habito apud Grez, sententiatum extitit, & finaliter confirmatum, quod omnes infeudationes, venditiones, viegationes, seu quæcunque alienationes, de possessionibus, decimis, & aliis quibuscunque rebus Ecclesiæ Seccoviensis, factæ sine forma juris &c. per Dominum Ulricum quondam Episcopum Seccoviensem eo tempore, quo idem fuit Archiepiscopus Salzb. & tantum simplex præfatæ Seccov. Ecclesiæ Procurator, nullum obtinent firmitatis robur, nec alicujus sunt momenti, & per consequens &c. Reverendo in Christo Patri Domino Wernhardo ipsius Ecclesiæ Seccov. nunc Episcopo sunt adjudicatæ per sententiam &c. universitati vestræ sub obtentu gratiæ Domini nostri Serenissimi Regis Bohemiæ, ac nostræ præcipimus, & mandamus &c. qua-

tenus memorato Domino Episcopo possessionem prædictorum bonorum omnium defendatis &c. A&. & Dat. Græz, Kal. Decemb. Anno Domini MCCLXVIII. (*Cod. MS. pag. 20. & 37.*)

XLIII.

Ottocarus Boh. præcedentem sententiam confirmat. 1269.

Otakerus D. G. Rex Boh. Dux Austriæ & Styriæ, & Marchio Moraviæ. Scire volumus universos præsentis literas inspecturos &c. quod Reverendi in Christo Patris, & Domini Brunonis, Ven. Olomuc. Episcopi vidimus, & legi nobis fecimus patentes literas, quarum tenor talis est (sequitur diploma præcedens verbotenus insertum) Verum cum de ipso processu per prædictum Dominum Brunonem &c. finis vivæ vocis oraculo informati &c. (confirmat sententiam prædictam) Datum Pragæ Anno Domini MCCLXIX. quinto non. Martii. (*Cod. MS. pag. 20. & 37.*)

XLIV.

Herbardus de Fulmstain Judex Gen. Styriæ eandem promulgat. 1269.

Nos Herbardus Dapifer de Fulmstayne Judex per Styriam Generalis. Notum facimus universis (promulgat iterato prædictam sententiam, prout autoritate Regia confirmatam, simulque insinuat, quod Bernardum Episcopum Seccov. in bonorum quorundam possessionem immiserit, nominatim Ecclesiarum S. Stephani, Chirichpach, Wolffsperch, & Jægerberch, quæ Udalricus Archiepiscopus

pus Gundackaro de Gleitsawe, ejusque filiis indebite obligaverat) Datum Græz Anno Domini MCCLXIX. XVI. Kal. May. (*Cod. MS. pag. 20. & 38.*)

XLV.

Ottocarus Boh. privil. Episcopi Seccov. confirmat. 1269.

Otakerus D. G. Rex Boh. Dux Austriæ & Styriæ &c. (per diversa diplomata, eodem in loco eademque die data postulanti Bernardo Episcopo Seccov. confirmat jura, & privilegia, quæ tum ipsemet, tum Fridericus Austriæ, Styriæque Dux Ulrico quondam Episcopo & Ecclesiæ Seccoviensi dederat, quæ omnia verbotenus inserta repetit) Datum Znoyme, Id. Junii, Anno Domini MCCLXIX. (*Cod. MS. pag. 19. & seqq.*)

XLVI.

Gysla de Chranichperg munifica in Episcopatum Seccov. 1270.

Gysla de Chranichperch, relicta Domini Reymberti fel. mem. Junioris de Moureke &c. (transcribit Episcopatu Seccoviensi duos milites, cum omnibus bonis eorundem, scilicet Nicolaum, & Hadmarum de Leutschach, quos jure proprietatis a parente suo Hermanno de Chranichperch acceperat) Acta sunt hæc in Ecclesia Chyrichberch, Anno Dn. MCCLXX. XII. Kal. Sept. (*Cod. MS. pag. 40.*)

XLVII.

Gysla de Orte prædictam donationem confirmat. 1270.

Gyfila de Orte relicta Domini Alberti Dapiferi de Veltzenach, tenore præsentium confiteor &c. quod cum dilecta avia mea Gyfila de Chranichperch, relicta Domini Reymberti fel. mem. Jun. de Mourek &c. (confirmat præcedentem donationem) sunt autem testes, D. Dietericus de Rorawe & Leutoldus de Chunringe, generi mei, Rudolfus de Plankenstein, Otto de Schrettenperge, Hadmarus de Veltsperch, Henricus Huenel milites, Sighardus de Eberstorff, Albertus Stucho de Trauttmanstorff, Calhochus de Dobra, & alii. Actum & Datum Wiennæ, A:º Dn. MCCLXX. VIII. Kal. Novemb. (*Cod. MS. pag. 41.*)

XLVIII.

Gysla de Orte compensat damna per Fratrem Episcopatui Seccov. illata. 1270.

Gyfila relicta Domini Alberti fel. mem. Dapiferi de Velt-sperch, soror Hertnidi de Orte, tenore præsentium confiteor, quod cum olim dictus Hertnidus frater meus dampna gravia, ad quingentas marcas æstimata, Seccoviensi Episcopatui intulisset, & ob hoc eidem defuncto, per Domini Ulrici bonæ record. quondam Seccov. Episcopi procurationem & instantiam interdicta fuisset usque adhuc sepultura, ego suorum bonorum hæres legitima ipsius salutis volens providere, ac de præmissis damnis compensationem facere Episcopatui Seccoviensi, de filiorum meorum,

rum, & generorum meorum, videlicet Dominorum Dieterici de Rorawe, & Leutoldi de Chunringe consensu pariter & assensu, quinque homines mihi jure proprietario atinentes, non meliores, nec etiam infimos, sed tamen genere militares, cum omnibus filiis & filiabus suis, & decem marcarum redditibus &c. tradidi per fideles meos, D. Heinricum de Rorawe, & Heinricum de Ererspach milites &c. Reverendo in Christo Patri Domino Wernhardo Ven. Seccov. Episcopo, suisque successoribus &c. perpetuo possidendos. Actum & Datum Wiennæ Anno Dni. MCCLXX. VIII. Kal. Novemb. Testes iidem, qui in diplom. præced. (Cod. MS. pag. 41.)

XLIX.

Herrandus & Hertnidus de Wildonia cedunt jura quædam Episcopo Seccov. 1270.

Herrandus & Hertnidus fratres de Wildonia, tenore præsentium confitemur &c. (cedunt Bernardo Episcopo Seccov. omne jus, quod in villam Reüsenz quocunque titulo competere videbatur) Actum Leybenz Anno Domini MCCLXX. V. Kal. Julii. (Cod. MS. pag. 31. & 40.) Testes subscripti non videntur exprimendi, utpote obscuri.

L.

Wulf. de Trevnslein munificus in Episcopatum Seccov. 1271.

Wulfingus de Trevnslein tenore præsentium confiteor &c. quod mediante Dominæ Diemudis, dilectæ uxoris

uxoris meæ, Wulfingi filii mei, & Margaretæ meæ filiæ beneplacito, consensu, & assensu, proprietatis meæ, decem marcarum redditus, sitos in Vogan, dedi liberaliter, & tradidi Episcopatui Ecclesiæ S. Mariæ in Seccovia &c. Actum (locus omittitur) Anno Domini MCCLXXI. II. non. May. (*Cod. MS. pag. 31.*)

LI.

Rudolphi I. Aug. lex de feudis Princip. Ecclesiasticorum Viennæ. 1277.

Rudolfus D. G. Rom. Rex semper Augustus, universis Romani Imperii fidelibus præsentibus literas inspecturis cum notitia subscriptorum, salutem. Ad universitatis vestræ notitiam cupimus pervenire, quod existentibus nobis feria secunda ante conversionem S. Pauli, Anno Domini MCCLXXVII. Indiæ. V. in domo fratrum minorum apud Wiennam, ac assidentibus nobis Venerabilibus infra scriptis Principibus ad instantiam Venerab. H. Tridentini Episcopi, in communi fuit sententia requisitum, an Archiepiscopus, vel Episcopus, irrequisito Capituli sui consensu posset aliquem infeudare de novo, & an infeudatio, si taliter fuerit ordinata, roboris debeat firmitatem habere. Et super his deliberatione habita, est ab ipsis Principibus tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus, aliisque nobilibus, communiter & sententialiter diffinitum, quod hujusmodi infeudatio a Principe & Prælato Ecclesiastico fieri non valeat, & si facta est hactenus, vel imposterum adhuc fiat, nullius esse debeat firmitatis. Nos autem sententiam hujusmodi utpote rationaliter promulgatam approbantes, eam auctoritate

ritate Regia confirmamus. Hi vero sunt Principes, & Nobiles alii, per quos eadem sententia extitit promulgata. Ven. Fridericus Salzb. Archiepiscopus, Berchtoldus Babenbergensis, Leo Ratisponens. Petrus Pataviens. Chunradus Frisingens. Henricus Trident. Dytricus Gurcens. Johannes Chymens. Wernhardus Seccov. Episcopi. Ludovicus Comes Palat. Reni, Dux Bavariae, Meinhardus Tyrol. Fridericus Purggravius de Nuerenberch, Hugo de Werdenberch, Fridericus de Leyningen, Ulricus de Hewenburch, Henricus de Phanberch, Gerhardus de Kazenellepogen, Comites & alii quam plures. In cujus testimonium Majestatis nostrae sigillum praesentibus est appensum. Datum Wienae, Anno die, & Indictione praedictis, Anno Regni nostri quarto. (*Cod. MS. pag. II. & habet verbotenus insertum diplom. Maximil. I.*)

LII.

Rudolphus I. Aug. confirmat Bernardo Episcopo Seccov. sent. quam tulit Ottoc. Boh. &c. Viennae 1277.

Rudolfus D. G. Rom. Rex semper Augustus, universis Rom. Imperii fid. &c. Veniens ad nostrae Celsitudinis praesentiam Wernhardus Seccov. Episcopus proposuit, quod cum ipse coram strenuo viro, Ottone de Liechtenstein Juniore, vices patris sui in placito apud Grätz gerente, & Magistro Conrado scriba Styriae, ex commissione Illustris Ottokari Regis Bohemiae, tunc per Styriam judicio praesidente, olim Ditmarum Seniore de Stretwich, super eo traxisset in causam, quod triginta mansos in Gewla sitos,

tos, per quos originaliter dotatus fuit Episcopus Seccov. indebite occupatos teneret in suum & Ecclesiæ suæ præjudicium & gravamen, intentionis suæ propositum ex eo muniens, atque fundans, quod prius apud Knutvelde sententialiter extitit diffinitum, quod nullus Prælatorum primordiale Ecclesiæ suæ dotem in feudum posset concedere, nisi ad tempora vitæ suæ, nec hoc tamen sine magno periculo sui nominis & honoris &c. (sequitur deinde ulterius, quod Ditmarus non expectata sententia ad Regem Ottocarum appellaverit, ab hoc autem non solum ad cedenda Episcopo bona, sed etiam ad litis expensas condemnatus fuerit, ideoque etiam Rudolphus Augustus, sententiæ præfatæ examen Leoni Ratispon. & Heinricho Trid. Episcopis commisit, & sic concludit) a quibus fidei relatione ad nos facta, habito quoque super his eorundem consilio suprascriptam sententiam pro præfato Seccov. Episcopo promulgatam &c. auctoritate Regia approbamus & confirmamus &c. Datum Wiennæ VI. Kal. Martii, Indict. V. Anno Domini MCCLXXVII. Regni vero nostri anno quarto. (*Continetur verbotenus in diplom. Maximil. I.*)

LIII.

Rudolphus I. Aug. confirmat privil. Frid. II. Cæs. Episcopis Chiem. & Seccov. collatum &c. Viennæ 1277.

Rudolfus D. G. Rom. Rex &c. in perpetuum. Venientes ad nostræ Celsitudinis præsentiam Venerabiles Johannes Kiemenfis, & Bernhardus Seccov. Ecclesiarum Episcopi, nobis cum instantia supplicabant, ut privilegium
Do-

Domini Friderici fel. record. quondam Rom. Regis antecessoris nostri per eos nobis exhibitum, infra scriptum renovare, approbare, nec non confirmare auctoritate Regia dignaremur, cujus privilegii tenor talis est (sequitur verbotenus privilegium superius n. 4. allegatum) Et quia Regiam ornat & decet magnificentiam, justa petentium desideria favorabiliter exaudire, ipsum privilegium plene nobis expositum ad instar prædicti Domini Friderici, quondam antecessoris nostri, de verbo ad verbum per singulos articulos approbamus, & ad instantiam prædictorum venerabilium Episcoporum de certa scientia confirmamus. Nulli ergo &c. Testes hujus sunt Venerab. Frid. Salzeb. Archiepiscopus, & Venerabiles Episcopi, Berchtoldus Bamberg. Cunradus Fris. Petrus Patav. Leo Ratisp. Frider. Burggr. de Nurnberg, Hugo de Werdenberg, Fridericus de Leiningen, Karolus de Hohenberg, Eberhardus (in Dipl. n. 51. dicebatur Gerhardus) de Kazenellebogen, Henricus de Wilmawe, & Mangoldus de Nellenburg Comites. Otto de Berchteldorff (Bertholdesdorff) Otto de Haslaw, Cunradus & Ulrichus fratres de Pilhenstorff, Stephanus de Meissaw, Henricus de Chunzing, Gundakarus de Hawspach, Otto de Hennenfelde, & alii quam plures. Datum Wyennæ sedecima Kal. Apr. Indiæ. V. A.º Domini MCCLXXVIII. Regni vero nostri anno quinto. (*Continetur in diplom. Maximil. I.*)

LIV.

Rudolphus I. Aug. laudat fidelitatem Episcoporum & reversales dat Viennæ 1277.

Rudolfus D. G. Rom. Rex semper Aug. universis &c. inter alia magnæ devotionis & fidei augmenta (fors

argumenta) quibus Principes nostri Karissimi, Fridericus Vener. Archiepiscopus Salzeb. Berchtoldus Bamb. Leo Ratispon. Petrus Patav. Dietericus Gurcens. Johannes Khyem. & Wernhardus Seccov. Ecclesiarum Episcopi, per effectum operis ostenderunt, quo affectu personam nostram respiciunt, & quo Zelo Romanum Imperium amplectuntur, illud tanquam memoriale perpetuum pro ipsorum honore & gloria extollendis, præsentium serie literarum duximus exprimendum, videlicet quod cum causa Reipublicæ, cujus tutelam gerimus, nos urgeret, ut ad partes Austriæ robur Imperii duceremus, prædicti Principes sic fideliter, sic efficaciter, & constanter in omni nobis periculo adstiterunt, consilio, favore, & auxilio manuali, ut ipsos relinquere merito debeamus aliis in exemplum. Cumque nobis moram trahentibus in eisdem partibus, sumptus militiæ nostræ necessarii penitus defecissent, nec possemus per viam, vel modum aliquem hujusmodi indigentiae providere, dicti Principes nostri, moti precumstrarum instantia voluntarie consenserunt, ut tam de bonis ipsorum Dominicalibus, quam de prædiis monasteriorum & Ecclesiarum, eorum jurisdictioni in partibus Austriæ, Styriæ, Karinthiæ, Carniolæ, Marchiæ, subditarum subsidium tolerabile peteremus, per quod tantæ necessitatis articulus, qui nos & Imperium coarctabat, per eorum suffragia, & digne recolenda subsidia tolleretur. Sed quia prædictorum Principum devota benignitas in hac parte nobis exhibita posset ipsis, & ipsorum Ecclesiis, contra nostrum propositum, votumque animi occasionem inducere servitutis per nostros successores & futuros dictarum terrarum Dominos imponendæ.

dæ. Nos qui eorum indemnitati consulere volumus, & cavere tenemur, Ediçto perpetuo statuimus, ut nullus successorum nostrorum in Romano Imperio, sive Regno, ac etiam prædictarum terrarum Domini, si forte contigerit in futurum præfatas terras per speciales dominos ordinari, prædictam gratiam ex sola liberalitate Principum nobis factam, ad consequentiam trahere, vel ejus prætextu aliquid tanquam sibi debitum extorquere, exigere, seu exactum colligere audeat, vel contendat: sciatque præsumptor talis injuriæ, se adversus immunitatem Ecclesiasticam, sacrasque leges Rom. Imperii, ausu sacrilego deliquisse. Nos quoque promissimus dictis Principibus, fide data, quam vice præstitimus sacramenti, quod temporibus vitæ nostræ nihil talium exigemus, sed magis cogitabimus, & servabimus illas vias, per quas ipsis & Ecclesiis hanc liberalitatem grata vicissitudine rependamus, statuentes nihilominus contra futuros dictarum terrarum dominos, qui præsentem nostram violare præsumpserint sanctionem, ut si tertio commonitus per Episcopos non destiterit a tali sarcina Ecclesiis imponenda, aut imposita colligenda, ex tunc ipso jure, tanquam factus ingratus Ecclesiis, a quarum gravamine monitus non desistit, feuda perdat, quæ possidet ab Ecclesiis, quas indebita exactione non metuit onerare. Ut sciat nihilominus transgressor hujusmodi nostri privilegii, quod juri consonat, & continet pietatem, quod præter dignam severitatis acrimoniam, quæ contra sacrilegos per leges Rom. Imperii est promenda, virgam nihilominus sustinebit Ecclesiasticæ disciplinæ. Datum Wyennæ Anno Domini MCCLXXVII. V. Kal. Junii, Indiçt. V.

Regni vero nostri anno quarto. (*Continetur verbotenus in Diplom. Maximil. I. Cæs. Illud mirum, quod Codici privileg. Styriæ non fuerit insertum.*)

LV.

Hertnidus Wildonius liberalis in Episcopatum Seccov. 1278.

Hertnidus de Wildonia Marschalcus Styriæ, notum facimus universis, quod præcipue propter Deum, & specialiter pro reverentia Beatæ Virginis Matris Domini gloriosæ &c. dedi, tradidi, & assignavi Domino Wernhardo Ven. Episcopo Seccov. ejusque successoribus universis, atque Episcopatui Seccoviensi domum meam in Seebach, quam munire cœpi, & proprietates in villis, videlicet Swarza cum viginti duabus huebis & dimidia, & in Weitersvelde cum huebis octo & dimidia, & eorum attinentiis universis &c. Testes hujus rei sunt Domini, Ekehardus de Dobreng, Fridericus de Wolffsawe, Hermannus de Reyfach, & Marchardus de Herbeinstorff milites, Henricus de Dresnich &c. Actum in Leybenz A:º Domini mill. ducent. septuages. octavo, tertio idus April. (*Cod. MS. pag. 30.*)

LVI.

Hertnidus de Stadeck præsentè Græcii Rudolpho I. Aug. litem componit cum Bernardo Episcopo Seccov. 1279.

Hertnidus de Stadeke, notum facio universis &c. quod cum ad querimoniam mihi coram Domino meo, Rudolpho

dolpho Serenissimo Rege Roman. per manus dilectæ uxoris meæ, Dominæ Diedmudis de Velsperch assignatam, nomine & loco ejusdem uxoris meæ super judicio in Pirschfelde moverem Ven. Domino Wernhardo Seccov. Episcopo quæstionem in placito generali apud Grez celebrato, cui præsedit Dominus noster gloriosissimus Rex prædictus, sana deliberatione, & maturo consilio præhabitis, accedente consensu ipsius Domini nostri Regis, placuit ipsi Seccov. Episcopo, & mihi sopire quærelam &c. (sequitur compositio litis) Testibus subnotatis, Domino Ulrico de Mansverde, & Chunrado de Gleistorff militibus &c. Actum & Datum in Græz, A:º Domini MCCLXXIX. nonis Oct. (Cod. MS. pag. III.)

LVII.

Ulricus Pincerna de Ramstein liberalis in Bern. Episc. Seccov. 1280.

Ulricus Pincerna de Ramstein, notum facio universis, quod sana & matura deliberatione præhabita Seccoviensi Ecclesiæ dedi, tradidi, & assignavi ob remedium animæ meæ, & dilectæ confortis meæ, Dominæ Katerinæ, filiæ Domini Ottonis de Haslawe, & parentum meorum, Domino Wernhardo Ven. Episcopo Seccoviensi, suisque successoribus universis redditus meos tales, videlicet in Gotlike, decem marcarum, & in Puhelen, decem marcarum, mediante beneplacito & consensu præfatæ uxoris meæ, & filiorum meorum Reymperti & Nycolai, nec non filiarum mearum, Margaretæ & Elizabethæ, & Wendelinæ &c. Testes sunt hi, Domini Chunradus de Gleistorff, & Fridericus

cus de Leibniz milites Ecclesiæ Seccov. Otto de Leybniz, Sifridus & Ekbertus filii D. Wulfingi de Percha &c. Actum & Datum in Ramstein Anno MCCLXXX. X. Kal. Septemb. (*Cod. MS. pag. II.*)

LVIII.

Leutoldus Chunring liberalis erga Leopoldum Episcop. Seccov. 1287.

Leutoldus de Chunringe scire cupio universos &c. quod ad æternæ retributionis meritum &c. Hainricum & Wilhelmum fratres de Auroham famulos meos, & fororem ipforum Dominam Chunegundim, nec non Chunradum filium Ottonis, quondam fratris eorum, & pueros proborum virorum, videlicet Marchardi de Gerweigstorff (*Herweigstorff*) Chunradi Paldaweri, & generaliter omnes homines in districtu, & dominio Wildoniensi &c. ad me ex materna successione devolutos &c. de consensu uxoris meæ Dominæ Agnetis, ac bona voluntate Domini mei Alberti Ducis Austriæ &c. donavi & dedi prædictæ Ecclesiæ Seccoviensi, & tradidi Domino Leupoldo Venerabili in Christo Patri ejusdem Ecclesiæ Episcopo &c. Testes sunt D. Leo de Perndorff, D. Richerus dictus Smirl, milites mei, Wilhelmus de Scherphenberch, Otto de Leybenz, Gundakarus de Hauspach, viri Nobiles &c. Heinrichus dictus Pruschinch &c. Otto de Geula &c. Echardus de Fridberch, Hermannus de Leybenz, & alii. Datum & Actum apud Wiennam in Domo Prædicatorum, Anno Domini MCCLXXXVII. X. Kal. Junii. (*Cod. MS. pag. 27.*)

LIX.

Gundaccarus de Hauspach vendit castrum Leopoldo Episc. Seccov. 1287.

Gundakarus de Hauspach cupio fore notum, quod ego castellum in Pikelpach, quod post divisionem hæreditatis cum fratre meo Heinrico, & sororibus meis, videlicet Richarde, Chunegunde, Adlheide, legitime factam, cum omnibus suis pertinentiis &c. Domino Leupoldo Venerab. Ecclesiæ Seccov. Episcopo recipienti nomine suo, & dictæ Ecclesiæ suæ, pro centum & quinque marcis argenti, ex quibus marca valere debet decem & septem lot de moneta Grezensi denariorum, vendidi, dedi, cessi &c. In cujus rei evidens testimonium præsentis literas una cum sigillo meo, sigillis D. Heinrici de Schœnawe, avunculi mei, nec non D. Gotfridi de Wildungesowe soceri mei procuravi roborari &c. Testes sunt Domini Ditmarus de Geula, & Ortolphus de Torseul, milites &c. Actum in Grätz, A.º Domini MCCLXXXVII. XII. Kal. Sept. (*Cod. MS. pag. VI.*)

LX.

Hertnidus de Wildonia componit litem cum Leopoldo Episcopo Seccov. 1290.

Hertnidus de Wildonia Marschalcus Stiriae, scire cupio universos, quod cum inter Rev. Patrem Dominum Leupoldum, Ven. Episcopum Seccov. ex una parte, & me ex altera super quibusdam hominibus, & bonis eorum, quos & quæ idem Dominus Episcopus ex donatione patri

trui

trui (fors avunculi, aut consobrini &c.) Domini Leutoldi de Chunringe ad se & Ecclesiam suam asseruit pertinere, nec non super Ecclesiæ in Styven advocatia & iudicio in bonis ad eandem Ecclesiam pertinentibus fuisset aliquamdiu disceptatum, ego tandem totam causam &c. ad manus ipsius Domini Episcopi sub spe suæ græciæ resignavi &c. qui mihi designavit & donavit tres personas de pueris Heinrici Auraham, videlicet Rudolfum seniore filium suum, & uxorem Jacobi de Dyerenstein, Chunigundim &c. & sororem ejus Alheidim &c. quam gratiam ratam & gratam habens, & ea omnino contentus, renunciavi omni juri, & juris auxilio cum consensu uxoris meæ Dominæ Agnetis, & omnium puerorum meorum, Richeri, Hertnidi, Ulrici, & filiæ meæ (Elizabetæ) &c. Testes vero sunt hi, Dominus Meinhardus de Zenzelemdorff (fors Zinzendorff) Syboto de Wafen, Marchwardus de Herweistorff, Chunradus de Gleisdorff, milites &c. Datum & Actum in S. Georio apud Stiven Anno Domini MCCXC. Quarto Kal. May in die S. Vitalis M. (Cod. MS. pag. 20.)

LXI.

Hertnidus de Wildonia liberalis in Episcopatum Seccov. 1299.

Hertnidus de Wildonia, Marschalcus Stiriae (literis germanicis donat Episcopatu Seccoviensi duas proles Jacobi de Dierenstein, accedente consensu filiorum suorum Richeri, Hertnidi & Ulrici, ac filiæ Elizabethæ) Testes sunt D. Fridericus a Stubenberg, D. Otto a Goldek, D. Henricus Rindscheid, D. Dietmarus de Gewla, D. Seidmannus

mannus de Walstein &c. Actum Græcii MCCXCIX. octava die ante festum Ascens. Domini. (Cod. MS. pag. 28.)

LXII.

Hertnidus Wildonius vendit jurisdictionem quandam 1301. die 7. Apr.

Hertnidus de Wildonia Marschalcus Styriæ (literis German. Ulrico II. Episcopo Seccov. vendit jurisdictionem prætoriam in Azleindorff, quinque marcis argenti pond. Vienn.) Testes Wulfgangus de Erenvels, Aicherl (Erchingerus) de Geula, Petrus de Gleistorff, Hertnidus Rosenberger, Wecilo de Zebing, Chunradus de Windischgrez &c. Actum & Datum Græcii A:º Domini MCCCII. fer. VI. hebdomadæ Paschalis. (Cod. MS. pag. 29.)

LXIII.

Albertus I. Aug. confirmat privilegium Ulrico II. Ep. Seccov. 1301.

Albertus D. G. Rom. Rex semper Aug. universis S. R. Imp. fidelibus in perpetuum. Constitutus in nostra præsentia Ven. Ulricus Episcopus Seccoviensis privilegium quoddam sibi & Ecclesiæ suæ Seccov. ab illustri quondam Friderico Duce Austriæ concessum & traditum, petivit humiliter & devote de benignitate nostra Regia innovari, & approbationis nostræ munimine confirmari, cujus quidem privilegii tenor est talis, Fridericus &c. Intendentes (ut supra n. 12.) Et quia Regiam ornat, ac decet magnificentiam &c. Nulli ergo &c. Hujus rei testes sunt, Venerabiles Fridericus Argentin. & Chunradus Eystett. Ec-

clesiarum Episcopi, Henricus Abbas Fuldensis, Principes nostri. Spectabiles viri: Eberhardus de Kazenellebogen, Eberhardus de Wirtenberch, & Burchardus de Hochenberg, Comites. Strenui viri, Eberhardus, Ulricus, & Fridericus de Walsee, Marquardus de Schellenberg, Ulricus dictus Prueschenk, Theodoricus de Pillichdorff, & plures alii fide digni. Datum in Castris ante Gensheim IV. Idus Julii, A:º Domini MCCC. Indiæ. XIV. Regni vero nostri A:º Tertio. *Extat originale in Archivo Episcopi.*

LXIV.

Hertnidus Wildonius liberalis in Episcopatum Seccov. 1302.

Hertnidus de Wildonia Mareschalcus Styriæ (literis Germanicis, in quibus filios suos Richerum, Hertnidum, & Ulricum, idiomate patrio appellat Reicher, Hertlein & Ullein, Ulrico Episcopo & Ecclesiæ Seccov. donat collem, seu locum Pühel in parochia S. Georgii in Stiven) Testes D. Ulricus de Gravenpach, D. Hermannus de Reifach, Hertnidus Rosenberger &c. Datum in Leybniz, Anno Domini MCCCII. die S. Floriani.

LXV.

Ulricus II. Episcopus Seccov. condit arcem Bischoffegg. 1305.

Ulricus (II.) D. G. Ep. Seccov. (literis Germanicis testatur, quod ab Hertnido Juniore Wildoneo Styriæ Mareschallo obtinuerit facultatem in Sauathal, prope Eibeswald ædificandi, & nuper inchoatum perficiendi castrum

strum Bischoffeck, ideoque vicissim se obligat, quod ex eodem castro nunquam velit infestare, aut ullo modo damnificare agros, subditosque Wildonenses &c.) In quorum fidem præter sigillum nostrum, quoque sigilla, Magnifici (Hochen) ac Nobilis Domini Ulrici de Walsee, Capitanei & Dapiferi Styriæ, & honesti (*Ebrbaren*) Equitis D. Ottonis Ungnad, qui præsentis contractus arbitri fuere, his literis appendimus. Testes sunt: Dietericus Archidiaconus superioris Marchiæ, Parochus Petoviensis &c. Fridericus & Henricus fratres, Domini de Stubenberg, D. Hertnidus de Petovia, D. Ulricus Pincerna de Rabenstein (olim Ramstein) D. Otto de Wolfferau, D. Otto de Leybenz, Callochus de Hulbenrain, Chunradus Windischgrezer. Actum & Datum Græcii A:º Domini MCCC.V. postridie S. Ægidii (*id est, die 2. Sept.*) (*Cod. MS. pag. XXIX.*)

LXVI.

Henricus VII. Rex Rom. confirmat privil. Seccov. Episcopatus Pisis.
1312.

Henricus D. G. Rom. Rex semper Aug. universis Sacri Romani Imperii fidelibus præsentis literas inspecturis gratiam suam & omne bonum. Ex parte Ven. Friderici Seccov. Episcopi, Principis nostri dilecti, nostræ Celsitudini fuit humiliter supplicatum, ut privilegium infra scriptum sibi & Ecclesiæ Seccov. concessum innovare, approbare, & confirmare de benignitate regia dignaremur, cuius tenor sequitur in hæc verba: Fridericus D. G. Dux Au-

striae, & Styriae, Dominus Carniolæ &c. (ut supra n. 12.) Nos itaque præfati Friderici Seccov. Episcopi supplicationibus favorabiliter annuentes prædictum privilegium, prout recte & provide est concessum, ad instar divæ record. Rudolphi & Alberti Romanorum Regum, antecessorum nostrorum, innovamus, approbamus, confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo hominum hanc liceat nostræ innovationis, approbationis, & confirmationis paginam infringere, vel ei ausu temerario contraire: quod qui facere attemptaverit, præter nostræ Majestatis offensam, pœnam ad nostræ voluntatis arbitrium se noverit incurrisse. Datum Pysis A:º Domini millesimo trecentesimo, duodecimo, pridie Idus Apr. Indiæt. decima. Regni vero nostri anno quarto. (Extat originale in Archiv. Episcopali, sed sigillum quondam appensum periit.)

LXVII.

Wocho Episcopus Seccov. de Præposito Seccov. 1325.

Wocho D. G. Seccov. Ecclesiæ Episcopus tenore præsentium profiteamur &c. (declarat Christianum Præpositum Seccov. apoplexia tactum, adeoque regimini inhabilem, in Ecclesiam S. Mariæ in Pranck deportatum, certosque eidem in vitam reliquam census assignatos &c.) Actum & Datum Seccoviæ V. Id. Jul. Anno Domini MCCCXXV. (*Ex veteris processus lib. membr. fol. 23.*)

LXVIII.

LXVIII.

Albertus & Otto Austrii de Jure Episcopi Seccov. in arcem Wechsenegg. 1331.

Albertus & Otto, Germani, D. G. Duces Austriæ & Styriæ, Domini Carniolæ, Marchiæ, & Portus Naonis, omnibus in perpetuum. Mencium nostrarum acies &c. Hinc est, quod divæ record. quondam Dominus & frater noster Fridericus Serenissimus Rex Rom. sana mente per Christi gratiam, æger tamen corpore condens testamentum, in ipso publice recognovit Ecclesiam Seccoviens. habere jus ab antiquo in inferiore castro Wechsenekk & in judicio provinciali, ac etiam theloneo juxta Wechsenekk in districtu Pirckveld cum prato, terminis & attinentiis suis, & ad Episcopum ejusdem Ecclesiæ pertinere. Unde ratione ultimæ voluntatis & vigore testamenti voluit &c. ut eadem, videlicet castrum, judicium, ac theloneum &c. Venerabili Domino Wochoni nunc ejusdem Ecclesiæ Episcopo per nos restituerentur &c. Quam ob rem nos prædicta &c. Ven. Domino Wochoni Episcopo Seccov. & Ecclesiæ suæ, cujus sinceritatis & fidei merita erga nos semper parata sensimus, restituimus, tradimus, & assignamus &c. Datum Wiennæ A:º Domini MCCCXXXI. die Palmarum. (Cod. MS. pag. XXVI.)

LXIX.

Fridericus III. Archiep. Salisb. instituit Capellannum in Sacello Mariano montis Leibniz. 1335.

Fridericus (3.) D. G. Salz. Archiepiscopus &c. (accedente consensu Henrici Episcopi Seccov. & Rudolphi

Parochi Leibnizensis, in eadem Parochia fundat Capellatum perpetuum, qui missam quotidianam in Sacello B. V. Mariæ, ejusdem montis celebret, Sacramenta monticolis administret &c.) Datum Salzburge V. Kal. Octob. Anno Domini MCCCXXXV. (*Ex vet. process. libro membr. fol. 12.*)

LXX.

Albertus II. Austr. Rudmaro Episcopo Seccov. confert alia bona loco Castri Wechsenegg. 1339.

Albertus D. G. Dux Austr. Styriæ &c. (diplomate Germanico, confert Rudmaro Episcopo Seccov. ejusque successoribus Ecclesiam S. Mariæ, vulgo St. Marein, una cum filiabus ejusdem, pariterque judicium provinciale cum jure gladii in territorio S. Crucis, loco castri inferioris Wechsenegg, quod de jure Episcopatui Seccov. restitui debuisset) Datum Græcii, Anno Domini MCCCXXXIX. in festo S. Andreae. (*Cod. MS. pag. XXIII.*)

LXXII.

Albertus II. Dux confirmat privil. Seccov. Viennæ. 1339.

Albertus D. G. Dux Austr. Styriæ & Karinthiæ, Dominus Carniolæ, Marchiæ, ac Portus Naonis, Comes in Habspurch, & Chyburch, nec non Landgrafius Alsatiae, Comesque Phyrretarum, omnibus in perpetuum. Ad nostram veniens præsentiam Venerabilis Vir, Dominus Rudmarus, Ecclesiæ Seccov. Episcopus, amicus noster dilectus, quoddam nobis privilegium ab Illustri quondam Domino, Duce

Duce Friderico Austriæ, sibi & Ecclesiæ suæ prædictæ traditum & concessum obtulit, devote petens & humiliter innovandum hoc a nobis approbari, & tenore, subsequen-
tisque continentia confirmari (sensus reipsa fat hiulcus)
Fridericus D. G. Dux (ut supra n. 12. verbotenus una
cum epocha ibidem expressa) Verum quia dignum arbi-
tramur &c. Datum Wiennæ XVII. Kal. Aprilis A:º Dni.
millesimo trecentesimo, tricesimo nono. (*Extat originale
in Archivo Episcopali, sigillum e cera flava, superiore parte fractum
Albertum Equitem repræsentat.*)

LXXII.

*Ulricus de Walsée Capit. Styriæ Rudmaro Episcopo Seccov. tradit bo-
na per Albertum promissa. 1340.*

Ulricus de Wallsee, Capitaneus Styriæ (literis Germa-
nicis ex mandato Ducis Alberti, consignat Rudmaro
Episcopo Seccov. ea, quæ vi diplomatis n. 70. erant con-
signanda, descriptis simul limitibus territorii S. Crucis, in
quo iudicium prætorianum collatum est) Datum Græcii
A:º Domini MCCCXL. Dominica prima ante festum Na-
tivit. S. Joannis Bapt. (*Cod. MS. pag. XXV.*)

LXXIII.

*Henricus Archiepiscopus Salisb. confirmat Vicarium in Ecclesia S. Ma-
riæ. 1341.*

Henricus D. G. Archiep. Salz. (confirmat Vicarium a
Rudmaro Episcopo Seccov. præsentatum pro Eccle-
sia

fia S. Mariæ, vulgo in Sant Marein, quam Albertus Dux Episcopatus Seccoviensi transcripserat) Datum & Actum in castro nostro Leybenz, Id. Januarii, A:º Dn. MCCCXLI. (*Ex vet. process. libro membran. fol. 9.*)

LXXIV.

Ortolphus Archiepiscopus Salisb. &c. 1350.

Ortolffus D. G. Archiep. Salzb. (vacanti Ecclesiæ Parochiali S. Georgii prope castrum Clech, de cujus jure patronatus inter Rudmarum Episcopum Seccov. & quendam Wolffsauer lis pendebat, interim administratorem constituit) Datum Frisaci vicesima quinta die mensis Feb. Anno Domini MCCCL. (*Cod. MS. pag. XIV.*)

LXXV.

Nicolaus Galler vendit quedam bona Episcopo Seccov. 1354. vel potius 1351.

Nicolaus Gewler (Rudmaro Episcopo Seccov. quosdam fundos & jura piscandi in fluvio Umdrima (Undring) vendit) Datum (locus deest) A:º Dni. MCCCLIV. die Assumpt. B. M. Virg. (*Liber process. vet. MS. pag. 21.*) Adverte tamen in Notit. Epp. Secc. Rudmarum obiisse 1351.

LXXVI.

Frid. Galler vendit bona Ulrico Episcopo Seccov. 1357.

Fridericus Gewler (Ulrico III. Episcopo Seccov. quondam fundos & jura piscandi in Undrina vendit, ap-
presso

presso sigillo fratris sui Nicolai, & affinis sui Eberhardi ab Hollenegg) Datum in Leybenz, Dominica ante S. Urbani A:º Domini MCCCLVII. (*Liber vet. process. fol. 22.*)

LXXVII.

Ortolphus Archiepiscopus Salisb. indulget commut. paroch. 1358.

Ortolffus D. G. Archiep. Salzb. (concedit permutationem, vi cuius Ulricus III Episcopus Seccov. parochialem Ecclesiam in Moutenstorff transcribit Petro Præposito Seccoviensi, & hic vicissim Episcopo transcribit Ecclesiam parochialem in Geula, prope castrum Wasserberg sitam) Datum Salzb. VII. Kal. Febr. Anno Domini MCCCLVIII. *Lib. vet. process. fol. 21.* Illud observa, quod Ortolffus etsi de Weiffeneckiana stirpe fatus, Ulricum, qui ejusdem familiæ dicitur, non appellat cognatum &c.

LXXVIII.

Pilegrinus Archiep. Salisb. vades constituit Ottoni de Stubenberg. 1380.

Pilgrinus Archiep. Salzb. (diplomate Germanico, Joannem Episcopum Seccov. & Joannem Parochum Rackerspurg. eumque Vice-Dominum Leibnizensem, Ottoni de Stubenberg vades constituit, pro duobus millibus libr. Vienn. numorum, quæ mutua acceperat) Datum in Leybenz, fer. II. post S. Michaelis, A:º D. MCCCLXXX. (*Ex lib. vet. proc. fol. 14.*)

LXXIX.

Joannes Episcopus Seccov. Missæ perpetuæ fundator. 1393.

Ulricus D. G. Præpos. & Archid. Otto Decanus, & totum Capitulum Seccov. (Germanico diplomate fatentur, se accepisse pecuniam ab Joanne Episcopo suo Seccov. ad censum perpetuum collocatam, cui proinde se obstringunt, quod in ara S. Albani missam perpetuam, in salutem illius, & suffragia antecessorum celebrare velint) Datum Anno 1393. in Vigilia S. Joann. Bapt. Appensa sunt duo sigilla, primum Præpositi, quod infra nomen B. V. gentilitia illius signa exhibet, forma sequenti . alterum Capituli. In contextu dicitur, quod hic idem Episcopus Joannes altare S. Albani edificaverit. Hinc patet erroneum esse Catal. Episcoporum in Sacello Secc.

LXXX.

Pilegrinus Archiepiscopus Salzb. Judicem constituit inter Joannem Episcopum, & Ulricum Præpos. Seccov. 1394.

Pilgrinus Archiepiscopus Salzb. &c. Dilecto in Christo Friderico (de Pernech) Decano Ecclesiæ nostræ antedictæ salutem in Domino. Conquestus est nobis Reverendus in Christo Pater D. Joannes Ep. Seccov. quod Ulricus Præpositus Ecclesiæ suæ Seccov. de & super nonnullis Juribus & Jurisdictionibus ad ipsum D. Episcopum & Ecclesiam suam spectantibus injurietur eidem. Ideoque tibi committimus, & mandamus, quatenus vocatis partibus, & aliis qui fuerint evocandi, causam & causas hujusmodi auctoritate nostra audias, & sine debito decidas, faciens,

faciens, quod decreveris per censuram Ecclesiasticam firmiter observari &c. Executionem vero sententiæ diffinitivæ, si quam te ferre contigerit, nobis specialiter reservamus. Datum Salz. die undecima mensis Aprilis, Anno Domini MCCCXCIV. (*Ex lib. vet. process. fol. 15.*)

LXXXI.

Pilegrinus Archiepiscopus Salz. litem Episcopo Seccov. adjudicatam confirmat, & executioni mandat. 1394.

Pilgrinus D. G. Archiepiscopus Salz. &c. Ulrico Præposito, Decano, & Capitulo &c. Ecclesiæ Seccov. &c. Cum nuper inter Rev. in Christo Patrem, D. Joannem Episcopum Seccov. ex una, ac te Ulricum Præpositum prædictum, de & super jurisdictione exercenda in dicta Diœcesi Seccov. &c. parte ex altera, orta fuisset materia quæstionis, nos causam & causas hujusmodi Dilecto in Christo Friderico de Perneck Decano Ecclesiæ Salz. audiendas commisimus & sine debito terminandas, cujus commissionis vigore idem Fridericus in causis hujusmodi, & inter partes prædictas legitime procedens, diffinitivam sententiam pro ipso D. Episcopo contra te Ulricum Præpositum tulit in scriptis, prout in libello ipsius Domini Episcopi fuit petita in hunc modum (sequitur forma sententiæ, vi cujus decernitur & declaratur, correctionem criminum, reformationem morum, ac censuram Ecclesiasticam, Jurisdictionem quoque causarum omnium ad forum Ecclesiasticum pertinentium, collationem omnium Sacramentorum de Jure communi ad Dominum Episcopum

Seccoviens. in Ecclesia & Dioecesi Seccov. pertinuisse, & pertinere, spectasse, & spectare, ipsumque D. Ulricum Præpositum ab hujusmodi impedimentis debuisse, & debere desistere, eidemque super jurisdictione & impedimentis hujusmodi adversus Episcopum, silentium perpetuum imponitur, idemque ad litis expensas condemnatur. Atque hæc sententia lata & promulgata est Salzb. die 16. Sept.) Et quia nobis dictæ executionem sententiæ specialiter reservavimus, ideo ipsius Joannis Episcopi supplicationibus inclinati, quæ super præmissis facta provide sunt, rata habentes & grata, dictam sententiam tam Metropolitana, quam Legationis Sedis Apostolicæ auctoritatibus, quibus fungimur, confirmamus &c. (mandat dein eandem intimari prædicto Præposito, Capitulo &c. & si qui fuerint inobedientes denunciari publice tanquam excommunicatos &c.) Datum & Actum Salzburgæ in Curia nostra Archiepiscopali, Anno Domini MCCCXCIV. Indiæ. II. die vigesima secunda mensis Octob. (*Lib. vet. process. fol. 16.*)

LXXXII.

Wilhelmus Dux confert immunitatem Friderico Episcopo Seccov. 1399.

Wilhelmus Dux Austriæ, Styriæ &c. (diplomate German. eam libertatem ac immunitatem indulget Friderico Episcopo Seccov. ut super litibus ipsius personam aut Ecclesiam concernentibus coram nullo alio tribunali, quam ipsius Ducis, aut Judicis a Duce specialiter delegati comparere teneatur, pariterque in tribunali Provinciæ non teneatur per semetipsum causam dicere, sed sibi pro

pro beneplacito Procuratorem substituere possit. Datum Græcii fer. IV. post S. Michaelis, A:º Dni. MCCCXCIX. Continetur in Diplom. Maximil. I.

LXXXIII.

Frid. Pacif. Imp. compensat jacturam castri Wechsenegg Georgio Episcopo Seccov. Græcii 1453.

Fridericus D. G. Rom. Imp. (diplomate Germanico jacturam Castri Wechsenegg inferioris, quod jure ad Ecclesiam Seccov. pertinet, sed ab aliis possessum restituere nequit, compensat juxta literas Alberti Ducis n. 70. allegatas, confirmando jus gladii &c.) Datum Græcii fer. IV. ante S. Viti, Anno Nativ. Domini 1453. Imperii 2do.

Appensum sigillum e rubea cera aquilam bicipitem, sine clypeo pectorali, per limbum vero Austr. Styriæ, Carinthiæ, Carniolie, & Habsburgi, scutula repræsentat. Adverte Diploma datum esse Georgio Episcopo Seccov.

LXXXIV.

Mathias Rex Hung. Christophorum Episcopum Seccov. adversus Fridericum Imp. in tutelam recipit. Budæ 1479.

Mathias D. G. Hung. & Bohemiæ Rex, Marchio Moraviæ &c. (diplomate Germanico Christophorum Episcopum Seccov. & arces ejusdem in tutelam recipit, tenore seq: Wir Mathias von Gottes Gnaden &c. bekhennen öffentlich mit diesem Brief; als der Ehrwürdige Fürst, vnser lieber getreüer andechtiger Cristoff Bischoue zu Seckau auf vnser anlangen vnd schreiben, so wir im tan haben,

weilent Erzbischoff Joannem von Grän, mit sambt vnseren lieben Freündt Erzbischoff Bernard von Salzburg, in seinen firmen, antreffent die übergab des Erzbistum zu Salzburg, Widerstandt zu tun, vnd ihme das nicht verhelffen, vns darin angesehen, vnd gethan hat, durch das den obberührten von Grän in seinem bestimbten firmen bishero Widerstandt beschehen ist, um aber aus solchen Widerstandt von vnserwegen weilandt dem genanten von Gran, der allerdurchleicli. Fürst vnd Herr Herr Friderich Röm. Khayser &c. vnser lieber Vatter, den obberührten von Seccau mit schweren Vngnaden vorgenohmen, vnd ihm alle seine Rendt, Nutzen, vnd Gült eingezogen, vnd eingenohmen, auch durch seine Anwald, seinen amtleit gelübt (videtur aliquid deesse) kheinerley Gehorsamb den genanten von Seccau zuthun, sonder seiner Khayserl. Mayt. Auf solches sich dan der obberührte von Seccau zu der Khayl. Mayt. gesiegt hat und gebetten in aller demietikheit, solche schware Ungnadt von ihme aufzuheben, vnd ihm die benannte seine Rändt, Nüz, Gült vnd amleit frey vnd ledig wider zu schaffen, sich auch darbey erbothen recht zu geben vndt zu nehmen vor vnsern Hl. Vatter dem Pabst, seiner Hlkheit Cardinal, oder vor seinen geordneten Richter den Erzbischoff von Salzburg, oder vor der gemeinen Landtschafft in Steyer. Solch aber sein Begehren rechtlich, hoch, vnd zümblich erbiethen bey der Khayl. Mayt. nicht volg gehabt hat, sondern veracht, dardurch der benannte von Seccau Hilff, Rath vndt Beystandt zu suchen getrungen ist worden, vndt vns darauf angelangt, vndt diemütigklich gebetten, ihme wider

folchen gewalt vndt vnrecht, Hilff, Rath, vndt Beystandt zu thuen, damit er wider recht vndt billikheit von seinen Bistumb Seccau vndt den seinen nicht getrungen werde. Nun haben wir angesehen solche grosse Gewalt, vnd Vnbillikheit, so dem berührten von Seccau von der Khayl. Mayt. vndt den seinen beschehen ist, vnd haben ihm, vndt sein Stifft Seccau in vnsern schirm genohmen, vnd nehmen ihm auch in Krafft dies Briefs, vndt geloben ihm auch Hilff, Rath, vndt Beystandt zu thuen wider meniglich die ihm Vnrecht, Beschwarung, vndt Vnbillikheit thuen wollen, oder gethan haben, vndt vns auch auswendig seyn (videtur rursus aliquid omissum, aut male versum) mit seinen Widersachern in diesen Handl in khein Taidung nicht zu geben, noch Bericht zu thun ohne sein Wissen vndt Willen; Er hat auch auf solche vnser Zuesag, Hilff, Rath, vndt Beystandt seine Geschlöffer mit Nahmen Bischoffegk, S. Georg bey Wildon, Seccauberg, vndt Nidergeyl, geoffnet vndt eingelassen, mit dieser Bescheidenheit, das wir vndt die vnsern in die vorbestimte Schlösser aus vndt ein reitten sollen vndt megen in vnsern Notürfften, dem obberührten von Seccau, vndt allen den seinen ohne schaden, vndt darine vnsern Pfenig zöhren &c. vndt so sich dieser Handlung vndt sach, zwischen Ihro der Khayl. Mayt. vnser vndt des von Seccau einladung vndt bericht gabe, so geloben wir den genandten von Seccau, sein nachkhomen vor vns vndt vnser Erben vierzehen Tag nach solcher bericht, ohne alles verziehen, alle seine Geschlöffer wider einzuantworten &c. Geben zu Offen, an Mitwoch nach sant Martinstag, Anno 1479. Regni Hung. 22. Boh. 11. (*Copia authent. in Archiv. Episcopali.*) LXXXV.

LXXXV.

Mathias Rex Episcopo Mathiæ spondet, quod castra restituere velit. 1482.

Id diplomate Germ. Episcopo Seccov. Mathiæ præsentī & supplicanti spondet, quod post initam cum Cæsare pacem, castra Seccau, & Bischoffegg, restituere velit. Pöfsonii fer. IV. ante S. Viti 1482. (*Ibidem.*)

LXXXVI.

Innocentius VIII. confert Mathiæ Episcopo Seccov. potestatem Vicarium temporalem Leibnizii instituendi. 1485.

Innocentius Episcopus Servus Servorum DEI, Ven. fratri Mathiæ Episcopo Seccoviensi &c. Exigit tuæ devotionis sinceritas &c. (indulget postulanti, ut Ecclesiæ parochiali S. Jacobi in Leybenz, quæ dudum mensæ Episcopali incorporata est, Vicarium temporaneum, seu ad nutum amovibilem præficere possit &c.) Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarn. Dom. MCCCCLXXXV. Quarto decimo Kal. Januarii, Pontificatus nostri anno secundo. (*Ex lib. vet. processus.*)

LXXXVII.

Fridericus Imp. Mathiæ Episcopo Seccov. confert immunitatem a foro Provinciali. 1486.

Fridericus D. G. Rom. Imp. (diplomate Germanico Mathiæ Episcopo Seccov. dilecto Principi ac Consiliario suo confert immunitatem a tribunali Provinciæ Styriæ,

riæ, ut neque in persona comparere, neque postulatus ali-
bi, quam aulico Principis dicasterio respondere teneatur.
Quod si porro ipsemet litem alicui in Curia Provinciali,
aut coram alio Magistratu moverit, sufficiat, si per Pro-
curatorem suum compareat) Datum Aquisgrani fer. IV.
post S. Ambrosii, Anno Domini MCCCCLXXXVI. Impe-
perii trices. quinto, Regni Rom. quadragesimo sexto, Hung.
vicefimo octavo.

LXXXVIII.

*Fridericus Imp. Mathiæ Episcopo Seccov. confert potestatem creandi
Notarios &c. 1486.*

Fridericus D. G. Rom. Imp. (diplomate latino confert
Mathiæ Episcopo Seccov. &c. plenariam potestatem,
per totum Imperium Romanum, creandi notarios, ab aliis
vero creatos examinandi, eosque idoneos approbandi, in-
eptos vero exauthorizandi, sic vero creatis & approbatis
certas diplomatum & decretorum formulas præscribendi)
Datum Aquisgrani die V. mens. April. Anno MCCCCL-
XXXVI. &c.

LXXXIX.

Fridericus Imp. dictam potestatem amplificat. 1486.

Fridericus D. G. Rom. Imp. (prædictam potestatem quo-
ad Imperiales Notarios non solum confirmat, sed etiam
ampliat, ut per alios substitutos id muneris Mathias Epi-
scopus Seccov. exercere possit, dipl. latin.) Datum in

Bruffella die 22. mensis Julii Anno Dni. MCCCCLXXXVI.
&c.

XC.

*Fridericus Imp. Mathiæ Episcopo Seccov. confert potestatem dandi seu-
da temporalia. 1488.*

Fridericus D. G. Rom. Imp. (diplom. Germ. Mathiæ
Episcopo Seccov. &c. Oratori suo confert potestatem
plenariam, omnibus & singulis Romani Imperii subditis,
etiam in Italia & Gallia degentibus, exceptis tamen viris
illustribus, innovandi feuda, seu mixtum, seu merum Im-
perium continentia, recipiendi homagia &c. Datum in op-
pido Insprugk, die vigesima septima mensis Januarii. A:^o
Domini MCCCCLXXXVIII.

XCI.

*Fridericus Imp. Mathiæ Episcopo Seccov. confert potestatem creandi
Nobiles. 1488.*

Fridericus D. G. Rom. Imp. &c. Ad providentiam &c.
Quare cum in præsentiarum Venerab. Mathias Episco-
pus Seccov. Princeps & Consiliarius noster (non appel-
lat isthic Oratorem suum, ut in præcedenti) se in nonnul-
lis nostris, & Sacri Rom. Imperii nostri negotiis, ad par-
tes Italiæ & Galliæ transferre habeat; Nos de ipsius pro-
videntia & circumspectione plene confisi &c. (confert ei-
dem, ut quadraginta tribus personis, quas de Imperio
bene meritas, & virtute conspicuas noverit, insignia No-
bi-

bilitatis Equestris, excepta tamen Imperiali Aquila, & clypeo Austriaco, ad posteros legitime descendentes devolvenda conferre possit) Datum in oppido Inspruck, die octava mensis Februarii, Anno Dni MCCCCLXXXVIII.

XCII.

Fridericus Imp. insinuat Longobardis, ut feuda ab Episcopo Seccov. Mathia recipiant. 1488.

Fridericus D. G. Rom. Imp. &c. universis & singulis Prælatiis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Militaribus Nobilibus, Civibus, ac aliis personis cujuscunque status, gradus, aut conditionis fuerint, ubilibet per sacrum Imperium, citra & ultra alpes in Lombardia & Gallicis consistentibus &c. (insinuat illis, quod Mathiæ Episcopo Secc. contulerit potestatem specialem, recognoscendi, & confirmandi feuda &c. omnibus illis, qui prædictarum classium in titulo expressarum personæ sunt &c.) Datum in civitate nostra Imperiali Colonienfi, die vicesima quinta mensis Octobris Anno Domini MCCCCLXXXVIII.

Adverte, quod Cæsar hac eadem die Mathiam constituerit quoque inter alios Oratorem suum in aula Romana.

XCIII.

Maximilianus I. Rex confirmat privil. Episcopatus Seccov. ob insignia Mathiæ merita. 1489.

Maximilianus Divina favente clementia Rom. Rex semper Aug. &c. A DEO omnipotente &c. sane cum in

pectoris nostri arcano revolvimus, quot & quanta Ven. Mathias Episcopus Seccoviensis, Princeps & Consiliarius noster, devotus, dilectus, Nobis ac sacro Imperio, nec non Inclytæ Domui nostræ Austriæ fidelia obsequia exhibuerit, quot labores, damna & incommoditates perpeffus fuerit, & pro patriarum nostrarum, bonorumque Ecclesiæ suæ defensione carceris & mortis subire periculum non expavit, sed in conflictu nuper cum Hungaris inimicis nostris habito egregie dimicans, adversa causante fortuna in manus Hungarorum incidens, vulneratus, captus, ac per menses & annos, spreta Pontificalis dignitatis reverentia, diris carceribus mancipatus, crudeliterve, & opprobriose tentus, & tractatus fuerit, ad ipsius Episcopi, & Ecclesiæ suæ conservationem, ac sublimationem non mediocriter incitatur, ut ex aliquo gratitudinis nostræ beneficio, etiam alii promptiores ad nostra obsequia se exhibeant, & belli subire discrimina minus formident. Ex regali igitur munificentia &c. (ab Imperatoribus, Archiducibus, aliisque Principibus collecta confirmat omnia privilegia, jura &c.) Datum in oppido nostro Linz, die vicesima octava mens. Octob. A:º Dn. MCCCCLXXXIX. Regni vero nostri anno quarto.

XCIV.

Innocentius VIII. confert Mathiæ Episcopo Seccov. potestatem conferendi quasdam parochias 1489.

InnoCentius Episcopus, Servus Servorum Dei, Ven. fratri Mathiæ Episcopo Seccov. &c. Exigunt tuæ devo-

votionis præclara merita, ut illa tibi favorabiliter concedamus, per quæ tam tibi obsequentibus, quam aliis idoneis & bene meritis personis de beneficiis Ecclesiasticis liberius providere valeas &c. (concedit, ut Ecclesiis Parochialibus S. Nicolai in Judenburg, & S. Petri prope Judenburg, & B. Mariæ am Straden, nec non S. Andreæ prope Graz, & in Pirckfeld, & in Poseyl, nec non S. Georgii ex oppido Leibniz, & in Lobming exteriori, ac S. Margaretæ prope flumen Rab, & S. Joannis in Sackntal, cum illa prima vice duntaxat, ac in Jan. Martii, May, Julii, Septemb. & Novemb. mensibus vacare contigerit, personis idoneis conferre possit. Datum Romæ apud S. Petrum A:º 1489. XIII. Kal. Aug. Pontif. Anno V.

XCV.

Innocentius VIII. confert Mathiæ Episcopo Seccov. potestatem instituenti Vicarios temporaneos per quasdam parochias. 1489.

InnoCentius Episcopus, Servus Servorum DEI &c. (indulget Mathiæ Episcopo Seccov. ut Sanctæ Mariæ in Chirchberg prope Weiz, & S. Rudberti prope Rab, & S. Rudberti in Vanstorff Ecclesiis Parochialibus, Presbyteros Vicarios, ad nutum amovibiles præficere possit, prout id ipsum Bonifacius IX. in sua obedientia vocatus, prædicto Episcopo indulserat &c.) Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Inc. Dom. MCCCCLXXXIX.

XCVI.

Alexander VI. vindicat immunitatem Cleri Salisb. & Seccov. 1494.

Alexander Episcopus, Servus Servorum DEI &c. Mathiæ Episcopo Seccov. &c. (Ad justam illius querelam fervere prohibet, & damnat abusum, vi cujus in Dioec. Salisb. & Seccov. post mortem Rectorum Ecclesiæ temporales Domini, aut eorum Præfecti, domum etiam vi occupabant, neque successorem, nisi vexam redimeret soluta compositione, admittebant, quæ aliaque hujusmodi Ecclesiasticæ Immunitati repugnantia sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrenda prohibet) Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Inc. 1493. Idib. Feb. Pontif. anno secundo. Re ipsa igitur Anno 1494.

XCVII.

Maximilianus I. confirmat omnia privilegia Episcopatus Seccov. 1494.

Maximilianus Div. fav. Clem. Rom. Rex &c. Augustalis throni nostri sublimitas, in quem Deo optimo volente post Dominum Genitorem nostrum Fridericum tertium Rom. Imperatorem felicissimum successimus, nos admonet &c. Quo fit, ut non immerito, dum Ven. Mathias Episcopus Seccov. Princeps, Consiliarius, devotus noster dilectus Ecclesiæ suæ Seccoviensis privilegia &c. exhiberet &c. supplicationibus suis faciles aures præberemus, præsertim ob singularem affectum & inclinationem, quam nedum ad ipsam Seccoviensem Ecclesiam, sed ad ipsius Ecclesiæ præfulem gerimus, cum nondum animo nostro

exciderint, neque dum vita comitabitur, excident egregia ejus facinora, & fortissima ejus gesta, quibus pro tutanda Ecclesia dicta, patria & terris nostris hæreditariis, nedum ipsius Ecclesiæ facultates, & quidquid per ingenium & labores suos inexhaustos vitæ suæ tempore conquistum habuit, liberali & prompto animo erogaverit, & personam suam propriam, dum nostris plurimum prodesse videret, sæpe hostibus obiiciens, fortissimum illud in montibus castrum nostrum Eppenstein ab Hungaris, unicum eorum præsidium, & totam patriam nostram, simul cum Ecclesia non sine sanguinis sui effusione, dira servitute liberaverit, & seipsum potius ab hostibus capi, & duro carcere macerari permiserit, quam in prælio cedendo tantam nostram infectam demittere victoriam. Quapropter &c. (confirmat amplissimo diplomate omnia privilegia a Friderico II. & reliquis Imperatoribus, Regibus, ac Principibus concessa, eademque verbotenus inserta recenset, adjecto in fine amplissimo testium numero, quos inter Joannes de Monfort, & Hugo de Montfort Comites, Vitus noster supremus Capitaneus Campestris, & Michael fratres in Wolkenstein, Mathias de Berneck &c. Barones &c.) Datum in Civitate Trajectensi superiore, secunda feria in die Pantaleonis Martyris (27. Julii) Anno Dom. MCCCCXCIV. Regnorum nostrorum Romani nono; Hungariæ vero quinto. Ad Mandatum Domini Regis in Consilio, Bertholdus Archiepiscopus Mogunt. Archicancell. per German. §§.

Adverte, ab eodem Maximiliano, iisdem exordii verbis, jam antea quoque confirmata fuisse hæc eadem privilegia Viennæ 14. Decemb. 1493. In quo diplomate testes

stes sunt Reverendissimus Pater Dominus Raymundus S. R. E. Presbyter Cardinalis Gurcensis, Venerabiles Principes devoti nostri dilecti Fridericus Salzeburgensis, & Distramus Senonensis Archiepiscopi, Joannes Wormaciensis, Wilhelmus Eistettenensis, Thomas Agriensis, Christophorus Pataviensis, Johannes Vesprimiensis & Viennensis, Georgius Kyemenensis Episcopi, nec non illustres Principes, fideles dilecti Albertus Comes Palatinus Rheni, Bavariae, Albertus & Henricus Saxoniae, Erickus Brunswicensis, Richardus Princeps Walliae & Eboraci, Joannes Saganiae, Henricus in Munsterberg, Johannes Araniae Princeps in Anhalt, Ascaniae Comes, Adolffus Philippus de Nassau, & Ittenstein, Ulricus & Johannes de Ortenberg, Hugo Johannes & Christophorus de Werdenberg, Ulricus & Hugo de Montfort, Johannes de Eissenburg in Budingen, Petrus de Monfax, Thomas in Pöfingen Comites. Christoff de Lymburg Pincerna, Ludovicus de Prandis, Georgius de Castrobargo, Sigismundus & Leonhardus de Trannburg in Hag, Vitus & Michael de Wolckenstein, Martinus & Sigismundus de Polheim Barones, Christoff. de Liechtenstein de Nidspurg, Wilhelmus de Pappenheim Marschallus, Reinpertus de Reichenburg, curiae nostrae Marschallus, & quam plures alii. Extat Originale, quo Maximilianus confirmat inserta verbotenus diplomata Frid. II. datum 1218. Rudolphi I. confirmatur is idem diploma Frid. II. Viennae XVI. Kal. April. Indict. V. 1277. Wilhelmi Rom. Regis, datum apud Nussiam Anno 1251. XV. Kal. Julii Ind. IX. Aliud Rud. I. Rom. Imp. Datum in domo fratrum minorum apud Wiennam &c. & aliud ejusdem datum Wiennae VI. Kal. Martii 1277.

Maxi-

Maximilianus Rex Rom. (diplomate Germanico testatur Mathiam Episcopum Seccov. in gratiam Regis cessisse primum locum in pompa & exequiis Friderici III. Imper. Episcopo Viennensi, hanc tamen cessionem ei nihil præjudicare) Viennæ fer. IV. post Dom. Esto mihi, A:º 1494.

XCVIII.

Sigismundus II. Archiepiscopus Salisb. Mathiæ Episcopo Seccov. confert parochiam S. Ruperti prope Rackesburg. 1495.

Sigismundus Archiepiscopus Salz. &c. Mathiæ Episcopo Seccov. &c. Sane fraternitas vestra nobis exponi curavit, quod Ecclesia vestra Seccoviensis propter bellorum turbines, & Thurcorum incursus in dies magis, magisque collabatur &c. Nobisque supplicari fecit, quatenus ad incorporationem Ecclesiæ Parochialis S. Rudberti prope Rackersburg nostrarum collationis & Diœcesis, mensæ vestræ Episcopali faciendam, nostrum assensum præbere dignaremur &c. (concedit postulata, approbante simul Capitulo Salisb.) Datum Salzburgæ, die Sabbati ante festum S. Julianæ, Anno Domini MCCCCXCV.

Sequuntur tria diplomata, in hoc Diplomatario Seccoviensi desiderata.

XCIX.

Ex Codicis Diplomatici Parte II. N. CCXII. pag. 119. R. P. Bernardi Pez.

Bernardus Episcopus Seccoviensis ad mandatum Friderici Archiepiscopi Salisburgensis, & Ottokari Regis Bobemiæ, Ecclesiam Parochialem in Kirchberg in Conventualem erigit, duosque ibidem Capellanos, qui curam animarum administrarent, instituit.

1272. Ex autographo.

Nos Bernardus, sola Dei misericordia Seccoviensis Episcopus, notum facimus universis præsentibus literas in-

specturis, quod Anno Domini millesimo ducentesimo septuagesimo primo V. Kal. Januarii literas Domini nostri Friderici Venerabilis electi Salzburgenfis sigilli sui munimine roboratas, sanas & integras recepimus in hæc verba:

Reverendo in Christo Patri & Domino Bernhardo Venerabili Episcopo Seccoviensis Ecclesiæ, Fridericus DEI gratia Sanctæ Salzburgenfis Ecclesiæ electus Apostolicæ sedis Legatus salutem & sinceram in Domino Charitatem. Religiosam vitam eligentibus congrua nos oportet consideratione prospicere, ne cujusquam necessitatis occasio aut desides faciat &c. *Vide Anno 1271.*

Deinde literas Domini nostri Serenissimi Regis Bohemorum recepimus similiter hoc tenore.

Reverendo in Christo Patri Domino Bernhardo Venerabili Seccoviensi, Ottokarus DEI gratia Bohemorum Rex, Dux Austriæ, Styriæ, Carinthiæ, Marchioque Moraviæ, Dominus Carniolæ, Marchiæ, Egræ, ac Portus Naonis, paratam ad sua beneplacita voluntatem. Cum foundationi Claustrî Sanctimonialium in Kirchberg, per Dominam quondam de Kranichberg constructi, voluntatem adhibuerimus pariter & assensum, Paternitatem vestram affectuosissime requirimus & rogamus, quatenus negotium dicti claustrî velitis exequi, secundum quod nobis per Venerabilem Electum Ecclesiæ Salzburgenfis extitit commissum. Datum in Zbrabowæ VIII. Kal. Martii.

Receptis itaque talibus literis, ut decuit, reverenter, & eis plenius intellectis, tam ex devotione, quam ex debito juravimus, mandatum hujusmodi nobis factum prosequi diligenter, & personaliter accessimus ad Ecclesiam

in

in Kirchberg sollicitè requirentes, si hujusmodi ordinatio processum posset habere Canonicum sine præjudicio alieno. Et licet Viri Nobiles Fratres de Kranichberg se opponerent huic facto, tamen quia eo quod rationabiliter proponere videbantur, legitime non probabant, & quasi nullum vel modicum eis fiebat præjudicium vel gravamen, juxta mandatum Reverendi Patris Venerabilis Domini Electi Salzburgenfis præmissum, & Serenissimi Domini nostri Regis beneplacitum via regia procedentes, ipsam Parochialem Ecclesiam in Kirchberg Conventualem esse decrevimus, & accepta resignatione voluntaria sive libera & spontanea cessione ejusdem Ecclesiæ a manibus Domini Henrici tunc plebani ejusdem & Archidiaconi inferioris Marchiæ sana deliberatione præhabita, & inspectis singulis circumstantiis auctoritate Domini nostri sæpediti Venerabilis Electi Salzburgenfis constituimus, disposuimus & ordinavimus, ut ipsa Ecclesia de cætero Parochialis esse non debeat, sed Conventualis, & in ea Sanctimoniales ad honorem DEI sub Regula S. Augustini, communem & Religiosam vitam ducere debeant, nunc & semper, maxime cum de proventibus ejusdem Ecclesiæ & de bonis quarundam Dominarum, quæ se & sua eidem Ecclesiæ contulerunt, & Religiosum ibidem habitum assumpserunt, decem sorores possint commodè sustentari, subjectione debita Ordinario reservata, vel ei, vel eis, cui, vel quibus ille eandem duxerit committendam.

Statuimus etiam, ut eadem Sanctimoniales duos ad minus Sacerdotes habeant Capellanos, qui ipsam inofficiant Ecclesiam & ministrent in ea Ecclesiastica Sacramen-

ta, quibus & Præbendam usque ad summam triginta duarum librarum de obventionibus ejusdem Ecclesiæ percipiendam annis singulis taxandam duximus: hoc enim statuentes, ut eadem Præbenda juxta ordinationem Priorissæ Conventus ejusdem a Procuratore, si quis fuerit pro tempore, plenarie ministretur, & si Præbenda supradicta de quotidianis proventibus haberi poterit, condecenter illis tantummodo sint contenti: sin autem defectus quis fuerit, de bonis ipsius Monasterii usque ad complementum taxationis prædictæ plenarie suppleatur.

Et ut præmissa omnia a memoria non labantur, & inviolabiliter observentur, præsentem literas sigilli munimine nostri duximus roborandas.

Actum & Datum Anno Domini millesimo ducentesimo septuagesimo secundo, septimo Idus Julii.

C.

Ex Codicis Diplomatici Parte II. N. CCXLIX. pag. 158. R. P. Bernardi Pez.

Wernhardus Pataviensis & Liupoldus Seccoviensis Episcopi confirmant foundationem quotidianæ Missæ ac hebdomadarii officii de Corpore Christi, factam Claustro-Neoburgi ab Elisabetha Ducessa Austriæ.

1288. *Ex autographo P. H.*

Wernhardus & Liupoldus Dei gratia Pataviensis, & Seccoviensis Ecclesiarum Episcopi, universis Christi fidelibus, ad quos præsens scriptum pervenerit, salutem in Domino. Quoniam Spiritus Sancti gratia & immensa clementia salvatoris, ut lucrifaciat genus humanum,

num, ad sui cognitionem corda fidelium excitat & illustrat, gratiarum actiones, etsi non quas tenemur, cum creatura non habeat quid pro meritis respondeat Creatori, saltem quas possumus, ipsi cum debita reverentia referre tenemur, qui Excellentis ac Magnificæ Principis Dominæ Elyzabeth, Ducissæ Austriæ, & Styriæ, Dominæ Carniolæ, Marchiæ, ac Portus Naonis inter alia pietatis opera sui amoris igne accendit animum, quod ob reverentiam gloriosi ac pretiosi Corporis & Sangvinis Domini nostri Jesu Christi pro salute sua, Excellentis ac Magnifici Principis Domini Alberti Ducis Austriæ & Styriæ mariti sui & hæredum suorum in Capitulo Neumburgensis Ecclesiæ quoddam altare de novo construxit, quod affectum & devotionem, quam ad dictam Ecclesiam retinet, perpetuo repræsentet: In quo singulis diebus Missa, in quinta vero feria in memoriam diei cœnæ, in qua Christus tradebatur, Officium de Corpore & Sangvine Domini nostri Jesu Christi, per sedem Apostolicam specialiter institutum, per Canonicum dictæ Ecclesiæ solemniter celebret, & qui hanc missam celebrare neglexerit, tanquam pro gravi culpa ad arbitrium Præpositi durius puniatur. Quicumque autem Canonorum ibi Missam celebraverit, illo die in mensa Domini Præpositi erit honestius & lautius aliis procurandus. Si vero Præpositus absens fuerit, vel etiam præsens, & ille, qui celebravit, in mensa Præpositi comedere noluerit, vel nequiverit occupatus, tunc salva sibi ordinaria Præbenda, unum bonum ferculum de coquina Præpositi & media Præbenda boni vini de Cellario Præpositi in mane, & tantundem in vespers ministretur. In anniver-

fario vero dedicationis dicti Altaris, qui erit in octavis Paschæ, unicuique Canonorum mensura boni vini, & una simila panis pro solemnitate officii Dominus Præpositus providebit. Ipsum vero diem Festivitatis feria quinta post octavas Pentecosten cum debita solemnitate officii peragere tenebuntur.

Anniversarium quoque depositionis Domine Ducissæ, Domini Ducis & hæredum suorum cum Missa & aliis piis exequiarum operibus singulis annis Præpositus & Canonici peragent & fervabunt. Ut autem super Divinæ retributionis præmium aliquid commodi temporalis ad comportanda prædictarum onera expensarum Præpositus & Conventus consequi dinoscantur, supradicta Domina Ducissa honorabili Viro Domino Paboni Præposito dictæ Ecclesiæ octoginta libras denariorum Wiennensium tradidit pro immobilibus possessionibus, de scitu & consilio Domine Ducissæ Neumburgensi Ecclesiæ comparandis, quarum fructus ad luminaria ejusdem altaris & alios usus dictæ Ecclesiæ juxta ordinationem Præpositi convertentur. Et ut prædicta Ordinatio perpetua gaudeat firmitate, & ipsius Domine Ducissæ pia devotio salubriter compleatur ad omnia prædicta Præpositus ad manus nostras, & Conventus fide data vice & nomine Sacramenti ad manus Præpositi se solenniter obligarunt, pro majori soliditate adiiungentes, quod Præpositus quicumque pro tempore fuerit quando confirmationem Electionis suæ a Domino Episcopo receperit, ipsi Episcopo: & Canonici, cum eidem Præposito obedientiam fecerint, ipsi Præposito fide data vice
Sa-

Sacramenti promittent, prædicta omnia & singula se inviolabiliter perpetuo servaturos.

Item Præpositus & Canonici communiter adjece-
runt, quod prædia, quæ per supradictas octoginta libras
fuerint comparata, in nullo casu, nulloque eventu obli-
gari vel alicujus alienationis titulo distrahi debeant in fu-
turum. Alioquin ipse Præpositus pœnam dilapidationis
incurrat, & ipsi Canonici ipso facto ab ingressu Ecclesiæ
sint suspensi, donec alienationem hujusmodi revocaverint
per effectum.

Hanc igitur ordinationem Deo gratam humanæ sa-
luti proficuum approbantes præsentis literas appensione
sigillorum nostrorum, nec non Domini Alberti illustris Du-
cis Austriæ & Styriæ, Dominae Elizabeth prælibatæ Ducis-
sæ Austriæ, Domini Abbatis sanctæ Crucis, nec non Præ-
positi & Capituli Neumburgensis Ecclesiæ fecimus com-
muniri. Et ut ipsius Dominae Ducissæ ac omnium Christi fi-
delium, qui ad missam dicti Altaris devote concurrerint,
sincera devotio augeatur de peccatis confessis & contritis.
Nos Wernhardus Pataviensis Episcopus viginti, & Liu-
poldus Seccoviensis Episcopus totidem dierum indulgen-
tiam de pœnitentia injuncta eisdem diebus singulis mise-
ricorditer in Domino relaxamus, salva indulgentia Domi-
ni Papæ, nostra & aliorum Episcoporum, quas ratas ha-
bemus, quæ in anniversario dedicationis & ipso die festi
confluentibus ibidem pro devotione fuerit elargita.

Actum & Datum Neumburgæ, Anno Domini mil-
lesimo ducentesimo, octogesimo octavo. In die Palmarum.

CI.

1326. *Sequens documentum protulit R. P. Philibertus Hueber, in Austria ex Archivis Mellicensibus illustrata, pag. 65. quo Johannes Papa XXII. mandat Episcopo Seccoviensi (qui tunc erat Wocho) & Præposito Neumburgensi, in Austria, uti in electionem Otocari Mellicensis Abbatis inquirant, atque si rite factam cognoverint, eandem confirment: Episcopus porro Abbati benedictionem impertiat.*

Joannes Episcopus, Servus Servorum DEI, Venerabili fratri Episcopo Seccoviensi, & dilecto filio Præposito Monasterii Neumburgensis, per Præpositum soliti gubernari, Pataviensis Diœcesis, salutem & Apostolicam benedictionem. Ex susceptæ servitutis officio vigiliis assiduis agimur, & meditationis assiduitate pulsamur, ut vacantibus Ecclesiis & Monasteriis, maxime Romanæ Ecclesiæ immediate subiectis, per salutaris provisionis beneficium de personis idoneis celeriter consulatur. Sane dilecti filii Prior, & Conventus Monasterii Medlicensis, ad dictam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Benedicti Pataviensis Diœcesis, nobis significare curarunt, quod eodem Monasterio per obitum quondam Vlrici Abbatis ipsius Monasterii pastoris regimine destituto, iidem Prior & Conventus vocatis omnibus, qui voluerunt, debuerunt & potuerunt commode interesse, die ad eligendum præfixa, ut moris est, convenientes in unum, ac deliberantes in hujusmodi electionis negotio per viam procedere compromissi dilecto filio Magistro Vlrico Plebano Ecclesiæ Sancti Georgii in Adriaco Salisburgensis Diœcesis providendi ea vice eorum nomine de persona idonea de ipsius Monasterii gremio assumenda, eidem Monasterio de Abbate potestatem liberam concesserunt, promittentes, quod illum in suum & dicti Monasterii Abbatem reciperent, & haberent,

rent, de quo idem compromissarius eidem Monasterio duceret providendum, qui hujusmodi compromisso recepto secedens in partem, secumque matura deliberatione præhabita, de præficienda persona idonea eidem Monasterio in Abbatem, tandem dilectum filium Otocarum Camerarium ejusdem Monasterii, dictumque ordinem expresse professum & in Sacerdotio constitutum virum utique providum & discretum, in ipsius Monasterii Abbatem elegit, dictique Prior & Conventus electionem hujusmodi concorditer acceptarunt, ac dictus Otakarus ad eorum instantiam dictæ electioni consensit, ac pro eo, quod dictum Monasterium erat magnis debitorum oneribus aggravatum, nec non propter gwerrarum discrimina in illis partibus ingruentium, idem Otakarus non valebat personaliter absque periculo ad Apostolicam sedem accedere, pro confirmationis hujusmodi electionis suæ, ac benedictionis munere obtinendo: dicti Prior & Conventus per suos cæteros Procuratores, quos propter hoc ad sedem destinarunt eandem, nobis humiliter supplicarunt, ut electionem confirmari prædictam, ac memorato electo munus benedictionis impendi, de benignitate Apostolica in illis partibus faceremus, in præmissis omnibus, statutis de a jure temporibus observatis. Cum autem plenam non habeamus notitiam de præmissis, Nos dictorum Prioris & Conventus supplicationibus inclinati volentes in hac parte indemnitatibus ejusdem Monasterii paterna diligentia præcavere, discretioni vestræ, de qua plenam in Domino fiduciam gerimus præsentium auctoritate committimus & mandamus, quatenus inquisito de modo electionis prædictæ studiis eli-

gentium, & electis meritis diligentius visitare, si electionem ipsam inveneritis de Persona idonea canonice celebratam, eam auctoritate Apostolica confirmetis, & deinde Tu frater Episcopo, eidem electo munus benedictionis impendas, ac recipiatis ab ipso nostro & Ecclesiæ Romanæ nomine fidelitatis debitæ juramentum solitum, sub forma, quam vobis sub Bulla nostra mittimus interclusam, facientes sibi a suis subditis obedientiam & reverentiam, nec non debita & consveta servitia exhiberi. Contradictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Formam autem juramenti, quod ipse præstabit de verbo ad verbum nobis per ejus patentes literas, suo sigillo signatas per proprium nuncium quantocius destinetis. Quod si non ambo his exequendis potueritis interesse, Tu frater Episcopo ea nihilominus exequaris. Datum Avinionæ XV. Kal. Febr. Pontificatus nostri anno nono.

Archiv. Mell. Tom. I. Num. 186. folio 350.

I N D E X

PERSONARVM ILLVSTRIVM

Q V Æ

IN DIPLOMATIBVS OCCVRRVNT.

Primus numerus major annum Christi notat: literæ G. *Göffenſe*: S. *Seccoviensis Canonice*: E. *Episcopii Seccoviensis* diplomataria designant; numerus post *literam*, est numerus diplomatis. *Pagine* cujuslibet frons *Diplomatarii*, & *numeri Diplomatis* indicium facit.

A.

- A**belgerus Cancellarius Henrici III. 1043. G. 10.
 Abraham Episc. Frising. 960. G. 4.
 Adala mater Aribonis. 1020. G. 6.
 Adelbertus vide Albertus.
 Egidius Cardinal SS. Cosmæ & Damiani 1230. G. 83.
 Agnes Alberti I. Austriaci filia 1297. S. 129.
 de Aichelberg Reinherus 1249. E. 30.
 Albero Abbas Runensis 1319. S. 158.
 Albertus seu Adalbertus Archiepiscopus Salisburg. 1174. S. 21. 1197. S. 27. 1187. G. 11. & 16. 1190. S. 23. 1197. S. 27. 1198. S. 28.
 Albertus I. Dux Austr. 1287. E. 58. 1297. S. 129.
 Albertus I. Cæsar. 1301. E. 63.
 Albertus II. Henricus, Otto Duces Austriæ 1323. S. 162.
 Albertus II. Dux Austr. & Otto frater. 1331. E. 68.
 Albertus & Otto Duces Austriæ 1336. S. 171.
 Albertus II. Dux Austr. 1338. S. 172. 1339. E. 70. 71. 1340. E. 72.
 Albertus Dux Saxonie 1279. G. 13.
 Albertus & Henricus Duces Saxonie 1493. E. 97.
- Albertus Dux Baviaræ Com. Palatinus Rheni 1493. E. 97.
 Alexander III. Papa 1171. S. 18.
 Alexander IV. Papa 1259. S. 70.
 Alexander VI. Papa 1494. E. 96. 1498. S. 222.
 Aleysia Abbatissa in Göfs. 1414. G. 25.
 Altmannus Trid. Ep. 1142. S. 3.
 Amelricus Abbas Runensis 1254. E. 38.
 Andreas III. Rex Hungar. 1297. S. 129.
 Andreas Præpositus Seccovii 1436. S. 203. & 1438. S. 204. & 1440. S. 206. & 1441. S. 207. & 1453. S. 210. 1457. S. 212. 1466. S. 213. 1472. S. 214.
 Angelus Abbas Runensis 1411. S. 198.
 in Anhalt Rudolfus Princ. 1493. E. 97.
 Anna Abbatissa in Göfs 1461. G. 33.
 Aribertus Cardinalis 1148. G. 82.
 Aribo Comes 904. G. 1.
 Aribo Leobiens. 979. G. 3. G. 6.
 Aribo confanguineus & Capellanus Henrici II. Regis 1020. G. 5. 6. Moguntinus Archiep. G. 7. 8. Archicapellanus G. 7. 8. 1023.
 Arnoldus Marchio 1043. G. 10.
 Arnoldus Præp. Secc. VIII. 1256. S. 68.
 Arpo Orthacari Comitiss filius 904. G. 1.
 Ayno vel Arno Præpositus S. Floriani 1302. S. 132.

I N D E X.

B.

Baden Hartmannus Marchio 1149. S. 7.
 de Baden Jacobus marchio. 1493. E. 97.
 Baldricus Abbas Salisb. 1141. S. 2.
 Bartholomæus Cardinal. S. Pudentianæ 1230. S. 83.
 Bela IV. Rex Hungariæ 1256. G. 40.
 Benedictus VIII. Papa 1020. G. 6.
 Benigna Abbatissa in Göfs. 1470. G. 28.
 Berchta seu Bertha Abbatissa in Göfs. 1325. G. 80. & 1338. G. 81.
 Bernardus Portuensis, S. Ruffinæ Episcopus 1171. S. 18.
 Bernhardus Episcopus Seccoviensis 1274. G. 56. 1258. S. 92. & 1269. S. 93. & 94. & 1277. S. 104. 1279. S. 108. & 1281. S. 110. 1268. E. 41. 1269. E. 45. 1270. E. 48. 49. 1277. E. 51. 52. 53. 54. 1278. E. 55. 1279. E. 56. 1280. E. 57. — ut mortuus 1283. S. 1112.
 Bernhardus Dux Carinthiæ 1220. G. 20. — 1259. G. 21. mentio mortui.
 Bernhardus Dux Carinthiæ 1230. G. 12. 1236. G. 31. 1239. G. 35.
 Bertholdus Patriarcha Aquilejæ 1230. G. 12.
 Bertholdus Archiep. Moguntinus 1494. E. 97.
 Berchtoldus Bamberg. Episcop. 1277. E. 51. 53. 54.
 de Bogen Hartwicus Comes 1146. S. 6.
 Bonifacius VIII. Papa 1301. S. 130.
 de Bottenstein Rudolf. 1140. S. 1.
 Bruno Episcopus Olomucensis 1262. S. 75. 1265. S. 85. & 1269. S. 94. & 95.
 Bruno Episc. Olomuc. Capitaneus Styriæ 1268. E. 42. & 1269. E. 43.
 de Brueschenk seu de Brys. *vide* Prueschenk.
 de Buch Heinrich 1140. S. 1.
 Burdo Archicancellarius Henrici III. 1042. G. 9. 1043. G. 10.

C.

Callistus III. Papa 1455. S. 211.
 Carolus *vide* Karolus.

de Castrobarco Chostelwarch Engilbero 1142. S. 3.
 de Castrobarco Georgius 1493. E. 97.
 de Ceysselberch, Heinricus Senior 1255. G. 41.
 de Ceysselberch Albertus, pincerna & Iudex generalis per Carinthiam 1268. G. 52. & 1268. G. 54.
 de Chamera Otto 1267. G. 53. & 1271. G. 57. & 1266. G. 58. 1275. G. 59.
 de Chapphenberch *vide* Kaphenberch.
 de Chindeberch Chunradus 1172. S. 19. 1182. S. 22.
 de Chindberch Conradus & Rudolfus 1187. G. 11. & 16. & 1214. G. 17.
 de Chlainch Comes Cunradus 1210. G. 18. mortui dudum mentio, item 19.
 de Chrich Hertwicus Dapifer 1236. G. 31.
 de Chrich Henricus 1239. G. 35.
 Christianus Præpositus Seccoviensis. 1305. S. 136. 1307. S. 138. & 139. & 1308. S. 144. 1309. S. 147. & 1310. S. 149. & 1311. S. 153. & 1318. S. 157. & 1319. S. 158. & 1320. S. 160. & 1323. S. 163. & 1325. S. 164. 1325. E. 67. 1331. E. 68.
 Christophorus Pataviensis. Episc. 1493. E. 97.
 Christophorus Episc. Seccovii 1477. S. 215. 1479. E. 84.
 de Chrottendorf Herwicus 1239. G. 35.
 de Chrottendorf Hermannus, & Otto, & Herwicus fratres 1274. G. 56.
 Chunegund *vide* Kunegund.
 de Chunenberch Crafft 1230. S. 48.
 de Chungeesperch, vel Chunigesperch Otto 1182. S. 22.
 Chunradus *vide* Conradus.
 de Chunringe Leutoldus 1270. E. 47. 48. 1287. E. 58.
 Clemens IV. Papa 1265. S. 80. 81. 82. 83. 84.
 Clemens IV. Papa 1265. S. 87. & 1286. S. 91.
 de Clingberch Burchardus Capitaneus Styriæ 1270. S. 96. & 97.
 Conradus Archiep. Mogunt. 1171. S. 18.
 Chunradus Archiep. Mogunt. 1174. S. 21. Con.

I N D E X.

Conradus Colon. Archiep. Legatus Apostolicus 1249. E. 28.
 Chunradus I. Archiep. Salisb. 1140. S. 1. 1141. S. 2. 1142. S. 3. 1143. S. 5. 1146. S. 6.
 Conradus III. Archiep. Salisb. 1171. S. 18.
 Conradus IV. Archiep. Salisb. 1295. S. 121. 1300. G. 72. 1310. S. 150.
 Conradus Episc. Chiemens. 1357. S. 183.
 Conradus Eystettens. Episc. 1301. E. 63.
 Chunradus Episc. Frisingensis 1270. S. 97. 1277. E. 51. 53.
 Chunradus Metens. & Spirens. Episc. 1218. S. 38.
 Conradus II. Ep. Pataviens. 1164. S. 14.
 Chunradus Ratispon. Ep. 1218. S. 38.
 Conradus Episc. Seccoviens. 1432. S. 201. & 1238. S. 204. & 1441. S. 207. 1443. S. 208.
 Conradus Præpositus Novæ Cellæ 1332. S. 166.
 Conradus Præpos. Seccov. VI. 1238. S. 55.
 Conradus Præpositus Spirensis, Legatus Apostol. 1249. E. 27. & 28.
 Chunradus Rex III. 1149. S. 7.
 Chunradus scriba Styriæ 1274. G. 56.

D.

Daniel Prag. Episc. 1158. S. 9.
 Diemudis Decanissa in Göß 1338. G. 81.
 Diemyndis Abbatisa S. Georgii 1231. G. 30.
 Dieprechtus Clericus 954. G. 2. & 960. G. 4.
 Diethmarus Salisburg. Archiep. 1042. G. 9.
 Dietmarus Præpositus Seccovii 1339. S. 173. 1344. S. 175. & 1346. S. 177.
 de Dietrichstein Henricus 1224. S. 43.
 Dietricus Gurcens. Episc. 1277. E. 51. 54.
 Dietricus Præp. Voraviens. 1302. S. 131.
 Diframus Senon. Archiep. 1493. E. 97.
 de Dornberch Chunradus 1173. S. 20.
 de Dornberch Eberhardus Comes 1218. S. 38.

de Dunckenstein Albero 1173. S. 20. 1182. S. 22.
 Dyspa Abbatisa S. Georgii in Carinthia 1259. G. 44.

E.

Eberhardus I. Archiep. Salisb. 1151. S. 8. 1158. S. 9. 1159. S. 10. 1161. S. 12. 1164. S. 14.
 Eberhardus II. Archiep. Salzburg. 1197. S. 27. 1203. G. 14. 1208. S. 33. 1210. G. 18. & 19. 1218. E. 1. usque 5. 1219. S. 39. 40. 1220. E. 7. 1225. E. 8. 1228. E. 9. 1224. S. 43. 1228. S. 47. 1230. G. 12. 1231. S. 51. 1239. E. 14. 1240. E. 16. 1245. E. 22. 1246. E. 23.
 Eberhardus Comes in Leubental G. 7. 1023.
 Eberhardus Cancellarius Henrici III. 1042. G. 9.
 Elisabeth de Guettenberg - - - G. 16. & 1214. G. 17.
 Engelbertus Abbas Admontensis. 1316. G. 76.
 Engilbertus Abbas Runensis 1216. S. 36.
 Engelbertus Comes Halsensis 1146. S. 6.
 Engellerius Cancellar. Henrici II. 1020. G. 5.
 de Eppenstein Albrecht 1166. S. 17.
 de Eppenstein Arnestus 1227. S. 46.
 de Eppenstein Lantfrid. 1142. G. 3.
 de Eppenstein Lantfrid. 1182. S. 22.
 de Eppenstein Lantfridus, ut mortuus 1265. S. 86.
 Ericus Brunsvic. Dux 1493. E. 97.
 Eringus Comes 904. G. 1.
 Erkenbaldus Archicapellanus Henrici II. 1020. G. 5. 6.
 Ernestus Dux Austriæ 1414. G. 25.
 Eugenius III. Papa 1148. G. 82.

F.

Ferdinandus I. Archidux 1524. S. 226.
 Ferdinandus II. Archidux 1607. S. 228.
 de Feustrize Adalramus 1151. S. 8.
 de Feustriz Hartmannus 1149. S. 7.

I N D E X.

Fridericus I. Imp. 1158. S. 9. 1174. S. 21. 1182. S. 22. 1187. G. 11. & 16.

Fridericus II. Rex Germaniæ 1218. S. 38. Imperator 1237. 54. Imperator 1230. G. 12.

Fridericus (pulcher) Rex Rom. 1218. E. 4.

Fridericus (pacificus) Dux Austr. 1438. S. 205. Rex Rom. 1440. S. 206.

Fridericus III. Rex Rom. 1443. G. 32. Imperator 1461. G. 33. 1453. E. 83. 1486. E. 87. 88. 89. 1488. E. 90. 91. 92. 1458. G. 26. 1470. G. 27. 1456. G. 34.

Fridericus (bellicosus) Dux Austr. & Styriæ, Dominus Carniolæ 1234. E. 11. & 1239. E. 12. & 13. & 1240. E. 16. 17. 1242. E. 18. 1241. E. 20. 1243. E. 19. 1245. E. 21. ut mortuus 1246. E. 23.

Fridericus Dux Austriæ 1312. S. 154. & 1314. S. 155. Idem Rex Rom. cum fratribus Leopoldo, Alberto, Ottone, Henrico 1321. S. 161. & 162. Fridericus II. Archiep. Salisburg. 1270. S. 97. & 1279. S. 108. 1277. E. 51. 53. 54. 1283. S. 112.

Fridericus III. Archiep. Salisb. 1335. E. 69.

Fridericus Archiep. Salisburg. 1493. E. 97.

Fridericus Episc. Argentini 1301. E. 63.

Fridericus I. Episc. Seccoviens. 1309. S. 145. 1310. S. 148. & 1311. S. 151. & 1315. & 1317. S. 156. 1312. E. 66.

Fridericus II. Episc. Seccovii 1399. E. 82. 1401. S. 194.

Fridericus III. Episc. Seccoviens. 1446. S. 209.

Fridericus Mosacensis Abbas 1283. S. 114. & 1285. S. 115.

Fridericus & Otto, Palatini Rheni, fratres 1158. S. 9.

Fridericus Burggrav. Norimberg. 1277. E. 51. 53. 1279. G. 13. & 15.

Fridericus Advocatus Ratispon. 1146. S. 6.

de Fulmstaine Herbardus Dapifer & Judex Styriæ 1269. E. 44. item S. 94.

G.

Geberhardus Henrici III. Regis patruus Ratispon. Episc. 1043. G. 10.

Gebhardus Abbas S. Pauli 1269. S. 94.

Gerhardus Lavantinus Episc. 1279. G. 13. & 15.

Georgius Episc. Kiemenfis 1403. E. 97.

Georgius I. Episc. Seccoviens. 1443. S. 208. & 209. & 1453. S. 210. 1477. S. 215. 1453. E. 83.

Geroldus Præpos. Seccov. 1197. S. 27. 1203. G. 14. 1210. G. 18.

Gertrudis Hannauerin Abbatisa in Göß 1360. G. 23. 1363. G. 24.

de Geula Ditmarus 1279. G. 61.

de Geula Dietmarus 1286. S. 116. & 1296. S. 123. Ditmarus & Otto 1296. S. 127. Ditmarus & Otto 1295. S. 122. 1307. S. 139. Ditmarus, Otto, Echerlinus 1296. S. 124.

de Geula Ditmarus 1287. E. 59. 1299. E. 61.

— Erchinger 1301. E. 62.

— Nicolaus 1351. E. 75.

— Fridericus 1357. E. 76.

de Geula Dietmarus & Otocherus 1309. S. 146.

de Geula Ditmarus & Otacharus 1311. S. 152.

— Otocharus 1312. S. 154.

de Geula Otto 1287. E. 58.

Geuller Ottokarus 1308. S. 141.

de Geula Otacher, & Elisabeth uxor. 1317. G. 75. & fratres Dionysius & Otocarus, & Dionysius filius.

Gisla 1171. S. 18. 1172. S. 19.

de Glonecke Daringus & Waltherus 1149. S. 7.

de Gortlach Trutwin 1149. S. 7.

de Gorze Engelbertus Comes 1149. S. 7.

Godefridus Præp. IV. Seccov. 1230. S. 48.

Gotfridus Abbas Admont. 1210. G. 18.

Gotfridus Comes in Enstal & Paltental 1042. G. 9.

de Gratz Ortacker 1187. G. 11.

de Greze Ulrich 1140. S. 1. 1149. S. 7.

de Gravenstein Henricus 1240. S. 56.

Gregorius nonus Papa 1230. G. 83.

Gregorius X. Papa 1274. S. 98.

Gre-

I N D E X.

Gregorius Cardin. 1148. G. 82.
 Gregorius Archiep. Salisb. 1399. S. 193.
 Gregorius electus Albæ regalis Episc.
 1297. S. 129.
 Gregorius Præp. Seccovii 1515. S. 224.
 & 1519. S. 225.
 de Guettenberg Leutoldus 1187. G. 11.
 & 16.
 de Guettenberg Liutoldus 1214. G. 17.
 Gertrud de Guettenberg 1187. G. 11. &
 16. 1214. G. 17.
 Guido Cardinal. 1148. G. 82.
 Guido Cardinalis S. Laurentii, Legatus
 Apostol. 1267. S. 90.
 Guifredus Cardinal. S. Marci 1230. G. 83.
 Guntherius Cancellarius Henrici II. G. 6.
 1020. G. 7. 1023. & G. 8.

H.

de **H**ardekke Com. Cunradus 1239. E.
 12.
 Hardwicus pagi Thirovat præses 979.
 G. 3.
 S. Hartmannus Ep. Brixinens. 1164. S. 16.
 Hartmannus Marchio de Bad. 1149. S. 7.
 de Hartperch 1186. S. 17.
 Hartungus pagi Gauvati præses. 954. G.
 2. & 960. G. 4.
 de Haslaw Otto Com. 1279. G. 13. & 15.
 de Heimburch Ebo Otto 1166. S. 17.
 Henricus vel Henricus.
 Henricus II. Rex & Imp. 1020. G. 5. &
 6. & 7. 8. 9. 10.
 Henricus III. Rex 1042. G. 9. 1043.
 G. 10.
 Henricus VII. Cæsar. 1312. E. 66.
 Henricus Rex Boh. & Poloniæ, Dux Ca-
 rinthiæ 1323. G. 79
 Henricus I. Dux Baviariæ 954. G. 2.
 Henricus II. Dux Baviariæ 960. G. 4.
 Hainricus Dux Carinth. 1149. S. 7.
 Henricus Dux Münsterberg. 1493. E. 97.
 Henricus Archiep. Salisb. 1341. E. 73.
 Henricus Episc. Bamberg. 1248. E. 26.
 Henricus Basileæ Episc. 1279. S. 108.
 Hainricus Frisacens. Ep. 1234. S. 53.
 Henricus Lavantin. Episc. 1295. S. 121.
 & 122.
 Henricus Ratisp. Episc. 1146. S. 6.

Henricus I. Episc. Seccov. 1234. E. 11.
 & 1239. E. 12. & 13. & 1240. E. 16. 17.
 1242. E. 18. 1241. E. 20. 1243. E. 19.
 1245. E. 21. 1242. S. 57.
 Henricus II. Episc. Seccoviens. 1296.
 S. 123. 124.
 Henricus III. Episc. Seccoviens. 1334.
 S. 169. & 170. 1335. E. 69.
 Henricus Tridenti Episc. 1277. E. 51. 52.
 Henricus Admontens. Abbas & Capita-
 neus Styriæ 1286. S. 116. 1293. G. 68.
 Henricus Abbas Fuldæ 1301. E. 63.
 Henricus Præpos. Seccov. 1333. S. 167.
 & 168.
 Henricus Decan. Salzburg. 1141. S. 2.
 Heradis Abbatisa in Göß 1298. G. 70. &
 71. & 1300. G. 72. & 1312. G. 74. &
 1317. G. 75. & 1316. G. 76. 1300. G.
 22. 1320. G. 77. & G. 78.
 Herburgis Abbatisa in Göß. 1274. G. 56.
 & 1271. G. 57. 1279. G. 13. & 15.
 1279. G. 60. & G. 61. & G. 62. & 1280.
 G. 63. & 1281. G. 64. & 1283. G. 66.
 Hermannus Præpositus Seccovii *dubius*
 1139. S. 173. — certus 1382. S. 190.
 Herzmannus Præpos. Seccov. 1202. S.
 30. 1223. 42.
 de Heunburg *vide* Hunnenburch
 Hiacyntus Cardinal. 1148. G. 82.
 Hildeboldus Episc. & Cancellarius Otto-
 nis II. 979. G. 3.
 de Hintperch Chunradus scriba Styriæ
 1277. S. 103.
 de Hintberch Leutold, Rudolf, Gott-
 schalch fratres 1187. G. 11.
 de Hintberch Marquardus 1203. G. 14.
 de Hirfinberch Hermannus Comes 1218.
 S. 38.
 de Hochenburch Ernestus Comes 1158.
 S. 9.
 de Hochenstein Dietmar. 1149. S. 7.
 1173. S. 20.
 Honorius III. Pontifex 1218. S. 37. 1218.
 E. 1. 2. 3.
 de Hornekke Albertus 1270. S. 96.
 — Albertus & Otto 1277. S. 104.
 de Hornekke Cunradus 1241. E. 20. 1246.
 E. 23. 1248. E. 25.
 de Hunnenburch Gebhardus 1142. S. 3.
 de

I N D E X.

de Hunnenburch Ulricus Comes 1141. S. 2. 1149. S. 7. 1151. S. 8. — Ulricus alter 1259. G. 21. 1277. E. 51. 1288. S. 117. — Wilhelmus Comes 1187. G. 11. & 16. Wilhelmus & Gero 1191. S. 24. 1192. S. 26. — Wilhelmus Com. 1214. G. 17.
 Hubaldus Cardin. SS. Johann. & Pauli 1143. G. 82.
 Hubaldus Cardin. S. Praxedis 1148. G. 82.
 Hugo Cardin. S. Sabinæ, Legatus Apostolicus 1250. E. 29.
 Hugo Cardinalis 1251. S. 65.
 de Hümelberch Zachæus 1239. G. 35.

I.

Jacobus Tusculanus Episc. 1230. G. 83.
 Imarus Episc. Tusculi 1148. G. 82.
 Innocentius II. Papa 1143. S. 5.
 Innocentius III. Papa 1210. G. 18. & 19.
 Innocentius IV. Pontifex 1246. S. 61. 1248. S. 62. 1250. E. 29.
 Innocentius VII. Papa 1406. S. 196.
 Innocentius VIII. Papa 1485. E. 86. 1489. E. 94. & 95.
 Johannes Rex Bohemiæ 1323. S. 162. & 1336. S. 171.
 Johannes Araniæ Princeps 1493. E. 97.
 Johannes Saganæ Dux 1493. E. 97.
 Johannes Papa 6. Cardinal. 1148. G. 82.
 Johannes Cardin. S. Praxedis 1230. G. 83.
 Johannes Chiemens. Episc. 1277. E. 51. 53. 54. 1279. S. 108.
 Johannes Episc. Gurcensis 1279. G. 13. & 15.
 Johannes Gurcensis Episc. 1360. 23.
 Johannes Sabinensis Episc. 1230. G. 83.
 Johannes Episc. Seccovii 1380. E. 78. 1393. E. 79. 1394. E. 80. 81. 1391. S. 192. & 1394. E. 80. mortui mentio 1401. S. 194.
 Johannes Episc. Vespriniens. & Viennens. 1493. E. 97.
 Johannes Wormat. Episc. 1493. E. 97.
 Johannes Abbas generalis Capituli Ord. Cisterciensis 1411. S. 198.
 Johannes Abbas S. Lamberti 1457. S. 212.
 Johannes Præpositus Seccovii 1490. S. 217. & 1502. item 1506. S. 223.

Iringus scriba Styriæ 1298. G. 71. & 1312. G. 74.
 Julius II. Papa 1511. S. 231.

K.

Kaphenberg seu Chapphenberch Wulfine 1166. S. 17.
 de Caphenberg Wulfingus 1173. S. 20. 1174. S. 21. 1191. S. 24. 1198. S. 28. 1202. S. 31.
 de Caphenberch Hainricus 1202. S. 30.
 de Kapfenberg Herwicus 1210. G. 18.
 de Kapfenberg Wulfingus 1214. G. 17. 1223. S. 42. 1230. S. 49.
 de Caphenberg Ortolf. 1230. S. 48. 1240. E. 16.
 de Karlsperg, Liebhardus, item Wikardus 1235. G. 31.
 de Karlsperg, Wichardus & Henricus fratres 1239. G. 35.
 de Karlsberg seu Charlsberg, Hainricus & Otto fratres 1283. G. 66.
 Karolus Seccoviens. Ep. 1219. S. 39. 40. 1224. S. 43. 1229. E. 10.
 Carolus Rex Hungar. 1304. S. 135. 1314. S. 155. & 1321. S. 161. & 1336. S. 171.
 Carolus Archidux 1567. S. 227.
 de Kazenellenpogen Gerhardus Com. 1277. E. 51. & 53.
 de Chazenellenbogem Eberhardus Com. 1279. G. 13. & 15. 1301. E. 63.
 de Keütschach Wulfing. 1305. S. 137.
 Kumpoldus Comes 904. G. 1.
 Kunegundis uxor Heinrichi II. 1020. G. 5.
 Chunegundis Marchionissa Styriæ 1166. S. 17.
 Kunegund Abbatissa Göfs. G. 6. 1020. G. 7. 1023.
 Chunigund Abbatissa in Göfs. 1239. G. 35.
 Kunigundis seu Chunigundis Abbatissa in Göfs. 1255. G. 37. & G. 38. & 1256. G. 39.
 Kunegund Abbatissa in Göfs. 1257. G. 42. & 1269. G. 43.
 Kunegund Abbatissa in Göfs 1259. G. 21.
 Kunegund Abbatissa in Göfs. 1260. G. 45. 1261. G. 47. & 1263. G. 51.

Chu-

I N D E X.

Chunegund feu Kunegund Abbatiſſa in
Göfs. 1268. G. 52. & 1269. G. 55.
Kunigund de Guettenberg 1187. G. 15.
& 16. 1214. G. 17.

L

L Laurentius Præpoſitus Seccovii 1570.
S. 232.
Leo Ratiſpon. Episc. 1277. E. 51. 52.
53. 54.
Leopoldus Dux Styriæ 1192. S. 26. 1202.
S. 30. 1202. S. 31. 1220. S. 41.
Leopoldus Dux Austr. & Styriæ 1203.
G. 14. 1214. G. 17. 1225. E. 8.
Leopold. Dux Styriæ 1227. S. 45.
Leopoldus Dux Austr. & Sty. 1230.
G. 12.
Leopoldus Episc. Seccovii 1283. S. 112.
& 1283. S. 117. & 118. 1287. E. 59.
1290. E. 60.
Leopoldus I. Præp. Vorav. 1163. S. 15.
Liupoldus Comes 904. G. 1.
de Leuben Dietrich 1149. S. 7.
de Löben Gotto 1140. S. 1.
de Leiben Otto 1187. G. 11.
de Leyningen Fridericus 1277. E. 51. 53.
de Leibenice Sigemar 1151. S. 8.
de Liechtenſtein Anna, & filius Leonar-
dus 1435. S. 202.
de Liechtenſtein Chriſtophorus 1493.
E. 97.
de Liechtenſtein Ditmar. 1140. S. 1.
de Liechtenſtein Dietmar. 1172. S. 19.
1173. S. 20.
de Liechtenſtein Ditmarus 1191. S. 24.
1202. S. 30. 1203. G. 14.
de Liechtenſtein Dietrich 1202. S. 31.
de Liechtenſtein Heinrich 1265. S. 85.
— Otto & Ulricus, & Berhta 1277.
S. 105.
de Liechtenſtein Otto 1149. S. 7.
de Liechtenſtein Otto 1779. G. 13. & 15.
1279. S. 108. 1280. G. 63. & 1301.
G. 73.
de Liechtenſtein Otto junior 1274. G. 56.
de Liechtenſtein Otto, Judex Styriæ
1283. S. 113. & 1292. S. 119.

de Liechtenſtein Otto 1292. G. 67.
de Liechtenſtein Otto 1309. S. 145. cum
filii Ottone & Rudolfo, & Ulricus &
Otto 1310. S. 148. Otto 1311. S. 152.
cum filii Ottone & Rudolfo.
de Liechtenſtein Otto 1326. G. 29.
de Liechtenſtein Otto 1357. S. 133.
de Liechtenſtein Ulricus 1239. E. 15.
de Liechtenſtein Ulricus 1250. E. 32.
1251. E. 33. 34. 1253. E. 36.
de Liechtenſtein Ulricus 1262. S. 75.
de Liechtenſtein Ulricus 1270. S. 96.
1274. G. 56.
de Linde Gundacher 1140. S. 1.
Hubrecht)
de Lobine & Teutold } 1149. S. 7.
& Wigand)
de Lochuſe Amelbrecht 1182. S. 22.
de Lubgaſt Rudolſus & Ulricus 1267.
G. 49. & 50.
Ludovicus Infans Rex Germ. 904. G. 1.
Ludovicus Bavarus Cæſar. 1323. S. 162.
Ludovicus Comes Palatinus Rheni 1218.
S. 38.
Ludovicus Palat. Dux Bavar. 1277. E. 51.
Lutolſus Cancellarius Ottonis II. 960.
G. 4.

M.

de **M**ansveld Burchardus Comes 1218.
S. 38.
de Marchburg Cunradus 1305. S. 137.
de Marchpurg Gotfridus, Judex Styriæ
1256. G. 40.
de Marenberch Syfridus 1261. G. 48.
Margaretha Ottokari Regis uxor. 1255.
E. 37.
Martinus IV. Papa G. 84. & 85.
Mathias I. Cæſar 1615. S. 230.
Mathias Rex Hungar. 1479. E. 84. 1482.
E. 85.
Mathias Episc. Seccovii 1482. E. 85.
1485. E. 86. 1486. E. 87. & 88. 89.
1488. E. 90. 91. 92. 1489. E. 93. 94.
95. 1494. E. 96. 97. 1495. E. 98.
1498. S. 221.
Maximilianus I. Cæſar. 1489. E. 93.
Ccc. 1494.

I N D E X.

1494. E. 97. 1493. E. 97. 1494. S. 219.
 de Mätze Chunradus 1255. G. 37.
 Meinhardus Tyrol. 1277. E. 51. 1280. G. 63.
 Michael Strigonii Archiep. 1304. S. 135.
 Milota Capitaneus Styriæ 1275. S. 99. & 1276. S. 100.
 Mitterpacher Christianus Archidiaconus Styriæ Marchiæ superioris 1470. G. 28.
 de Monfort Ulricus & Hugo 1493. E. 97.
 de Montfort Com. Johannes, & Hugo 1494. E. 97.
 Mordax. Otto & Rappoto 1288. S. 117.
 Mordax Otto 1298. G. 70. Otto & Rappoto 1301. G. 73.
 de Mosebach Erchebertus 1166. S. 17.
 de Murekke Purchard 1166. S. 17. 1171. S. 18.
 de Murekke Reginbertus 1174. S. 28.

 N.
 de Nassau Adolfus Com. 1493. E. 97.
 de Nellenburg Manegoldus Com. 1277. E. 53.
 de Neutperch Gottschale 1166. S. 17.
 Nicolaus Præpos. Seccov. VII. 1244. S. 60. 1245. E. 21.
 Nicolaus Præpositus in Steünz 1311. S. 153. 1318. S. 157.
 de Nusperg Conradus 1239. G. 35.

 O.
 Octavianus Cardinal. 1148. G. 82.
 Octavianus Cardinal. SS. Sergii & Bacchi 1130. G. 83.
 Oddo Cardinal. 1148. G. 82.
 Oddo Ep. Tusculanus 1171. S. 18.
 Offmia seu Euphemia Abbatissa in Göfs 1292. S. 119.
 Offenna seu Offmia Abbatissa in Göfs 1293. G. 68. & G. 69.
 de Ortenburch Com. Henricus 1149. S. 7.
 de Ortenburch Henricus Comes 1218. S. 38. & 1230. G. 12.
 de Ortenburch Hermannus Comes 1220. G. 20.
 de Ortenburch Otto Comes 1254. G. 36.
 de Ortenberg Ulricus & Johannes 1493. E. 97.
 Ortlieb Basileens. Episc. 1149. S. 7.
 Ortolfus Archiep. Salisburg. 1350. E. 74. 1358. E. 77.
 Ortolfus Præpos. Seccov. X. S. 71. 1260. S. 72. 1265. S. 86. & 1286. S. 91. & 1259. S. 91. & 1270. S. 96. 97. & 1276. S. 100. & 1277. S. 101. 102. 103. 104. & 1277. S. 105. & 1278. S. 107. 1283. S. 113. & 114. & 1286. S. 116. & 1288. S. 117. & 118.
 de Osterwiz Godepoldus 1142. S. 3.
 de Osterwiz Hermannus 1280. G. 63. & 1283. G. 66.
 de Osterwitz Reinherus pincerna 1236. G. 31.
 de Osterwitz Ortolfus 1255. G. 41.
 Otilia Abbatissa in Göfs 1203. G. 14. & 1214. G. 17.
 Otilia Abbatissa in Göfs 1230. G. 12. 1230. G. 83.
 Otto I. Rex German. 954. G. 2.
 Otto II. Imp. 979. G. 3. & 960. G. 4.
 Otto IV. Cæsar. 1203. G. 14.
 Otro IV. Imp. 1210. G. 18. & 19.
 Otro Dux Austr. 1308. S. 141. & 142.
 Otto Palatinus Rheni 1158. S. 9.
 Otto Carinthiæ Dux, Ottonis II. Imp. Confobrinus 979. G. 3.
 Otto Dux Meraniæ 1230. G. 12.
 Otto Frisingens. Episc. 1146. S. 6. 1218. S. 38.
 Otto Herbipol. Episc. 1218. S. 38.
 Otto Laventinus Episc. 1246. E. 23.
 Otto Præp. Seccov. IX. S. 71.
 Otto Abbas S. Lamberti 1310. S. 150.
 Otto Archidiaconus superæ Styriæ 1338. G. 81.
 Ottokarus Bohemus 1253. E. 36. 1255. E. 37. Rex 1259. E. 43. 45. 1263. S. 77. 1265. S. 84. 1260. S. 73. item 1253. S. 76. item 1262. S. 74.
 Ottocarus R. Bohemiæ 1265. S. 85. 1270. S. 96. & 97. & 1275. S. 99.
 Otacherus Marchio Styriæ 1242. S. 3. 1161. S. 11. 1164. S. 13.

Ot-

INDEX.

Ottocarus Marchio ult. 1172. S. 19.
 Dux Styriæ 1173. S. 20. 1174. S. 21.
 1182. S. 22. 1191. S. 24. 1192. S. 25.
 1187. G. 11. & 16.
 Orthacarus seu Ottacarus Comes 904.
 G. 1.

P.

Pabo Præpos. Gurcensis 1141. S. 2.
 de Pappenheim Wilhelmus 1493.
 E. 97.
 Paulus II. Papa 1470. G. 28.
 de Paumkirchen Chunradus 1346. S. 178.
 de Peccah Engelschalcus 1142. S. 3.
 de Peccah Leutoldus S. 58.
 de Peccah Poppo 1149. S. 7. 1151. S. 8.
 1172. S. 19. 1243. S. 59.
 de Pettah Ulricus 1214. G. 17. & Luitoldus frater 1227. S. 45.
 de Pelfe Engelschalcus, & filius ejus Herbordus 1257. G. 42. & 1269. G. 43.
 de Perchach Rudgerus, & Wulfingus 1260. G. 46.
 de Perge Alrammus & Albertus 1149. S. 7.
 de Perge Otto & Fridericus 1214. G. 17.
 de Perge Rudolphus 1140. S. 7.
 de Perneck Fridericus 1394. E. 81.
 — Mathias 1494. E. 97.
 de Pernneck Otto 1260. G. 46. & 1274. G. 56.
 de Pettowe Fridericus 1203. G. 14. 1219. S. 39. 40.
 de Pettove Fridericus 1248. E. 25. 1265. S. 85. & 1270. S. 46. & 1277. S. 103.
 de Pettovia Hertnidus 1305. E. 65. 1239. E. 12. 1246. E. 23.
 de Petovia Hertnidus, & Herdegen filius ejus 1311. S. 152.
 de Petovia Herdegus 1309. S. 146.
 Petrus Pataviens. Episc. 1277. E. 51. 53. 54. 1279. S. 108.
 Petrus Cancellarius Bohemiæ 1270. S. 97.
 Petrus Præpositus Seccovii 1350. S. 181. & 1353. S. 182. & 1366. S. 186. & 1369. S. 187. & 1370. S. 188. 1358. E. 77.

de Phannenberg Bernhardus & Henricus 1270. S. 96.
 — Bernhard. 1263. S. 75. — Henricus 1277. S. 103. 1274. G. 56.
 de Phannberch Henricus 1277. E. 51.
 de Phannberch Sifridus Comes 1250. S. 63.
 de Pfannenberch Com. Ulricus 1239. E. 12.
 de Pfannberch Ulricus & Henricus pater 1288. S. 117.
 de Pfannenberch Ulricus Comes, & Margaretha conjux 1301. G. 73.
 de Phanberch Ulricus S. 58.
 Philippus electus Salisburg. 1248. E. 24. 25. 1249. E. 30. 31. 1250. E. 29. 32. 1351. E. 33.
 Philippus Cæsar, Friderici filius 1203. G. 14.
 Pilegrinus Archiep. Salisburg. 1380. E. 78. 1394. E. 80. 81.
 Piligrinus Colonienfis G. 7. 8. 1023.
 de Plaien Engelschalcus 1202. S. 31.
 de Pleigen Comes C. (Cunradus forte) 1220. E. 6.
 de Plankenwart Rudgerus Marschalcus 1227. S. 45.
 de Polnhaim Albero 1202. S. 30. 31.
 de Polheim Martinus & Sigismundus Barones 1493. E. 97.
 de Prandis Ludovic. 1493. E. 97.
 de Pranck Chunradus 1293. G. 69.
 Pranker seu de Pranck Ernestus 1472. S. 214. — Hugo 1240. E. 16.
 de Pranck Henricus 1173. S. 20. 1207. S. 32.
 de Prank Peringerus 1308. S. 143.
 de Prank seu Pranker Pilegrinus & Peringerus 1353. S. 182. Ulricus & Henricus 1366. S. 186.
 de Prank Wolfker 1295. S. 122.
 de Preysing Hermannus 1229. E. 10.
 de Pruck Otto, & Henricus 1269. G. 55.
 Prys, seu Prüschenk Heinrich 1166. S. 17.
 Pruschinck Henricus 1287. E. 58.
 de Prueschenck Ulricus 1301. E. 63.
 de Puechem Henricus 1274. G. 56.
 Pupo Comes 904. G. 1.

I N D E X.

- de Purchstalle Albertus, & Chunegun. Rudolfus I. Præpositus Seccoviens. 1292.
dis filia 1240. E. 17. S. 120. *forte*.
de Pouten Offo 1253. E. 36. Rudolfus II. Præpositus Seccovii 1346.
de Puten Offo 1255. E. 37. S. 178. & 1347. S. 179.
de Putina Rapoto. 1182. S. 23. Rudolfus Vicedominus Frisacenſis 1295.
S. 121.

R.

- de Radkerspurch Alholchus Capitan.
1274. G. 56.
Rainerius Cardin. S. Mariæ in Cosmy-
din. 1230. G. 83.
Rapoto Comes Palat. Bavarix 1218.
S. 38.
Rapoto Palatinus Comes 1230. G. 12.
Raymundus Episc. Gurcens. Cardinal.
1493. E. 97.
Reginbertus Brixinensis Ep. 1140. S. 1.
Reginbertus Patavienſis 1146. S. 6.
de Reysperch Ditmarus 1320. G. 77.
Richardus Princeps Wallix 1493. E.
97.
de Rogerspurch Hartnidus 1142. S. 3.
Romanus S. Angeli Cardinal. 1230.
G. 83.
Romanus Gurcensis Episc. 1140. S. 1.
1141. S. 2. 1142. S. 3. S. 4. 1146.
S. 6. 1151. S. 8. 1161. S. 12.
Rudigerus Chyemens. Ep. 1219 S. 39.
Rudiger Abbas Admontensis 1203. G. 14.
Rudmarus Episc. Seccoviens 1338. S.
172. & 133. S. 174. & 1350. S. 181.
1339. E. 70. 71. & 1340. 1341. E. 72.
73. 1350. E. 74. 1351. vel 1354. E. 75.
Rudolfus I. Cæsar. 1277. E. 51. 52. 53.
1279. E. 56. ut Dux Karinthix 1280.
G. 63.
Rudolfus I. Cæsar. 1277. S. 101. & 102.
& 103. & 106. & 1278. S. 107. & 1279.
S. 109. 1279. G. 13. & 15.
Rudolfus II. Cæsar 1602. S. 229.
Rudolfus Dux Austriæ 1304. S. 135.
Rudolfus IV. Dux Austr. 1360. G. 23.
1363. G. 24.
Rudolfus Archiep. Salisb. 1286. S. 116.
Rudolfus Abbas S. Pauli in Lavant.
1305. S. 136.
Rudolfus Præpositus Seccoviensis 1292.
G. 67.

S.

- de Saurau Offo 1286. S. 116.
— Ottacher 1292. S. 119.
— Friderich 1295. S. 122.
de Scharphenberch Heinrich 1182. S. 22.
de Scherfenberch Wilhelm 1287. E. 58.
de Schenberg Hidmarus 1250. S. 63.
Seyfridus Ep. Ratisbon. 1230. G. 12.
Sigehardus Præpositus in Steinz 1296.
S. 125.
Sigismundus II. Archiep. Salisburg. 1495.
E. 98.
Sigismundus Abbas Novimontis Cistere.
1423. S. 200.
de Silberberch Hainricus 1250. E. 32.
de Silberberch Hainricus 1280. G. 63.
de Slyerbach Wernherus 1282. G. 65.
de Souneck Gebehardus 1247. S. 45.
de Stadeck Luitoldus 1261. G. 48.
de Stadel Fridericus 1300. G. 22.
de Starchenberch Durinch }
— Perchto seu Perchtold 1166. S. 17.
— — — — — Udalricus }
de Starchenberch Gundacharus 1202. S.
30. 31.
de Stein Otto 1305. S. 137. & 1309. S. 146.
de Steine Wilſingus 1142. S. 3.
Stenko Marschaleus Bohemiæ 1265. S. 85.
Stephanus Rex, Belæ IV. filius, Dux Sty-
riæ 1256. G. 40.
Stephanus Cardinal. S. Mariæ cis Tiberim
1230.
Stephanus Coloczenſis Archiep. 1304.
S. 135.
de Sternberch Ultricus 1259. G. 21.
de Steveninge Otto 1192. S. 26.
de Stubenberg Fridericus 1288. S. 117.
de Stubenberg Fridericus & Heinrichus
fratres 1301. G. 73.
a Stubenberg Fridericus 1299. E. 61.
Fri-

I N D E X.

Fridericus & Henricus fratres 1305. E. 65.
 de Stubenberch Fridericus & Henricus fratres, & Wulfgangus horum patruus 1311. S. 152.
 de Stubenberch Herman 1230. S. 48.
 de Stubenberch Joannes 1435. S. 202.
 Stubenbergia familia 1470. G. 27.
 ——— Johannes 1470. G. 28.
 de Stubenberch Otto } 1166. S. 17. 1172.
 } Wulfgangus } S. 19. 1173. S. 20.
 } 1174. S. 21.
 } Otto 2380. E. 78.
 de Stubenberch Ulricus 1187. G. 11. & 16.
 1214. G. 17. 1191. S. 24. 1198. S. 28.
 1202. S. 30. 31. 1212. S. 35. 1203.
 G. 14. 1210. G. 18.
 de Stubenberg Wilfang. 1182. S. 22.
 de Stubenberg Wulfgangus 1227. S. 45.
 —— Wulfgangus 1240. E. 16. 1246. E.
 23. 1253. E. 35. 1254. G. 36. & 1255.
 G. 37.
 de Stubenberch Wulfang. 1262. S. 75.
 de Stubenberch Wulfgangus 1265. S. 85.
 & 1270. S. 96. 1274. G. 56. & 1271.
 G. 57.
 de Styra Gundachar 1166. S. 17.
 de Styra Otto 1301. G. 73.
 de Styra Otto 1305. E. 65.
 Sygenwaldus Cardinal. S. Laurentii in
 Lucina 1230. G. 83.

T.

Theodoricus Trevirensis Archiepisc. 1218. S. 38.
 Theowaldus Dux Lotharingæ 1218. S. 38.
 de Tuiffenbach Perchtolt 1140. S. 1.
 de Teuiffenbach Rupertus 1308. S. 143.
 Cuno 1309. S. 146.
 Thomas Cardinal. S. Sabinae 1230. G. 83.
 Thomas Agriensis Episc. 1493. E. 97.
 de Thiernstain Gottschale 1140. S. 1.
 de Trautmonsdorf, Albertus Stucho 1270. E. 47. 48.
 Trawprecht Abbatissa in Göfs. G. 29. 1326.

de Treysma Ernst 1149. S. 7.
 —— & Hartwicus 1149. S. 7.
 de Treynstein vel Trawnstein Rudolf. 1191. S. 24.
 de Trewenstein Wulfgangus & Ortolfus fratres 1282. G. 65.
 de Tuniuze, vel Tunvize Herrand. 1149. S. 7.
 Turdogomus Comes 1023. G. 8.
 de Tyven Hartrodus 1239. G. 35.

V.

Vladislaus Archiep. Salisburg. 1267. S. 89. 1268. E. 40.
 Udalricus I. Dux Carinthiæ 1142. S. 3.
 Udalricus III. Dux Carinthiæ 1259. G. 21. 1259. G. 44. 1261. G. 48. & 1268. G. 54. 1263. S. 79.
 Ulricus Salisburg. Archiep. 1258. E. 39. 40.
 Ulricus Salisburg. Archiep. 1265. S. 85. & 87.
 Ulricus Patav. Episc. 1218. S. 38.
 Ulricus I. Ep. Secc. 1245. E. 21. & 22. 1248. E. 24. 25. 26. 1249. E. 27. 28. 30. 1249. E. 30. 31. 1250. E. 32. 1251. E. 34. 35. 1253. E. 36. 1255. E. 37. 1244. S. 60. 64. 1266. S. 88. & 1258. S. 92.
 Ulricus II. Episc. Seccoviensis. 1304. S. 134. 1307. S. 138. 1301. E. 62. 63. 1302. E. 64. 1305. E. 65.
 Ulricus III. Episc. Seccovii 1357. E. 76. 1358. E. 77. 1358. S. 184. & 1365. S. 185. & 1369. S. 187.
 Udalricus IV. Episc. Seccoviensis. 1432. S. 201.
 Udalricus Abbas S. Lamberti 1141. S. 2.
 Udalricus I. Præposit. Seccoviensis. 1302. S. 132. 1304. S. 134.
 Ulricus II. Præpos. Seccoviensis 1325. S. 164. & 165. & 1332. S. 166. & 168.
 Udalricus III. Præposit. Seccoviensis. 1383. S. 191. & 1391. S. 192. & 1399. S. 193. & 1401. S. 194. & 1402. S. 195. & 1406. S. 196. & 1405. S. 197. & 1411. S. 198.

I N D E X.

- Ulricus III. Præpositus Seccovii 1393. E. 79. 1394. E. 80. 81.
 Udalricus IV. Præpositus Seccoviens. 1423. S. 200. 1436. S. 203.
 Ulricus Præpositus de Volkenmarkt 1239. G. 35.
 de Velsperch Dietmudis 1279. E. 56.
 Ungnad Johannes 1456. G. 34.
 Ungnad Otto 1305. E. 65.
 de Volckenburg 1173. S. 20.
 Urbanus III. Papa 1187. G. 11. & 16.
 de Vreyberch Hermannus 1280. G. 63. & 1283. G. 66. ibidem Chuno.
- W.
- de **Waldekke** Chuno }
 — & Bruno } 1149. S. 7.
 de Waldeck Adramus 1140. S. 1. 1141. S. 2. 1142. S. 3. 4. 1149. S. 7. 1161. S. 18. 1174. S. 20. Item 1182. S. 22. 1197. S. 27. 1202. S. 30. 1208. S. 33.
 de Walfsee Eberhardus, Ulricus, & Fridericus 1301. E. 63. Ulricus Capitaneus 1305. E. 65. 1340. E. 72.
 de Walfse seu Walfsee Ulricus Capitaneus Styriæ 1307. S. 139. & 140. 1309. S. 147. 1336. S. 171. & 1345. S. 176. & 1346. S. 177.
 Waltherus Episc. Gurcensis 1203. G. 14. 1212. S. 35.
 de Walfstein Liutold 1172. S. 19. 1173. S. 20.
 de Waldstein Wichart 1187. G. 11. & 16.
 de Wartenberch Otto 1172. S. 19.
 de Wazerburch Comes Dietericus 1192. S. 26.
 de Weltz Fridericus 1309. S. 146.
 Welzer seu de Welz Mauritius, Capitaneus Styriæ 1402. S. 195. & 1419. S. 199.
 de Werdenberg Hugo, Johannes & Christophorus 1493. E. 97.
 Wernherus I. Præpos. Seccov. 1141. S. 2. S. 5. 1161. S. 11. item 12. 1171. S. 18. 1173. S. 20. 1174. S. 21. 1182. S. 22. 1191. S. 24. 1192. S. 26. 1197. S. 27.
 Wentela Decanissa in Göß. 1274. G. 56.
 Werianus Præpositus Seccoviens. 1295. S. 121. 1296. S. 123. & 126. & 127. & 1297. S. 128. 1302. S. 131.
 de Wichfelberch Albrecht 1192. S. 26.
 de Wildonia Chunradus 1227. S. 46.
 de Wildonia Herrandus 1187. G. 11. 1203. G. 14. & 1214. G. 17. 1220. S. 41. 1255. S. 67.
 de Wildonia Herrandus & Ulricus pater ejus, & Leutoldus frater hujus, & avus Herrandus 1265. S. 86.
 de Wildonia Herrandus & Hertnidus 1274. G. 56.
 de Wildonia H - - & filii H. & V. 1220. E. 6.
 — Luitoldus & Ulricus 1225. E. 8.
 — Herrandus & Hertnidus fratres 1270. E. 49.
 de Wildonia Hertnidus Marschalcus Styriæ cum Richero filio & Herrando fratre 1277. S. 104.
 de Wildonia Hertnidus, Marschalcus Styriæ 1278. E. 55.
 de Wildonia Hertnidus 1290. 1299. 1301. 1364. E. 60. 61. 62. 64. cum filiis Richero, Hertnido, & Ulrico.
 de Wildonia Hartnidus. Item filii Richerus & Hartnidus 1300. G. 22.
 de Wildonia Hertnidus 1301. G. 73. 1302. S. 133.
 de Wildonia Hertnidus Jun. 1307. S. 139.
 de Wildonia Leutoldus } 1223. S. 42.
 & Udalricus } 1227. S. 45. 46.
 de Wildonia Luitoldus 1248. E. 25. 1261. G. 48.
 de Wildonia Ulricus & Herrandus 1255. G. 37.
 de Wildonia Ulricus 1256. G. 39. 1286. S. 116. 1279. G. 61. & 1282. G. 65.
 Wilhelmus Rex Rom. 1251. E. 35.
 Wilhelmus Eystett. Episc. 1493. E. 97.
 Wilhelmus Dux Austr. 1399. E. 82.
 de Willare Wintherus 1142. S. 3.
 de Windischgretz Chunradus 1301. E. 62. 1305. E. 65. 1307. S. 139.
 de Windischgretz Ulricus 1242. E. 18.
 Wi-

INDEX.

Witego scriba Styriae 1250. E. 32.
 1251. E. 33. 1253. E. 36.
 de Witlspach Otto Palatinus 1146. S. 6.
 Otto filius Palatini de Witlinespak
 1149. S. 7.
 de Witingen Godefridus 1142. S. 3.
 Wocho Episc. Seccoviens. 1320. S. 160.
 & 1323. S. 163. & 1329. & 1331. S.
 165. & 1333. S. 167. & 1334. S. 169.
 & 170. 1325. E. 67. 1331. E. 68.
 Woltherus Abbas de S. Lamberto 1216.
 S. 36.

Wolfframus Præpos. Seccov. V. 1234.
 S. 53.

de Wolgerestorff Gottfrid 1140. S. 1.

— Rudolf 1140. S. 1.

de Würtenberch Eberhard 1301. E. 63.

Z.

de Zeyring Albertus Scriba Styriae
 1308. S. 141. & 144.

